„Un om informat e un om sănătos”

VACA „NEBUNĂ” şi fără frontiere

PAUL IOAN

Riscul potenţial pe care îl prezintă conservele cu carne de vită şi anumite ingrediente furajere pe bază de oase de vită este abia acum conştientizat de organismele de resort româneşti. Zeci de mii de conserve provenind din ţările supuse embargoului au intrat fără restricţii chiar şi în anul 1998, către organizaţii neguvernamentale şi asociaţii caritabile, sub formă de ajutoare, dar şi pentru vânzarea liberă în alimentare. Oare în 1998 nu se ştia de „marea incinerare” a cirezilor britanice? Nu se ştia de conflictul franco-englez privind oprirea importurilor de orice fel de produse de vită în „Hexagon”?

A trebuit ca maladia vacilor nebune să se răspândească în multe ţări europene – DUPĂ ce se credea că boala a fost definitiv îndepărtată – pentru ca autorităţile româneşti să reacţioneze. Ne surprinde acest lucru? Dacă facem o comparaţie cu o altă situaţie dramatică, şi anume evidenţierea târzie şi fără „abureală” că seceta prelungită are consecinţe foarte serioase, atunci nu ne mai miră nimic. Şi tot la sfârşit de ianuarie, FAO (Organizaţia mondială a resurselor şi siguranţei alimentaţiei) publică un raport prin care se atrage atenţia asupra faptului că maladia Creutzfeld-Jacob (C-J) ar putea apărea în Africa şi Asia (mai ales în India). De ce aşa de târziu? Sunt cumva protejate nişte interese comerciale?

Boala evoluează la om în 16-20 de ani!

Dar de ce facem referire la masivele importuri vechi de câţiva ani? Pentru că în parşivenia ei, maladia C-J se manifestă foarte târziu la om, la 19 ani, în ’95). De atunci, în Marea Britanie sunt depistate aproximativ 60 de persoane bolnave pe an. Cazuri apar mereu şi-n Franţa, Germania etc. Cu alte cuvinte, lipsa de preocupare şi/sau de informare a autorităţilor din anii de după „marea incinerare de cîrezi britanice” poate avea

chiar şi după 16-20 de ani de când proteina vinovată, prionul, a pătruns în creier (la vite are nevoie de numai 2-3 ani). Prima depistare la bovine s-a făcut în 1984. Primele decese umane datorate encefalopatiei spongiforme (maladia C-J) s-au înregistrat în 1995. Nu se ştie nici astăzi când s-a îmbolnăvit englezul Stephen Churchill (una din primele victime, mort urmări în viitorii 4-10 ani. Şi pentru ca tabloul să fie complet, directorul Oficiului pentru Protecţia Consumatorului (OPC) din România spune că *„10 la sută din mărfurile alimentare intrate în România prezintă risc major pentru sănătatea şi viaţa oamenilor”*. Dar dacă alimentele trec de controalele vamale şi veterinare, mai ştiu consumatorii ce pun pe masă? Oare „protecţia consumatorului” nu este un serviciu plătit de public? De ce asociaţiile de ocrotire a animalelor au fost mai precaute cu pisicile şi căţeii de apartament?

Accesul la informare este un lux?

Abia în ianuarie a fost publicată lista celor 25 de ţări din care poate ajunge în toată lumea maladia vacii nebune şi scrapia (boală similară, întâlnită la ovine şi caprine). Dintre acestea, 20 sunt europene, lor adăugându-li-se Brazilia, Canada, SUA, Israel etc. A ajuns oare această listă „nebună” la cunoştinţa tuturor românilor? Ştiu vameşii şi controlorii veterinari *Lista cu alimentele şi produsele interzise în România?* Unul din zguduitoarele exemple de lipsă de informare este recentul consum de peşti otrăviţi cu cianuri deversate în Siret. Mamele celor peste o o sută de copii intoxicaţi (în comune dar şi la oraş) au declarat că au auzit la radio despre interdicţie la o zi sau două de la constatarea dramei ecologice din aval de Făl-ticeni. Sărăcia cruntă duce şi la o cronică lipsă de informare. Acei oameni săraci ai Moldovei nu-şi permit să cumpere ziare sau să urmărească programele tv. „Foamea, spunea un sociolog, a fost mai puternică decât instinctul de conservare a speciei”... Internet, sateliţi de comunicaţie, imagini de pe Jupiter... Suntem siguri că acela care a achiziţionat fremătând şapca lui Ceauşescu (pentru a i-o trimite în Cuba, spunea un mucalit) e mai bine informat decât localnicii de pe valea Siretului. Dar responsabilii diferitelor cantine de copii sau de bătrâni nevoiaşi? Un ziar e mai scump decât o pâine, asta ştie cu siguranţă toată lumea.

Energia – promisiunile mileniului trei

MIHAELA DOROBANŢU

ENERGIA NUCLEARĂ este soluţia inevitabilă?

Pro şi contra. 17 la sută din cei 2100 de miliarde de KWh „înghiţiţi” anual de civilizaţia modernă sunt furnizaţi de cele 448 de reactoare nucleare care funcţionează în întreaga lume. În Europa se află o treime din ei (150) şi cifrele sunt şi mai impresionante: 36 la sută din energie este de natură nucleară! Franţa deţine recordul, cu 80 la sută! Mai mult: se evită o poluare a atmosferei cu aproape 2 miliarde de tone de anhidridă carbonică – principalul vinovat pentru efectul de seră.

Lumea nu poate însă uita. Mai mult, nu este lăsată să uite: incidentele nucleare de după Cernobîl, mai ales cel din Japonia, septembrie 1999, au făcut ca în ultimii zece ani să fi fost date în folosinţă doar 100 de noi reactoare. Se mai invocă şi costurile ridicate implicate de instalaţiile de tratarea şi depozitarea deşeurilor radioactive – de fapt,

17 la sută din electricitatea mondială, şi totuşi... ◆ Deşeurile – marea problemă ◆ Se caută noi soluţii ◆ Cernobîl – o spaimă care nu va dispărea niciodată

cea mai mare problemă. Deşi, se poate spune că există şi...

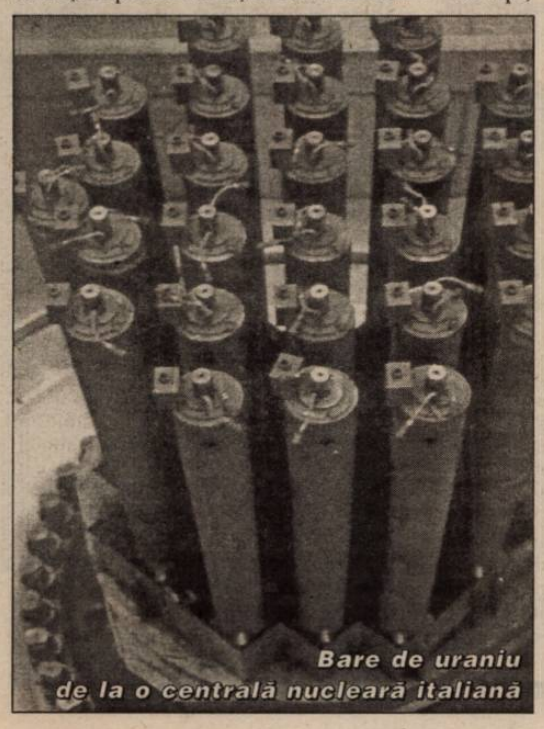

Bare de uraniu de la o centrală nucleară italiană

Deşeuri... utile.

Uraniul, utilizat drept combustibil în centralele nucelare, devine în mod normal inutilizabil după 3 ani. După aceea... trebuie depozitat. Ideea nouă, propusă de Claudio Filippone de la Universitatea Maryland şi care se prefigurează în ultima vreme este însă ca, în loc să se încerce găsirea unui loc şi unor modalităţi de depozitare, să se continue utilizarea sa pentru încă 10-14 ani. O altă alternativă este propusă de celebrul Carlo Rubbia, laureat al Premiului Nobel şi fost Director General al CERN: folosirea drept combustibil nu a uraniului, ci a toriului, de trei ori mai abundent în crusta terestră decât uraniul şi care mai prezintă un avantaj esenţial: nu produce ca deşeu plutoniul, un element care rămâne radioactiv timp de câteva zeci de mii de ani. După cum se vede, soluţiile nu sunt imposibile. Şi totuşi nimeni nu poate fi liniştit, pentru că în continuare există...

Costum de protecţie

Probleme de securitate.

Este suficient să ne amintim emoţia resimţită de toată lumea în legătură cu celebrul „sindrom Y2K” – nesiguranţa asupra comportării centralelor nucleare atât de puternic computerizate în „momentul zero” al anului 2000, când atât ora cât şi anul erau marcate cu cifra zero. Nu s-a întâmplat nimic. Dar nimeni nu se gândeşte să minimalizeze problemele de securitate. În special celebrul „factor uman” – cum s-a întâmplat şi la Cernobîl şi, mai devreme, la Three Mile Island. În ambele cazuri pericolul major fiind „sindromul China”, adică posibila topire a miezului reactorului centralei. S-a pus astfel problema – care se studiază în întreaga lume – a unui reactor cu securitate pasivă, care să intre în funcţiune fără a mai fi nevoie nici de o sursă externă de energie, nici de intervenţie umană. Un sistem care să ducă probabilitatea unui accident nuclear de la 1 la 50 de milioane de ani. Adică de 5 ori mai mică decât a unui meteorit de mari dimensiuni ciocnind Pământul! Cum se spune... ce va fi, vom vedea. Când? peste 10-20 de ani, când actualii reactori îşi vor fi terminat viaţa şi va interveni o altă imensă problemă: închiderea şi demontarea lor.

Se discută în continuare dacă nu cumva energia nucleară rămâne soluţia inevitabilă. Chiar dacă forma pe care o va îmbrăca nu ne este cunoscută încă...

Anatomia secundei

A CINCEA DIMENSIUNE

ALEXANDRU MIRONOV

L-am întâlnit de curând pe dramaturgul englez Edward Bond în paginile unui ziar de stânga pe care îl stimez enorm, „Le monde diplomatique”. Autorul scenariului antologicului film al lui Antonioni, „Blow up”, aducea, într-un articol, o idee insolită: dincolo de cele trei dimensiuni ale spaţiului şi de dimensiunea timp, există o alta, specifică doar umanităţii: imaginaţia. *A cincea dimensiune , pe care se mişcă Homo sapiens este imaginaţia,* spune Bond – şi ea ne face să ne deosebim de celelalte specii ale regnurilor vegetal şi animal şi ne organizează *individual* ca entităţi care năzuiesc să zboare spre stele.

Am ezitat mult timp atunci când mi s-a cerut să scriu un articol despre Science Fiction şi Filosofie, nu mă simţeam pregătit pentru apropierea celor două domenii ale culturii – nobila, străvechea, eleganta, binecrescuta filosofie, ştiinţă de la facerea lumii intelectuale şi plebeul şi sprinţarul SF, mai mult o joacă a minţii, de sorginte recentă (căci dincolo de basmele unor Lucian de Samosata sau Cyrano de Bergerac, SF-ul s-a aşezat în cortexul comun al civilizaţiei abia cu Jules Verne şi H.G.Wells).

Privind însă lucrurile din perspectiva ameţitoare deschisă de legiferarea acestei a cincea dimensiuni a civilizaţiei intelectuale – lucrurile par mai simple şi mai uşor de apucat. Nu dezvoltăm software-ul acestui ultim mecanism care este crierul uman (al cărui hardware, culmea!, ne este aproape în întregime necunoscut) decât dacă evoluăm, istoric, şi pe această a cincea sa dimensiune, cea a imaginaţiei, cam asta spune Bond.

Aşa că la o parte din întrebările fundamentale ale filozofiei – cine suntem? de unde venim? încotro ne îndreptăm? – ebulientul fenomen cultural numit S.F. aduce un răspuns, de fapt, un fragment de răspuns, un fel de lemă, dacă vreţi, pe care se vor baza alţii, de-a lungul timpului, pentru a răspunde la uriaşele întrebări. Iată răspunsul parţial, lema sintetizată din joaca numită SF pe dimensiunea imaginaţie: civilizaţia Homo sapiens, înarmată, în matricea fiecărui membru al ei, cu mecanismul joc al imaginaţiei (vezi Huizinga) nu este, în evoluţia materiei, decât un intermediar între regnul mineral, opusă a Big Bang-ului iniţial (vezi Gamow) şi sarcina pe care el o construieşte, prin al său „subcontractor”, Homo faber (vezi Fred Hoyle, care adaugă şi: după ce îşi împlineşte menirea, dispare, lăsând loc în Univers civilizaţiei maşinilor – infinit mai fiabile – vezi Stanislaw Lem).

Glumesc? Nu cu totul. Suntem în plin proces de instalare a Erei Maşinilor electronice, mari (fabrici robotizate integral), mijlocii (automobile şi nave informatizate şi automatizate) şi mici (PC-uri, telefoane portabile, receptoare radio şi TV, frigidere şi mixere „inteligente”) şi, mai mult, prin pânza gigantică de păianjen informaţională numită *Internet* suntem pe cale să legăm între ele toate maşinăriile inventate şi – atenţie! – să le conectăm la cele mai puternice supercomputere aflate în funcţiune pe Pământ. Când tot acest sistem complex va fi ajuns la masă critică, spune Arthur C.Clarke, un declic ne va anunţa că *I.A.,* adică Inteligenţa Artificială, a apărut, alături de H. sapiens şi că doreşte (sau nu) să parcurgem împreună drumul spre necunoscut.

Mă opresc aici, nu intru în detalii, adică nu dau titlurile unor cărţi scrise de scriitorii subculturii pe care, ca Homo ludens ce sunt, o voi iubi până la dispariţia, din cortexul meu, a celei de a cincea dimensiuni – vârsta ne obligă, în cele mai multe cazuri – pot doar să afirm, acum, că m-aţi stârnit, că idei profunde, fermecătoare, încărcate de sensuri filozofice au fost lansate noilor generaţii de intelectuali de după 1950 de către fraţii Arkadi şi Boris Strugaţki, Stanislaw Lem, A.C. Clarke, I. Asimov, Clifford Simak, Ilya Efremov, Joe Haldeman, Gérard Klein sau Kim Stanley Robinson, ale căror cărţi tipărite în, probabil, mai mult de 1000000000 de exemplare însămânţează solul cortexului intelectualilor din mileniul în care tocmai am intrat.

E bine de ştiut

Vitamina B, mai exact vitaminele B, se găsesc stocate pe cale naturală în: mazăre, fasole, carne de porc şi de vită, ficat, drojdie de bere, nuci, ouă, peşte, lapte şi în multe legume. Vitaminele cuprinse în complexul vitaminic B adună deci la un loc aceste enigmatice vitamine dar şi unii compuşi ai lor cu care îşi exercită efectele biochimice, specifice, într-o perfectă interdependenţă. Toate vitaminele B naturale, sunt solubile în apă, motiv pentru care sunt de preferat celor realizate sintetic, acestea asigurând o concentraţie sangvină constantă. Oricine poate constata lipsa de vitamine B, după următoarele simptome: părul cade ori încărunţeşte prematur, pielea se deshidratează, unghiile sunt friabile, se despică ori se rup foarte uşor. Cunoscută sub numele de tiamină, vitamina B1 înlesneşte metabolizarea glucidelor, ajută la buna funcţionare a musculaturii şi a sistemului nervos. Se găseşte de regulă în cereale şi în drojdia de bere. Riboflavina sau Vitamina B2 are un rol excelent în procesul de fixare a fierului în hemoglobină. În plus, înlesneşte sinteza proteinelor, a lipidelor şi a glucidelor. Tot riboflavina ajută la creşterea acuităţii vizuale şi la dezvoltarea fizică în general. Carenţa acestei vitamine declanşează tulburări de creştere, şi unele boli dermatologice, care se manifestă mai ales în anotimpul călduros. În stare naturală, Vitamina B2 se găseşte împreună cu Vitamina B1. Vitamina B3, sau niacinamida, este indispensabilă bunei funcţionări a aparatului digestiv şi a sistemului nervos. În plus, aceeaşi vitamină asigură o sinteză normală a unor importanţi hormoni cum sunt: testosteronul, unii estrogeni, insulina. În plus, calmează migrenele, face ca fluxul sangvin să circule mai intens, reduce tensiunea arterială şi face să scadă concentraţia de colesterol. Despre celelalte vitamine ale complexului B, săptămâna viitoare.

COMPLEXUL VITAMINIC B

Dr. VALERIU MANTA

Mai sexy ca niciodată

Prezentarea colecţiilor de modă „haute-couture" pentru primăvară-vară 2001 a reprezentat o alchimie a luxului rafinat, creativităţii şi talentului incontestabil demonstrat de casele de modă celebre. În materie de modă secolul a debutat cu multă îndrăzneală, colecţiile purtând o notă comună: mai sexy ca niciodată. La Paris, Ungaro a „reinventat culorile" (abondonând pentru moment negrul misterios), Dior, broderiile şi pictura manuală. La rândul său Donatella Versace „se joacă" cu materialele în dungi, iar Porrente cultivă asimetria şi strălucirea strasurilor. La Valentino volanele colorate câştigă teren. Turbane, tunici sau rochii plisate, bolerouri brodate, toate vor sublinia feminitatea.

Viaţa merge mai departe

Orice despărţire este greu de suportat, lasă urme adânci. Atunci când se destramă o relaţie de ani de zile, însăşi personalitatea celor în cauză este afectată. Rămân treze dorul, sentimentele de vinovăţie, mândria rănită, mânia, şocul şi tristeţea. Există diferite posibilităţi pentru a depăşi această dureroasă încercare, aceea de a fi părăsit. Sunt unii oameni care suferă în tăcere, ţin durerea în interior şi care reuşesc până la urmă să treacă fără nici un ajutor peste şoc şi durere, analizând totul şi trăgând concluzii cu care pot trăi mai departe. În tot acest timp ei nu-şi arată adevăratele sentimente. Există oameni care-şi plâng durerea, care-şi exprimă în mod deschis sentimentele de furie şi teamă. Tot ceea ce simt în interior este exteriorizat, ca un fel de exorcizare a „răului" care-i consumă interior. Aceasta este considerată o metodă sănătoasă de a trece peste şoc, de a găsi o cale de acceptare a noii situaţii. Lacrimile şi mânia exprimată deschis dizolvă frustrarea. Persoanele active se îngroapă în muncă pentru a uita de probleme. Sau preferă să se arunce în vâltoarea vieţii sociale, îşi găsesc rapid un nou partener pentru a uita de suferinţa provocată de fostul partener şi pentru a-şi demonstra lor însele că mai au putere de seducţie. Este important de reţinut că persoanele care se gândesc mereu la destinul lor nefericit şi nu se pot elibera de suferinţă pot ajunge într-o criză extremă. Suferinţa devine fizică. Mulţi nu mai doresc să trăiască. Despărţirea trebuie văzută ca o nouă şansă: există şi o parte pozitivă în durere, orice sfârşit este un nou început.

IOANA POPA

Gastronomice

Continuăm seria reţetelor rapide sugerate de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Papară de pâine

12 felii de pâine, 2 cesti cu lapte, 4 linguri de brânză de oi, 2 linguri de unt, 2 ouă, 1 lingură de brânză rasă, sare.

Se taie dintr-o franzelă albă felii de grosimea unui deget. Se pun să se înmoaie în lapte. Se unge o formă rezistentă la foc. Se aşază, alternând, un rând de felii de pâine, cu unul de brânză de oi. Avem grijă să nu fie forma prea plină, deoarece creşte la cuptor. Deasupra se adaugă o lingură de unt şi 2 ouă bătute împreună cu o ceaşcă de lapte şi puţină sare. Se dă la cuptor să se rumenească încet timp de trei sferturi de oră.

Sufleu de mămăliguţă

350 g mălai, 3 ouă, 250-300 g caşcaval ras, 2 linguri făină albă, 30 g unt, sare.

Se face o mămăligă destul de moale, se lasă să se răcească puţin, apoi se adaugă gălbenuşurile, făina, caşcavalul ras şi albuşurile bătute spumă, amestecând totul cu atenţie. Se toarnă compoziţia într-o cratiţă unsă bine cu unt şi se pune în cuptorul încins, pentru 8-10 minute să se coacă şi să se rumenească uşor. Se serveşte imediat.

Pui cu ciuperci

1 pui (tăiat în bucăţi), 4 linguri ulei, 300 g ciuperci, pătrunjel, vin alb.

Se pun bucăţile de pui în ulei cu puţină apă şi se lasă să fiarbă înăbuşit un sfert de oră. Ciupercile tăiate felii, împreună cu ceapa se înăbuşă separat în puţină margarină. Se amestecă bucăţile de pui cu ciupercile, se adaugă vinul cu puţină apă. Se lasă să scadă la cuptor. Se serveşte rece.

Sufleu de jambon

250 g jambon, 3 ouă, 250 ml lapte, 2 linguri făină albă, 50 g unt, sare, piper.

Se prepară un sos alb din lapte, făină şi unt; după ce se răceşte se adaugă gălbenuşurile, se potriveşte de sare şi piper şi se lasă deoparte. Jambonul se taie după gust, cuburi sau fâşii subţiri. Albuşurile se bat spumă, apoi se amestecă cu sosul alb şi jambonul. Se toarnă compoziţia într-o formă foarte bine unsă cu unt şi destul de înaltă pentru a permite sufleului să crească. Se pune în cuptor, la foc potrivit. Se ţine aproximativ 30 de minute. Când sufleul a crescut frumos şi este rumenit, se scoate din cuptor şi se serveşte fierbinte.

Biftec tocat

600 g carne de vacă, 2-3 linguri ulei, 2 felii de pâine albă, 1/2 pahar lapte, 2 cepe, 1/2 pahar vin alb, 2 lămâi, 8-10 linguri supă de carne, verdeaţă, 2 albuşuri.

Carnea se toacă şi se amestecă cu verdeaţa, cu albuşurile, cu miezul de pâine înmuiat în lapte şi stors, ceapa tăiată mărunt şi înăbuşită în margarină. Din amestecul de tocătură se fac chiftele de mărime potrivită, care se prăjesc, înăbuşit în ulei cu adaos de puţină apă, 10-15 minute. Se scot şi se pun în farfurie şi se stropesc cu sosul rezultat din ulei, vin, zeama de carne şi zeama de lămâie după gust. Se poate servi cu orice garnitură (soteuri, pireuri, cartofi, spanac, ciuperci etc.).

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Cum ne alegem PARFUMUL

Alegerea acestui „mic amănunt" nu se face la întâmplare. Trebuie să ţinem cont de câteva mici nimicuri care duc la o alegere bună, astfel încât parfumul ales să ne reprezinte atât ca temperament cât şi caracter, să ne influenţeze starea interioară în mod pozitiv, să „ucidă" demonii, respectiv energiile negative.

Alegerea va fi făcută atunci când avem o stare bună, când vrem cu adevărat să ne facem o bucurie – specialiştii ne îndeamnă să-l cumpărăm dimineaţa (pe nemâncate), alegerea se face cu răbdare, se încearcă o picătură în interiorul încheieturii mâinii, se lasă câteva secunde după care se miroase de la oarecare distanţă – trebuie aşteptat să se combine cu mirosul pielii – această combinaţie îi dă sau ne dă personalitate – ştiut fiind faptul că un parfum nu are acelaşi iz pe două persoane diferite. Dacă sunteţi blondă vă sunt indicate parfumurile uşoare, proaspete, dacă sunteţi brună merg bine notele de mosc, ambră iar pentru roşcate ar merge cele cu tentă mai grea, mai astringentă.

Puteţi fi fidelă unui parfum care vi se potriveşte, indiferent de oră şi anotimp sau le puteţi alege diversificat. Dimineaţa este indicată o apă de colonie florală cu miros discret care merge bine primăvara şi vara (mai puţin pe caniculă). Seara sunt recomandate parfumurile cu notă orientală care merge bine şi în anotimpul rece. Trebuie să ţinem cont că umiditatea sau uscăciunea climei influenţează reacţia parfumului pe piele cât şi la nivelul simţului olfactiv. Dacă vă permiteţi puteţi folosi chiar şi două sau mai multe parfumuri pe zi în funcţie de ocazie şi de scopul urmărit.

Nu numai noi femeile putem beneficia de această mică bucurie ci şi bărbaţii şi pentru ei se creează parfumuri moderne pentru a le conferi naturaleţe şi rafinament. Aceste parfumuri pot fi uscate, calde sau reci, cu note de ierburi, piele, lavandă, tabac.

Iată o scurtă catalogare a parfumurilor: ◆ parfumuri cu note citrice (Paloma Picasso); ◆ parfumuri florale (Diva de Ungaro); ◆ parfumuri florale calde (Arpege de Lanvin); ◆ parfumuri fructate (parfum D'été de Kenzo); ◆ parfumuri tabac (Vol de nuit de Guerlain); ◆ parfumuri orientale cu aromă de balsam de Peru, ingrediente de natură animală, scorţişoară, vanilie (Coco de Chanel); ◆ parfumuri ciprate cu note de lemn, trandafir, ulei de bergamot (Femme de Rochas); ◆ parfumuri verzi cu iz de fân (O de Lancome); ◆ ape de lavandă; ◆ colonia care este un amalgam de citrice (Eau de Cologne de Hermes); ◆ pentru tineri se potrivesc parfumurile discrete, de flori, citrice; ◆ pentru ambiţioşi merg notele uscate, cu nuanţe de lemn; ◆ pentru cei care sunt îndrăgostiţi – note romantice, tabac, lavandă; ◆ pentru persoane active se potrivesc notele de mosc; ◆ pentru persoane independente merg notele ciprate; piele, tabac; ◆ pentru conservatori merg parfumuri clasice cald florale.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 5
Valabil până pe data de: 22 FEBRUARIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

PENTRU PĂRINŢI

FĂRĂ PANICĂ şi cu tandreţe

Copilul dumneavoastră a venit acasă de la şcoală cu un obiect ce nu-i aparţine? Normal, prima reacţie este supărătoare. Dar, nu trebuie să vă grăbiţi, ci acordaţi-vă timp spre a reflecta asupra cauzelor şi implicaţiilor gestului respectiv. Atunci când povestea se repetă, nu trebuie să închideţi ochii, ci să explicaţi copilului că a lua ce nu-i al său este un act necinstit. Dumneavoastră să nu uitaţi că onestitatea se învaţă, iar primii dascăli sunt părinţii.

Psihologii şi pedagogii vă sar în ajutor atenţionându-vă că despre „micul cleptoman" nu se poate vorbi decât atunci când copilul ştie ce face. Abia între 3 şi 6 ani copilul deprinde semnificaţia gestului respectiv. La această vârstă, când simţul proprietăţii nu este încă bine însuşit, nu se poate vorbi de mici furtişaguri. Copilul ia ce îi place, atunci când doreşte, fără să se gândească la consecinţe. Cum el se consideră centrul universului, are tendinţa de a considera că poate acapara tot ce este pe „teritoriul" său. Încet-încet, în funcţie de atitudinea părinţilor, copilul va înţelege că gestul respectiv este urât, rău. Ce motivaţii are gestul copilului? Acestea sunt extrem de individualizate, depind de fiecare copil. Uneori copilul îşi doreşte un obiect, o jucărie care i-a fost refuzată de părinţi. Recurge la portmoneul mamei „uitând" să o avertizeze. Sunt şi copii cu bune intenţii, care nu au „capital propriu", dar vor să facă mamei sau colegilor o surpriză plăcută: îi veţi vedea dimineaţa, la şcoală, cu buzunarele pline cu bomboane sau ciocolată pentru toţi prietenii. Copiii au un complex de inferioritate faţă de prieteni, pot fi tentaţi să le ia jucării, piese vestimentare. Este o modalitate de a arăta un deficit afectiv, nevoia de a atrage atenţia asupra problemelor lor. Cea mai bună reacţie este de a trata cu atenţie gestul mai ales dacă copilul are mai mult de 5 ani. Cu calm şi claritate trebuie explicat copilului gestul său. Insistaţi ca obiectul luat să fie restituit. Este neplăcută şi pentru părinţi şi pentru copii această secvenţă, dar este un demers pedagogic util. Prin comportamentul atent, tandru şi ferm părinţii pot corecta rapid totul.

Voaletă şi Dantelă Veche

FEMEIA
medicament contra suferinţei

În posteritate, un bărbat celebru le face faimoase şi pe curtezanele lui. Ce e valabil astăzi era valabil şi acum 23 de secole. Epicur, „filosoful plăcerilor", nu s-a căsătorit niciodată, n-a avut urmaşi, şi şi-a dedicat opera (300 de suluri) şi viaţa („mizerabilă") explicării faptului că plăcerea e menită să înlăture suferinţa. Atât. Concubinele lui (oficiale) au fost Leontion, Mammarion, Hedeia, Erotion şi Nikidion (şi pentru că plăcere înseamnă orice formă frumoasă, drept iubit l-a avut pe chipeşul Pytrocles). Numai că numele celor patru femei ateniene sunt de fapt nişte porecle ce trădează rolul lor în scrierile filosofului. Fie că e vorba, în ordine, de Voluptate, de Sâni, de Dulceaţa Sărutului, de Pasiunea Amorului şi de Victoria împotriva refuzului femeii, toate aceste adorabile fiinţe au reprezentat cobaii din laboratorul simţurilor lui Epicur. Senzaţia plăcută e o formă de cunoaştere, plăcerea e „antinevralgicul" suferinţei. Femeia-medicament era asociată adevăratei lui iubite, mâncarea. *(P.I.)*

Remedii naturiste

CEAI PENTRU ENTEROCOLITE DE FERMENTAŢIE

În medicina populară acest ceai se foloseşte în enterocolite cronice, diarei infecţioase şi dischinezii biliare cu tulburări de tranzit intestinal. Plantele folosite sunt: frunze de mentă, de nuc şi de roiniţă. Un întreg complex de principii active se eliberează în ceaiul care se pregăteşte sub formă de infuzie, cu efect pozitiv asupra organismului; astfel, uleiurile volatile din frunzele de mentă şi roiniţă au efect bacteriostatic intestinal; hidrojuglona din frunzele de nuc are rol de antiseptic gastrointestinal; taninul din frunzele de nuc şi de roiniţă precipită proteinele în tractul intestinal, acţionând ca astringent; linalolul din roiniţă are efect carminativ (împotriva balonărilor intestinale). Totodată, alte substanţe din plante acţionează ca antispastice gastrointestinale şi regulatoare ale funcţiilor hepatice.

Modul de preparare şi administrare a ceaiului este următorul: se pune câte o linguriţă din fiecare plantă în 300 ml de apă clocotită, se ţine vasul acoperit circa 20 de minute, apoi se strecoară şi se bea în trei reprize, înaintea meselor principale.

În enterocolitele acute şi diaree infecţioasă nu se consumă timp de 24 de ore alt aliment decât orez fiert în apă sub formă de supă sau pilaf, fără grăsime sau alte adaosuri de alimente (o ceaşcă de orez la un litru de apă se fierbe până rămâne o cană de supă de orez).

CEAIURI PENTRU FICAT

Cele două ceaiuri ale căror reţete vi le vom prezenta se folosesc în hepatite cronice evolutive, dischinezii biliare, enterocolite şi constipaţii.

Compoziţia 1: rădăcină de cicoare. Efectul principal este de laxativ, substanţele active din plantă având totodată acţiune coleretică şi colagogă. Două linguriţe rase de rădăcină de cicoare prăjită (sub această formă se găseşte şi în comerţ) se pun în 150 ml de apă rece. După ce dă în clocot, se continuă fierberea încă 5 minute. Se lasă să se decanteze şi se bea jumătate dimineaţa pe stomacul gol, iar cealaltă jumătate înaintea unei mese principale, de preferat la prânz.

Compoziţia 2: flori de gălbenele şi de sunătoare. Uleiul volatil şi taninul din sunătoare, ca şi substanţele active din gălbenele au acţiune antiinflamatoare şi gastrointestinală. În plus, colina din sunătoare are efect favorabil asupra protejării şi uşurării funcţiei ficatului. Ceaiul se prepară sub formă de infuzie, dintr-o linguriţă rasă de sunătoare şi una de gălbenele în 200 ml de apă clocotită; se lasă vasul acoperit 15 minute, apoi ceaiul se strecoară. Se bea jumătate din cantitate în jurul orei 18 iar cealaltă seara, înainte de culcare.

Atenţie! Zilnic se beau ambele ceaiuri. Cura durează până la dispariţia simptomelor neplăcute datorate bolilor enumerate. Se poate relua doar la nevoie sau se poate continua timp îndelungat.

Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă

45 DE ANI

ETAPA CERTITUDINILOR

Este vârsta deplinei maturităţi, care beneficiază de cunoaşterea şi stăpânirea de sine, de depăşirea principalelor momente de decizie în plan personal şi profesional, de găsirea drumului propriu în viaţă. Organismul este şi el astfel programat încât metabolismul îşi urmează evoluţia firească pregătindu-se, lent, de ritmul liniştit al perioadei vârstei a treia. Femeile încep să resimtă semnele premenopauzei, în timp ce bărbaţii constată prezenţa debutului unor tulburări de metabolism, fără să fie vorba neapărat de vreo maladie. Trecerea prin această etapă de cumpănă pentru organism se poate face blând, fără probleme de sănătate, dacă în stilul de viaţă individual o atenţie deosebită se acordă, pe lângă altele, şi alimentaţiei.

Ce-i trebuie organismului?

Calciu. Cel puţin 1200 mg pe zi, până la vârsta de 50 de ani, pentru a frâna tendinţa de demineralizare a oaselor şi pentru prevenirea pe această cale a osteoporozei (care ameninţă în special femeile – una din trei după menopauză, riscul contractării unei fracturi fiind de 1 la 4). Migdalele, varza, leguminoasele, peştele gras (fiind bogat în omega 3 ajută şi la diminuarea colesterolului) sunt alimentele deţinătoare de calciu recomandate la această vârstă. Produsele lactate sunt, de asemenea, recomandate, cu precizarea că nu ar trebui să lipsească de la nici una din mesele principale, fie că e vorba de un pahar cu lapte, un iaurt sau o felie de brânză.

Vitamina D. Este deosebit de importantă în această perioadă a vieţii, deoarece fixează calciul în oase. Se găseşte în peştele gras, ouă (aliment bogat în proteina cea mai digestibilă, dar şi în vitamina A, D, E şi acizi aminaţi), varză şi salată.

Vitamina C şi betacaroten. Conţinute de toate fructele şi legumele „portocalii" (morcovi, portocale, dovleac, pepene galben etc.) acestea ajută în lupta contra colesterolului şi a bolilor cardiovasculare

Magneziul. Este un excelent antistres care limitează riscul hipertensiunii. Seminţele de floarea soarelui, migdalele, nucile, produsele din făină de grâu integral, spanacul, bananele, portocalele, cartofii, laptele etc. sunt printre cele mai mari depozitare de magneziu.

Vitamina H şi Vitamina B5. Potrivit ultimelor cercetări medicale, acestea sunt implicate în prevenirea (şi tratamentul) căderii părului. Alimentele care le conţin: gălbenuşul de ou, ficatul, peştele şi legumele proaspete.

Apa. Consumată fără zgârcenie, chiar şi seara, ajută la eliminarea toxinelor. Apa permite, de asemenea, diminuarea pericolului formării de calculi renali, boală destul de frecventă la această vârstă.

Tomatele. Licopena pe care o conţin are capacitatea de a preveni îmbătrânirea pielii şi a mucoaselor, este un auxiliar important în prevenirea bolilor cardiace şi ajută la diminuarea riscului de cancer de prostată.

Mişcarea. În această etapă a vieţii, masa musculară tinde să se diminueze, aportul de proteine din alimente nefiind suficient pentru a o întreţine. Deci mişcarea este cea de-a doua soluţie. În plus, prin exerciţiu fizic (mers pe jos, pe bicicletă, înot, gimnastică), masa osoasă se consolidează.

Inamicii sănătăţii:

Regimurile de slăbire: La această vârstă, curele de slăbire nu fac decât să agraveze carenţele nutriţionale. Acestea favorizează dereglarea metabolismului, riscurile cardiovasculare, osteoporoza, nevroza. În plus, masa musculară se topeşte şi, ulterior regimului, tendinţa de îngrăşare se accentuează, iar grăsimea se depozitează cu mai multă uşurinţă. E de preferat în consecinţă o alimentaţie permanent echilibrată şi regulată: mic dejun consistent, prânz cu proteine în cantităţi rezonabile asociate cu legume, iar seara o cină uşoară.

Grăsimile saturate. Consumul de carne grasă, slănină, untură, unt, smântână, maioneză etc. înseamnă tapetarea arterelor cu colesterol şi favorizarea mai devreme sau mai târziu a aterosclerozei şi hipertensiunii.

Tutunul, cafeaua, sarea în exces. Acestea favorizează bolile cardiovasculare, cele de stomac şi de sistem nervos.

Alcoolul. Deşi pe moment dă senzaţia de calmare a stresului şi anxietăţii, dinamitează în timp sistemul imunitar şi sabotează buna funcţionare a ficatului. Chiar şi dozele aşa-zise pentru remontare, zilnice şi în cantităţi aparent „rezonabile", pot fi periculoase, deoarece se pot transforma într-un drog, pe care organismul îl cere apoi în mod imperios, în ciuda faptului că îi dăunează.

Denumiri populare ale plantelor medicinale

❑ Ienupăr – anaperi, archiş, brădişor, ceten, cetenă, finior, ieneper, jireapăn, jneap, şinap, turtel, zolovăţ

◗ In – in de fuior, in de sămânţă

❀ Izmă – camfor, iarbă neagră, izmă bună, izmă de leac, mentă, mintă, mintă de grădină

❖ Lemn dulce – ciorâng, ciorânglav, firuţă, iarbă dulce, iarbă tare, rădăcină dulce

▲ Levănţică – aspic, levănd, levănţică de grădină, livant, spichinel

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

PILULA CONTRACEPTIVĂ

M.M. din Iaşi. *Nu vă sfătuim să continuaţi să tot încercaţi diferite tipuri de pilule contraceptive, pentru a le identifica pe cele pe care vi se potrivesc. E mai simplu şi mult mai sigur să vă sfătuiţi cu medicul dv. de familie sau cu un un specialist în contracepţie, în măsură să vă recomande contraceptive adaptate organismului dv. Durerea permanentă resimţită la nivelul sânilor sub influenţa contraceptivelor nu e normală. Trebuie să ştiţi că pilula contraceptivă conţine doi hormoni: un estrogen şi un progestativ care diferă ca doză şi natură, în funcţie de reţeta folosită de laboratorul care produce medicamentul respectiv. Aceşti hormoni de sinteză care au rolul de a asigura contracepţia acţionează totodată aşa-zis la distanţă asupra altor organe implicate în aparatul de reproducere – sânii. Echilibrul între cei doi compuşi ai pilulei creează fluctuaţii şi reacţii hormonale diferite, de la un sortiment de contraceptive la altul. Organismul fiecărei femei reacţionează într-un anumit fel la climatul hormonal indus de pilulele contraceptive şi tocmai de aceea gama de produse este destul de largă. Tensiunea mamară pe care v-o provoacă pilulele folosite este aşadar un semn că nu aţi ales produsul potrivit.*

ACUPUNCTURA CONTRA RINITEI

GHEORGHE MIRCEA din Satu Mare. *Cauzele rinitelor pot fi de natură alergică, virală sau infecţioasă. De cele mai multe ori rinitele survin ca o complicaţie a gripei şi a guturaiului, cum presupuneţi că e şi cazul dv.; boala se reactivează în sezonul rece sau primăvara. Tratament prin acupunctură se face în special în cazul rinitelor alergice, dar şi al celor virale. E bine ca înainte de a recurge la această variantă să consultaţi un medic şi să aflaţi cu exactitate de ce natură este rinita care vă chinuie. În funcţie de cauza rinitei, tratamentul diferă (pot fi recomandate antibiotice, iradieri locale cu raze infraroşii alternate cu ultraviolete, tratament cu propolis etc.).*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

„Nu a fost cum ne-am aşteptat"

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Cazul soţilor A.S. şi V.S. dintr-un oraş din Judeţul Bihor: S-au căsătorit din dragoste – „a fost o pasiune fulgerătoare care s-a declanşat între noi. Am hotărât totuşi să aşteptăm căsătoria şi ne-am abţinut până atunci de la orice contact sexual. Nu a fost cum ne-am aşteptat. Iar acum s-a stabilit între noi o anume jenă, un sentiment de vinovăţie al fiecăruia, pentru că şi unul şi altul ne considerăm vinovaţi de... neîmplinirea partenerului. Ce să facem?"

– Dragostea, dragii mei tineri, este cu mult mai mult decât o explozie a satisfacţiei sexuale, chiar dacă orgasmul este efectiv o parte deosebit de importantă a vieţii sexuale. În caz contrar apare frustrarea, chiar dacă nu se recunoaşte deschis acest lucru. Iar această frustrare duce de multe ori la simptome nevrotice. Aş vrea deci să subliniez – şi o fac pentru amândoi, aşa cum am mai făcut-o pentru bărbaţii şi femeile care se confruntă cu o asemenea situaţie – că senzaţiile pe care le aduce orgasmul variază foarte mult în funcţie de împrejurări. Uneori avem de-a face cu un *climax* banal, care nu oferă mai mult decât o plăcere oarecare; alteori este vorba de experienţe cu adevărat zguduitoare, în care unul sau chiar ambii parteneri aproape că îşi pierd cunoştinţa.

Ce fel, cât de puternic va fi orgasmul într-o anumită situaţie – aceste lucruri nu aveţi cum să le prevedeţi, deşi şansele de a trece printr-o experienţă extatică cresc dacă voi, cei doi parteneri, sunteţi relaxaţi şi fericiţi, dacă aveţi o anumită experienţă amoroasă şi dacă există o legătură de afecţiune între voi.

Trebuie deci să aveţi răbdare, să vă cunoaşteţi şi mai bine şi veţi ajunge cu siguranţă să aflaţi cum este când vă aflaţi în starea de extaz pe care o reprezintă orgasmul.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Virtuţile CEAIULUI VERDE

Apreciat de secole în China, ceaiul verde a devenit în ultimii ani o adevărată vedetă în occident, în unele medii fiind pe cale să detroneze cafeaua. Nutriţioniştii îl susţin cu argumente confirmate ştiinţific:

◆ *Diminuează riscurile de cancer. Studiile japonezilor au demonstrat că ceaiul verde are capacitatea de a evita apariţia cancerului de stomac şi de colon. Iar experimentele americane susţin că protejează organismul împotriva anumitor tumori de plămâni şi de piele.*

◆ *Protejează contra bolilor cardiovasculare. Spre deosebire de ceaiul negru, ceaiul verde nu fermentează şi nu e exagerat de bogat în tanin. Cercetările au pus însă în evidenţă rolul antioxidant al polifenolilor conţinut în cantitatea rezonabilă de tanin al ceaiului verde, care explică rolul preventiv al acestuia în apariţia bolilor cardiovasculare şi a aterosclerozei.*

◆ *Înlătură oboseala. Bogat în cafeină (dar nu la nivelul cafelei), teină şi vitamina C, ceaiul verde este un stimulent general al organismului, o dovadă fiind faptul că la unele persoane provoacă insomnii dacă este băut seara, înainte de culcare.*

SURPRIZELE NATURII

BELUGA

„privighetoarea mărilor arctice”

De aproape patruzeci de ani, cetologii (biologi specialişti în cetacee) se străduiesc să identifice întreaga gamă de sunete emise de mica balenă albă – beluga (de la termenul rusesc *Bieluha*). Din 1962 şi până-n prezent, au fost repertorizate 14 tonuri şi ritmuri diferite, dar „soprana” are mult mai multe posibilităţi acustice. Studiile continuă anevoios, căci în captivitate mamiferul marin devine timid şi tacitum.

SECRETUL „SOPRANEI” DIN MĂRILE ARCTICE. Beluga atinge la maturitate doar 3-4 metri (faţă de 30-33 m ai balenei albastre) şi o greutate de 1,4 tone. Ceea ce o individualizează de celelalte cetacee este incredibila morfologie a zonei de deasupra maxilarului superior, care poate fi, oarecum, comparată cu un un cimpoi dublu. În vecinătatea labirintului nazal se află un „sac” având două compartimente elastice, pline cu grăsime fluidă. Compoziţia zonei superioare are o densitate mare (pentru modularea sunetelor joase), iar în cea inferioară are o densitate mică (pentru sunete înalte). Aerul, divizat în doi curenţi separaţi, străbate cele două secţiuni, care (cu ajutorul unor muşchi speciali) îşi modifică dimensiunea conform cu „melodia” pe care doreşte s-o emită. La ieşire, ansamblul de sunetele este „finisat” de cele două fose nazale, care-şi modifică şi ele dimensiunea, lăsând să treacă un debit variabil de aer... Un asemenea instrument, de o complexitate care i-a lăsat perplecşi pe cetologi, nu a fost încă realizat de mâna omului.

„Privighetoarei mărilor artice” (cum mai este numită) i se fac mereu fonograme, decoperindu-se noi melodii. Cântecele ei, parcă provenind de la o sumă de instrumente (de la violoncel la saxofon, sau de la orgă la trompetă), depăşesc în inventivitate melodică păsările cântătoare. La fel de interesantă este asocierea acestui repertoriu cu situaţiile în care se află beluga, cu starea ei de spirit. Tristeţea, bucuria, spaima, atitudinea faţă de pui, faţă de partenerul sexual, supuşenia, ordinele date „supuşilor” etc., toate acestea au propriul lor melos. Dar beluga mai ştie un lucru incredibil, şi anume...

ŞTIE SĂ CONSTRUIASCĂ UN IGLU! O butadă a cetologilor sună aşa: eschimoşii au învăţat de la „privighetoare” să-şi facă iglu, sau invers? Miraculosul mamifer marin sparge cu coada stratul inferior al banchizelor, formând o incintă conică asemănătoare iglu-urilor, unde se acumulează aer. Micuţa balenă albă adoptă această strategie pentru a nu se expune prădătorilor ei. Şi puii fac acelaşi lucru, de la vârste fragede. Beluga trăieşte 25-30 de ani, dar numărul lor este în continuă descreştere. Este din ce în ce mai mult afectată de poluarea chimică a coastelor nordice ale Canadei, Rusiei şi Peninsulei Scandinave. La multe exemplare s-au găsit tumori maligne, iar sinuciderile se produc cu o periodicitate inexplicabilă. „Balenei-orchestră” i se prevede, din păcate, „cântecul de lebădă” dacă poluarea în zona artică nu încetează.

O beluga sinucigaşă, eşuată la ţărm

ZOO-GASTRONOMICE

MUSCĂ, LĂCUSTĂ SAU CAVIAR,

acelaşi lucru!

Mergând pe urmele unor obiceiuri exotice ale unor populaţii din mai multe colţuri ale lumii – din Africa până-n Australia şi Asia –, cercetătorii nutriţionişti au ajuns la concluzia că multe „dezgustătoare delicatese” au de fapt un aport proteic mult mai semnificativ decât „fripturile normale”. Cum rezistă unele triburi amerindiene care consumă multe zile la rând doar movile de furnici vii, roşii şi negre? De ce se satură triburile din zona Lacului Victoria (Africa) cu milioane de muşte specifice locului - al căror gust aduce aminte de caviar, se spune fără ironie. De ce lăcustele şi greierii sunt foarte căutaţi în Bolivia? De ce aborigenii Australiei îşi rezervă pentru desert uriaşe omizi de fluturi? Există pe glob o adevărată obsesie pentru cele 650 de mii de specii de insecte (cele mai diversificate vietăţi ale regnului animal), dar numai astfel de populaţii le intuiesc valoare nutritivă, instinctual dar şi uneori ritualic. Nutriţioniştii francezi au alcătuit o uluitoare listă cu procentajele de proteine ale unor insecte foarte căutate. *Iată câteva date comparative: carnea de pui are 23% proteine, dar lăcusta are 50-75 %; cea de porc are 17%, dar păianjenul are 65%; carnea de vită are 20% proteine, iar termita 46%; carnea de oaie are 17%, iar larvele de muscă 63%...* Nu este deloc o glumă, iar nutriţioniştii se gândesc deja la instalaţii industriale de prelucrat insecte cu mare valoare proteică. Numai că nici un investitor european nu îndrăzneşte (încă) să deschidă o astfel de „măcelărie”.

Aborigen savurând o uriaşă larvă de fluture

PRIMA CONFRUNTARE ÎNTRE CIVILIZAŢII ÎN EUROPA

OMUL MODERN

contra Omului de Neanderthal

„DATA” IMPACTULUI. Acum 250-230 de mii de ani, Europa începea să fie colonizată de grupuri de hominizi aflaţi la jumătatea „drumului” dintre maimuţa primată şi omul modern. Era Omul de Neanderthal (numit astfel după zona Germaniei unde a fost localizat prima oară cu certitudine). Erau cete alcătuite din 10-30 de persoane, stadiul rudimentar al inteligenţei lor neputându-se manifesta printr-o organizare mai amplă.

Dar, aproximativ acum 40 de mii de ani, teritoriul european a început să fie invadat şi „colonizat” de un tip superior de hominid, care sosea dinspre est, tot pe traseul Orientului Mijlociu şi originar tot din centrul Africii. Paleoantropologii îl numesc *Omul modern*, căci este vorba de *Homo sapiens* şi, comparativ cu neaderthalienii, avea un nivel de civilizaţie şi cultură mai avansat. Acesta avea să fie strămoşul direct al omului, al lui Homo sapiens sapiens. Ce s-a întâmplat pe parcursul a 10 mii de ani, cât a durat contactul dintre cele două „rude” (ambele specii având drept strămoş comun, probabil australopitecul) ?

INTERFERENŢE CULTURALE. Cum s-a desfăşurat întâlnirea? Toţi paleoantropologii susţin că a fost un şoc pentru ambele „tabere”. Rudimentarii Neandertalieni observau pentru prima oară o specie asemănătoare lor fizionomic, dar cu unele aspecte neobişnuite, dintre care două au fost decisive în stabilirea învingătorului: unelte şi arme mai eficace şi comunicarea cu ajutorul vorbirii. Cele două specimene nu s-au putut ignora mult timp (cum susţin unii specialişti), ci ori s-au confruntat violent pentru spaţiul vital (procurarea hranei), ori au început să împrumute unii de la alţii atât elemente ale modului de trai, cât şi în ceea ce priveşte primitivele forme de cult. De exemplu, în timp ce Omul modern îşi „venera” morţii cu un rudiment de morminte, Omul de Neanderthal păstra craniul unor conducători de cete, iar scheletul îl ascundea pentru a nu fi devorat de animale. Cei mai mulţi cercetători arată că, deşi osul hioid (care permite limbii să articuleze sunetele) era destul de bine dezvoltat, neanderthalienii nu aveau un vocabular comparabil cu al preopinenţilor lor.

DEZNODĂMÂNTUL. În pofida faptului că ar fi putut apărea perechi mixte, înrăutăţirea treptată a climei în Europa acelor epoci a condus, inevitabil, la confruntare directă. Marea glaciaţiune petrecută acum 30-25 de mii de ani le-a înăsprit relaţiile. Ambele „tabere” coborau spre sud, iar ciocnirile duceau inevitabil la micşorarea şi dezorganizarea cetelor de neanderthalieni. Ultimii au fost identificaţi în regiunea Gibraltarului. Şi, în perioada menţionată, Omul de Neanderthal a dispărut din istorie. Este încă o enigmă această „evaporare”. Fără să lase vreo urmă genetică sau comportamentală speciei mai evoluate, neanderthalienii au fost hominizi care nu ne sunt în nici un fel strămoşi. Ei au reprezentat o ramură aparte a arborelui genealogic uman, care n-a reuşit să evolueze nici măcar în contact cu o specie superioară. Este un ilustru exemplu ce contrazice teoria legăturii dintre inteligenţă şi volumul creierului, căci ambele genuri de fiinţe aveau aproape aceleaşi dimensiuni ale craniului.

Omul de Neanderthal, fioros şi puţin sociabil (dar opiniile nu sunt unanime)

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

CONTROVERSĂ GEOFIZICĂ

MIŞCĂRILE PODIŞULUI TIBET

şi musonii

Între intensitatea musonilor – cei ce lovesc în primul rând sudul Asiei – şi debutul „prăbuşirii” Podişului Tibet există o legătură geofizică incontestabilă. Înălţimea maximă a „Acoperişului lumii” (cum este poreclit Tibetul) a fost atinsă acum 45-50 de milioane de ani, după ciocnirea unor mari falii ale regiunilor Asiei. În acele vremuri, musonii erau mult mai puternici decât acum. Divergenţele specialiştilor se leagă de momentul când marele podiş a început să scadă în înălţime, sub propria-i greutate. Unii susţin că acum 8 milioane de ani a debutat „prăbuşirea”, alţii afirmă că de la începutul acestui fenomen au trecut deja 14 milioane de ani.

Dilema este importantă pentru că are legătură directă cu modificările climatice dintr-o vastă regiune a Asiei şi a Oceanului Indian. Cu cât înălţimea Tibetului e mai mică, cu atât comportamentul musonic este mai puţin previzibil. Anual, aceste vânturi fac mii de victime şi uriaşe pagube materiale. Actualmente, înălţimea medie a podişului este de 5 mii de metri, iar viteza de „auto-îngropare” a faliei respective pare să fi ajuns la 1-2,5 centimetri pe an.

Fecioara Maria

în stil african

Una din cele mai interesante şi mai puţin cunoscute statuete ale Fecioarei Maria a fost realizată de sculptorul Zie Soro, din Coasta de Fildeş. Opera, care împodobeşte biserica din Abidjan (unul din principalele oraşe ale ţării) din 1995, este executată în lemn. Trupul Fecioarei este de fapt tulpina unei plante, iar chipul şi palmele unite în semn de rugăciune ţâşnesc din mijlocul petalelor.

CU ULTIMELE PUTERI

spre Eldorado

AUREL DIANU

La Sevilla circulau tot felul de zvonuri despre bogăţiile aflate în teritoriile de dincolo de ocean. Printre cei ce doreau să ajungă aici şi să se îmbogăţească repede a fost şi Francesco Pizarre, un aventurier, care împreună cu fraţii săi Gonzales şi Hernando şi cu încă alţi 160 de oameni cam de aceeaşi teapă, toţi cu aceeaşi dorinţă arzătoare au plecat spre ţara făgăduinţei. În anul 1532 au trecut prin imperiul incaş, iar la 15 noiembrie au atins platoul Cajamarca, aflat la 3000 de metri altitudine. Aici Pizarre şi-a dat întâlnire cu împăratul incaş Atahualpa, care a sosit cu o escortă numeroasă, bine instruită, dar neînarmată. Cine s-ar fi putut teme de o mână de spanioli? La un semn, oamenii lui Pizarre s-au năpustit asupra incaşilor masacrând câteva mii. Într-o zi a auzit că în nord ar exista o regiune foarte bogată, un Eldorado. Imediat a fost creată o armată din 800 de oameni, comandată de un vechi ostaş, în vârstă de 50 de ani, pe nume Jimenez de Quesada. Din cei 800 de militari plecaţi au ajuns în Columbia de azi doar 150, ceilalţi murind pe drum datorită săgeţilor otrăvite ale indienilor, lăcomiei crocodililor sau înghiţiţi de mlaştini. Supravieţuitorii însă atinseseră un ţinut înfloritor şi plin de bogăţii, unde au descoperit numeroase obiecte din aur, capodoperele găsite mult căutatul Eldorado. Comorile găsite au fost tăiate şi topite pentru a fi transformate în lingouri de aur, neimpresionându-i pe aventurieri. Doar câteva din ele au scăpat de lăcomia spaniolilor. Acestea care reprezintă istoria unui popor civilizat au fost adunate la Muzeul aurului din Bogota. Anul trecut, între 6 aprilie şi 10 iulie 2000, în cadrul unor manifestări închinate acestui popor dispărut, o parte din aceste comori au fost expuse la Paris.

LILIECII

sabotează autostrada

Construcţia autostrăzii A 28 între Rouen şi Tours (Franţa) e din nou suspendată din motive ecologice. În 1996 o specie de scarabeu din zonă, protejată de ecologişti, a dus la întreruperea lucrărilor. De astă dată e vorba de lilieci. Aceste mamifere zburătoare şi-au constituit habitatul pe ultimii 50 de kilometri ai drumului A 28 fiind ameninţate cu pericolul dispariţiei. Această zonă va fi înscrisă în curând în planul Uniunii Europene pentru protecţia zonelor geografice. Pentru a scăpa de amenzile usturătoare, constructorii încearcă să găsească un nou traseu pentru a definitiva autostrada.

(D.M.)

Şi totuşi,

DE CE A SURZIT

Beethoven?

Marele compozitor Beethoven a devenit surd la vârsta de 32 de ani. Multă vreme a fost admisă ipoteza potrivit căreia la originea acestei maladii s-a aflat o intoxicare cu plumb care a declanşat saturnismul. Recent câţiva cercetători americani au analizat un eşantion conservat din părul marelui compozitor şi au constatat că, într-adevăr, acesta purta urme evidente de plumb care ar fi putut fi responsabil de problemele psihice şi fizice care l-au marcat şi care au dus în cele din urmă la moartea sa. Cercetătorii sunt însă convinşi că intoxicaţia cu plumb nu are nici o legătură cu surzenia sa. *(D.M.)*

Pe urmele lui Don Quijote la

SIERRA MORENA

IRINA STOICA

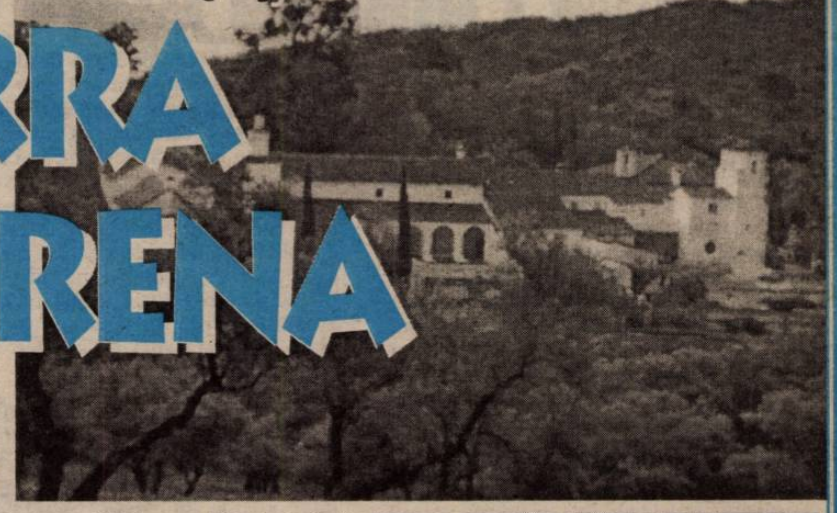

Puţine locuri din Europa emană un farmec atât de exotic, o fascinaţie atât de desăvârşită ca Sierra Morena, un adevărat parc aflat la o mică depărtare de Sevilla, respectiv numai o oră de mers. Stejari bătrâni de 100 de ani, castani şi măslini acoperă pantele domoale ale dealurilor. Deasupra portocalilor, a iasomiei, a trandafirilor, a lavandei sălbatice şi a rosmarinului se rotesc vulturii iar clopotele turmelor se aud până departe. O veche „hacienda", asemănătoare unei fortăreţe, dă o pată de culoare oceanului de verdeaţă. Ceva mai departe, satul Cozalla de la Sierra te uimeşte prin jocul de lumini şi umbre pe care îl expune privirilor. În albul imaculat al construcţiilor, labirintul străduţelor înguste pare trasat de un meşter cu gusturi ciudate. Toate conduc însă spre „Plaza de toros", prezentă de altfel în fiecare sat andaluz, împodobită şi aici ca pretutindeni, cu imagini pioase. Peste tot răsună pocnetul degetelor de la mâini şi al tocurilor în ritm de flamenco. Cafeneaua ascunde în spatele ei câţiva hidalgo vorbăreţi şi simţi amestecul sângelui maur cu cel gitan prin venele locuitorilor. Deasupra satului se înalţă, dominând mica localitate, ruinele vestitei mănăstiri Cartujo, transformată în centru de artă şi casă de oaspeţi.

Ajungând aici ştii că ai păşit pe urmele lui Don Quijote sau ale lui Carmen, pe drumul urmat de Velàsquez, Murillo sau Federico Garcia Lorca. Impresia generală este aceea că ai pătruns într-un film de Carlos Saura sau Tony Gatlif. Oglinzile lacurilor Embrase des Pintado, râurile Vendoval şi Arroyo del Castillejo, valea Huéznar şi drumurile săpate în piatră, ducând spre alte sate andaluze fac din acest loc o oază de artă şi de linişte sufletească. Clopoţeii de alamă şi picturile religioase care împodobesc majoritatea caselor te transportă în vremuri străvechi pe când viaţa se desfăşura după ritualuri bucolice. Aici se simte mai bine decât oriunde în Spania mireasma Africii de Nord. O prezenţă maură de cinci secole se oglindeşte în arhitectura locului în care contrastele te izbesc la tot pasul fără a diminua nimic din frumuseţe.

Viitorul aparţine spaţiului

PE ALPHA

va sosi o ecluză... spaţială!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Divizia din Huntsville a firmei Boeing a fabricat pentru Centrul spaţial „Marshall" al NASA prima ecluză polivalentă destinată Staţiei Spaţiale Internaţionale ALPHA; în greutate de 6,6 t, această ecluză are denumirea oficială Joint Airlock Module (JAM – Modulul ecluzei comune). JAM este lung de 6,61 m şi larg de 4 m, aceste dimensiuni fiind uşor sesizabile din fotografia alăturată, în care modulul respectiv este introdus în fuselajul unui avion de transport Super Guppy pentru a fi transmis la Centrul spaţial Kennedy. Respectivul modul-ecluză va fi cuplat la zona dreaptă a modulului american UNITY, – existent deja în componenţa staţiei ALPHA – de către echipajul navetei STS-104, care-l va aduce în luna mai în imediata apropiere a staţiei.

Modulul JAM a fost astfel conceput, construit şi dotat încât să permită astronauţilor care vor forma echipajele staţiei ALPHA să îmbrace scafandrele spaţiale realizate atât de americani cât şi de ruşi şi destinate ieşirilor extravehiculare.

Pentru a înţelege uşor cum funcţionează o ecluză spaţială, trebuie mai întâi menţionat că o astfel de ecluză (sau „sas") este de fapt un compartiment cu etanşeizare comandată, care este inclus în structura unui vehicul spaţial, pentru a servi astronauţilor să părăsească vehiculul (sau să revină la bordul acestuia), pentru efectuarea diverselor activităţi extravehiculare, fără a periclita valorile parametrilor microatmosferei din respectivul vehicul. Astfel, ecluza posedă două trape ermetizate, una comunicând cu cabina vehiculului spaţial, iar cealaltă cu exteriorul; când astronautul echipat cu scafandrul spaţial părăseşte cabina presurizată şi ermetizată a navei pătrunzând în ecluză, este comandată ermetizarea primei trape, aerul din ecluză este scos şi containerizat, după care este acţionată cea de a doua trapă. Astfel, astronautul poate părăsi cabina vehiculului cosmic, respectiv în cazul Staţiei ALPHA un modul presurizat şi destinat a găzdui astronauţi, fără a fi necesară depresurizarea întregului modul! La revenirea astronautului după ce acesta a încheiat activităţile extravehiculare, operaţiunile menţionate se derulează în ordine inversă. Referitor la scafandrele spaţiale, costumele astronauţilor destinate ieşirilor în spaţiul liber sau „păşirii" pe solul altor astre, trebuie arătat că fiecare tip impune – după îmbrăcare – o serie de teste de control, care implică o dotare cu echipamente de achiziţie date şi verificări specifice; noua ecluză are o astfel de dotare polivalentă, permiţând testarea scafandrelor americane şi ruseşti!

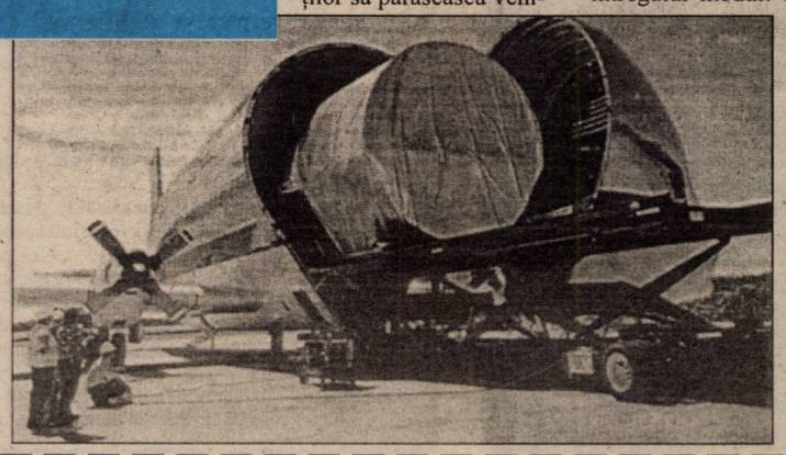

(Va urma)

Orașele caracatițelor

PERICOL REAL SAU EXAGERĂRI?

DAN APOSTOL

Sunt caracatițele comune, periculoase, agresive? După ce, până în 1950, ideea aceasta n-a fost contestată de nimeni (ducând adesea chiar la exagerări), Cousteau și echipa sa au dus o campanie susținută de demolare a ei, ba chiar au ajuns să exagereze în sens invers. În *„Le Monde du Silence"* au părut fotografii ale scafandrilor Guy Morandičre și Frédéric Dumas jucându-se cu caracatițe de 0,50 – 1 m lungime, a fost ironizat Victor Hugo pentru „fabulațiile" sale. Era etuziasmul cercetătorilor care descoperă ceva nou, uimitor – dar Cousteau avea să-și tempereze avântul trei decenii mai târziu. Căci nu se putea trece cu vederea istoria de 5000 de ani a cazurilor atestate documentar când *caracatițe* de dimensiuni modeste și nu *calmari* giganți au atacat oameni. Pescuitorii greci de bureți în Mediterana, pescuitoarele japoneze de perle în Pacific au fost și continuă să fie și astăzi (deși mult mai rar) atacați de caracatițe atrase de culoarea albă a pielii omenești, vizibilă de la distanță. De altfel, pentru mai toți prădătorii de mare adâncime, dar și pentru cei obișnuiți să pândească în locuri umbrite (recifuri, grote etc.), culorile deschise și strălucitoare reprezintă o tentație irezistibilă.

Un incident tipic este cel întâmplat exploratorului norvegian Thor Heyerdahl în august 1947, după ce pluta *Kon Tiki* eșuase pe recifuul unei insulițe de lângă insula polineziană Raroia: „Treceam prin apă spre insulă, când ceva, cu o mișcare fulgerătoare, mi-a apucat glezna. Era o caracatiță de mărime potrivită. Este cât se poate de neplăcut să-i simți brațele reci încolăcite pe picior ori să privești în ochii mici și răi așezați pe sacul roșu-albăstrui cu cioc, care îi ține loc de corp. Mi-am smuls piciorul cât am putut de tare, dar caracatița, care avea doar 1 m lungime, nu mi-a dat drumul. Probabil că o atrăgea bandajul alb pe care-l aveam la pulpă. Tot smucind, m-am tras către plajă, însă caracatița nu s-a desprins. Numai când am ajuns la marginea nisipului curat m-a lăsat în pace și s-a retras încet, în apa puțin adâncă: ținea brațele întinse și ochii îndreptați spre mal, ca și când ar fi fost gata de un nou atac, dacă mai aveam poftă. Am aruncat în ea cu câteva bucăți de mărgean și am gonit-o" (*„The Kon-Tiki Expedition" - „Expediția Kon-Tiki")*.

Acuarela locotenentului Rouyer, prezentând calmarul gigant care s-a luptat cu fregata franceză ALECTON la 30 noiembrie 1861.

O altă întâmplare, mai recentă, a avut loc la sfârșitul anilor'80. După relatările presei franceze, o turistă care înota în largul coastelor Insulei Corsica, lângă niște stânci scufundate a fost atacată de o caracatiță măsurând 2-3 m lungime, care a încercat s-o tragă în grota unde își avea sălașul. După o luptă epuizantă, tânăra femeie a reușit să scape, nu fără câteva zeci de răni circulare, cu diametre de până la 1,2 cm, lăsate de ventuzele tentaculelor care o înfășuraseră ca o plasă. (De pe picioarele și de pe șoldurile victimei fuseseră smulse bucăți de piele și carne, uneori groase de 0,2 cm, iar vindecarea rănilor infectate de apa de mare a durat câteva luni.)

Faptul că speciile de cefalopode au vederea atât de bună în ape neluminate îndeajuns și chiar abisale nu trebuie să mire. Ochii lor sunt la fel de complecși ca ai omului, au pleoape, iris, umoare vitroasă, cristalin și retină. Moluștele sunt totuși atât de diferite de mamifere încât zoologii nu își pot explica o asemenea similitudine, mai ales că mediile de evoluție și de viață sunt total diferite: acvatic la moluște, terestru la mamifere (dacă ne amintim că strămoșii tuturor actualelor specii de mamifere acvatice au trăit tot pe uscat). Ochii caracatițelor sunt galbeni și au pupile negre, orizontale și înguste ca niște linii trase cu tuș; retinele conțin mai puține celule senzitive decât la om, în schimb, nervii optici se conectează în spatele ochiului, lăsând lumina să pătrundă liber în interior (spre deosebire de cei ai omului, care înconjoară retina și corpul vitros, provocând apariția pupilei optice – „pata oarbă" – pe retină). Când cefalopodele sunt liniștite, ochii lor rămân fixați asupra unui punct nevăzut, dar, la apariția prăzii sau a unui dușman potențial, ochii se ridică aidoma unui periscop, rotindu-se atenți, cu o privire de ființă inteligentă, mai apropiată de cea a delfinului decât de fixitatea stupidă a ochilor de pește. Dar, după cum afirmă toți scufundătorii și cercetătorii care au avut ocazia să vadă mai des cefalopode, privirea lor nu este prietenoasă, plină de simpatie ca a delfinului, ci rece, distantă, generând un inexplicabil sentiment de neliniște datorat probabil acelei pupile orizontale și înguste, care dă animalului un aer „extraterestru".

Tarele organismului unui cefalopod sunt legate de mediul în care trăiește, obligându-l să rămână pentru totdeauna un locuitor al oceanului. Una dintre problemele principale este cea a sângelui său verde, al cărui element chimic de captare și transport al oxigenului este cuprul, ceea ce îi limitează capacitatea de absorbție la 4 la sută în loc de 12-20 la sută cât poate asigura fierul din sângele roșu întâlnit la mamifere, păsări și pești. Alte limite se datorează excesivei fragilități a sistemului nervos și senzorilor, diametrului prea mare al fibrei nervoase care asigură transmiterea și canalizarea rapidă a semnalelor, branhiilor ce înlocuiesc plămânii (deși acestea se adaptează la schimbarea bruscă de mediu mai bine decât ale celor mai rezistenți pești) și lipsei scheletului de susținere a corpului, fapt ce nu prezintă inconveniente în apă, dar devine fatal pe uscat.

Amprente ale spiritualității noastre

Catedrala din Blaj

Despre orașul Blaj urmele arheologice vorbesc mai bine decât oricine. Este vorba despre o așezare străveche dar prima atestare documentară datează din 1271, fiind menționat sub numele de Villa Harbodi (satul lui Harbord, fiul unui voievod transilvan). Ca mai toate așezările românești orașul a avut mult de suferit însă din 1737 când a fost cedat Episcopei unite a Transilvaniei, care și-a stabilit reședința aici, avându-l în frunte pe Inochentie Micu (1692-1768), personalitate marcantă a luptei pentru Libertate națională.

Blajul a jucat un rol de primă mărime în istoria politică a românilor din prima jumătate a secolului trecut. Este suficient să amintim că istorica adunare din timpul revoluției de la 1848 s-a ținut la Blaj, pe Câmpia Libertății. La Blaj a funcționat o tipografie unde au fost imprimate nu numai cărți religioase, scrise în alfabet latin ci și reviste cu prețioase informații istorice, literare și artistice, aici au fost zidite importante școli românești și tot aici a fost centrul vital al Școlii Ardelene. Impunătoarea catedrală a fost construită între 1738-1765. Planurile construcției inițiale aparțin arhitectului austriac Anton Eckhardt Martinelli. Reparațiile din 1779 nu i-au modificat aspectul inițial, dar în 1837 construcția a fost mărită. Cu acest prilej i s-au înălțat cele două turnuri și a fost construită terasa. Tot acum au fost adăugate corurile și sacristiile laterale. Cupola catedralei este pictată în stil bizantin, iar interiorul are o linie sobră, de mare simplitate. Catapeteasma este o adevărată operă de artă constituind elementul cel mai reușit al locașului. Ea a fost realizată de doi meșteri de seamă ai epocii adică de tâmplarul I.Aldea din Târgu Mureș și de pictorul arădean Ștefan Tenetzki. În 1900 pictorul Octavian Smigelski a desenat modelul unui covor. După acest model țărăncile din Sarăsău – Maramureș au țesut covorul care împodobește balustrada corului în ocazii festive. Ca întregul oraș, catedrala poartă amprenta istoriei. De aici și-a rostit Simion Bărnuțiu cuvântarea sa înflăcărată la 14 mai 1848. Catedrala este astfel inima orașului care, vizitat de marele Eminescu în 1866, l-a făcut să exclame: „Te salut, mică Romă"!

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

RUINELE unui vis

MIHAELA DOROBANȚU

Distrugerea civilizației Mu a întârziat cu milenii, al căror număr probabil că nici astăzi nu-l putem aprecia așa cum se cuvine în istoria cunoașterii și civilizației întregului Pământ. Ce s-a întâmplat de fapt după cataclismul care a distrus țara Mu? Rupt în bucăți de cutremure îngrozitoare, inundat de furia valurilor, din ceea ce fusese înfloritoarea țară Mu nu au mai rămas decât vârfurile munților și câteva fâșii din platourile lor cele mai înalte. Ele au reușit să iasă deasupra apelor. Și să formeze insulele și arhipelagurile pe care le cunoaștem astăzi. Mulțumite parcă de încununarea operei lor de distrugere, apele se retrăseseră târând în adâncul lor tainele unei civilizații și unei culturi despre care nimeni nu ar fi putut crede că vor mai vedea lumina zilei. Iar apele acelea aveau să primească, peste alte secole fără număr, numele de Oceanul Pacific. Ironie sau cinismul sorții? Pentru că oamenii, cel puțin atunci când i-au dat acest nume, nici nu bănuiau măcar tragedia care se ascunde în adâncurile sale. Aproape toți locuitorii țării Mu dispăruseră. Cei câțiva supraviețuitori își dădeau seama că nu mai aveau nimic: nici unelte, nici veșminte, nici un acoperiș sub care să se adăpostească, nici hrană, nici pământ. Doar marea care bolborosea amenințătoare în jurul lor. Și, deasupra lor, norii de cenușă – tot ce mai rămăsese din strălucitoarea și glorioasa lor civilizație. Sub norul uriaș nu mai aveau nici măcar lumină. Iar în urechi le răsunau încă strigătele cumplite ale fraților, surorilor lor, ale copiilor, ale părinților care nu se mai putuseră salva.

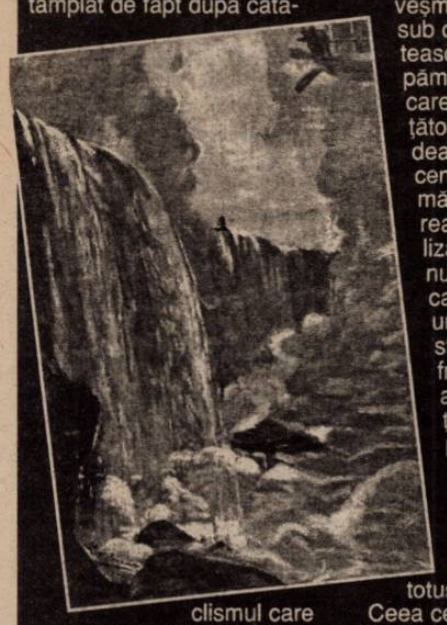

Erau condamnați la moarte. Și, pentru mulți, sentința avea să fie dusă la capăt. Unii dintre ei totuși au supraviețuit. Ceea ce a urmat ar putea fi numit, în termeni moderni, un exercițiu darwinian: supraviețuirea celui care se poate adapta. Celui care se poate hrăni cu orice, inclusiv cu aproapele lui, ucigând. Au început să-și fabrice noile unelte, să-și ridice noile adăposturi. Insulele mărilor sudului sunt și astăzi locuite de descendenții țării Mu.

După zile care trebuie că li se păruseră fără sfârșit, norii s-au împrăștiat, Soarele a strălucit din nou, vaporii otrăvitori se răspândiseră în aer. Dar nimic nu mai era ca înainte. Căzuseră în cea mai neagră sălbaticie. Ei, ultimii reprezentanți ai celei mai importante civilizații din istoria Terrei. Dacă este să dăm crezare vechilor documente...

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Cum spiona KGB?

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Cazul Heinz Sutterlin

Heinz Sutterlin, agent est-german, a fost preluat de K.G.B., instruit minuțios și expediat la Bonn cu misiunea de a se căsători cu o secretară de la Ministerul de Externe al RFG. Sutterlin, un bărbat din colecția de irezistibili cuceritori ai lui Markus Wolf, o cunoaște pe Leonore Heinz, o femeie atrăgătoare și fără noroc în dragoste, cu care se căsătorește în 1960.

Deși K.G.B.-ul dorea ca Leonore să devină secretara lui Willy Brandt, devenit ministru de externe în 1966, totuși ea, dintr-o poziție mai modestă, reușește să procure, din dragoste pentru soț, sute de documente secrete foarte importante, care evidențiau slăbiciunile, temerile și secretele politicii RFG. Aceste informații permit sovieticilor accesul la secrete ale puterii, bază pe care conducerea de la Kremlin își formulează o politică adecvată.

Cei doi soți erau conduși de colonelul Eugen Runge, un „ilegal" care, în 1968, a cerut azil politic în S.U.A.

A rezultat că sovieticii au intrat în posesia a 2900 de documente din care 962 erau secrete sau strict secrete. Runge declara: „...Noi primeam documentele înainte ca ele să treacă de biroul Leonorei și de camera de codificare și citeam rapoartele curierilor diplomatici din afară, de cele mai multe ori înainte ca ministrul de externe german să le primească... Noi descopeream din timp când era ordonată la Oficiul Extern o investigație asupra unuia din oamenii noștri de legătură...". Arestată, Leonore își apără soțul, iar când află că acesta s-a căsătorit cu ea din ordinul K.G.B.-ului se sinucide.

Cazul Gunther Guillaume

Un caz tipic, „școală", de penetrare a structurilor de putere este cel al lui Gunther Guillaume, unul dintre cei trei consilieri personali ai cancelarului Willy Brandt, arestat în 1974, după ce lucrase timp de 18 ani alături de cancelar. Willy Brandt a fost nevoit să demisioneze.

Guillaume lucrase timp de aproape 30 de ani în subordinea lui Markus Wolf, șeful serviciilor secrete est-germane, un geniu al spionajului. De reținut instructajul și comportamentul impecabil al lui Guillaume, ermetismul și inventivitatea sa. De pildă, sesizând că este filat, surprins de acest fapt se plimbă fără rost cu mașina. Un om la nivelul spre nu-și poate permite însă să piardă timpul. Ar putea părea suspect. Pentru a evita o asemenea concluzie, merge pe malul unei ape unde recitește o scrisoare prin care amanta sa îi comunică decizia de a întrerupe relațiile cu el. Guillame „uită" această scrisoare la locul în care a lecturat-o pentru ca astfel filajul să aibă explicația comportării sale anormale. Tehnologia folosită pentru transmiterea mesajelor era pe măsură: un emițător special radio capabil să condenseze mesajele. Circa 200 de cuvinte erau transmise în 8-10 secunde. Condamnat la 15 mai de închisoare, va executa doar patru fiind schimbat pe trei agenți deținuți în U.R.S.S. Este încă o dovadă a informațiilor de importanță excepțională furnizate Moscovei.

Alte detalii ale cazului sunt prezentate în capitolul destinat serviciilor secrete germane. Este, însă, necesar, a observa în acest context o greșeală comisă de centrală, care a condus la identificarea și arestarea lui Guillaume. Este vorba despre obișnuința de a fi trimise mesaje de felicitare cu prilejul zilelor de naștere ale agenților. Serviciile de interceptare nu l-au putut identifica pe Guillaume, dar coroborarea mesajului cu zilele de naștere ale suspecților au dus cert către persoana sa.

Cazul Margarete Höke (n.1935)

Secretară la cabinetul președintelui R.F. Germania, Richard von Weizsacher, a fost arestată și condamnată, în 1985 pentru spionaj. Actul de acuzare i-a reținut în sarcină furnizarea a circa 1700 de documente secrete, care au ajuns la K.G.B., via STASI.

Ea a fost arestată după defecțiunea „oficială" a rezidentului: K.G.B. la Londra, Oleg Gordievski.

Computerul ASASIN

...Când, chemaţi de vecinii alarmaţi din cauza fumului care ieşea din apartament şi al mirosului puternic şi acru, poliţia şi pompierii au sosit şi au spart uşa micului apartament de pe o străduţă din Torre del Greco, nu a fost decât pentru a constata că nu mai puteau face nimic. Pe pat, întinse, cu feţele luminate de un ultim zâmbet, parcă împăcate cu ele însele şi cu lumea, mamă şi fiică zăceau moarte. În casă nimic nu era atins, nimic stricat. Doar pe birou, monitorul computerului, topit în întregime. Serafima Acampora, de 70 de ani, şi fiica sa Donata Forte, de 37 de ani, se duseseră la culcare dar nu opriseră calculatorul. Probabil că după doar câteva ore avusese loc o implozie care a distrus monitorul şi, fără nici măcar o flacără, a pus în libertate gazul ucigaş. Adormite, cele două nici nu şi-au dat seama că aerul devine puţin câte puţin irespirabil. Muriseră în somn, iar calculatorul era vinovat de o crimă fără premeditare... *(M.D.)*

A CAPTURAT ZECI DE CRIMINALI

cu... un al şaselea simţ

Micki Pistorius a reuşit să prindă în şase ani peste 30 de criminali în serie extrem de periculoşi din Africa de Sud şi SUA. Modul ei de lucru pare foarte „simplu". Ea studiază doar profilul psihologic al infractorilor bazându-se pe o percepţie extrasenzorială, în depistarea comportamentului acestora. În 1994 a fost angajată la poliţia din Johannesburg pentru a realiza portretele robot ale criminalilor.

„Am reuşit să intru în cele mai întunecate cotloane ale minţii asasinilor. De multe ori stăteam la locul producerii crimelor fără să mă gândesc la nimic. Şi, dintr-o dată, simţeam că-l cunosc pe criminal şi că ştiu totul despre el", a mărturisit Micki jurnaliştilor care o asaltează zilnic. În mod real viaţa ei se află într-un continuu pericol. Faima acestui detectiv cu capacităţi paranormale îi nelinişteşte pe criminalii care nu au fost prinşi. În nenumărate rânduri Micki a primit telefoane de ameninţare cu moartea pe care nu le mai poate ignora. Deşi e bine păzită, Micki e convinsă că dacă nu va renunţa la munca sa, într-o zi, un glonte venit de aiurea o va nimeri în plin. Pentru a scăpa de condamnarea la moarte Micki Pistorius e decisă să-şi schime domiciliul. *(D.M.)*

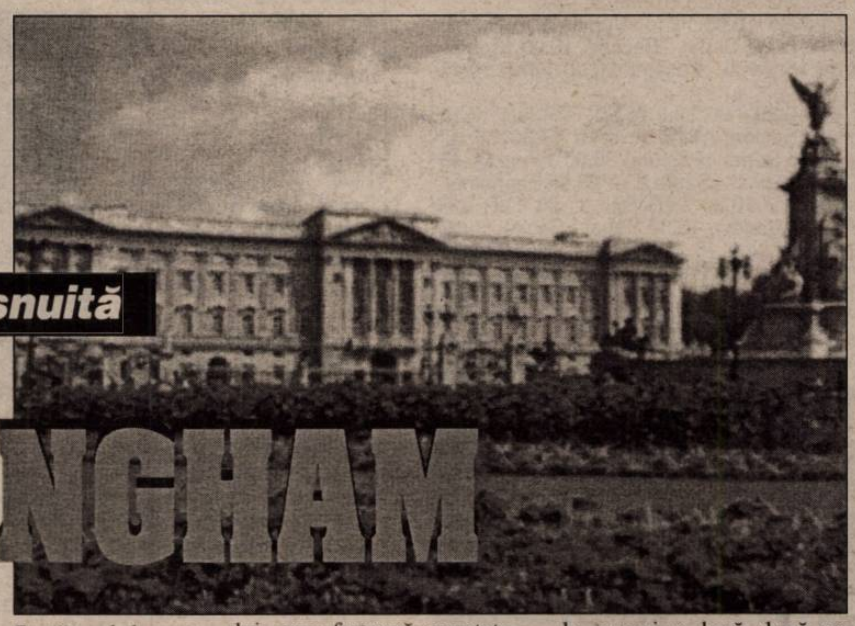

O lume NEBUNĂ

INFLUENŢAT DE WRESTLING, UN BĂIAT DE 13 ANI A COMIS O CRIMĂ

Un băiat de 13 ani din Fort Lauderdale, statul Florida, ar putea fi condamnat la închisoare pe viaţă pentru uciderea unei fetiţe de şase ani. Pe 28 iulie 1999, Lionel Tate, atunci în vârstă de nici 12 ani, a bătut-o pe Tiffany Eunick, o fetiţă de numai şase ani, provocându-i leziuni grave cauzatoare de moarte. Rezultatele autopsiei au arătat că, în urma loviturilor, micuţa Tiffany suferise o fractură craniană extrem de gravă, hemoragie internă, precum şi multiple fracturi la nivelul coastelor. Mama lui Lionel Tate, căreia în ziua respectivă îi fusese dată în grijă fetiţa, dormea în momentul producerii incidentului. Jim Lewis, avocatul băiatului acuzat de crimă, a declarat că Lionel Tate a omorât-o pe Tiffany Eunick în mod accidental, în timp ce îşi imita campionii săi preferaţi de wrestling. „Lionel este încă un copil şi nu şi-a dat seama că luptătorii profesionişti sunt antrenaţi să se lovească unul pe altul fără să îşi facă rău. Ca şi Batman şi Superman, campionii de wrestling sunt eroii lui preferaţi cu care vrea să semene", a mai declarat Lewis.

A COMIS O DUBLĂ CRIMĂ PENTRU CĂ DOREA SĂ FIE EXECUTAT

Când Daniel Colwell, o fostă stea a fotbalului american, şi-a dat seama că nu are curajul să se sinucidă, a pus la cale un plan diabolic: să comită o crimă care să-i aducă pedeapsa cu moartea. Într-o seară de sâmbătă din luna iulie a anului 1996, fotbalistul din Americus, statul Georgia, s-a postat în parcarea unui super-magazin în aşteptarea unei victime, oricare ar fi fost aceasta, după ce în prealabil achiziţionase un pistol de 9mm. Colwell s-a întâmplat ca printre oamenii care mergeau la cumpărături în acea zonă să fie şi Mitchell Bell de 57 de ani şi soţia acestuia, Judith, de 52 de ani, din Ellaville, un oraş apropiat. S-a hotărât brusc să-i ucidă pe amândoi, aşa că a tras asupra lor fără milă. După ce i-a împuşcat, s-a predat poliţiei din Americus unde şi-a recunoscut fapta. Potrivit cotidianului „Atlanta Journal", deşi procurorii districtului Sumter i-au îndeplinit dorinţa acuzându-l de omor calificat şi condamnându-l la moarte pe scaunul electric, Colwell îşi aşteaptă încă execuţia, amânată la nesfârşit de sistemul judecătoresc american. Michael Mears, avocatul desemnat să îl apere pe Colwell, susţine că acesta nu ar fi trebuit declarat apt pentru a fi judecat deoarece, de mai mult timp, suferea de schizofrenie, paranoia şi alte boli psihice foarte grave. „Este vorba de un individ extrem de bolnav care, dacă nu şi-ar fi dorit cu ardoare să fie condamnat la moarte, nu ar fi comis aceste oribile crime", declara Mears. El este susţinut în demersurile sale de către Asociaţia Naţională de Ajutorare a Bolnavilor Mentali. *(A.P.)*

IMBOGĂŢIT de pe urma unei catastrofe

În anul 1901 un tren care traversa un pod aflat deasupra golfului Newark din SUA îndreptându-se spre New York, a deraiat prăbuşindu-se în adâncul apelor. Din această catastrofă a scăpat o singură persoană, un comis voiajor pe nume Jimmy Goldsmith care se afla întâmplător pe platforma descoperită a ultimului vagon cu numărul 932. Supravieţuitorul avea în buzunarul hainei un bilet de loterie cumpărat de la o agenţie din Manhattan cu câteva zile înainte. După ce şi-a revenit din şoc, Jimmy şi-a pregătit hainele purtate în timpul catastrofei pentru a le trimite la curăţat. Introducând buzunarele pe dos, a dat peste biletul de loterie de care uitase complet. S-a deplasat la agenţie unde a aflat cu stupoare că este câştigătorul sumei de 10 milioane de dolari.

Emoţia a fost însă mai puternică în momentul în care a realizat că numărul câştigător era acelaşi cu numărul vagonului pe care se afla în timpul deraierii trenului: 932! O coincidenţă pe care fericitul supravieţuitor a considerat-o a fi un „semn divin". După ce s-a consultat cu un preot, Jimmy a donat, fără nici o reţinere, jumătate din suma câştigată în contul unor acţiuni de binefacere iniţiate de câteva biserici neoprotestante din Manhattan. *(D.M.)*

■ Aterizare neobişnuită

Deltaplan la BUCKINGHAM

În ultimele zile ale anului trecut poliţia engleză a fost confruntată cu o situaţie mai puţin obişnuită. În curtea exterioară a Palatului Buckingham a aterizat pur şi simplu un deltaplan. Cel care-l conducea, şi care era sigur că în acest fel va realiza o ştire senzaţională pentru o companie internet, a fost imediat arestat de poliţie. Purtătorul de cuvânt de la palat a declarat că nici unul dintre membrii familiei regale nu era prezent acolo, regina împreună cu toţi ceilalţi aflându-se în estul Angliei unde petrec de obicei sărbătorile. Un elicopter al poliţiei urmărise intrusul din momentul în care acesta traversa centrul Londrei şi, înainte ca acesta să aterizeze, gărzile palatului, care fuseseră anunţate, îl aşteptau pentru a-l aresta. Cel arestat era un australian de 36 de ani şi nu urmărea altceva decât publicitate.

Cu tot ineditul situaţiei, poliţiştii au fost obligaţi să-şi aducă aminte câteva situaţii similare. Astfel în februarie 1994 pe acoperişul palatului aterizase tot un deltaplan condus de un bărbat pe jumătate dezbrăcat, la numai o lună după ce prinţul Charles fusese ameninţat cu un pistol în timpul vizitei în Australia. Cea mai ciudată breşă în apărarea palatului şi a familiei regale a fost însă atunci când un bărbat a intrat înăuntru căţărându-se pe burlan şi a ajuns până în dormitorul reginei cu care a stat de vorbă câteva minute. *(I.S.)*

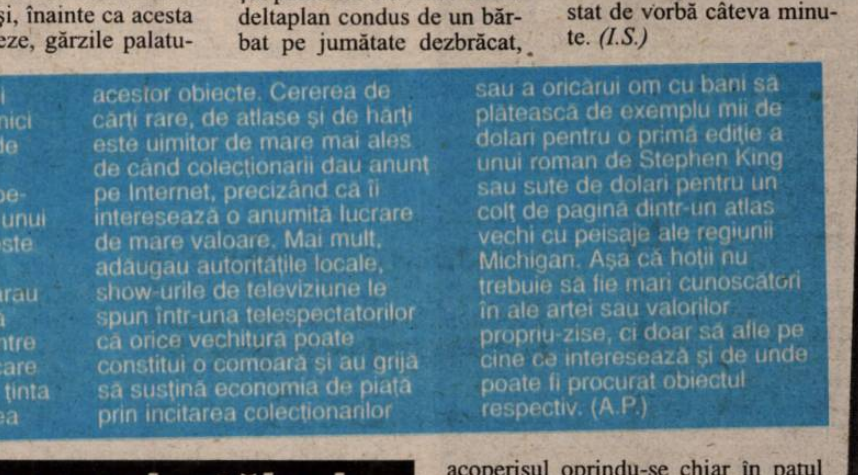

HOŢI cu afinităţi culturale

Administratorii bibliotecii publice *Romeo* din Detroit nici nu ştiau că au fost călcaţi de hoţi până când FBI-ul nu a lansat un apel pentru recuperarea de către proprietar a unui atlas geografic vechi de peste 100 de ani. Autorităţile din localitatea respectivă declarau ulterior rezolvării cazului că atlasul furat se numără printre cărţile cu statut de unicat care devin din ce în ce mai des ţinta hoţilor care cunosc valoarea acestor obiecte. Cererea de cărţi rare, de atlase şi de hărţi este uimitor de mare mai ales de când colecţionarii dau anunţ pe Internet, precizând că îi interesează o anumită lucrare de mare valoare. Mai mult, adăugau autorităţile locale, show-urile de televiziune le spun într-una telespectatorilor că orice vechitură poate constitui o comoară şi au grijă să susţină economia de piaţă prin incitarea colecţionarilor sau a oricărui om cu bani să plătească de exemplu mii de dolari pentru o primă ediţie a unui roman de Stephen King sau sute de dolari pentru un colţ de pagină dintr-un atlas vechi cu peisaje ale regiunii Michigan. Aşa că hoţii nu trebuie să fie mari cunoscători în ale artei sau valorilor propriu-zise, ci doar să afle pe cine îl interesează şi de unde poate fi procurat obiectul respectiv. (A.P.)

■ Omul cavernelor se destăinuie

„Eram o fire sociabilă, dar..."

De peste doisprezece ani, Bill Caritanno trăieşte într-un adăpost subteran, un fel de buncăr spaţios, confortabil, elegant, excelent dotat (inclusiv aerisire). Nu, nu este un refugiu în faţa unui pericol atomic. Adăpostul, excavat la câteva sute de metri de propria sa casă din Netgear, Colorado (SUA), este menit să-l ferească pe Bill de cu totul alte primejdii. Să le luăm pe rând. Casa în care a locuit 32 de ani a fost trăznită de opt ori, cinci dintre fulgere pogorâte asupra ei mistuindu-i complet acoperişul. Încă de la a şaptea oară, soţia i-a spus că pleacă. El a refuzat şi femeia, convinsă că acolo e-ngropat un blestem, şi-a pus copiii în maşină şi p-aci ţi-e drumul. Bill le-a făcut cu mâna şi-a rămas.

În 1995, pe acoperiş au căzut din cer patru bucăţi de gheaţă de dimensiunile unei cărămizi zdravene. Bubuiturile au survenit la interval de 2-3 minute, în timpul unei petreceri pe cinste. Unul din bulgări a străbătut acoperişul oprindu-se chiar în patul lui... În primăvara lui 1997, pe când se afla în curtea aceleiaşi case, jucându-se cu câinii, din acelaşi cer nemilos i-a căzut exact în creştetul capului o raţă sălbatică ucisă de un talentat vânător, vecin de-al lui Bill. A zăcut prin spitale jumătate de an, a delirat, a fost uşor amnezic şi, într-un acces de furie patologică, a fugărit o soră prin tot spitalul, confundând-o cu Suzy, fosta lui nevastă. În urma incidentului, a rămas cu un obicei neelegant: din te miri ce, se aruncă sub masă şi-şi acoperă capul.

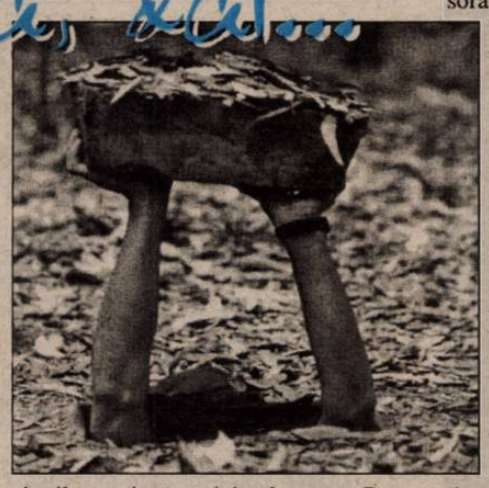

Vara lui '98 a umplut paharul. O ursoaică gestantă, urcată în copacul ce-i umbrea zona nordică a casei, s-a dezechilibrat speriată de un şarpe insinuat în preajma ei. Şi reptila recalcitrantă, şi mamiferul blănos s-au prăvălit, lovind în cădere ferestrele şi făcându-le, aţi ghicit!, zob. Bill, „îngropat" într-un granitic somn etilic, s-a speriat atât de năvalnic, încât a mai zăcut vreo două luni într-o clinică de recuperare. Când l-au declarat responsabil de faptele lui, mult încercatul bărbat a luat iniţiativa „buncărului"... *(P.I.)*

Săptămâna 16 - 22 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Obsesia" (SUA, 1995). Cu: Robert De Niro, Al Pacino, Val Kilmer 23.50 Profesioniştii 0.50 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 7.50 Oameni ca noi 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Fram" 10.00 Film: „Johnny şi Clyde" (SUA, 1995) 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Frumoasele şcolii" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Concert extraordinar Gheorghe Zamfir: Legenda românească 21.30 Serial: „Amy" 22.35 Film: „Secretul lui Joe Gould" (SUA, 1999) 0.25 Marele jazz.

VAL KILMER
ROMÂNIA 1
duminică, 20.45

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Handbal feminin: Rapid Bucureşti – Motor Zaporoje (Ucraina) 16.30 Film: „Lozul cel mare" (SUA, 1984) 18.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.10 Serial: „Motor! Acţiune!" (ultimul ep.) 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Bubuială în Bronx" (SUA, 1995) 22.00 Ştirile de sâmbăta asta 23.40 Marele jazz.

LUNI 7.00 Telematinal 9.40 Desene animate 10.00 Film: „Bubuială în Bronx" (SUA, 1995) 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Kronika 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 La ţintă 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.30 Kronika 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Norma Jean şi Marilyn" (SUA, 1996) 22.35 Serial: „Şapte zile" 23.45 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Becker" (ultimul ep.) 16.00 Panorama 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Recurs la morală 22.15 Cu ochii'n 4 23.30 Serialul noului mileniu: Martorii 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea, tu!" (ep.1) 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 21.50 Serial: „Şapte zile" 22.40 Fotbal: Celta Vigo – VFB Stuttgart 0.40 Jazz.

acasă

VINERI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 7.30 – 13.40 Reluări 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Cântă-mi, lăutare! 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" (ep.1) 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Spune-mi drept 19.05 Film: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile săptămânii 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Film: „Jane Eyre" (M. Britanie, 1997).

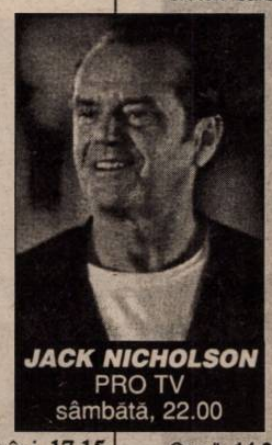

JACK NICHOLSON
PRO TV
sâmbătă, 22.00

DUMINICĂ 7.00 – 13.30 Reluări 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Acasă la români 17.15 Doctorul casei 18.25 Ia-mă acasă! 19.00 Film: „Moartea sergentului major" (SUA, 1989). Cu: Peter Falk 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Fotbal Il Calcio.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.20 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.20 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.30 Fotbal: Deportivo La Coruña – Galatasaray Istanbul.

MIERCURI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

PRO TV

VINERI 7.30 Documentar 9.00 Serial: „Totul este relativ" (ultimul ep.) 9.30 Serial: „Regăsirea" (ultimul ep.) 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Probă fizică" (SUA, 1989) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo – ediţie specială 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Soldatul universal: Confruntare finală" (SUA, 1999). Cu: Burt Reynolds 0.45 Serial: „Seinfeld" 1.15 Film: „Amantul" (SUA, 1986).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" (ultimul ep.) 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Serial: „O lume dispărută" 16.00 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.30 Handbal feminin: Oltchim Râmnicu Vîlcea – Gaz Artas (Grecia) 19.00 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua norocoasă - emisiune specială 22.00 Film: „Cei doi Jake" (SUA, 1990). Cu: Jack Nicholson 0.30 Serial: „Millennium" 1.30 Film: „Impulse: Corporate ladder" (erotic).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Serial: „O lume dispărută" (SUA, 1941) 15.00 Formula 1 (retrospectivă 2000) 15.30 Film: „Guvernatoarea" (Anglia, 1996, partea I) 17.30 Serial: „Rătăciţi printre fete" 18.15 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" (ep.1) 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Idila" (SUA, 1994). Cu: Warren Beatty, Katharine Hepburn 23.20 Serial: „Suflete pierdute" 0.15 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 2.00 Film: „Impulse: Dead of night" (erotic).

LUNI 7.00 Ştiri pe scurt 7.05 Desene animate 9.00 Serial: „Nemuritorul" (ep.1) 11.30 Serial: „Bebe" 12.00 Film: „Invadatorii" (SUA, 1988) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Prada perfectă" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Corbul, îngerul negru" 1.45 Serial: „Nebun după tine" 4.30 Serial: „Knight Rider supercomando".

MARŢI 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Film: „Burke şi Willis" (Australia, 1985). Cu: Jack Thompson, Greta Scacchi 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 X şi Zero 0.15 Fotbal ezumat UEFA 1.30 Serial: „Seinfeld" 2.00 Serial: „Corbul, îngerul negru" 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando".

MIERCURI 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Serial: „Bebe" 12.30 Film: „În tabere opuse" (SUA, 1988) 15.00 Serial: „În umbra justiţiei" (ep.1) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Mitocanii în Beverly Hills" (SUA, 1993) 21.30 Fotbal Liga Campionilor 1.30 Serial: „Seinfeld" 2.00 Serial: „Millennium" 3.00 Serial: „Corbul, îngerul negru" 4.00 Film: „Supravieţuitorii" (SUA, 1993) 6.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

JOI 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Călătorie în Louisiana" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Viaţa lui Bruce Lee" (SUA, 1993) 22.00 Chestiunea zilei 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Millennium" 2.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 3.30 Film: „Rivalii" (SUA, 1979).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 14.00 Film: „Curierul" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Film: „Vulturul Negru" (SUA, 1988). Cu: Jean-Claude Van Damme 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 1.30 Film: „Un amant pentru Nina" (SUA, 1994) 3.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.45 Film: „Şarpele şi Cocorul" (Hong Kong, 1978) 8.20 Seria Stan şi Bran 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Lista neagră" (SUA, 1988). Cu: Clint Eastwood 22.00 Film: „Martor mut" (coprod., 1994) 0.00 Serial: „Dezvăluiri intime" (ep.1) 0.30 Serial: „Zonele plăcerii" (ep.1) 1.00 Film: „O lumină pe cer" (SUA, 1978).

DUMINICĂ 7.30 Film: „Promisiune cu bucluc" (M. Britanie, 1958) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Jurat de profesie" (SUA, 1995) 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Dansând la Lughnasa" (SUA, 1998). Cu: Meryl Streep.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Moloney" 13.15 Serial: „ O pacoste de frate" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" (ultimele ep.) 19.00 Observator 20.00 Film: „Adolescente rebele" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Moloney" 12.00 Film: „O propietăreasă ciudată" (SUA, 1962) 14.00 Film: „O nouă speranţă" (SUA, 1990) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" (primele ep.) 19.00 Observator 20.00 Film: „Afaceri riscante" (SUA, 1983). Cu: Tom Cruise 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Moloney" 12.00 Film: „Răscumpărarea" (SUA, 1982). Cu: Tom Selleck 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sanctuarul" (SUA, 1997) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Moloney" 12.00 Film: „În ritm de dans" (SUA, 1984) 14.00 Film: „Vecinii" (SUA, 1981) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

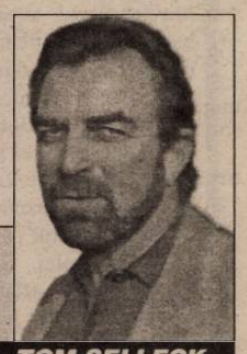

TOM SELLECK
ANTENA 1
miercuri, 12.00

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Profesioniştii crimei" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Luna plină" (SUA, 1988). Cu: Gene Hackman 23.30 Impact 0.00 Film erotic.

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 12.00 Duminică la prânz cu Anca Florea 13.00 Stil (r) 14.00 Film: „Gloria" (SUA, 1980) 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Umbra unui străin" (SUA, 1992) 0.00 Film.

LUNI 8.00 Prima Mix! 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Sortit morţii" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 13.30 Impact 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Dragoste la Rio" (SUA, 1984). Cu: Demi Moore, Michael Caine 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Un sărut de despărţire" (SUA, 1982). Cu: Sally Field 23.30 Impact (r).

JOI 8.00 Prima Mix! 14.30 Cronica cârcotaşilor 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

SALLY FIELD
PRIMA TV
miercuri, 21.00

tvr2

VINERI 7.00 – 12.20 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 18.00 Reforma la bani mărunţi 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Serial: „Samuraiul" 20.25 Serial: „Misiune pe chei" 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Documentar: „Dezastre" 23.00 Film: „Echipa roşie" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 10.00 Desene animate 10.20 Serial: „Povestitorul cel bătrân" 10.45 Desene animate 11.05 Serial: „Wishbone: Ca într-o poveste de-a lui Twain" 11.35 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 On line 14.00 Atlas 15.30 Top TVR2 17.00 Serial: „Eroul meu!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 20.20 Televiziunea, dragostea mea! 21.25 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" (ep.1) 22.55 NBA Action 23.20 Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.00 Desene animate 9.00 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Călătoriile lui Ics" 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.05 Documentar: „Splendorile naturii" 14.40 În numele sportului 15.15 Documentar: „O firmă – Casa de Windsor" 16.05 Serial: „Star Trek – Voyager" 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Fiice şi soţii" 19.35 Spectacolul lumii 20.05 Film: „Vara, la marginea oraşului" (Anglia, 1999) 21.35 Documentar 22.00 NBA: Philadelphia - Phoenix.

LUNI 8.35 Toţi împreună 9.20 NBA (r) 14.00 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Film: „Vara, la marginea oraşului" (r) 17.40 Serial de călătorii 18.30 Telejurnal TVR 2 19.20 Lumea de mâine 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 22.00 Sport plus 23.00 Teatrul Naţional TV prezintă: „Noaptea marilor speranţe" de Tudor Popescu.

MARŢI 8.35 Toţi împreună 9.20-12.35 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Patrimoniu 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pragul de sus 22.50 Film: „Baltagul" (România/Italia, 1980).

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40-13.25 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" (ultimul ep.) 18.30 Telejurnal TVR2 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pe muchie de cuţit 22.50 Film: „Dilema" (Franţa, 1983).

JOI 8.35 Toţi împreună 9.25-11.50 Reluări 13.25 Tribuna partidelor parlamentare 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.30 Fascinaţie şi magie 21.15 Ora adevărului 22.50 Film: „Fortuna" (Rusia, 2000).

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.45 Emisiune muzicală 14.45 Documentar 17.00 Emisiune muzicală 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Weekend ABC 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai adinci aminte, Doamnă? 23.00 Emisiune muzicală.

DUMINICĂ 9.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? (r) 10.00 Ţara spiriduşilor 13.00 Emisiune muzicală 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Emisiune muzicală 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală 12.00 Club abc 14.45 Documentar 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală 11.30 As Show (r) 14.45 Documentar (r) 16.00 Post Meridian 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Măştile puterii (r) 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 14.45 Documentar 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

FELINE

cu instinct de vedete

Pantere, lei, tigri, leoparzi, câini, pisici, porci... sunt staruri fără de care multe producţii cinematografice nu ar fi putut exista. Munca nevăzută depusă pentru crearea unor „actori" de renume racolaţi din lumea necuvântătoarelor o întrece de multe ori pe cea impusă de conlucrarea cu fiinţele umane. Thierry Le Portier, francez de origine, este considerat unul dintre magicienii internaţionali ai dresurii de animale distribuite în filme pentru marele ecran, în seriale Tv ori în clipuri publicitare. Bunăoară, deja celebrul „Gladiator", regizat de Ridley Scott, care se numără printre producţiile favorite la mult aşteptatele premii Oscar de anul acesta, îşi datorează în bună parte succesul la public şi secvenţelor sângeroase din arenele romane de luptă. Iar fioroasele feline evoluează sub bagheta şi la comanda din umbră a lui Thierry Le Portier şi a echipei sale, totul fiind apoi prelucrat pe computer.

Sedus de frumuseţea misterioasă a fiarelor

Deşi se ocupă de peste 35 de ani de dresura animalelor sălbatice, Thierry Le Portier mărturiseşte că rutina nu i-a anihilat sentimentul de admiraţie faţă de frumuseţea misterioasă a acestora. Copil fiind, avea obiceiul să adune de pe stradă câini şi pisici rătăcite, fără stăpân, pe care apoi se străduia să le facă să îi răspundă la comenzi. Visa cu ochii deschişi să aibă prilejul să hrănească cu biberonul pui de lei şi de pantere, care să-i devină prieteni. Mergea la grădina zoologică şi rămânea fascinat ore în şir în faţa cuştilor care adăposteau felinele. Pe măsură ce creştea, atracţia era din ce în ce mai irezistibilă. La 16 ani, a asistat la o demonstraţie de dresură de animale sălbatice şi în acel moment a avut revelaţia asupra a ceea ce-şi dorea să devină când va fi adult. Dar n-a mai avut răbdare să aştepte: l-a rugat în genunchi pe dresor să-l primească să aibă grijă gratuit de animale. Cum la acea vreme regulile nu erau foarte stricte, a fost acceptat. Aşa a avut ocazia să afle că adevărata meserie de dresor nu se poate învăţa la şcoală. Nici un curs teoretic din lume nu poate să înlocuiască acea comunicare, acel transfer de cunoaştere şi simţire dintre maestru şi elevul său, acea confruntare directă dintre om şi animal.

Nici în prezent, Thierry Le Portier nu-şi poate explica vocaţia sa devorantă: „În nici un caz nu poate fi vorba de gustul gratuit pentru risc, mărturiseşte el. Pentru asta e suficient să conduci ca un dement pe şosele, lucru la îndemâna oricui. Dimpotrivă, prima nevoie a dresorului este să deţină controlul asupra animalului, tocmai în scopul de a elimina riscul. Altfel, îşi asumă rolul de kamikaze, evident nu pentru mult timp..."

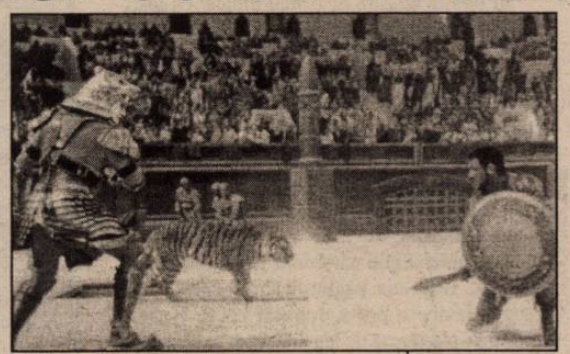

Cine-i şeful?

Evident, nu-i uşor să-ţi impui voinţa în faţa unei trupe formate din 50 de lei, tigri, pantere, leoparzi, jaguari, gheparzi, hiene, lupi şi puma – membrii menajeriei lui Thierry Le Portier. „Raporturile dintre mine şi aceşti membri ai familiei mele – spune dresorul – sunt bazate pe afecţiune, dar asta nu înseamnă că îmi pot permite vreun moment să uit că trebuie să mă situez pe poziţia celui care domină. Sunt totuşi animale sălbatice, obişnuite, în natură, să ucidă ca să se hrănească. O mică eroare de comportament sau de dresare din partea mea mă poate costa viaţa. Când lucrurile sunt în ordine, orice fiară se apropie pentru a fi mângâiată. Dar, în secunda următoare, dacă îţi simte slăbiciunea ori frica, te poate sfâşia intrând într-o fază de agresivitate imposibil de stăvilit. Dacă o felină acceptă să fie „educată" e doar pentru că aceasta consideră că o domini şi în consecinţă e nevoită să te asculte. Dar acest raport de forţe este în fiecare moment incredibil de fragil, pentru că fiara îţi testează permanent autoritatea şi se manifestă în funcţie de propriile-i umori. Oricum ar fi, reacţiile sale sunt imprevizibile, aşa că omul este cel care trebuie să se adapteze, să-şi rectifice atitudinea, să fie cu atenţia încordată. Doar cu acest preţ ajungi să descifrezi psihologia animalului. Iar satisfacţia e inegalabilă când constaţi că a înţeles ceea ce aştepţi de la el!"

Pantera neagră, o stea norocoasă

După doi ani de învăţare a meseriei de dresor la Marsilia, Thierry Le Portier a simţit că-şi poate lua singur zborul. S-a angajat mai întâi la un circ şi, împreună cu soţia sa, Roselyne care i-a împărtăşit pasiunea, a străbătut lumea în lung şi-n lat, coordonatele existenţei sale fiind: animalele, publicul şi călătoriile. Apoi s-a întors la Paris unde a început o colaborare care avea să-i schimbe cursul vieţii: împreună cu Jean Richard prezintă un număr de dresură de pantere negre pe scena Folies-Bergère şi, din acest moment, intră în contact cu lumea show-biz-ului, implicit cu numeroşi producători de filme. Declicul se produce în 1985 cu faimosul clip publicitar Valentino în care o superbă panteră neagră, cu un aer curios, îşi înmoaie o labă în vopsea albă. Succesul e garantat, contractele curg gârlă. Firma Esso comandă clipul „un tigru pentru motorul dumneavoastră", constructorii de automobile şi producătorii de parfumuri nu visează decât la reclame în care felinele, pline de personalitate dresate de Thierry Le Portier, deţin rolul principal. Producătorii de lung-metraje şi regizorii nu rămân nici ei mai prejos. În filmul „Ursul" de Jean-Jacques Annaud, puma este unul dintre „elevii" lui Thierry. Staruri formate de Le Portier apar şi în „Copilul Leu" al lui Patrick Grandperret, în „Giuvaerul Nilului" cu Michael Douglas, în „Asterix" cu Gérard Depardieu... Filmul cel mai emoţionant al lui Thierry din perioada '85-'90 este însă „Roselyne şi leii", regizat de Jean-Jacques Beineix, în care este povestită propria viaţă a dresorului şi a soţiei sale. Pentru a juca într-o manieră cât se poate de veridică, actorii au luat timp de mai multe luni, înainte de filmare, lecţii de dresură a animalelor sălbatice.

Starurile şi legea junglei

Tigrii lui Thierry sunt totodată staruri de televiziune. De 11 ani încoace, Yoko, Taiga, Indra şi Marquise îi fac pe telespectatori să frisoneze când urmăresc emisiunea-concurs „Fort Boyard". În varianta franceză, dresoarea Monique Angeon, alias Felindra din emisiune, este cea care face să evolueze fioroasele feline în sala comorii ascunse. În varianta canadiană Thierry este cel care deţine acest rol, personajul lui fiind aşa-numitul Major. Bineînţeles, măsurile de securitate faţă de participanţii la concurs sunt draconice. „Este interzisă până şi vaga impresie că participanţii la concurs ar putea întâmpina cel mai mic pericol real din partea felinelor care se află sub comanda noastră – spune Thierry. Or, lucrurile nu sunt chiar atât de simple la filmări, cea mai mare dificultate fiind legată de timpul extrem de scurt pe care animalele îl au la dispoziţie pentru a se obişnui cu schimbările de decor şi de iluminare. Atenţia noastră trebuie să fie mult mai mare, comenzile nu admit nici cea mai mică ezitare având în vedere stresul la care animalele sunt supuse. Ştim bine că oricât ar părea de tandre, de iubitoare şi docile, instinctul lor nu se toceşte, setea de sânge nu se atrofiază, aşa că în orice moment pot deveni agresive, iar în cazul acestor «prieteni» nu există remuşcări. Dresorul sau oricare alt om se poate transforma instantaneu într-o pradă ideală. De altfel, mai spune Thierry, hrana zilnică a celor 50 de fiare din menajeria mea constă în 150 kilograme de carne crudă provenită de la păsări vii pe care felinele le atacă, le răpun şi le mănâncă; chiar dacă această practică pare inacceptabilă pentru mulţi iubitori de animale, consider că ar fi o aberaţie să le hrănesc cu hălci de carne puse pe tavă, ca şi cum am ignora faptul că felinele au instinct de prădători chiar dacă trăiesc în cuşti."

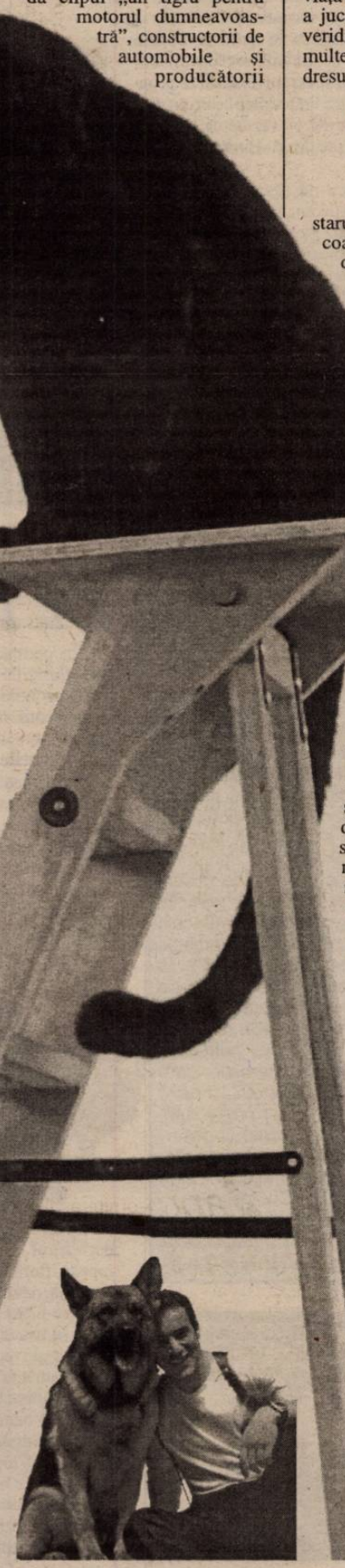

GROS-PLAN

Nonconformista Brenda din „Beverly Hills", alias Shannen Doherty, promite de mulţi ani încoace că renunţă la băutură, dar nici vorbă. Anul trecut, pe 22 decembrie, la ora 3 dimineaţa, poliţia a observat rulând în zigzag pe şosea o camionetă. A oprit-o şi a avut surpriza să constate că şoferul era o femeie într-o avansată stare de ebrietate, nimeni altcineva decât binecunoscuta actriţă. Aceasta a fost condusă la secţia de poliţie, i s-a făcut testul de alcoolemie şi a fost deferită justiţiei pe 26 ianuarie anul curent.

Julio Iglesias Jr., fratele lui Enrique şi cel de-al doilea fiu al celebrului cântăreţ Julio Iglesias, vrea să dovedească tuturor că are stofă de seducător mai ceva decât tatăl. Acum trăieşte o frumoasă poveste de dragoste cu un top model columbian, Lianna Grethel, întâlnit în februarie 2000 la Miami.

Kevin Costner şi-a oficializat legătura cu Christine Baumgartner, pe care a prezentat-o copiilor lui din prima căsătorie.

Jared Leto, logodnicul actriţei Cameron Diaz, i-a interzis acesteia să joace într-un film cu fostul ei iubit, Matt Dillon, cu atât mai mult cu cât scenariul prevedea şi scene toride. Cameron a acceptat să refuze contractul pentru film, dar i-a pus în vedere lui Jared că în cel mai scurt timp posibil vrea să fixeze data căsătoriei. Jared a fost de acord în privinţa acestei înţelegeri dintre ei, dar nu s-a grăbit totuşi să aleagă o zi.

Courtney Thorne-Smith (Georgia din „Ally McBeal") a anunţat divorţul de Andrew Conrad (cercetător ştiinţific) care i-a devenit soţ în iunie 2000. Motivele principale ale despărţirii? Actriţa îşi doreşte un copil, iar soţul ei nu, ea e foarte credincioasă, iar el este ateu.

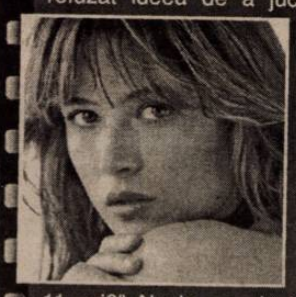

Sophie Marceau, partenera lui Pierce Brosnan în „Lumea e prea mică" din seria James Bond, a refuzat ideea de a juca alături de Leonardo DiCaprio în vreun film. Deşi DiCaprio a împlinit deja 27 de ani, actriţa a spus cu ironie: „Cât are Leo? 13 sau 11 ani?" Aluzia era clară: pentru ea DiCaprio nu arată a bărbat. Sophie Marceau are 35 de ani.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HOROSCOP

19 – 25 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Se anunţă o perioadă de zbucium sufletesc, pe fondul unor nemulţumiri ce vin din mai toate direcţiile principale ale vieţii cotidiene. Parcă s-au acumulat acum probleme financiare (miercuri şi joi), profesionale (marţi) şi sentimentale. Din fericire, sufletul dv. este robust şi întâmpină cu stoicism şi prudenţă influxul negativ.

TAUR (21.04-21.05): De ce vă lăsaţi prins în capcana unor obsesii, care afectează psihicul dv. în mod nefericit? Valorificaţi la maximum puterea dv. volitivă, mai ales că evenimentele contradictorii (joi şi vineri) vă dau târcoale. Pe de altă parte, curba financiară are o „tresărire" spre finele perioadei, fapt care vă reînsufleţeşte optimismul cotidian.

GEMENI (22.05-21.06): Două reuşite strălucite apar la orizontul dv. astral. Elanul dv. intelectual şi psihic se concretizează în două iniţiative promiţătoare, cu deznodământ fericit foarte rapid. Mici disensiuni familiale (luni, marţi) nu vor putea umbri satisfacţiile socio-profesionale şi de afaceri. Polemici aprinse pot apărea şi vineri, fără urmări.

RAC (22.06-22.07): O dispoziţie sufletească excelentă, de zile mari, vă urmăreşte întreaga săptămână. Fantezia şi inspiraţia sunt armele dv. esenţiale, iar productivitatea în activitatea de zi cu zi nu rămâne fără consecinţe în plan financiar. La sfârşitul perioadei, curba sănătăţii are o scădere uşoară sub normal. Nu vă faceţi griji, este o slăbiciune trecătoare.

LEU (23.07-22.08): O dată cu schimbarea favorabilă a vremii, dinamismul dv. proverbial se manifestă din ce în ce mai mult, în diverse direcţii. Atenţie însă la o decizie importantă pe care o aveţi de luat joi sau vineri. Stăpâniţi-vă impulsul interior şi acordaţi mai mare importanţă raţiunii în dauna pasiunii. O Balanţă sau un Scorpion din anturaj vă este potrivnic.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Influxul astral vă aduce seninătate şi linişte sufletească. Deşi sunteţi protagonistul unor evenimente contradictorii (marţi, sâmbătă), detaşarea şi chiar indiferenţa vă „imunizează" în acest început de februarie. Pe plan financiar, curba stagnează la un nivel acceptabil, însă Mercur pare să vă dea un semnal de alarmă. Nu riscaţi nici o investiţie!

BALANŢĂ (22.09-22.10): În pofida faptului că Jupiter şi Neptun vă sunt favorabile (pentru echilibrul psihic şi proiectele rentabile de viitor), apropierea primăverii este mai puternică şi vă induce un dor de ducă copleşitor. Este motivul pentru care sunteţi mai puţin activ decât de obicei, deşi se ivesc afaceri promiţătoare la orizont. În căldura căminului vă simţiţi cel mai bine.

SCORPION (23.10-21.11): Se pare că a sosit momentul unor confesiuni şi al unor compromisuri pe plan socio-profesional. Evenimentele contradictorii vă suprasolicită nervos şi intelectual (miercuri, joi), fapt care vă scade randamentul. Pot apărea şi oscilaţii sentimental-amoroase, chiar disensiuni aprinse în cuplu. Este, oricum, o perioadă nefavorabilă pentru celibatari.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Marte şi Venus nu sunt deloc într-o configuraţie „calmă", deci vă puteţi aştepta la divergenţe acute atât în mediul socio-profesională, cât şi în cel familial. Tresăriri de orgoliu fac ca energia indusă de Marte să fie canalizată în direcţii neproductive (miercuri, vineri). Sunteţi dominator, agresiv şi chiar intolerant. Cu înţelepciune puteţi aplana totul.

CAPRICORN (21.12-19.01): Agitaţie, chiar tumult în constelaţia dv., unde Uranus şi Pluton nu par să se salute amical. Într-adevăr, curba emoţională scade sub normal, deci atenţie la evitarea unor decizii importante. Prezenţa lui Mercur în decanul al doilea ar sugera călătorii lungi sau afaceri rentabile, dar de durată. Un potenţial robinet de bani s-a închis temporar.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Una caldă, una rece, aceasta ar fi caracteristica săptămânii. Evenimentul pozitiv ar fi pe plan financiar (vineri), iar cel nefavorabil pe plan profesional (miercuri sau joi). Un conflict de principii se poate ivi pe scara ierarhică sau în legătură cu o problemă care vă vizează direct. O veste foarte bună duminică, în urma unei întâlniri de afaceri.

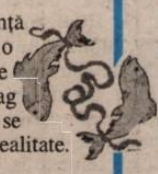

PEŞTI (19.02-20.03): Sensibil şi împovărat de o prudenţă proverbială, parcurgeţi al doilea decan al propriei zodii cu o senzaţie de frustrare neîntemeiată. Chiar şi succesele financiare (vineri) şi cele sentimental-amoroase nu vă sustrag de la obiceiul de a vă face singur probleme. O veste bună se profilează pentru marţi, când o speranţă mai veche devine realitate.

De vorbă cu avocatul casei

DREPTURILE DE AUTOR

Domnişoarei Gliga Ramona Daniela din Cluj-Napoca

Prin scrisoarea pe care ne-aţi adresat-o ne solicitaţi să vă precizăm care sunt prevederile legii dreptului de autor referitoare la reproducerea într-o pagină web a unor fragmente din cărţi publicate în România şi din pagini web din străinătate, mai precis dacă este permis acest lucru fără să se încalce drepturile de autor.

Referitor la întrebarea dvs. apreciem că acest lucru este posibil însă cu respectarea strictă a dispoziţiilor legale.

Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe reglementează sfera drepturilor patrimoniale şi nepatrimoniale pe care le dobândeşte o persoană sau un colectiv de persoane prin realizarea unei opere originale de creaţie intelectuală literară, ştiinţifică sau artistică, precum şi modul de exercitare şi limitele acestor drepturi.

În principiu, utilizarea unei opere de creaţie intelectuală nu se poate face decât cu acordul şi în modurile impuse de autorul sau coautorii operei, plătindu-se totodată sumele solicitate de aceştia. Trebuie să ştiţi că există totuşi unele situaţii limitativ prevăzute de lege în care este permis acest lucru fără consimţământul autorului şi fără plata vreunei remuneraţii, cu condiţia ca acestea să fie conforme bunelor uzanţe, să nu contravină exploatării normale a operei şi să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de exploatare.

Dintre cazurile prevăzute de lege care ar putea avea incidenţă asupra problemei dvs. amintim:

a) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;

b) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicaţii ori înregistrări audiovizuale, destinate exclusiv învăţământului, precum şi reproducerea pentru învăţământ, în cadrul instituţiilor publice de învăţământ sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit;

c) reproducerea, pentru informare şi cercetare, de scurte extrase din opere, în cadrul arhivelor instituţiilor publice culturale sau ştiinţifice, care funcţionează fără scop lucrativ;

d) reprezentarea şi executarea unei opere în cadrul activităţilor instituţiilor de învăţământ, exclusiv în scopuri specifice şi cu condiţia ca atât reprezentarea sau executarea, cât şi accesul publicului să fie fără plată.

Pentru orice alt gen de utilizare publică sau de reproducere a unei opere de creaţie intelectuală este necesar acordul prealabil al autorului său titularului dreptului de exploatare. Lipsa acordului vă expune riscului de a fi acţionaţi în judecată pentru plata drepturilor patrimoniale.

În opinia noastră ar fi mai indicat ca instituţia de învăţământ la care studiaţi să fie titularul paginii web respective, urmând ca realizarea ei efectivă să se facă cu ajutorul dvs. şi al departamentului pe care îl conduceţi în cadrul Societăţii Studenţilor Europenişti.

În orice caz, este necesar ca de fiecare dată când utilizaţi citate din opere să menţionaţi sursa şi numele autorului, dacă acesta apare pe lucrarea utilizată.

Este bine să ştiţi că produsul final al activităţii dvs., respectiv pagina web pe care o veţi realiza, devine o operă derivată ce vă conferă drepturile prevăzute de lege întrucât traducerile, adaptările, adnotările, colecţiile sau compilaţiile de materiale sau date, protejate ori nu, *inclusiv bazele de date* fac obiectul drepturilor de autor.

Avocat DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Laszlo Zoltan, Cluj-Napoca: Calculele arată că probabilitatea unei ciocniri catastrofale dintre un asteroid şi planeta noastră este invers proporţională cu masa asteroidului. Aşa se şi explică de ce, anual, mii de tone de materie cosmică, reprezentând resturile unor meteoriţi minusculi, ajung pe Terra, în vreme ce meteoriţi cu mase de la zeci, sute sau chiar mii de tone sunt consemnaţi la mii, sute de mii şi chiar milioane de ani. Cei mai periculoşi nu sunt asteroizii care populează Sistemul nostru Solar, ale căror orbite sunt, în majoritate, cunoscute şi observate permanent, ci aceia care provin din afara sistemului rătăcind aiurea prin hăurile Cosmosului.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

...ştiaţi că...

◆ *...întemeietorul ştiinţei agricole în România a fost Ion Ionescu de la Brad (1818-1891). El a avut un rol important în înfăptuirea reformei agrare de la 1848.*

◆ *...astronomul danez Olaus Römer (1644-1710) a efectuat prima determinare a vitezei luminii (1675)? El a fost profesor la Universitatea din Copenhaga.*

◆ *...Colombina este un personaj tipic din commedia dell'arte, o subretă isteaţă, şireată şi simpatică, deşi uneori răutăcioasă? Ea a fost reluată în comediile lui Goldoni, Lesage şi Marivaux.*

◆ *...iodlerul este un mod specific de a cânta, propriu locuitorilor din Tirol, Bavaria şi Elveţia, constând dintr-o serie de vocalize bazate pe schimbarea de registru a vocii? Acelaşi nume îl poartă şi melodia care foloseşte acest gen de vocalize.*

◆ *...iuta este o plantă textilă de origine tropicală? Fibrele textile se extrag din tulpină.*

◆ *...tatăl eroului mitic Ghilgameş era socotit Lugalbanda, regele oraşului Uruk? Mai târziu a fost venerat ca zeu.*

(I.S.)

MEMENTO

19 februarie – în anul 1936 s-a născut Marin Sorescu
21 februarie – în anul 1876 s-a născut Constantin Brâncuşi
22 februarie – în anul 1810 s-a născut Grigore Alexandrescu, în 1903 s-a născut Tudor Muşatescu, iar în 1928 s-a născut Eduard Jurist
23 februarie – în 1904 s-a născut Nagy Istvan
24 februarie – în anul 1926 s-a născut Ovidiu Cotruş, iar în 1884 s-a născut medicul Nicolae Gh.I.Lupu
25 februarie – în anul 1866 debutează Mihai Eminescu, în revista „Familia" a lui Iosif Vulcan, cu poezia „De-aş avea..." În anul 1881 moare Cezar Bolliac, în 1745 moare Ion Neculce, iar în 1881 moare Al.Treboniu Laurian

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

ADIERE DE PRIMĂVARĂ

În permanentă concurenţă cu grădinile adevărate, florăriile îşi fac un titlu de glorie din a sfida ordinea cronologică a anotimpurilor. Roadele muncii de cercetare în domeniul horticol, transpuse în realitate în sere, sunt etalate în cele din urmă în florării, spre încântarea iubitorilor de plante. Aşa se face că primăvara adie deja de după vitrine, în peisaje multicolore şi parfumate, compuse din zambile, primule, lalele, narcise, stânjenei... Plantate în ghivece, acestea merită să fie cumpărate şi aduse în apartamentele noastre, ca pe un remediu împotriva tonusului scăzut din timpul iernii, ca pe un medicament de revitalizare administrat psihicului înainte ca primăvara să se instaleze în mod oficial.

Dacă sunt bine îngrijite, *primulele* nu se pierd, ele pot avea viaţă lungă fie că sunt amplasate în interior, fie afară, în jardiniere din balcoane, verande sau terase, închise sau nu. Primulele suportă foarte bine zăpada şi îngheţurile uşoare. Într-o gamă extrem de variată de culori, ca şi ghioceii se grăbesc să înflorească, scurtând timpul rămas până la trezirea naturii din somnul hibernal. Ca plante de interior, primulele iubesc răcoarea şi sunt darnice în flori dacă pământul păstrează un grad constant de umiditate. În schimb, dacă aerul din casă este prea uscat se usucă foarte repede, florile se ofilesc în câteva zile şi frunzele se înmoaie, devin gelatinoase iar planta moare. Acelaşi lucru se întâmplă dacă nu e udată şi pământul ajunge să se usuce. Încercările de resuscitare prin introducerea ghiveciului într-un vas cu apă călduţă până când pământul devine foarte umed este o soluţie, dar nu garantat încununată cu succes. De fapt, ca pământul să beneficieze de o umiditate constantă, primulele păstrate în interior trebuie udate zilnic iar săptămânal hrănite cu soluţie de îngrăşământ. La cumpărare, e bine să ne asigurăm că planta are o tulpină viguroasă, cu frunziş bogat şi mulţi muguri. Îndepărtând la timp florile ofilite şi îngrijite cu atenţie, vestitoarele timpurii ale primăverii ne vor încânta săptămâni la rând privirea cu bucheţelele lor de petale multicolore.

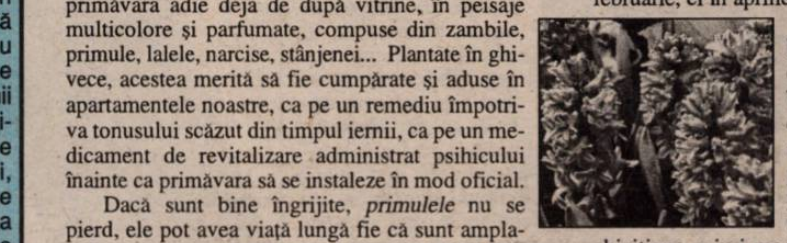

În ceea ce priveşte *zambilele*, e suficient şi un fir pentru a umple o cameră întreagă cu parfumul specific de primăvară. Ca şi primulele, făcând parte din categoria plantelor perene, zambilele plantate în ghivece pot fi păstrate ani la rând în grădina proprie, chiar dacă aceasta se reduce doar la jardinierele de pe balcon. Pentru a vă bucura cât mai mult de ele, e bine să cumpăraţi zambilele cât sunt încă boboci şi să le amplasaţi într-un loc cât mai răcoros. După ce floarea se trece, se poate planta bulbul într-un loc însorit din balcon sau din grădină (la aproximativ 15 cm adâncime) şi surpriza va fi că în anul următor e foarte posibil ca zambila să înflorească din nou, nu neapărat în ianuarie sau februarie, ci în aprilie – mai.

De reţinut este faptul că zambilele, cunoscute şi apreciate de sute de ani, se prezintă astăzi într-o paletă sortimentală incredibil de variată. Astfel, persoanele care iubesc zambilele pentru aspectul lor, dar se plâng că nu pot suporta mirosul intens dulce-oriental, pot achiziţiona soiuri modificate genetic, uimitoare prin mărimea inflorescenţei şi numărul petalelor, dar cu parfum aproape imperceptibil.

Lalele sunt considerate reginele primăverii şi adevărul e că nici o altă plantă de primăvară nu se poate lăuda cu o asemenea varietate de forme şi culori: de la alb, la tonurile pastel, de la roşu foc până la purpuriu închis şi chiar negru. În plus, există specii simple sau bătute, cu petale netede, ondulate sau franjurate. De aceea, alegerea lalelelor e dificilă, dar e bine să avem în vedere că, dacă vrem să le plantăm în cele din urmă într-o jardinieră de pe balcon, e de preferat să optăm pentru soiuri scunde, cu coada mai scurtă dar viguroasă. În mod obişnuit, în grădină, soiurile timpurii înfloresc în martie, iar cele târzii la sfârşitul lunii mai. În interior, lalele din ghivece ţin foarte mult dacă sunt amplasate într-un loc răcoros şi sunt udate abia când suprafaţa pământului este uscată, umezeala excesivă fiind de evitat deoarece poate fi fatală rădăcinilor bulbare. De altfel, şi apa care este în plus şi se scurge în farfuria ghiveciului trebuie imediat scursă. O dată pe săptămână e bine să li se aplice îngrăşământ în soluţie, lucru valabil şi pentru lalele din grădină. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Anton Bacalbaşa, Marga Barbu, Giulieta Massina, Luigi Boccherini, Nicola Copernic, Alessandro Volta, Arthur Schopenhauer, G.F.Händel, Wilhelm Grimm, Enrico Carusso, Johann Strauss-tatăl, George Harrison, Lee Marvin. (P.I.)

ENERGIA PĂMÂNTULUI

ORIZONTAL: 1) Circuit compus in mai multe părți funcționale pe baza unei electricități negative. 2) Aglomerare de electroni – Măsoară radiațiile – Ochit! 3) Rece la mijloc – Mici articule. 4) ...paparude. 5) Apă „încărcată" (masc. pl.) – A împrăștia (fizic). 6) Iarăși – Neutră! – Mono. 7. Ionizate – Fără impurități. 8) Aceea – Timp de emisii „radioactive" naturale minim. 9) Dens – Mișcare „fizică" – Bombardare. 10) Atenuate – Unidirecționale.

VERTICAL: 1) Forță emisă de corpuri, particule în mișcare – Du-l! 2) Poziție atomică – Sub influența atomului. 3) Merge! – Mulțime (masc.pl.). 4) A aceluia – Clorură de sodiu. 5) Triodă – Negativ!. 6) A indica – Serviciul de pază și protecție. 7) Organizația Mondială a turismului – Câte! 8) Una din mișcările particulelor solare. 9) Particulă care primește – Munca cu inul. 10) Radioactivitatea galbenă – Negăsite.

Petrina Ristea

Soluția careului „DIN ALERGARE"

Orizontal: MARATONIST - ATAC - PISTE - SULITASI - N - I - IDOLI - AA - NOUAR - PISC - IAR - TEORII - MILA - AU - T - HE - A - ASPRA - ANI - TRATAT - ZILNIC - ACE.

UMOR

– *Al cui este copilul ăsta din leagăn? Eu am stat trei ani la închisoare și deci nu poate fi al meu!*

– *Copilul este al meu, răspunde calmă soția, și dacă ai fi fost băiat de treabă ar fi putut să fie și al tău!*

– *Am auzit că ai cumpărat o instalație de alarmă formidabilă. Poți să mi-o arăți și mie?*

– *Nu pot, din păcate! Mi-au furat-o săptămâna trecută.*

– *Împotriva cui te-au vaccinat, soldat?*

– *Împotriva voinței mele, domnule căpitan!*

Un șomer se prezintă la Oficiul de plasare plângându-se:

– *Am nevastă și șapte copii!*

– *Bun! Dar altceva ce știi să faci?*

– *Bunicul meu nu înțelege nici o glumă!*

– *E așa de sobru?*

– *Nu, e surd!*

Un tânăr își conduce acasă noua prietenă:

– *Dacă aș încerca să te sărut, ai striga-o pe mama ta?*

– *De ce? Vrei s-o săruți și pe ea?*

– *Mai doriți ceva? Întreabă chelnerul.*

– *Da! Vă rog să flambați nota de plată!*

PAR(anormale) de ToPAN

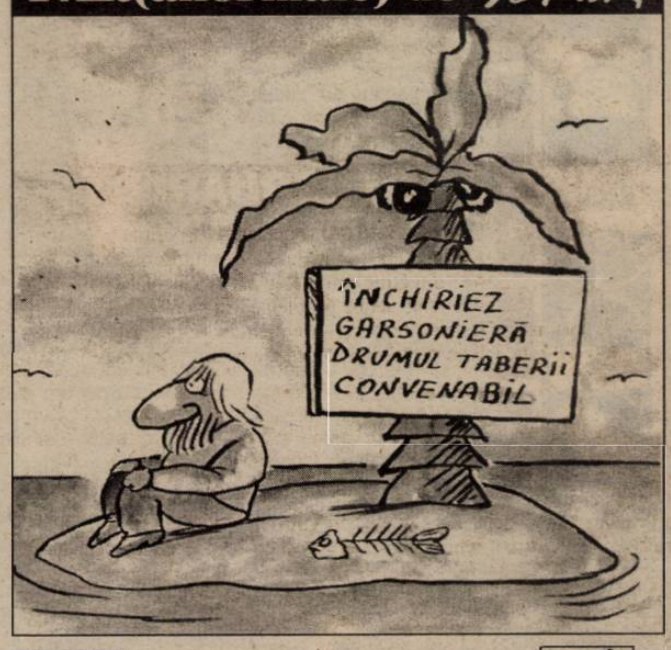

PERSPICACITATE

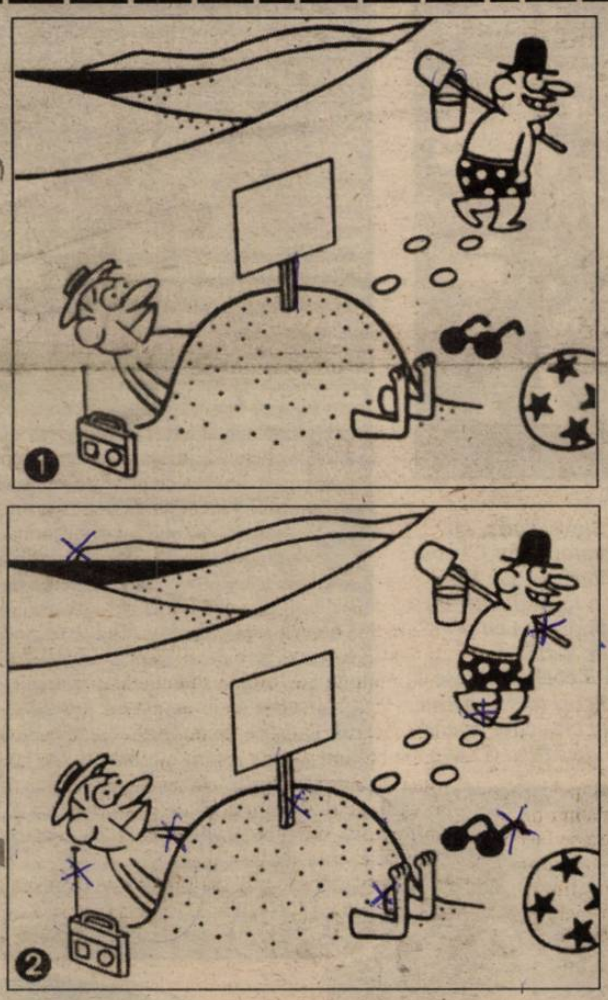

Între cele două desene există opt mici diferențe grafice. Vă invităm să le identificați. *(Gh.R.)*

1) Promontoriul 2) Antena aparatului de radio. 3) Înălțimea băiatului înfipt în nisip. 4-5) Bratul stâng și piciorul stâng ale celui culcat. 6) Ochelarii. 7-8) Piciorul stâng și găletușa celui care pleacă.

Fotografii de la cititori

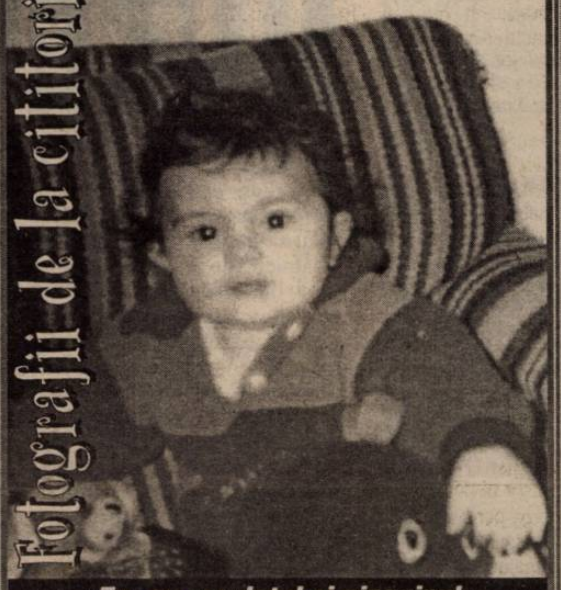

«Eu, cu ursulețul și pinguinul»

IOANA ANDONE – București

Verificați-vă cunoștințele

SCĂRI

1. Când a fost construită prima scară mecanică?
2. Ce poet român a scris poezia „Scara"?
3. Cine a compus muzica operei „Scara de mătase"?
4. Cine a regizat în 1921 filmul „Scara de serviciu"?
5. Care sunt cele mai cunoscute scări pentru determinarea valorilor temperaturii?

Răspunsurile din numărul trecut *1) „Romanța cheii" a fost scrisă de Ion Minulescu. 2) În muzică prin „cheie" se înțelege un semn așezat la începutul portativului indicând poziția unei note (Sol, Fa, Do) și, în funcție de aceasta, poziția tuturor celorlalte. 3) „Cheia de bolta" este un termen care în arhitectură denumește piatra așezată în partea de sus a unui arc sau a unei bolți, care încheie construcția și are rolul de a susține celelalte pietre. 4) Filmul „Cheia de sticlă" după romanul lui Dashiell Hammet a fost regizat în 1935, în Statele Unite, de F. Tuttle. 5) Stațiunea climatică și de odihnă „Cheia" se află în depresiunea omonimă, în județul Prahova, pe Teleajen, în raza comunei Mâneciu, la poalele Munților Ciucaș.*

Poșta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Viorica Niculae* – Arad; *Corina Manea* – Pitești; *Ioana Stan* – Urziceni; *Monica Ioan* – București; *Mircea Simion* – Ploiești; *Doru Cristescu* – Iași; *Vlad Grecu* – București.

Doru Cristescu – Iași. Ne pare rău că nu ați fost menționat până acum în rubrică dar aceasta este singura scrisoare pe care am primit-o până acum. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CONTRE"

SCULĂ / OȚELARI		ORIZONTURI / TRĂDĂTORI		MIȘCAT / ÎNCHIZĂTOR		ȘTIINȚĂ / HOTĂRÂȚI		ACUȘ! / AZI MÂINE		PAT / CUTĂ!	
R		Z		M		A		A		D	
M	E	T	A	L	U	R	G	I	Ș	T	I
SPĂLARE / DISTRUGĂTORI	C	U	R	A	T	A	R	E	DIN TAVĂ!	A	V
S	T	R	I	C	A	T	O	R	I	SCOS LA HARȚĂ	A
AMIN! / UNUL DIN CERURI	I	N	TERNI	A	T	O	H	I	2001 / 1	A	H
S	F	A	N	T	ÎNDEMN CANIN / PROFAN	H	O	DIN UȘURĂ! / 4 ROMAN	U	R	TURTIRE
UNIT! / PUS PE TABELĂ	I	T	EXCLUS / CRUSTACEE	E	L	I	M	I	N	A	T
S	C	O	R	PUI DE OAIE	A	APĂRUTĂ / STATE	I	V	I	T	A
BRONZATE / CAST!	A	R	A	M	I	T	E	TALGER / AICI	T	A	S
S	T	ÎNCEPUT DE ZVON / SETE!	C	I	C	A	PRIVEȘTE / DIN DETA!	I	A	T	A
AX / ULTIMUL BAN	O	Ș	I	E	ORATOR	R	E	C	T	O	R
O	R	T	INTRODUCERE	I	N	I	T	I	E	R	E

Dezlegarea integramei ***„TIPARE"***

Orizontal: S - I - T - Z - G - M - CONSERVATORI - LECUIT - OLAR - TIPARE - ELIZA - CALORIFERE - RISIPITORI - T - TATA - ARA - AR - RATA - ACT - IRE - TO - ABA - ATAS - FORARI - EDICT - RIMELATE - EI - SI - ASASINATE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Ne-am înecat la mal. Turneul de fotbal de la Norcia, unde au desantat echipe românești de club alături de câteva echipe italienești de amatori și alte câteva echipe din campionatele europene, s-a încheiat în triumf pentru bulgarii de la Loveci care s-au impus în finală cu 4-2 în fața steliștilor. Așadar, rând pe rând, toate echipele noastre prezente au fost eliminate, fie că s-au eliminat între ele, fie că au fost la mâna lui Loveci. Ăsta să fie nivelul fotbalului românesc, astea sunt echipele noastre fanion? Floarea cea vestită?

Eliminați din Cupa Davis. Sfârșitul de săptămână a fost dominat de Cupa Davis, de partidele din cadrul întâlnirii care i-au așezat față în față pe tenismenii români și cei germani. În prima zi, Ionuț Moldovan a pierdut prima partidă și se părea că lucrurile nu vor evolua bine pentru tricolori. Și cu toate acestea, cel mai în formă tenismen român, Andrei Pavel, a reușit să termine ziua cu un rezultat bun atât pentru el, cât și pentru echipa noastră care a egalat. Cu un 1-1 după prima zi, a urmat partida de dublu în care Pavel, alături de Gabriel Trifu, a reușit să se impună în fața lui Goellner-Prinosil. Această frumoasă victorie ne-a făcut să visăm cu ochii deschiși că vom trece de nemți și vom urca o scară în Cupa Davis. A urmat însă ultima zi, duminică, zi complet nefastă pentru jucătorii noștri care atunci când trebuia să se concentreze în plus, parcă au lăsat hățurile din mână. Nu foarte mult, dar suficient pentru ca nemții să câștige ambele partide. Pavel a cedat destul de ușor în trei seturi, iar Trifu, adus în teren în disperare de cauză de antrenorul Florin Segărceanu, s-a înclinat în fața mult mai experimentatului Kiefer, zis Kiwi. În urma acestei înfrângeri ne rămâne doar șansa meciului de baraj care va avea loc de-abia în septembrie.

Soarta lui Crăciunescu. La sediul FRF a avut loc luni ședința Comitetului Executiv care a aprobat noul regulament de funcționare a Comisiei Centrale a Arbitrilor. Există câteva articole care nu sunt pe placul președinților din C.Ex. și nici pe placul lui Dragomir, președintele Ligii Profesioniste de Fotbal. Neaprobarea lor înseamnă practic demisia lui Crăciunescu din fruntea CCA. Deși fostul arbitru a inaugurat noul sediu al forului în incinta hotelului Sport din Capitală, propunerea lui Crăciunescu ca delegările arbitrilor în Divizia A să fie făcute de Adrian Porumboiu nu a fost acceptată. Să fie la mijloc aranjamentele de culise împotriva lui Crăciunescu, considerat de unii președinți de cluburi o persoană cam incomodă? La închiderea ediției, aflu că, după numai 29 de zile, „cooperativa" cu parfum de mafie l-a învins și pe Crăciunescu. La umbra șmenurilor în floare, încă o pată rușinoasă pe obrazul federației...

Handbal la pământ. Așa cum spuneam și săptămâna trecută, șansele de calificare ale handbaliștelor de la Oltchim erau nule. După ce au pierdut primele două partide din cadrul grupei C a Ligii Campionilor și au câștigat, în fine, un meci, fetelor noastre le trebuiau două victorii în ultimele două partide. Șansele lor de calificare erau nule, deși se vorbea despre o singură șansă, cea a hârtiei. Ei bine, această ultimă șansă a fost și ea spulberată după ce sâmbătă, în localitatea norvegiană Larvik, Oltchim Rm. Vâlcea a fost depășită de campioana Norvegiei cu 22-16. Sâmbăta aceasta, handbaliștele noastre vor disputa ultimul joc acasă, cu grecoaicele de la Artas, dar în sferturile de finală ale competiției, din grupa noastră s-au calificat Larvik și Viborg.

Lewis contra Tyson. Se pare că totuși cei doi coloși ai boxului mondial se vor întâlni. Britanicul Lennox Lewis și americanul Mike „Iron" Tyson își vor încrucișa mănușile la o dată convenită de amândoi și anume pe 21 iulie. Pentru această partidă se pare că se vor pune la bătaie sume uriașe, cele mai mari acordate în boxul profesionist, ceva în jurul sumei de 160 milioane dolari. Adrian Orgun, managerul lui Lewis, a declarat că e mulțumit că americanul s-a hotărât să-l înfrunte pe britanic, o afirmație care ascunde și o aluzie la frica lui Tyson de a lupta cu Lewis.

Record în baschet. În Liga națională de baschet s-a înregistrat un record al diferenței de scor. Pentru prima oară în istoria baschetului românesc o echipa a câștigat la o diferență de 73 de puncte. West Petrom Arad a încheiat partida disputată cu Universitatea Cluj cu scorul de 122 la 49! Elevii lui Dragan Petricevic au dat un adevărat recital în fața celor 1000 de spectatori încriind 20 de coșuri de 3 puncte! și după acțiuni spectaculoase finalizate prin slam-dank-uri.

G. CUȘNARENCU

Mini-interviul săptămânii

BUJOR PRELIPCEAN, violonist, conducătorul cvartetului Voces

– Maestre Bujor Prelipcean, sunteți directorul uneia din marile orchestre ale țării – Filarmonica din Iași. Cum vă simțiți în această postură?

– Filarmonica ieșeană este bine cunoscută și în țară, și peste hotare și include mai multe instituții: o orchestră simfonică, corul „Gavril Muzicescu", orchestra de cameră și, mai recent, de când am venit eu director, și un cvartet de coarde.

– Suntem la sfârșitul unui superb concert în care ați interpretat Cvartetul de Verdi. Se vorbește doar la superlativ despre Dv. Cum ați ales să cântați într-un cvartet?

– Da, Verdi este unul din compozitorii mei preferați. În seara aceasta parcă tot publicul a fost unit cu interpreții... Cei care am cântat am simțit un fluid, un liant care ne leagă pe toți. De ce cvartetul? Trebuie să mă întorc în timp cu vreo 30 de ani. Este un virus cu care am fost infestat de foarte tânăr, de pe băncile liceului, dacă vreți. Și sunt fericit că nu m-am vindecat și probabil că nu va exista niciodată un antidot împotriva acestei patimi care se cheamă cvartetul sau mica orchestră cu 16 coarde.

– Din turneele în străinătate, v-a rămas unul în mod special la inimă?

«O partidă numită Cvartet»

– Sunt atât de multe. Aș fi însă nedrept să amintesc despre vreunul din ele fără să vorbesc mai întâi despre prima apariție la Festivalul „George Enescu"; eram deja cunoscuți, cu premii în străinătate, și nu cântaserăm încă la noi acasă! Anul acestui festival îl țin însă secret: ca să nu se întrebe cineva de ce trebuie mai întâi să câștigi trei premii în străinătate pentru a te putea afirma și la tine acasă... Dar nu voi uita nici festivalurile de la Salzburg sau Bayreuth, Istanbul sau Praga...

– Au fost, să nu uităm, marile scene ale lumii...

– Am avut concerte pe mai toa marile scene ale lumii! Gândiți-vă, apro pe 30 de ani de activitate, cu aproape 8 luni de turnee pe an... Nu asta este în să important, ci faptul că există și locu mici care îți rămân la inimă. Cum est micul festival de muzică de cameră d la Dannenberg, Germania, unde a cântat de peste 50 de ori (și de câte d uă ori pe an)! Unde mergem pe stradă suntem recunoscuți de parcă sunter născuți și crescuți acolo.

– Ați avut multe invitații să părăsiți Iașiul și să vă stabiliți în altă parte De ce nu o faceți?

– Cele mai multe invitații le-am avu să părăsim țara, nu Iașiul! Este însă cev în spiritul moldav, o căldură a locurilo a ținuturilor, a oamenilor care sunt ex trem de blajini, de calmi, de pașnic molcomi, cum spun cei de aici, care p noi ne-a cucerit. Îmi găsesc acolo o oaz de liniște, de curățenie spirituală, d verdeață, pe care nu am voie să mi-o re fuz pentru că nu trăiesc decât o singur dată...

MIHAELA DROBANȚ

MUZEUL obiectelor de aruncat

Bernard Chenu, un cultivator de viță de vie și producător de vinuri, în vârstă de 45 de ani, s-a hotărât în urmă cu câțiva ani, să renoveze o veche construcție de pe proprietatea sa din Liauzu, Vallée du Lot (Franța). Dar aceasta era înțesată cu tot felul de obiecte din vremuri uitate care însă nu-i puteau fi de vreun folos. Nu s-a îndurat totuși să le arunce, multe din ele fiind cu adevărat ciudate, așa că s-a gândit să le scoată afară și să le expună ca într-un muzeu. Rezultatul? Acestea au devenit un incredibil punct de atracție pentru mulți curioși. *(A.P.)*

JAZZ cu scoici uriașe

Muzicianul Steve Turre, un cunoscut colaborator al lui Carlos Santana, Van Morrison sau Ray Charles, a găsit o formulă inedită de a cânta jazz împreună cu o trupă de suflători, folosind cochilii uriașe de scoici și melci marini în locul clasicilor instrumente de suflat. (D.M.)

OMUL-LEU

Această statuetă de 30 de centimetri reprezintă un personaj alegoric, un om-leu, și are o vechime de circa 32000 de ani. Sculptată din os de mamut ea a fost găsită în grota Hohlenstein-Stadel, din apropierea văii Dunării, care pare a fi fost axa migrației populațiilor din Orientul Mijlociu spre Europa. Statueta a reapărut după ce a petrecut aproape 50 de ani în rezervele unui muzeu unde a fost adusă fărâmițată în 200 de bucăți. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?

◆ *Se mai tatuează omu', da' nic chiar așa! În Anglia ființează de câțiv ani un „agent comercial" (dâmboviței spus) specializat în realizarea de bibliote pe piele – în adevăratul sens al expresie Profesioniști cu înaltă calificare „scrije lesc" pe epidermă sonete de Shakes peare, cânturi din Dante sau psalmi biblic Jeff Dimaggio, un fost mare jucător d golf, are pe pieptul epilat „Cartea Junglei inclusiv ilustrații miniaturale (visase când va să-l joace pe Tarzan).*

◆ *Sarah Dellwit și-a tatuat pleoapele c desenul unor ochi. Opera tatuajistulu este atât de expresivă, încât atunci când domnișoara Sarah își închide propriii och parcă se deschid cei de „rezervă" și t simți mereu supravegheat. Dânsa est institutoare la un internat de fete di Livepool.*

◆ *John K.Manister are pe piept și p spate numărul „pi". Din sutele de m de cifre după virgulă (aflate cu ajutoru calculatorului), la John au încăput doa 12.348. Cunoscuții l-au întrebat de ce nu-ș folosește eficient toată suprafața pielii, ia el a răspuns că-și rezervă picioarele și șe zutul pentru tabelele de logaritmi zecimal*

◆ *Jean Nevaliér (Franța) și-a tatuat p tălpi chipurile socrilor săi, astfel încă să-i calce-n picioare la orice pas. Dup iminentul divorț, Silvie, ex-nevasta, și-a ta tuat și ea chipul ingratului bărbat, dar n pe tălpi (ideea se prăfuise), ci pe... ați gh cit. De atunci are o plăcere nebună n doar să stea pe scaun, ci să se trânteasc pe el...* (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

document

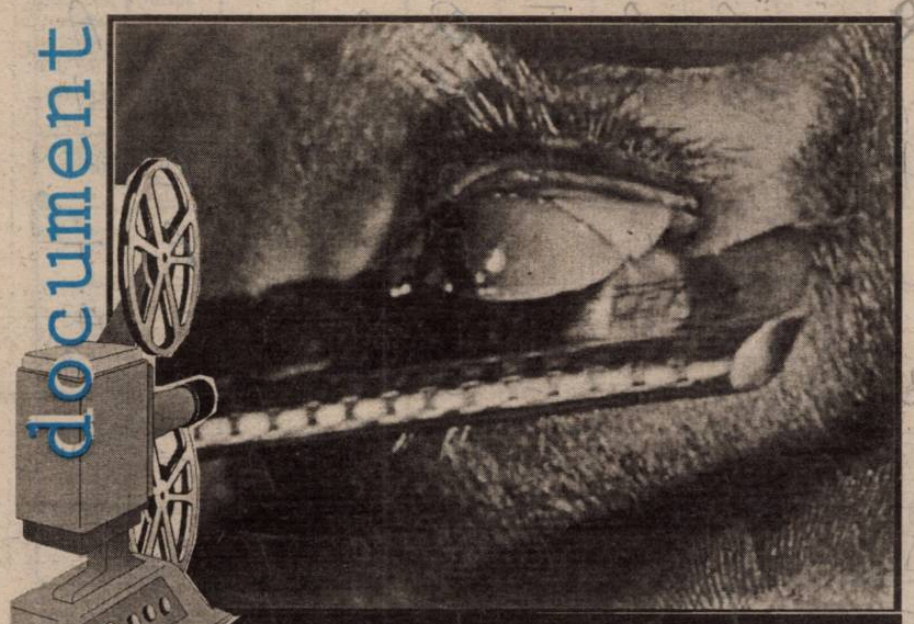

La 11.10.1929 scurt metrajul suprarealist „Un câine andaluz" realizat de Luis Buñuel și Salvador Dalí este proiectat într-o ambianță discretă. În imagine este secvența tăierii unui ochi cu lama. (P.I.)

În numărul viitor

■ Trebuie regândite legile Gravitației? ■ Astro-medicină de „ultimă oră" ■ Comorile din adâncuri ■ O lume a minorilor cu probleme majore ■ Remedii naturiste ■ Labirintul unde s-a rătăcit timpul ■ Paradisul regăsit: Lemuria ■ Secvențe din filmul vieții... reale ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: FLORIN TUDOSE, psihiatru ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 509 • ANUL XLIV • 22 FEBRUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 8 (2259)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

22 FEBRUARIE

1819 Spania cedează Florida către S.U.A.

1974 Pakistanul recunoaşte independenţa Bangladeshului.

S-au născut în această zi

1732 George Washington, ales, în 1789, Preşedintele SUA

1949 Niki Lauda, de trei ori campion de Formula 1.

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Trebuie regândite
LEGILE GRAVITAŢIEI?

femina club

INVAZIA EXTRATERESTRĂ
este iminentă?

O lume a
MINORILOR
cu probleme majore

MACHU PICHU
Labirintul unde s-a rătăcit Timpul

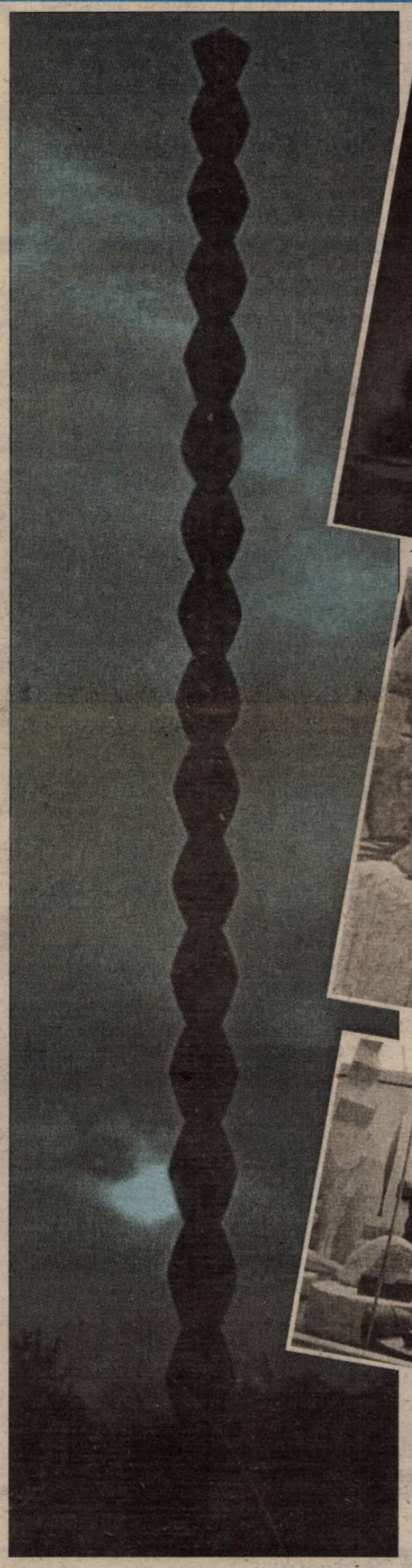

«...Lumea e o piramidă. Fiecare vrea să se arate mai tare, fiecare vrea să fie mai sus. Lumea e rea, fiecare pândeşte locul celuilalt. În lumea de azi, toţi vor să ajungă în vârful piramidei, unde odată ajunşi, cad oricum pe partea cealaltă... Aici e tot păcatul. Fiecare trebuie să fie la locul său, rege sau valet, e acelaşi lucru. Fiecare la locul său, fără ură... În lumea mea nu e nici o luptă pentru a ajunge cât mai sus, – piramida e demolată, câmpul fără sfârşit –, aici fiecare este cu ce a venit, la locul său, nu e nici mai mare, nici mai mic, el este ceea ce ESTE...

Patria mea, familia mea – este pământul care se învârte, vântul ce adie, norii care trec, apa care curge, focul care dogoreşte, iarbă verde, iarbă uscată, bulgărele de zăpadă...»

Constantin Brâncuşi

CONTROLUL COMPUTERIZAT
al persoanelor suspecte

CALMARI
de 100 de tone?!

Doctorul
FRANKENSTEIN
a fost demascat

SUBMARINE
în corpul omenesc

Stele fragile
Secvenţe din
FILMUL
vieţii... reale

PĂMÂNTUL
trebuie mutat de pe actuala orbită!

- Consultaţii fără plată
- Music box
- Avocatul casei
- Rebus
- Sport

Să ne cunoaştem strămoşii!

Desigur că fiecare ar dori să ştie cât mai multe despre înaintaşii săi. Acest lucru este însă deosebit de dificil pentru majoritatea oamenilor care nu au cunoştinţe legate de mai mult de trei, maximum patru generaţii în urmă. Internetul face însă posibilă cunoaşterea strămoşilor noştri. În plus, persoane care nu s-au văzut niciodată pot descoperi că sunt rude. Bineînţeles se porneşte de la o documentare clasică dar mai departe este treaba calculatorului. Există programe speciale în acest sens şi chiar unele profesionale. Se speră ca în viitorii 100 de ani fiecare stat să aibă „biblioteca" lui genealogică. (I.S.)

Bibliot... MURE... TÂRGU MUREŞ

cartea albă

O nouă BOMBĂ „LITERARĂ”

După „lucrările lui Brâncuşi”, după „scrisorile lui Eminescu şi Veronica Micle” descoperite în America, anul trecut şi după profeţiile „profesorului” Hâncu în legătură cu creşterea nivelului de sedimente care anunţă cutremure dacă nu mâine, atunci sigur la anul ce vine, iată că moda „bombelor” (altele decât cele anunţate prin pieţe) revine în actualitate. Acum, cineva, numit codificat „istoricii şi lingviştii ieşeni”, vorbesc despre o fiică nelegitimă a lui Eminescu, zămislită de Veronica Micle. Să vedem ce zămisleşte mintea unei profesoare din comuna Moţca, satul Boureni: Se pare că în acest sat a existat o femeie pe nume Valeria Sturza care scria poezii, ca tot românul. Până aici nimic interesant. Nebunia începe din momentul în care de aici se ţese o întreagă gogoaşă de mătase. Aici, în acest sat din judeţul Iaşi, femeia care scria poezii, şi acum intrăm în dadaism, „era copilul lui Eminescu şi al Veronicăi Micle şi a văzut lumina zilei la Mănăstirea Văratec, unde a sfârşit şi mama ei.” Afirmaţiile nu se opresc aici, povestea curge netulburată la vale: Nu s-a putut stabili cu exactitate data naşterii acestui copil însemnat, dar probabil că acest lucru s-a întâmplat cândva spre sfârşitul marelui poet. Cum celebra iubită a lui Eminescu simte că e însărcinată, în ce fel a ajuns în această stare nimeni nu mai ştie, ea se retrage la Văratec unde apucă să o nască pe viitoarea poetă, după care moare. Deşi nu se ştie cum o chema pe sărmana fată, care nici nu ştim dacă a existat, ea a sosit în satul Boureni şi nu oricum, ci cu numele de Sturza pentru că între timp cea despre care nu ştim când s-a născut şi cum o chema înainte, s-a căsătorit cu boierul Sturza Mihai. Un bunic al profesoarei care povesteşte această păţanie este adus în discuţie pentru că a copiat pe un caiet dictando poeziile fiicei nelegitime a lui Eminescu. Iar când a murit nefericita poetă din Boureni, ea avea aceeaşi vârstă ca şi poetul naţional decedat în 1889. Există şi un profesor care a studiat povestea asta abracadabrantă, dar nimeni nu-l mai poate întreba nimic pentru că a murit acum câţiva ani. Cam asta e. Dar ce legătură să existe între o poetă pe numele Valeria Sturza şi o fiică nelegitimă a poetului naţional nimeni nu poate să ne spună. şi totuşi ceva real este la mijloc, o potrivealã pe care eminescologul Dumitru Vatamaniuc o lămureşte fără drept de apel: E vorba despre o confuzie, zice domnia sa, Valeria Sturza a fost fiica Veronicăi Micle şi a soţului ei, profesorul Ştefan Micle, rectorul Universităţii din Iaşi la acea vreme”. Un bun exemplu cum se poate extrage dintr-o confuzie o bombă litera cu iz folcloric şi cu multă lipsă de carte.

Că şcoala din Boureni ar trebui să se numească, şi se numeşte de o vreme, „Valeria Sturza” este poate singura raţiune pentru care s-a iscat toată această poveste aiuritoare.

Academia Română, la Palatul Parlamentului

Luni, Palatul Parlamentului care de obicei este animat de paşii grăbiţi ai politicienilor care au primit dreptul de a se numi parlamentari, a cunoscut un moment de graţie, un moment care nu se întâlneşte în fiecare zi între zidurile acestei monumentale clădiri din inima Bucureştiului: Institutul Naţional pentru Studiul Totalitarismului, aflat sub egida Academiei Române a lansat, în forţă, patru lucrări, noi apariţii editoriale, având ca temă câteva momente importante ale României moderne: „Ideologii şi formaţiuni de dreapta în România (volumul II)” de Ioan Scurtu, Cristian Troncotă, Dana Beldiman şi Natalia Tampa; „Distrugerea elitei militare sub regimul ocupaţiei sovietice” de Alexandru Duţu şi Florica Dobre, „Reforma agrară din 1945” de Dumitru Şandru şi „Rezistenţa armată din Bucovina de Adrian Brişcă.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Stax Box Set various Artists

După cum v-am spus acum două săptămâni, iată o colecţie de patru CD scoasă de casa *Ace* care fixează definitiv în istorie, prin cele 97 (!) melodii ale sale moştenirea muzicală lăsată de celebra casă de discuri *Stax* fără de care este greu de imaginat cum ar fi arătat muzica soul astăzi sau rhythm & blues-ul contemporan, dacă ar mai fi existat... La festivitatea decernării premiilor *MOBO* (*Music Of Black Origin*) pentru anul 2000, criticul muzical al prestigiosului *The Times* spunea că trebuie să mulţumim înainte de toate celor de la *Stax*, principalii „vinovaţi” de apariţia acestor premii prin promovarea muzicii negre atunci când aceasta avea cea mai mare nevoie... Din acest motiv trebuie să omagiem această casă din Memphis care a găzduit între 1960 şi 1975 nume care aveau să intre în istorie, ca *Booker T & The MG's*, *Isaac Hayes*, *Otis Redding*, *Sam & Dave*. Este bine de ştiut că cele mai multe dintre hiturile scoase la *Stax* erau înregistrate live în studio şi că echipa firmei era una multirasială într-o vreme în care segregarea era vizibil prezentă în statele din sud... Vă spuneam acum două săptămâni că la intrarea în *Motown* scria *„Hitsville USA”* şi iată că cei de la *Stax* au preluat ideea colegilor lor din Detroit şi şi-au afişat şi ei semnul cu *„Soulsville USA”*... Nu a existat o concurenţă între *Stax* şi *Motown*, cele două case fiind, de departe cele mai importante din istoria muzicii negre. Au existat mai multe încercări de a reedita extraordinarul catalog *Stax* dar nici una nu este la fel de reuşită precum cea pe care v-o propun astăzi, sub forma acestui box set de patru CDs. Primul dintre acestea reuneşte marile hituri *„Green Onions”*, *„Soul Man”*, *„Dock of the Bay”*, *„Knock On Wood”*, *„Woman To Woman”*, *„Shaft”* plus alte 20, această comasare permiţind următoarelor două CD-uri să exploreze arhivele *Stax* şi să descopere alte perle din gospel, funk şi soul. Al patrulea album conţine exclusiv interpretări live (multe dintre ele needitate vreodată...) ale celor mai mari artişti care au lucrat cu *Stax*. *„The Stax Story”* este mai mult decât o parte din istorie, este unul din pilonii pe care stă muzica modernă!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Bob Dylan a înregistrat un remake după *„Return To Me”*, melodie lansată de *Dean Martin* în 1962. Noua versiune apare pe coloana sonoră a filmului *„Sopranos 2”*, a cărui lansare va avea loc pe 20 martie sub semnul *Play Tone/Columbia*. Primul soundtrack al dramei de mai sus a

depăşit tirajul de 400.000 de discuri, printre cei care au cântat atunci numărându-se *Bruce Springsteen*, *A3*, *Elvis Costello & the Attractions*, *Cream*, *Wyclef Jean*..Salut revenirea lui *Dylan* deoarece este primul semn important după o pauză de aproape patru ani! Vă reamintesc că cel mai recent album al celebrului muzician american datează din 1997 – *„Time Out Of Mind”*...

Don Henley şi-a pregătit un mare turneu pentru 2001 de promovare a noului său album lansat de *Warner Bros* – *„Inside Job”*. Albumul a atins deja statutul de platină, având

şi două extrase pe single excelent clasate în *Billboard* – *„Taking You Home”* şi *„Workin' It”*...

R.E.M. s-au hotărât: următorul lor album se va intitula *„Reveal”* şi va fi lansat în luna mai. Potrivit declaraţiilor lui *Bertis Downs* (managerul lor) noul album va fi foarte melodic şi va fi o continuare pe măsura precedentului lor album din 1998 – *„Up”*, primul scos de *REM* fără *Bill Berry*, bateristul lor din formula originală, care a plecat în 1997... Albumul conţine 12 melodii înregistrate în Miami, Vancouver, Dublin şi Athens (oraşul lor natal, capitala statului American Georgia) Fanilor le recomand să viziteze pagina de web a grupului pentru a afla tot ce se poate despre favoriţii lor! Adresa paginii este www.remhq.com.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic SELECŢIUNI

ALBUM: The early years 1967-1968 (iulie 2000) ● The New York session 1967 (iulie 2000) ● The skiffle sessions (ianuarie 2000) ● Midnight special (noiembrie 1999) ● The back room (septembrie 1999) ● The 1967 New York session (septembrie 1999) ● The philosopher's stone (iulie 1999) ● Back on top (martie 1999) ● Brown eyed beginnings (aprilie 1998) ● The Masters (noiembrie 1997) ● New York sessions 1967 (martie 1999) ● Payin' dues (august 1996) ● How long has this been going on (decembrie 1995) ● Blowin' your mind (iunie 1995) ● A night in San Francisco (aprilie 1994) ● This is Van Morrison (octombrie 1993) ● Too long in exile (iunie 1993) ● The Best of Van Morrison vol. 2 (ianuarie 1993) ● The lost tapes vol.1 (ianuarie 1993)

VAN MORRISON

● The lost tapes vol.2 (ianuarie 1993) ● Bang masters (martie 1992) ● Cuchulainn (octombrie 1991) ● Hymns to the silence (septembrie 1991) ● TB Sheets (mai 1991) ● Enlightenment (octombrie 1990) ● The best of Van Morrison vol.1 (februarie 1990) ● Avalon sunset (mai 1989) ● Poetic champions compose (septembrie 1987) ● No guru no method no teacher (iulie 1986) ● Live at the Grand Opera House Belfast (februarie 1984) ● Inarticulate speech of the heart (martie 1983) ● Moondance/His band & Streetchoir (octombrie 1982) ● Beautiful vision (februarie 1982) ● Common one (septembrie 1980) ● Into the music (septembrie 1979) ● A period of transition (martie 1977).

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM) Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU *Preşedinta a Consiliului de Administraţie*
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU *Redactor şef*
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ *Secretar general de redacţie*
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Legile lui Newton în pericol!

Trebuie regândite legile Gravitaţiei?

MIHAELA DOROBANŢU

Experimentul „Boomerang” aduce informaţii neaşteptate ◆ Sonde cosmice frânate la ieşirea din Sistemul Solar ◆ A avut dreptate Galilei? ◆ Se vor lămuri misterele Cosmosului? ◆ Trebuie reformulată teoria newtoniană a gravitaţiei?

Unde se află materia întunecată? V-aţi întrebat vreodată cât de bine cunoaştem de fapt stelele, planetele, galaxiile pe care le privim în fiecare seară? Se pare că mai avem încă multe de aflat. Încă din 1933, astronomul Fritz Zwicky remarcase cu surprindere că în aglomerarea cunoscută sub numele de Coama Berenicei ar fi trebuit să se afle 90 la sută materie... invizibilă, pentru a putea explica proprietăţile şi evoluţia sa! Aşa a apărut noţiunea de „materie întunecată”, invizibilă pentru instrumentele noastre. Nu înseamnă nici praf cosmic, nici stele ultrapitice şi puţin luminoase, nici neutrini, nici planete mari dar întunecate. Nici un fel de materie cunoscută pe Terra! Dar atunci ce? „Wimp” – au spus unii, particule extrem de mici şi care nu interacţionează cu nici un alt fel de particule cunoscute. Nu toţi au fost însă de aceeaşi părere: printre aceştia, Prof. Mordehai Milgrom de la cunoscutul Institut Weizmann din Israel.

Cât de mică poate fi acceleraţia unui corp? Care ar fi însă alternativa? Modificarea legilor lui Newton, aplicate şi respectate de peste trei secole! De ce nu, îşi spune Prof. Milgrom, şi „inventează” MOND – Modified Newtonian Dynamics – noua sa ipoteză de lucru! „Modificarea” constă în faptul că de data aceasta, chiar dacă forţa exercitată asupra unui corp scade până la zero, acceleraţia sa nu poate scădea dincolo de o anumită valoare minimă: o zecime de miliardime din acceleraţia gravitaţională a Pământului.

Teoria MOND poate explica foarte bine în particular mişcarea galaxiilor foarte puţin luminoase şi oferă o alternativă tentantă la ipoteza masei lipsă (masei întunecate), a cărei proporţie în Univers ar trebui să fie enormă (în jur de 90 la sută) şi să mai şi varieze de la o galaxie la alta. Mai mult, cercetătorii au început să ia şi mai în serios MOND, din momentul în care ea a oferit o explicaţie rapidă şi satisfăcătoare a rezultatelor experimentului Boomerang care, în luna martie 2000, a măsurat din nou radiaţia de fond (celebra radiaţie-relicvă rămasă din vreme Big Bang-ului). Ca să nu mai vorbim de posibilitatea de a obţine în acest fel un răspuns la o stranie întrebare ridicată de sondele eare au depăşit limitele Sistemului Solar:

Există o barieră extrasolară? Lansate în 1972-1973, sondele Pioneer 10 şi 11 şi-au făcut „datoria”, investigând planetele Saturn şi Jupiter, după care au pornit pe drumul fără întoarcere care urma să le scoată din Sistemul Solar. Şi astfel, la începutul anilor ' 80 sunt gata să depăşească planeta Pluton. Însă – stupoare: viteza lor este încetinită dincolo de orice calcule şi previziuni! O forţă nu foarte mare – de fapt, de zece miliarde de ori mai mică decât gravitaţia terestră – le trăgea pur şi simplu înapoi. Ca şi în cazul sondelor Galilei şi Ulise. Şi nu putea fi vorba nici de celebra „Planetă X” care tot era căutată acum câţiva ani, nici de vântul solar, nici de pierderi de gaz sau de energie electrică. Ar putea fi MOND o explicaţie? Mordehai Milgrom este de părere că da, dar aşteaptă ca teoria să progreseze şi să mai aflăm măcar cum ajunge să se stabilizeze acceleraţia unui corp la valoarea minimă mai sus amintită...

Alegere dificilă Fizica actuală se bazează pe doi piloni: Galileo Galilei şi Isaac Newton. Cu ei s-a născut Fizica şi teoriile lor au fost extinse de numeroase alte genii – Einstein, de exemplu – pentru a se putea explica cât mai bine şi în cât mai mare măsură tot ce ne înconjoară. Vor trebui schimbate toate acestea? Vor fi necesari alţi piloni pe care să fie construit un nou edificiu al înţelegerii Ştiinţifice a Naturii? Unii dintre cercetători sunt de părere că „vechile” legi trebuie menţinute şi trebuie acceptată existenţa acestei misterioase şi invizibile materii întunecate. Alţii spun că trebuie să ne pregătim pentru... „altceva”, de vreme ce experienţele lui Galilei în turnul înclinat din Pisa nu au fost niciodată verificate în condiţiile spaţiului cosmic. Oricum ar fi, viitorul se arată plin de noi surprize şi alegerea pe care fizicienii vor trebui să o facă este departe de a fi una uşoară...

Întrebările mileniului

DE CE MÂNCĂM

de mai multe ori pe zi?

Iată un obicei care are o origine extrem de veche şi care este direct legat de necesităţile noastre fiziologice. Ne hrănim pentru a realimenta organismul cu calorii şi elementele nutriţionale fundamentale: proteine, carbohidraţi, lipide, toate acestea fiind indispensabile pentru a ne menţine în viaţă. „Raţia zilnică” pe care ne-o fixează organismul ne-o împărţim în trei subraţii, separate între ele de intervale de aproximativ 6 ore. Cum o ştim foarte bine, organismul însuşi are grijă să ne semnaleze când vine momentul – prin senzaţia de foame care se stabileşte, sau să ne oprească – prin senzaţia de somnolenţă care este declanşată de o masă prea abundentă. De aceea a sări peste mese este un obicei foarte dăunător: indiferent că acest lucru se datorează unor exigenţe culturale sau religioase, pauzelor prea scurte în timpul programului de lucru sau „terorii” de a ne menţine silueta. Ca să nu mai vorbim de consecinţele cumplite asupra stării generale de sănătate a populaţiei în ţările unde nivelul de trai nu permite mai mult de o masă pe zi!

La extrema cealaltă – obezitatea. O „epidemie globală”, cum o caracterizează OMS – Organizaţia Mondială a Sănătăţii. O maladie care face ravagii nu doar în Statele Unite, ci şi în Europa (cu o creştere de la 11,5 la sută la 16,5 la sută în doar 9 ani în Franţa!). Motivele care duc la obezitate nu sunt legate, cum s-ar putea crede, de bunăstarea materială, deci de cantitatea, ci mai ales de calitatea mâncării. Devenind, oricare ar fi sursa ei, unul din factorii cei mai alarmanţi ai deteriorării stării generale de sănătate. *(M.D.)*

Pe când şi la noi?

CONTROLUL COMPUTERIZAT

al persoanelor suspecte

DORIN MĂRAN

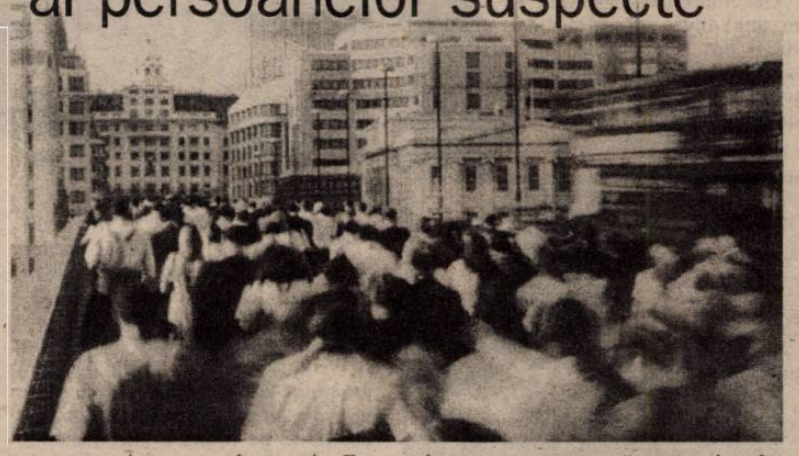

Indivizii aflaţi în mijloace de transport în comun, în aglomerări festive etc., pot fi în pericol datorită unor persoane de rea credinţă. Regia autonomă de transporturi pariziene (RATP) a pus în aplicare de câţiva ani un important program informaţional de detectare a comportamentului persoanelor suspecte, un program conceput de englezi în cadrul proiectului european *Cromatica* şi care a funcţionat cu maximă discreţie. Prin intermediul unor camere de luat vederi bine camuflate, ordinatorul poate detecta imaginile cheie ale comportamentului uman care ar putea reprezenta un pericol pentru mulţime.

Mulţimea sub control

Într-una din staţiile de metrou, o femeie suspectă intră în „vizorul” computerului, silueta sa acoperindu-se cu puncte verzi pe ecranul acestuia. Femeia nu se urcă în primul tren, deloc aglomerat. Punctele verzi de pe ecrane devin roşii, semn că alarma electronică a fost declanşată. În asemenea situaţii persoana suspectă este abordată de către echipa de pază şi întrebată dacă are probleme. Situaţiile atipice pe care le semnalizează computerul sunt multiple: staţionarea unui individ într-o mulţime care îşi continuă drumul, întoarcerea bruscă pe un culoar cu sens unic, depunerea unui pachet pe peronul staţiei de metrou, pătrunderea în zonele interzise etc. Supravegherea e asigurată de obicei de un agent care urmăreşte mai multe ecrane de control, fiecare ecran fiind alimentat de imaginile transmise de zece camere de luat vederi. Performanţa acestui program este remarcabilă. De pildă, computerul a reperat 733 de „contravenienţi” dintr-un lot de 1818 de persoane care mergeau pe un culoar cu sens unic, înregistrând doar 8 erori. Pentru a deveni cât mai fiabil, sistemul computerizat de detecţie automatică a incidentelor se va baza pe tehnici cât mai subtile de analiză şi interpretare a gesturilor, atitudinilor, expresiilor feţei indivizilor suspecţi.

Hidra cu două capete

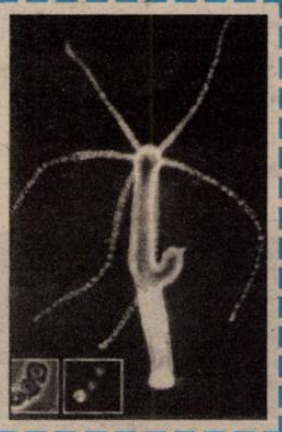

Hidra e un animal primitiv, lung de câtiva milimetri, înzestrat cu un număr foarte mic de neuroni. Legătura sa cu strămoşul său mitic nu e întru totul o fabulaţie. Micuta vieţuitoare are capacitatea de a se regenera dacă e secţionată. Doi cercetători de la Universitatea din Jena, Germania, au reuşit să producă o hidră cu două capete folosind o peptidă fabricată de animal, numită *heady* (*„head”* însemnând *cap*). Cercetătorii au prelevat câteva celule de hidră şi le-au depus într-un mediu de cultură constituit din proteine heady. Apoi au procedat la grefarea celulelor pe o hidră şi rezultatul a fost uluitor. În foarte scurt timp hidra a devenit bicefală. Cu toate că până acum nu au fost descoperite proteine similare în cazul altor vieţuitoare, cercetătorii nu exclud posibilitatea existenţei acestora şi în organismul uman. *(D.M.)*

planet@IT

@ Temenos Globus, în urcare

Compania TEMENOS care produce soft-uri pentru lumea bancară este într-un mare progres financiar. Numai în anul 2000 softurile Temenos Globus s-au vândut în întreaga lume în valoare de 150 milioane dolari. Acest sistem integrat bancar a fost implementat în 274 de bănci din nu mai puţin de 90 de ţări, printre care este inclusă, bineînţeles şi România. De curând, compania Temenos a încheiat un acord de colaborare cu uriaşa companie IBM, aşa încât sistemele de securizare ale băncilor şi managementul acestora a fost extins şi pe serverele IBM.

@ Salsa de cărţi de credit

Cu ajutorul e-mailului, nişte escroci sud-americani au furat peste zece mii de numere de cărţi de credit, folosindu-se de imaginea celui mai mare portal web brazilian, Universal Online (UOL). E-mailurile conţineau un link spre o pagină web ce la prima vedere părea a UOL. Însă această adresă nu avea nici o legătură cu portalul brazilian, fiind concepută de hackeri pentru a-şi putea pune în practică acţiunea ilegală. În această pagină, utilizatorii erau îndemnaţi să devină membri UOL, prin simpla completare a unui formular, în care era inclusă şi o rubrică destinată cărţilor de credit. Toate informaţiile erau trimise în baza de date a escrocilor, aflată pe două servere din SUA. Cu ajutorul poliţiei americane, autorităţile braziliene au reuşit să localizeze locul de stocare a datelor şi de asemenea să descopere conexiunea telefonică de la care s-a pus în aplicare tot planul. Poliţia a descins în apartamentul delincvenţilor şi a confiscat computere, diskete şi alte materiale, ce vor fi folosite ca dovezi. Acţiunea criminală s-a petrecut din casa unui cunoscut senator brazilian, al cărui fiu este suspectat a fi unul dintre autori. Nu se cunosc încă pagublele materiale provocate de escroci în buzunarul celor cărora le-au fost sustrase numerele cărţilor de credit. Aceasta este cea mai mare fraudă cibernetică din Brazilia. Cum şi România este unul din paradisurile hoţilor de numere de cărţi de credit, atenţie la conţinutul e-mailurilor. Seria cărţilor de credit se cere numai în momentul în care se efectuează o cumpărătură on-line.

@ Kournikova face victime pe Internet

Anul trecut virusul „Love Bug” a făcut o mulţime de probleme pe Internet, infectând milioane de computere din toată lumea. De atunci, lumea viruşilor a fost relativ calmă, fără „infecţii” deosebite. Însă luna februarie a anului 2001 are o altă vedetă, virusul „Kournikova”, care a infectat în mai puţin de o săptămână aproximativ un milion de PC-uri din toată lumea. Autorul, un olandez în vârstă de 20 de ani, s-a predat singur la poliţie, când a aflat de amploarea luată de „creaţia” sa. El nu cunoaşte nici un limbaj de programare şi a conceput virusul cu ajutotul unui soft specializat, care permite şi unui începător să creeze viruşi puternici, cu puţină imaginaţie. Virusul apare pe e-mail, având în linia de subiect textul „Here you have, :o)”, în interior textul „Hi: Check This!”, iar ca ataşament fişierul „AnnaKournikova.jpg.vbs”. După încărcarea ataşamentului, virusul trimite AnnaKournikova.jpg.vbs către toate adresele din Microsoft Outlook aflate în computer, încărcând astfel serverele de e-mail şi făcându-le să se blocheze. Olandezul, a cărui poreclă este OnTheFly, a declarat că a conceput virusul fiind un fan al jucătoarei de tenis Ana Kournikova, pe care o consideră insuficient mediatizată. „Merită mai multă atenţie, nu-i aşa?”, ne întreabă On TheFly. (George Vadim Cuşnarencu)

Inexplicabilul de lângă noi

PĂMÂNTUL trebuie mutat de pe actuala orbită!

ION ŢUGUI

Într-o vreme ce omenirea îşi face din *fericire* supremul ţel, iar din civilizaţia viitoare fantezii ale *perfecţiunii* existenţiale, oamenii de ştiinţă şi tehnologii, astronomii şi astrofizicienii ne dau de ştire că pe „actuala poziţie cosmică a Terrei" nu se poate conta nici pe fericire şi nici pe perfecţiune. Pur şi simplu, Pământul va trebui împins într-un punct mai puţin vulnerabil, ferit de activitatea tot mai neprietenoasă a Soarelui!

Teoretic, fapta aceasta este posibilă. Temperatura pe Terra sporeşte, evenimentele cosmice care ne pândesc în viitorul nu prea îndepărtat pun la îndoială chiar viaţa, perpetuarea vieţii. Şi începe, iată, exprimarea paradoxurilor. Vizionarii au spus primii că planeta oamenilor va intra într-un regim de suferinţă; oamenii de ştiinţă spun acelaşi lucru fără să ţină seama de afirmaţiile vizionarilor; iar preoţii aduc cuvântul calmării, avertizându-ne să nu credem în falşii proroci şi să ne rugăm, să ne schimbăm, să sperăm...

În acest flux de informaţii şi speculaţii legate de viitorul planetei, de posibilitatea noastră de a mai fi în Univers, rulează cu mare ardoare şi obsesiv strigătul publicistic şi ilustrativ al sexualităţii. Ca şi cum subconştientul i-ar dicta conştientului că viaţa începe să se împuţineze pe Terra, pretutindeni declaraţiile cu caracter intim ale persoanelor publice aflate la vârsta optimă a procreării par strigăte ultimative, de genul „sexul este sensul suprem al vieţii mele", „fără amor viaţa nu are nici un sens" şi aşa mai departe...

Nu numai în România ci pretutindeni în lumea civilizaţiei tehnologice se poartă declaraţiile despre sex. Puse cap la cap în toate limbile lumii creştine, acestea au cam acelaşi conţinut – sexualitatea este a patra putere în Univers şi principala în lumea oamenilor! Cu aceeaşi forţă categorică, oamenii de ştiinţă spun că Terra trebuie mutată de pe actuala orbită dacă vrem să mai fim în viitor! Ce nu se spune, ca şi cum planeta aceasta ar fi lipsită de memoria istoriei şi a culturii, este adevărul elementar: în preziua căderii marilor civilizaţii ale omenirii s-au exprimat, precum o regulă insurmontabilă, aceleaşi obsesii – obsesia sexuală şi obsesia catastrofistă!

Rămâne inocentă şi în „afara realităţii" vocea teologului. Nu-i credeţi pe falşii proroci, lumea are nevoie de pace, de fericire... Iar omul obsedat de cursul istoriei în secolul pe care l-am abandonat de curând descoperă că înainte de al doilea război mondial, când vizionarii şi exegeţii politici şi tehnologi avertizau despre nebunia lui Hitler, teologii chemau ca şi azi, cu aceeaşi inocenţă la calm, rugăciune şi pace... câţiva ani mai târziu mesajul lor se pierduse în uitare pentru că lumea era stupefiată, şi îngrozită, şi înlăcrimată de zecile de milioane de morţi!

Da, Terra poate fi clintită din loc. Fiind a treia planetă în „vecinătatea cosmică" a Soarelui, iar astrul zilei avertizându-ne din ce în ce mai des că trece prin evenimente neprielnice vieţii terestre, mai avem o şansă dacă ne vom găsi un loc mai prielnic în Sistemul Solar. Dacă nu mă înşel, este pentru prima oară când oamenii de ştiinţă imaginează o faptă de anvergură cosmică, îngrijoraţi de viitorul planetei într-un context solar căruia nu-i vom supravieţui... Iar dacă e să ne pătrundem de spusele unui savant fatalist şi sceptic, după care dispariţia vieţii pe Terra înseamnă cea mai cumplită neşansă chiar pentru Univers, deoarece nimic şi nimeni nu va mai păstra amintirea oamenilor şi a civilizaţiilor pe care le-au construit. Iar acest dezastru fundamental, preconizat, ar elimina din viaţa noastră orice morală, orice credinţă, orice voinţă! Singurul postulat sub care ne-am ascunde deznădejdea ar fi acela destul de vulgar şi de oportunist, adică, „trăieşte-ţi clipa" pentru că după ea nu mai este nimic!

Înainte ca Soarele să ne lovească, înainte ca Terra să fie clintită din loc, pentru a fi reaşezată într-un spaţiu mai sigur, se vede că omul se devalorizează mai întâi pe el însuşi!

Dosarul gândurilor comunicante

ALCHIMIE TELEPATICĂ

MIHAELA DOROBANŢU

„Pe baza statisticilor se poate demonstra orice" – iată o afirmaţie care este făcută răspicat de cei trei medici care discută visele telepatice în ampla lucrare dedicată „gândurilor comunicante" pe care v-o prezentăm şi noi. Dar, până la urmă, oricât de dificil de analizat, definitoriu rămâne elementul singular, experienţa (dacă vreţi, trăirea) individuală. Câteva ore petrecute acum câtva timp în compania unui mare artist contemporan şi povestirile sale sunt absolut grăitoare în această privinţă. Vă vom împărtăşi două dintre ele, două momente dintr-un straniu interludiu trăit într-un Bucureşti de sfârşit de ianuarie, uşor umed, întunecat şi îngheţat. La el totul a început cu mama sa – un copil de un an şi jumătate, neînţelegând lacrimile şi durerea propriei sale mame, copleşită de dispariţia soţului său, căpitan de vas, într-un teribil naufragiu. La câteva luni după tragedie, fetiţa se trezeşte fără nici un efort, fără vreo spaimă în plină noapte şi o trage de mână pe mama ei spunându-i simplu „tata a venit să ne vadă". Informaţie telepatică? Simplu vis de copil? Sau este vorba de o complicată alchimie, tot de natură telepatică, legând conştiinţele mamei şi fiicei cu formidabilul rezervor de trăiri şi informaţii la care fiinţa omenească nu are acces decât rareori şi doar în măsura în care suntem dispuşi să încercăm măcar să ne folosim şi măcar o parte din cele peste 90 de procente ale creierului nostru care rămân – aparent, cel puţin – nefolosite? Peste ani de zile, fiul său se afla într-o catedrală din Palermo unde dirija Recviemul de Mozart. Aşa cum se obişnuieşte de multe ori în Sicilia, oaspeţii sunt cazaţi în mânăstiri, în vechile chilii ale călugărilor. Chilii care sunt echipate cu tot confortul modern, fără ca aceasta să afecteze senzaţia unică de a trăi ca pe vremuri vechii călugări. Maestrul primise o chilie chiar la capătul culoarului care lega biserica mânăstirii de locuinţe şi de refectoriu. Încă sub povara muzicii, se îndreaptă singur spre camera care avea să-l găzduiască peste noapte. Intră, închide uşa şi îşi scoate fracul. În momentul următor cineva bate la uşă. „Avanti", spune Maestrul – uşa se deschide şi în chilie intră un personaj îmbrăcat în negru, purtând pe umeri un fel de mantie. Îi ia uşor grăbit mâna, i-o strânge şi cu un accent străin – german, avea să-şi amintească mai târziu, sau austriac – îi spune: „grazie". Apoi se întoarce şi iese din cameră. „Aspetta", spune Maestrul şi fără nici o întârziere deschide uşa ca să-l oprească. Trecuseră câteva fracţiuni de secundă. Pe culoar nu era însă nimeni. Un culoar lung, fără nici o uşă, fără nici măcar o fereastră. Câte lumi – şi care – fuseseră dintr-o dată legate între ele în acest straniu interludiu petrecut în spaţiu-timp?

Înconjuraţi de baze extraterestre

INVAZIA EXTRATERESTRĂ este iminentă?

DAN D. FARCAŞ

Ipoteza invaziei extraterestre a fost foarte la modă pe la începutul anilor 50, când amplificarea fenomenului OZN a fost interpretată drept o pregătire a unei debarcări iminente a unei civilizaţii agresive, care, într-o primă fază, şi-a propus testarea capacităţii de apărare pe care ar putea-o opune armatele pământene. Mai târziu, pe măsură ce fenomenul continua netulburat, un deceniu după altul, ipoteza invaziei şi-a pierdut treptat din credibilitate, rămânând un subiect fecund doar pentru autorii de povestiri şi filme SF sau horror. Totuşi se pare că la ora actuală ea a revenit din nou în actualitate.

Astfel, de pildă, Ellen Crystall în *Silent Invasion* (1991), este convinsă că ocupanţii OZN-urilor sunt pe cale de a înfăptui o invazie tăcută a Pământului; *deghizarea* navelor lor în avioane, elicoptere etc. ar fi doar unul dintre semnele intenţiilor lor necurate. Faptul că, aparent, vizitatorii înşişi se pot deghiza în oameni care nu pot fi deosebiţi de cei obişnuiţi, e un alt exemplu dovedind cât ar putea fi de periculoşi. De ce ar râvni presupuşii extratereştri Pământul? După Ellen Crystall principalul lor obiectiv ar fi *zăcămintele* noastre de beriliu, zirconiu şi titan, sau *materiale biologice* pentru a-şi revitaliza rasa. George Andrews merge mai departe, spunând că s-ar putea ca *ei* să se hrănească cu *energia noastră psihică*...

Generalul Douglas Mac Arthur, unul dintre cei mai distinşi militari din istoria SUA, comandantul forţelor aliate din Pacific în al doilea război mondial, învingătorul Japoniei, comandantul forţelor ONU în războiul din Coreea, a declarat în 1955, după trecerea sa în rezervă, ziarului *New York Times*: „Naţiunile lumii vor trebui să se unească, pentru că următorul război va fi unul interplanetar" şi „Naţiunile Pământului vor trebui într-o bună zi să facă front comun împotriva atacurilor fiinţelor de pe alte planete". Tot el, în 1962, într-o cuvântare ţinută în faţa

absolvenţilor academiei militare *West Point* afirmase că „suntem martorii conflictului final dintre rasa umană şi forţele sinistre venite dintr-o altă galaxie".

Wernher von Braun, părintele programului spaţial american, declara în 1959, referitor la abaterea inexplicabilă de pe orbită a unei rachete: „ne aflăm în faţa unor forţe mult mai puternice decât am crezut până acum, a căror bază ne este în prezent necunoscută. Nu pot spune mai mult acum. Suntem angajaţi într-un proces de contactare a acestor forţe, iar în 6 sau 9 luni ar fi posibil să vorbim cu mai multă precizie despre această problemă". Din păcate, el nu a mai revenit niciodată, până la moartea sa, asupra acestei probleme.

Philip Corso, în cartea *The Day After Roswell* (1997), menţionează că după alegerea lui Ronald Reagan, în 1980, cercetările privind armele cu fascicul de particule accelerate sau cu energie cinetică au primit un impuls important, fiind incluse în mult discutatul program SDI „Iniţiativa de Apărare Strategică" numit (oare fără nici o aluzie?) şi *„Războiul Stelelor"*. Corso afirmă chiar că „Programul SDI a schimbat războiul rece şi i-a silit pe extratereştri să-şi modifice strategia. Omenirea a câştigat prima victorie împotriva unui inamic mai puternic şi superior din punct de vedere tehnologic".

În ultimul timp s-au intensificat şi alte cercetări cum ar fi, de pildă, cele pentru proiectul EXCALIBUR, care ar servi realizării unei rachete capabilă să penetreze la o adâncime de 1000 de metri într-un sol mai moale (cum este cel din New Mexico). Să fie oare aceste arme destinate şi distrugerii presupuselor baze subterane ale extratereştrilor?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/8

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

ASTRO-MEDICINĂ de „ultimă oră"

PAUL IOAN

Deşi vremea alchimiştilor a apus de mai multe secole, există şi astăzi vrăjitori-tămăduitori care se folosesc de o străveche credinţă, şi anume că legătura dintre organele principale ale corpului cu unele planete dictează atât îmbolnăvirile, cât şi vindecările, sau pe scurt „astro-medicina".

Cazul unui anume „Sir Harold", un vraci din Noua Zeelandă, a reţinut atenţia presei engleze anul trecut. Acest vindecător cu rezultate incredibile (multe din ele dovedite chiar de pacienţi) se bazează, în esenţă, pe următoarele conexiuni „vibratorii": funcţionarea creierului depinde de Lună, a inimii de Soare, a plămânilor de Mercur, a ficatului de Jupiter, a stomacului de Marte şi a rinichilor de Venus. Practic, cele şase astre controlează viaţa omului, cu accente importante asupra astrogramei naşterii (poziţia planetelor pe cercul zodiacal, ascendentul, căsuţele morţii, carierei, sănătăţii etc.). În perioada de glorie a alchimiei şi astro-medicinii, bolnavului i se scotea sânge din zona afectată (conform şi cu datele lui astrologice), apoi i se administra unul din cele trei elemente magice alchimice: sare, sulf sau mercur (pe baza unor complicate legături dintre organe, planete şi cele „trei substanţe ale Universului").

„Sir Harold" se foloseşte de aceste precepte medievale, iar originalitatea lui constă în implantarea de „antene cosmice" (ace din metale preţioase) în perioadele când anumite planete formau poziţii favorabile în constelaţia zodiacală a clientului. Astfel, tratamentul unei afecţiuni de inimă urmărea în timp mişcarea Soarelui pe cercul zodiacal şi „antenele" erau fixate periodic. Pentru ficat, totul depindea de revoluţia lui Jupiter, pentru plămâni tratamentul depindea de poziţiile dintre Mercur şi Lună etc. Trebuie menţionat că vraciul-astrolog din Noua Zeelandă percepea bani doar după vindecare sau ameliorare, după caz. Însă toţi clienţii plăteau bani frumoşi la alcătuirea astrogramei medicale, înainte de a se decide dacă urmează „tratamentul" lui sau nu. Ajuns şi vedetă europeană, „Sir Harold" n-a dezvăluit prea multe despre succesele sau insuccesele sale. El şi-a realizat un compact-disc cu aspecte din clinica sa din Auckland şi cu declaraţii ale pacienţilor „entuziasmaţi". Procentul de vindecări este de 65-70 la sută, iar cele mai multe afecţiuni ameliorate sunt cele privitoare la activitatea inimii şi a creierului. Uluitor pentru medicii clasici este că nici unui client nu i s-a agravat boala atunci când intervenţia lui „Sir Harold" a eşuat. O explicaţie posibilă a prestaţiei lui este aceea că este un bun... psihiatru.

O LUME A MINORILOR
cu probleme majore

PAUL IOAN

Exploatare în agricultură

Deşi presa relatează frecvent cazurile cele mai „picante" pentru sensibilitatea publicului – abuzurile sexuale şi violenţa criminală – copiii provenind din familii sărace, în mai toată lumea, sunt obligaţi să muncească în condiţii defavorizante. Reprezentanţii Comisiei sus-numite şi ai „Human Rights Watch" au pornit la analiza muncii în agricultură în SUA de la un caz dramatic. J.A. Casillas, de 17 ani, a murit pe o plantaţie de piersici californiană datorită intoxicării cu pesticide...

De aici, ancheta a ajuns la următoarele concluzii alarmante şi şocante pentru o ţară „campioană" a drepturilor omului: în SUA lucrează anual în fermele agricole aproape 800 de mii de copii, iar legile federale care-i protejează nu sunt respectate în mod riguros. Principala culpă adusă fermierilor este expunerea minorilor angajaţi la riscul îmbolnăvirilor datorate pesticidelor şi fungicidelor folosite. Acţiunea acestora este, se ştie, cancerigenă, dar poate avea şi efecte letale rapide, ca în cazul lui Casillas. Apoi, fermierii nu respectă echipamentul adecvat anumitor lucrări, iar pe timp de vară se abat de la prevederile legilor federale ce asigură zilnic 10-11 litri de apă proaspătă (pentru spălat şi băut). Mai mult, angajatorii privaţi oferă copiilor produse inadecvate efortului fizic prelungit la vârste fragede, precum Cola şi bere (!). Majoritatea acestor „minori-agricoli" (de 12-15 ani) trebuie să lucreze pe unele plantaţii între orele 3 şi 8 dimineaţa, apoi unii pleacă la şcoală, alţii la munci în diverse gospodării... Ce nivel de instruire pot avea aceşti minori care ajung „împleticindu-se" la şcoală? – se întreabă autorii anchetei americane. Şi de ce, tot prin legea federală, li se interzice lucrul la un fast-food, *după* orele de clasă?

INDIFERENŢĂ ŞI CRUZIME

Aşa s-ar putea caracteriza atitudinea faţă de copiii defavorizaţi din multe colţuri ale lumii, conform cu un recent Raport al unei Comisii de supraveghere a drepturilor minorilor din SUA.

Supradotaţii

În multe ţări dezvoltate, copiii supradotaţi beneficiază de un sistem special de burse (sau de vreun mecena), prin care statul respectiv îşi manifestă respectul faţă de un talent nativ de excepţie. Din păcate, în România nu există încă un astfel de sistem încurajator. Există cazuri, precum cel al lui Andrei Ungur din Bucureşti (12 ani), care trăiesc şi într-o cruntă sărăcie. Andrei (prezentat la multe posturi TV şi radio) are un coeficient de inteligenţă (IQ) de 135 (stabilit la Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, pe când avea 8 ani) şi dovedeşte reale aptitudini de „om de calculator". El trăieşte doar din pensia mamei sale.

Scurtă călătorie prin lumea inocenţei

Cunosc maturii adevărate probleme ale copiilor? Iată o întrebare care n-ar trebui să fie retorică într-o lume modernă, în care generaţiile viitoare sunt pregătite de multe ori cu imaturitate de către maturi. Pentru a da un extrem de succint răspuns, vom da câteva exemple grăitoare:

- VICIOŞII. Aproape 20 la sută din adolescenţii britanici de 15-17 ani fumează, consumă alcool sau se drogheză, iar mare parte din aceştia sunt deja supraponderali; 40 la sută sunt fumători înrăiţi, care ajung la un pachet de ţigarete pe zi.
- STUDIOŞII. La 6 ani şi 5 luni, americanul Michael Kearney (născut în 1984) a terminat studiile liceale şi a fost acceptat la Universitatea Alabama de Sud; aici, el a absolvit, la 10 ani, Facultatea de antropologie. Francezul Arthur Ramiadrisoa (născut în 1977) a absolvit la 14 ani Facultatea de matematică din Montpellier.
- TIMORAŢII. Un studiu al Ministerului chinez al Educaţiei relevă faptul că aproape 50 la sută din elevii din ciclul primar şi secundar sunt trataţi dur de către profesori, fapt care le afectează psihicul în momentul susţinerii examenelor şi nu au rezultate pe măsura capacităţii lor. Ministerul în cauză duce o intensă campanie de educare a profesorilor ce-şi intimidează elevii prin agresiuni verbale.
- ULTRA-SUPRAVEGHEAŢII. Specialiştii de la Silicon Valley oferă grădiniţelor americane jucării cu senzori ultrafini prin care copiii pot fi urmăriţi prin Internet de către educatoare. Acelaşi sistem este practicat şi de părinţii aflaţi la serviciu şi care îşi lasă singure odraslele acasă.
- „CĂLĂII". Organizaţiile non-guvernamentale din SUA protestează vehement împotriva introducerii pe piaţă a jucăriei „Execuţia lui Marv". Cretinul minimecanism cu baterii simulează execuţia pe scaun electric a unei figurine mobile de 16 cm înălţime, pornind de la tremurul general al corpului şi până la deces (căderea capului pe piept). Producătorii spun că aşa „educă" minorii pentru lege şi ordine...
- VICTIMELE. În Filipine, numărul uriaş al abuzurilor părinţilor faţă de propriii copii a condus la discutarea în Parlament a unei legi a „divorţului de părinţi". Cele mai multe infracţiuni sunt de natură sexuală.
- CURSANŢII. În Japonia, elevii au 240 de zile de şcoală, 215 în Italia, 200 în Anglia şi 180 în Franţa. Dar numărul de ore de clasă pe an şcolar (pentru un elev de 14 ani) este în Franţa de 1.047, 1.032 în SUA şi 743 în Grecia.

CERCETARI contra îmbătrânirii

În subsolul Institutului naţional de îmbătrânire din Baltimore, SUA, se află câteva încăperi destinate maimuţelor. Este vorba de un lot experimental asupra căruia cercetătorii institutului efectuează de zece ani teste de longevitate bazate pe diminuarea cantităţii de hrană pentru a verifica, dacă dictonul „cu cât mănânci mai puţin, cu atât trăieşte mai mult" e valabil şi în cazul maimuţelor lucru constatat deja în cazul rozătoarelor. Pe de altă parte, specialiştii încearcă să identifice biomarcatorii responsabili de procesul îmbătrânirii şi să-i folosească ca instrumente de intervenţie în acest proces ireversibil. *(D.M.)*

Energia – promisiunile mileniului trei

COMORILE DIN ADÂNCURI

MIHAELA DOROBANŢU

Setea de energie declanşează imaginaţia ◆ Mari concentrări de gaze naturale ◆ Promisiunea valurilor ◆ Soluţia s-ar putea afla în Cosmos?

Oricât de circumspecţi devin specialiştii atunci când este vorba de acceptarea unei noi teorii ştiinţifice, a unor noi date, chiar a unei noi propuneri de aplicaţii practice, ei devin mult mai dornici de experimentare (şi... mai darnici!) atunci când este vorba de o posibilă nouă sursă de energie. Şi, orice s-ar spune, este totuşi de înţeles: foamea de energie a omenirii este, mai ales în ultima vreme, de-a dreptul... pantagruelică!

Comorile din adâncuri.

Depozitele de gaz din adâncul oceanelor sunt atât de mari, încât numai ele şi ar fi de ajuns pentru a satisface necesităţile energetice ale întregii omeniri timp de un secol. 35 de miliarde de tone doar într-un singur zăcământ identificat în Oceanul Atlantic, în largul coastelor Carolinei de Sud, aşa cum au relevat forările efectuate acum câţiva ani. Este vorba de un „gaz hidrat", o fază solidă a unui amestec de apă şi gaze, în special metan, care seamănă ca aspect cu o gheaţă murdară şi se formează în condiţii de temperatură scăzută, presiune înaltă şi o mare concentrare de gaz (degajat în cea mai mare parte prin putrefacţia micilor organisme care se depozitează pe fundul oceanelor). Marea problemă este extracţia, întrucât aducerea la suprafaţă implică măsuri stricte de securitate – expansiunea foarte rapidă o dată cu scăderea presiunii spre suprafaţa mării, combinată cu creşterea temperaturii, pot duce la explozii distrugătoare. S-a vorbit atunci de „încărcarea" sa pe submarine uriaşe care să-l aducă la suprafaţă. Dar există şi aici un risc enorm: alunecări de teren submarine în urma extragerii metanului din „munţii" de pe fundul oceanelor, ale căror efecte ar fi greu de estimat...

Balena cea puternică.

Există însă şi o altă formidabilă energie „închisă" în apele mării, încă foarte puţin utilizată: forţa valurilor. În golful Gokasho, la 300 km vest de Tokyo, se află una din primele centrale care funcţionează pe acest principiu. Seamănă cu un uriaş cetaceu şi nu din întâmplare este numită „Mighty Whale", Balena cea Puternică. Are o suprafaţă de 1500 de metri pătraţi, pătrunde până la o adâncime de 12 m şi poate produce 110 KW. Exploatarea sa sub un control strict şi experimentele care sunt programate aici ne vor putea spune care este viitorul unei astfel de alternative şi dacă este cazul să se treacă la următoarele prototipuri. Altminteri – mai rămâne şi o altă alternativă:

Filiera cosmică.

Cantitatea de energie solară din spaţiu este nelimitată – problema este doar de a o transforma în microunde şi de a o aduce pe Pământ. Dar lucrurile nu se opresc aici. Sateliţii Terrei, de exemplu, ar putea fi alimentaţi folosind energia câmpului magnetic terestru. S-ar putea disponibiliza astfel nu mai puţin de 1 MW!

Ştiinţa şi imaginaţia inginerilor şi cercetătorilor au un potenţial practic nelimitat. Şi, după cum vom vedea într-un alt episod dedicat energiei şi promisiunilor sale pentru mileniul în care tocmai am intrat, nu este vorba doar de vise şi de scenarii ştiinţifico-fantastice, ci de proiecte practice şi bine chibzuite.

Anatomia secundei

ROBOŢI în spaţiu

ALEXANDRU MIRONOV

Ocupaţi cu viaţa de toate zilele, uităm, adesea, esenţialul, care poate fi, de pilda cu ce se ocupa Homo sapiens, în mersul său – inefabil – către perfecţiune. A ieşi din leagănul copilăriei, vorba lui Ţiolcovski, face probabil parte din strategia programului cu care, prin AND-ul nostru, am fost înzestraţi. De aceea simt nevoia de a privi pe fereastra cosmică, urmărind ceea ce face frăţiorul Homo faber, inginerul speciei. Iată, în consecinţă, un tablou al roboţilor cosmici de distanţa lungă şi starea... sufletească şi de sănătate a celor care mai sunt în viaţă.

Chandra X – Raoy Observatory este o asemenea mărinimie minunată: scrutează razele X „elaborate" de obiectele bestiarului cosmic şi a avut, recent, o importantă realizare în descoperirea unei black hole de mărime mijlocie, o gaură neagră cosmică în care încap – ţineţi-vă bine! – 500 de stele de talia Soarelui.

Telescopul spaţial „Hubble" numit după celebrul astronom Edwin Hubble, îşi face datoria cu precizie de metronom: 330000 de observaţii culese în spaţiu vizibil (lumina) din întreg Universul. În ultimul an al mileniului ce tocmai s-a sfârşit „Hubble" a reuşit, de pildă, să filmeze live, adică pe viu, naşterea unei stele cu o masă echivalentă cu cea a Soarelui. „Hubble" se află, şi mai departe, la datorie, învârtindu-se cu mare folos pe orbita joasă, în jurul Pământului.

Ulysses, bătrâna sondă, a explorat vântul solar şi coada cometei Hyakutake, ticăie cuminte în continuare.

Voyager 1, Voyager 2 – roboţi gemeni, în viaţă, de 23 de ani! – un mare succes al inginerilor cosmici. Au voiajat în jurul planetelor Jupiter şi Saturn, trimiţându-ne fotografii excepţionale. Sesizându-le longevitatea, NASA a prelungit „Voyager"-ilor „delegaţia" către Uranus şi Neptun. Au liber să emigreze în afara Sistemului Solar – şi o vor face, cu siguranţă.

Galileo a studiat sateliţii jupiterieni şi a descoperit: vulcani pe Io, un ocean pe luna jupiteriană Europa şi un puternic câmp magnetic pe Ganymede...

Cassini: în „zbor" pentru un rendez-vous cu cocheta planetă Saturn.

NEAR se apropie de asteroidul Eros şi, luna viitoare, va trimite un roboţel pe suprafaţa micului corp ceresc. Cine ştie ce va găsi pe acolo...

Pioneer 10 a străbătut, în 29 de ani de „viaţa", mai multe milioane de kilometri, „spionând" centura de asteroizi post-marţiană şi a trimis terrienilor primele cărţi poştale ilustrate de pe Jupiter.

Deep Space 1, robot „bolnav", şi-a revenit, în urma implementării, de la distanţă, a unui nou software, cu care DS 1 a fost „repus pe picioare" şi i s-a dat ca misiune fotografierea cometei *Connet Borrelly,* la sfârşitul primului an al noului mileniu.

...Şi o ultimă ştire: s-a stins din viaţa robotul *Compoton Gamma Raoy Observatory,* după ce a „prins" radiaţii gamma ale unor masive explozii cosmice; dar trebuie să mai spunem că mai ales telescoape ultramoderne înfipte pe Pământ au contabilizat cele peste 50 de planete văzute din sisteme solare în afara stelei Sol – cele mai nou întâlnite, orbitând sincron în jurul lui *Gliese 876* (la doar 15 ani-lumină de Terra) planete mici şi solide; iar ceea ce se învârte în jurul numitei HD 168443, este o planetă gigantică, gen Jupiter, adică o stea ratată, aşa cum par a fi cele mai multe dintre planetele de pe inventarul extra-solar.

De ce aici, în această rubrică, acest „inventar" de artefacte cosmice? Pentru că, după părerea mea, inginerii Pământului, deci şi Homo faber mioritic, în aceste industrii îşi pot desfăşura competenţele şi talentele. Căci, corectându-l pe Malraux, secolul XXI va fi cosmic sau nu va fi deloc.

E bine de ştiut

COMPLEXUL VITAMINIC B 2

Vitamina B4, sau acidul folic, înlesneşte absorbţia fierului, ia parte la metabolismul unor aminoacizi, la biosinteza acizilor nucleici, şi are rol deosebit în tratamentul unor stări anemice. Lipsa sa din organismul viitoarei mame, face posibilă instalarea unor malformaţii la fătul ce se va naşte. Aşa ar putea fi: spina bifida, coloană vertebrală deschisă la exterior. Mai mult, cancerul de col uterin poate fi prevenit tot prin vitamina B4.

Vitamina B5, sau acidul pantotenic, ajută la catabolismul glucidelor şi lipidelor creşte energia necesară proceselor fiziologice şi stimulează creşterea şi păstrarea pigmentării părului. Glandele suprarenale îşi datorează buna lor funcţionare tot datorită acestei vitamine.

Vitamina B6 sau piridoxina, activează unele enzime, asigură metabolismul acizilor graşi esenţiali şi ai fierului. Se găseşte în drojdia de bere, ficat şi în carne şi are rol deosebit pentru sistemul imunitar al organismului. Lipsa vitaminei B6 afectează funcţionarea normală a ţesutului muscular.

Vitamina B7 sau biotina, este ea însăşi componentă a unor enzime care contribuie la metabolismul proteinelor, glucidelor şi al lipidelor. Este vitamina care calmează durerile musculare, dă frumuseţe podoabei capilare.

Vitamina B8 sau colina este sintetizată şi în organism. Prezentă în componenţa lecitinei, protejează ficatul de încărcarea sa cu grăsimi şi reduce depunerea colesterolului pe vasele sangvine. Lipsa colinei se resimte negativ în activitatea cerebrală şi face să scadă memoria.

Vitamina B9 previne aterosleroza, asigură unele componente principale pentru membrana celulei nervoase.

Vitamina B12, ciancobalamina asigură sinteza proteinelor precum şi formarea globulelor roşii. Mai mult, asigură creşterea poftei de mâncare şi previne anemia. Se găseşte în ficat şi în preparatele din acesta. Vitamina B12, are rol bun în funcţionarea sistemului nervos şi păstrează un excelent echilibru psihic. Alte surse naturale ale Vitaminei B12 sunt: carnea de vită şi de porc, rinichii, ouăle, lactatele. Administrarea Vitaminei B12, se face numai sub control medical şi nu se poate prelungi în timp mai mult de 1-2 luni.

Dr. VALERIU MANTA

MODA 2001

O privire aruncată asupra colecţiei „haute couture", prezentată de Yves Saint Laurent îi îndreptăţeşte pe cunoscători se remarce faptul că cea mai nouă idee ce se regăseşte în modele pentru primăvară-vară o reprezintă... notele clasice.

FEMEILE în profesiile de mâine

Femeile reprezintă la ora actuală aproximativ jumătate din forţa de muncă activă. După unele statistici, 53 la sută dintre angajate muncesc pentru a-şi putea acoperi cheltuielile, în vreme ce pentru 33 la sută dintre ele munca este un element important al imaginii de sine. În ciuda tuturor discuţiilor legate de creşterea ratei şomajului sau despre suprapunerea anumitor poziţii, faptul că peisajul economic se schimbă radical înseamnă că în tot mai multe domenii oferta de locuri de muncă va creşte. Şi o dată cu ea, oferte de locuri de muncă în care sunt preferate femeile.

Studiile demonstrează că femeile sunt înclinate mai mult spre cooperare decât spre competiţie, ceea ce le recomandă pentru poziţii de manager sau avocat. Pot urmări mai bine decât bărbaţii sarcini multiple, sunt atente la amănunte, la respectarea termenelor-limită. Ţin mai mult la calitatea relaţiilor interpersonale pe care le stabilesc, motiv pentru care acestea sunt afectate mai puţin de starea emoţională de moment.

La ora actuală se manifestă tendinţa de a avea slujba care ţi se potriveşte: respectiv o poziţie care să te împlinească din punct de vedere profesional, dar nu numai. Fie că vrei să-ţi schimbi slujba actuală, fie că vrei să revii „în arenă" după o perioadă de pauză sau te afli la începutul căutărilor regulile sunt asemănătoare: „Defineşte-ţi obiectivele şi pune la punct succesiunea de paşi care te pot duce la atingerea acestora". Hotărăşte-te ce vrei. Notează-ţi ce tipuri de activitate te atrag, cele pentru care ai aptitudini şi cele care sunt căutate pe piaţa muncii. Orientează-te spre domeniile noi, aflate în ascensiune: criteriile legate de experienţa anterioară vor fi mai puţin stricte decât în domeniile mai bine definite. Întreprinde o mică acţiune de cercetare cu un dublu scop: identificarea poziţiei tale pe piaţa muncii şi a poziţiei diferitelor companii vizate.

O carieră nouă trebuie să se sprijine pe ceea ce ai realizat deja. Defineşte-ţi calităţile şi aptitudinile în funcţie de cerinţele poziţiei spre care te îndrepţi. Nu omite faptul că anumite poziţii impun o pregătire extrem de specializată.

Nu ignora detaliile financiare, este de preferat să eviţi situaţia în care iei o decizie ca urmare a presiunilor materiale.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Vine PRIMĂVARA

Pe perioada iernii, organismul nostru acumulează toxine care vrem nu vrem trebuie eliminate. Cum? Prin diferite mijloace. Noi vă propunem calea cosmetică – drenajul limfatic. Bazele masajului limfatic au fost dezvăluite la Paris în 1936. Reţeaua limfatică este o reţea paralelă cu reţeaua sangvină care traversează în sus şi în jos organismul nostru.

Rolul circulaţiei limfatice este acela de a menţine echilibrul fluidului în interiorul şi în afara vaselor. Sistemul limfatic porneşte din reţeaua capilară sangvină şi se adună în ganglionii limfatici. Pe traseul arterelor limfatice, sunt ganglioni limfatici – staţii de filtrare importante şi surse producătoare de limfocite. Limfa, înainte de a ajunge într-o cisternă limfatică, trece cel puţin printr-un ganglion. Cea mai mare arteră limfatică este cea toracică.

În această perioadă a anului este foarte bine venit atât un drenaj limfatic facial cât şi corporal. Drenajul limfatic care se efectuează în cabinetul nostru normalizează echilibrul fluidic, măreşte puterea de apărare a organismului. Acesta măreşte tonusul muscular, creşte efectul de absorbţie în capilare, iar ţesutul se curăţă.

Drenajul limfatic se face pentru împrospătarea şi regenerarea organismului. Este indicat în cuperoză, rozacea, la tratarea cicatricilor, edemelor apărute în timpul sarcinii, în cazul acneii, cearcănelor şi edemului facial precum şi la membrele inferioare. Asocierea intoforezei cu masajul de drenaj limfatic este deosebit de benefică, rezultatele fiind vizibile imediat. Drenajul limfatic este contraindicat în inflamaţii acute, tumori, tromboze, astm, hiperfuncţii ale tiroidei. Nu este indicat în timpul ciclului şi la persoanele cu tensiune scăzută.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 6
Valabil până pe data de: 1 MARTIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827, 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

COLUMB, *seducătorul*

Cristofor Columb şi Isabela de Castilia. Savantul aventurier şi regina care a sprijinit Inchiziţia. Omul fără biografie până la 30 de ani şi o prinţesă căsătorită din raţiuni politice (unificarea Spaniei). Un cărturar cu proiecte respinse de învăţaţii de la Curţile Portugaliei, Angliei şi Spaniei şi o femeie cu o căsnicie regală de ochii lumii. Şi totuşi, cum se face că Isabela i-a aprobat „anti-ştiinţificul" plan de cucerire a Indiilor de Vest prin traversarea Atlanticului? Răspunsul poate fi, următorul: întâlnirile secrete ale celor doi de la *mănăstirea Rabida, într-o chilie umbroasă*; cuvintele ei de rămas bun, spuse în taină şi aflate de spionii regelui (Ferdinand de Aragon): *„Dacă nu vei găsi pământ în drumurile tale, Dumnezeu va inventa pământ pentru tine!"* Salvarea lui de la închisoare după a treia expediţie (ratată), împotriva insistenţelor lui Ferdinand. Uriaşa ei deceptie după expediţia a patra (ultima), când s-a îmbolnăvit de inimă rea şi a murit doi ani mai târziu (1504). Columb a fost marea ei dragoste, dar nefericitul amiral a iubit-o în secret pe Beatrice Enriquez din Huelva, care i-a dăruit al doilea fiu, Hernando. Isabela de Castilia a fost, se pare, doar trambulina spre autentica iubire a amiralului: gloria. *(P.I.)*

Gastronomice

De această dată doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează şi câteva reţete pentru o masă mai specială. Dacă aveţi invitaţi, merită să le încercaţi.

Perişoare de Tirol

4 ouă, 80 g margarină, 2 linguri de făină, 4 ceşcuţe de lapte, 8 felii pâine albă.

Se înmoaie în laptele rece feliile de pâine, se scurg şi se amestecă cu margarina încălzită, oul şi făina. Din aluatul obţinut se iau găluşte cu lingura şi se pun la fiert în apa clocotită, timp de 15-20 minute. Se servesc calde cu gem.

Cremă de zeamil

1 litru lapte, 4-6 linguriţe zeamil, 100 g zahăr, 2 gălbenuşuri, 2 lămâi sau 2 linguriţe de cacao.

Zeamilul desfăcut în puţin lapte rece se pune în laptele care fierbe în clocot. Se mai fierb împreună aproximativ 6-7 minute, amestecând continuu. Când este aproape gata se adaugă gălbenuşurile, zeamă de lămâie, după gust, sau puţină cacao dizolvată în lapte.

Orez cu mere

1 litru de lapte, 200 g orez, 120-160 g zahăr, 20 g margarină, 4 mere frumoase, vanilie.

Se prepară orezul cu lapte şi 70 g zahăr şi vanilie. Apoi se pune într-un vas uns cu margarină. Merele tăiate în sferturi se curăţă de coajă şi de sâmburi şi se fierb 10-15 minute într-un vas emailat cu restul de zahăr. Se scurg de apă, se aşază peste orezul cu lapte şi se dau la cuptor, uşor pudrate cu zahăr. Se serveşte cald.

Ouă veneţiene

5 ouă, 100 g caşcaval sau şvaiţer ras, 100 ml vin alb, 1 lingură plină de unt, sare, piper, puţină nucşoară pisată, pătrunjel verde, 1 ceapă, 200 g paste făinoase.

Într-o formă mai mare se topeşte untul. Se adaugă caşcavalul ras, vinul alb, piperul şi nucşoara. Se amestecă. Se presară pătrunjel tocat. Când brânza s-a topit, se sparg ouăle unul câte unul şi le lasă să fiarbă. Se face focul mai iute. Când ouăle sunt aproape fierte, se pune forma la cuptor numai pentru câteva minute. Se serveşte cu paste făinoase fierte în apă sărată.

Limbă înăbuşită

1 limbă mijlocie, 30 g margarină, 1 pahar vin alb, 1 căpăţână de usturoi, 1 lingură făină albă, verdeaţă.

Se fierbe înăbuşit limba, cu puţină apă, aproximativ 2 ore la foc redus. Se scurge bine apa şi se pune într-o cratiţă cu puţină margarină. Se adaugă usturoiul, vinul, verdeaţa. Se lasă să fiarbă încet încă o oră. Se pasează sucul şi se leagă cu făina.

Cartofi cu carne

400 g carne de vacă, 500 g cartofi, 4 cepe mici, 2 linguri ulei, 2 linguri bulion, verdeaţă, cimbru.

Se fierbe înăbuşit în ulei şi puţină apă carnea tăiată în bucăţi potrivit de mari, împreună cu ceapa. Când carnea este aproape fiartă se adaugă cartofii tăiaţi cuburi. Se lasă să fiarbă pe plită sau se dau la cuptor. Când cartofii sunt fierţi se pune bulionul desfăcut în puţină apă, verdeaţa, cimbru şi eventual o foaie de dafin. Se serveşte caldă.

Pagina realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

CEAIURI EXPECTORANTE

1. Foarte eficient în tusea specifică virozelor sau gripei, precum şi în tusea convulsivă şi bronşite este *ceaiul din frunze de pătlagină, cimbrişor şi scai vânăt (cunoscut şi sub denumirile: buruiană de cărţile, mărăcini, scai albastru, spinul vântului)*. Saponinele din scaiul vânăt, uleiul volatil din cimbrişor şi mucilagiile din pătlagină au meritul de a exercita o puternică acţiune antitusivă (antispastică). Ceaiul se prepară sub formă de infuzie, dintr-o jumătate de linguriţă de scai vânăt, o linguriţă cimbrişor şi o linguriţă pătlagină la 300 ml apă clocotită. Se bea împărţit în 3-4 doze, în decursul unei zile.

2. Pentru tuse şi bronşite, medicina populară mai foloseşte şi ceaiul din: *flori de tei, rădăcină de nalbă, lumânărică şi potbal.* Mucilagiile din toate aceste plante fluidifică secreţiile bronşice, uşurând expectoraţia. De asemenea, au acţiune antitusivă şi dezinfectantă. Ceaiul se pregăteşte tot ca infuzie, câte o linguriţă din fiecare plantă la 400 ml apă clocotită. După 20 de minute se strecoară şi se bea în patru reprize în cursul unei zile.

Denumiri populare ale plantelor medicinale

- Lumânărică – lipean, coada boului, coada lupului, coada mielului, corovatică, cucuruz galben
- Mac de câmp – mac iepuresc, macul cucului, paparoane, păpărnie, pipaci
- Măceş – cocădar, caşcadân, laba mâţei, mărăcine, răsură, rug sălbatic, ruje, rujiţă, sipică, trandafir sălbatic
- Măghiran – maderan, măgeran, mejirean, maioran, mărgăran, pupi
- Mesteacăn – mastacin, măstăcan, mestecănaş
- Mur – mur de pădure, mur sălbatic, mură, murar, murică, rug, rug de mure
- Muşchi de piatră – muşchi creţ, muşchi de munte
- Muşeţel – romaniţă, mătricea, morună
- Muştar alb – hardal, muştar de câmp, muştar sălbatic, rapiţă sălbatică
- Nalbă – nalbă albă, nalbă bună, nalbă de pădure, rujă

Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă

60 DE ANI

Îmbătrânirea, ţinută la distanţă

Pentru majoritatea femeilor, vârsta de 60 de ani este sinonimă cu retragerea din activitatea profesională specifică unui anumit loc de muncă. Este etapa în care, femeia, eliberată de obligaţiile de serviciu, se poate bucura de tihna căminului, având în sfârşit prilejul să ofere locul prioritar familiei. În ceea ce-i priveşte pe bărbaţi, aceştia rămân încă, în marea majoritate, în plină activitate profesională, având în continuare nevoie de resurse de energie fizică şi intelectuală, care să-i facă apţi pentru munca depusă. Dar, până la urmă, indiferent de sex şi de tipul de angajare socială, la această vârstă organismul este mai vulnerabil în faţa bolilor, cedează mai uşor dacă nu beneficiază de o îngrijire permanentă. Alimentaţia corectă, adaptată vârstei de 60 de ani şi peste, poate întârzia sau anula problemele de sănătate care îşi fac de obicei apariţia în această perioadă.

Ce e bun pentru sănătate?

◆ *Alimentaţia variată.* Hrana zilnică trebuie să fie completă şi variată în compoziţia sa, astfel încât să ofere organismului toate substanţele necesare: hidraţi de carbon (glucide), grăsimi (lipide), proteine, vitamine, minerale, apă, fibre vegetale. Foarte importantă este bineînţeles păstrarea unei proporţii corecte între ele. Astfel, hidraţii de carbon trebuie să aducă între 55 şi 75 la sută din totalul de calorii, ceea ce, pentru un regim de 2000-2400 de calorii pe zi înseamnă consumul a 275-375 grame de glucide zilnic. Grăsimile nu trebuie să depăşească 30 la sută din caloriile totale consumate şi cea mai mare parte din ele trebuie să fie de origine vegetală. Asta presupune consumul a maximum 65-70 grame de grăsimi pe zi. Proteinele trebuie să aducă între 10 şi 15 la sută din totalul caloriilor necesare organismului. Altfel spus, pentru un regim de 2000 de calorii zilnice, e suficient ca aportul de proteine să fie de 200-300 de calorii, ceea ce echivalează cu 50-75 grame. Potrivit opiniei celor mai mulţi nutriţionişti, un gram de proteină la kilogram corp este cantitatea optimă necesară. Proteinele ajută la stoparea procesului de topire a masei musculare, când funcţiile organismului încep să se încetinească, procesul de digestie e şi el mai lent, iar consumul de energie scade. Totodată, ajută sistemul imunitar să facă mai bine faţă bolilor infecţioase. În practică, 10 grame de proteine, de exemplu, se află în 50 grame de carne, 1 ou, 2 iaurturi. Dar, trebuie ţinut seama că şi pâinea, pastele făinoase, fasolea uscată, orezul, mazărea, brânza, laptele etc. conţin proteine.

◆ *Calciu.* 1200 mg pe zi este absolut necesar pentru anihilarea procesului de demineralizare a oaselor.

◆ *Apă.* Ca şi adulţii de vârstă medie, persoanele de peste 60 de ani au nevoie de aproximativ 2,5 litri de lichide pe zi, din care 1,5 litri sub formă de băuturi.

◆ *Polifenoli.* Prezente din abundenţă în lăptucă, salată, suc de mere, ceai verde şi vin roşu, aceste substanţe consolidează pereţii vaselor de sânge şi limitează riscurile de tromboză (formarea de cheaguri la nivelul vaselor sanghine sau al inimii). Nu sunt permise însă mai mult de maximum două pahare de vin pe zi.

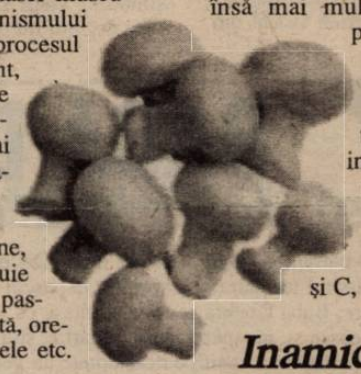

◆ *Fructe şi legume.* Cu aportul lor de fibre şi vitamine, acestea uşurează tranzitul intestinal şi fortifică sistemul imunitar. Cele mai recomandate sunt legumele şi fructele bogate în vitaminele B şi C, precum şi în magneziu.

Inamicii sănătăţii:

▶ *Acizii graşi saturaţi.* Conţinuţi în special de produsele lactate cum ar fi untul, smântâna, frişca etc. şi alimentele prăjite în grăsime, aceştia favorizează creşterea nivelului colesterolului şi apariţia hipertensiunii, deschizând cale liberă patologiei specifice acestei vârste, cum ar fi bolile şi accidentele cardiovasculare. Cu excepţia iaurtului, produsele lactate cu procent mare de grăsime, consumate în exces, sunt un pericol şi pentru vedere, deoarece zahărul din lapte se fixează în cristalin, accelerând procesul de formare a cataractei.

▶ *Mesele copioase.* Acestea solicită un consum mare de energie şi favorizează formarea de radicali liberi suplimentari care accentuează tendinţa de îmbătrânire.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ALIMENTAŢIA ÎN CANDIDOZE

MIOARA CRĂCIUN din Alexandria. Candidozele (infecţii cu Candida albicans) care se dezvoltă de obicei în cavitatea bucală (dar şi la alte nivele ale traseului digestiv, în zona genitală sau pe piele) poate fi ţinută sub control. Cea mai la îndemână metodă de anihilare a acestor infecţii este alimentaţia bogată în aşa-numitele probiotice sau, altfel spus, „bacteriile prietene ale omului", prezente în special în iaurt. În general, boala apare după un tratament îndelungat cu antibiotice. Un regim alimetar adecvat organismului dv. predispus să dezvolte candidoze este salutar. Acesta trebuie să conţină protide uşor digerabile (piept de pui şi peşte alb); ulei de măsline sau obişnuit (de floarea soarelui, soia, germeni de porumb sau grâu) obţinut prin presare la rece; mujdei de usturoi; cel puţin 8 pahare de apă plată pe zi pentru a elimina toxinele; legume şi fructe proaspete. Foarte important este să excludeţi total din alimentaţie: produsele pe bază de carne care conţin conservanţi (mezeluri, afumături etc.), conservele de legume, băuturile obţinute prin fermentaţie care conţin chiar şi în procent mic drojdie (bere, vin). Sunt binevenite şi suplimentările cu produse farmaceutice pe bază de calciu şi magneziu, precum şi vitamina B-Complex (timp de două luni).

DURERI DATORATE OSTEOPOROZEI

GOREA PAIU din Piteşti. La vârste atât de avansate, cum este şi cazul dv. (86 de ani), osteoporoza este un proces firesc, iar calmantele pe care le luaţi pentru „durerea de oase" au posibilitatea doar să alunge parţial suferinţa, dar nu să vindece boala. Calmantele mai puternice la care vă gândiţi să apelaţi nu sunt cea mai bună soluţie pentru că sunt toxice şi formează obişnuinţă, în timp dovedindu-se la rândul lor ineficiente. Un surplus de calciu şi vitamina C vă ajută mai mult. Adepţii terapiei naturale susţin că cel mai bun calciu natural asimilabil este coaja de ouă de ţară. Puteţi să faceţi un amestec din: coaja de la 4 ouă fierte, uscată şi pisată mărunt, peste care se stoarce sucul de la două lămâi de dimensiune medie, apoi se lasă la macerat timp de trei zile. Se formează un lichid care se filtrează prin tifon, şi se amestecă în părţi egale cu miere. Luaţi în fiecare zi două linguriţe din acest amestec (eventual dimineaţa). De asemenea, încercaţi să introduceţi în alimentaţie fulgi de ovăz.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

ANTIOXIDANŢII contra îmbătrânirii

Radicalii liberi sunt moleculele de oxigen care au pierdut un electron, dar care încearcă să-l recupereze atacând în acest scop celelalte molecule din vecinătatea lor.

Responsabile de îmbătrânirea prematură, acestea perturbă structura şi modul normal de funcţionare al celulelor. Potrivit studiilor recente, radicalii liberi ar fi implicaţi şi în dezvoltarea unor maladii cum ar fi cancerul şi ateroscleroza. Daunele provocate de radicalii liberi pot fi anihilate cu ajutorul antioxidanţilor prezenţi îndeosebi în unele alimente cum ar fi legumele şi fructele proaspete, germenii de grâu, nucile, migdalele.

Cel mai puternic antioxidant este vitamina E asociată cu vitamina C şi carotenoidele (morcovi, tomate, dovleac, pepene galben, broccoli). Alte surse de antioxidanţi sunt: polifenolii prezenţi în legumele cu foi (varză, spanac, salată etc.), precum şi unele băuturi (sucuri naturale din fructe, vinul roşu, ceaiul negru sau verde). De asemenea, calităţi antioxidante au zincul şi seleniul conţinute de carne, pâine integrală, ciuperci etc.

Tulburările de memorie

– Cititorul nostru Eugen din Râmnicu Sărat are grave probleme în ce priveşte memoria, fapt care îi produce complexe de inferioritate mai ales când se află în societate.

– Dragă Eugen, ţi-am citit scrisoarea cu mult interes şi aş vrea să-ţi dau pe loc câteva sugestii, chiar dacă soluţia pe termen lung este, aşa cum ai spus şi tu, o psihoterapie. Tulburările tale de memorie se datorează stării în care te găseşti. Am impresia că te-ai revoltat atât de mult împotriva vieţii pe care ai dus-o până acum, încât după aceea ai vrut să recuperezi cu orice preţ timpul pierdut, într-un timp record, ca şi când nimic nu s-ar fi întâmplat cu tine înainte. Asta nu se poate. Dacă încerci să uiţi pur şi simplu suferinţele copilăriei şi adolescenţei, fără să îţi propui să înţelegi ce s-a întâmplat şi să ierţi – pe tine, pe tatăl tău, pe mama ta – nu ştiu dacă va merge vreo formulă magică pentru a-ţi reveni memoria. Poate tu uiţi ce citeşti, ce vrei să înveţi pentru că te-ai programat să uiţi ce ai trăit înainte.

Şi în definitiv, de ce e atât de importantă memorarea pentru tine? Dacă ai terminat facultatea, înseamnă că, de fapt, te-ai descurcat. De ce vrei cu tot dinadinsul să reţii ceva pe dinafară? Poate nu eşti făcut pentru asta. Sunt oameni care sunt buni la memorare, alţii sunt buni la interpretare, la partea de creaţie. Tu spui că ai o inteligenţă deosebită. De ce nu te axezi pe asta, de ce nu încerci să o valorifici? Ce-ar fi *să uiţi că nu poţi să ţii minte* şi să-ţi vezi de viaţa ta? În ceea ce faci acum îţi trebuie atât de mult memoria? Nu o poţi suplini prin judecată, raţionament?

Când te duci la petreceri, de ce te simţi stingher? Crezi că prietenii tăi sunt interesaţi de faptul că tu ai probleme cu memoria? Crezi că capacitatea de memorare este pe lista de preferinţe a vreunei fete? De ce nu încerci să faci abstracţie de „problema" ta atunci când nu te confrunţi în mod direct cu ea? Cred că vei spune că e mai uşor de zis decât de făcut. Sunt de acord. Atunci, gândeşte-te de unde a pornit totul. De ce valorizezi tu aşa mult memoria. Cine te-a influenţat? Sau gândeşte-te, atunci când nu poţi să te concentrezi la ce citeşti, unde îţi zboară gândul, ce îţi vine în minte. Poate acelea sunt acum gânduri mai importante pentru tine, probleme pe care ai vrea să le rezolvi, înainte de a putea să fii ceea ce îţi doreşti. Cred că tu trăieşti într-o lume imaginară, mai mult, ancorat în trecut, dar vezi ce ai de făcut cu toate amintirile tale, concentrează-te o vreme asupra lor şi pe urmă lasă-le deoparte, pentru a te putea ocupa şi de altceva. Până acum, studenţia te-a ajutat să rămâi în starea asta, în lumea ta, dar acum, dacă ai absolvit, vei intra în viaţa reală, vei începe să munceşti pentru a-ţi câştiga existenţa, iar asta s-ar putea că te ajute, pentru că e ceva concret şi vei vedea că nu ai nevoie atât de memorie, cât de raţionament, intuiţie, judecăţi de valoare, de care din câte am înţeles de la tine nu duci lipsă. *Viaţa reală* te va ajuta să dai *valoarea reală* lucrurilor. Deci, curaj!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

CIVILIZAȚII DISPĂRUTE

MACHU PICHU

Labirintul unde s-a rătăcit Timpul

Patru secole au fost necesare pentru descoperirea unei fantastice fortărețe ascunse printre piscurile de 4000 de metri ale Anzilor peruvieni. Nu i se cunoaște adevăratul nume, ce destinație avea și de ce a fost părăsită de băștinași în secolul XVI, fără a fi atacată de conchistadori. A scăpat neobservată de europeni până în în secolul XX, când a primit și numele de Machu Pichu.

CAPODOPERĂ ARHITECTURALĂ A INCAȘILOR. În secolul XII, enigmatica populație ce-și spunea *Inca* (Fiii Soarelui) cucerea un vast teritoriu în nordul și vestul Americii de Sud, venind de undeva din zona meridională a continentului – nu se știe nici acum cu precizie de unde. La fel de războinici și necruțători precum aztecii, incașii au supus nu mai puțin de 500 de alte etnii amerindiene. Nu s-au impus prin cultură (nu cunoșteau nici o scriere), ci printr-o temeinică, chiar spartană organizare social-legislativă. Dar mai presus de toate, aveau „obsesia" construcțiilor de drumuri pavate și de cetăți-fortărețe (inclusiv în junglă) menite să reziste veșnic în fața oricărui inamic. Capitala incașilor, Cuzco, era – arhitectural – comparabilă cu Roma cezarilor. Dar la numai 130 de kilometri de Cuzco, printre crestele andine, se află cetatea Machu Pichu. Găsită abia în 1911, această citadelă a fost concepută ca un labirint citadin inexpugnabil. La peste 4000 de metri, lemnul era o raritate și totul a fost durat în piatră: terase, fortificații, palate regale, locuințe simple, bazine de acumulare a apei de ploaie, cazărmi, piețe și un sofisticat sistem de parcele agricole pentru cultura principală, porumbul. Totul se încadrează într-un plan urbanistic aparent „întortocheat", menit să deruteze eventualii invadatori. Este un unicat arhitectural impresionant și abia fotografiile făcute din avion i-au pus în evidență toate însușirile.

Fortareața-labirint Machu-Pichu

CUM A AJUNS UN MIT AL GRECILOR ÎN AMERICA DE SUD? De fapt, ceea ce îi frapează cel mai mult pe cercetorii istoriei amerindienilor este incredibila coincidență dintre opera mitică a lui Dedal („inginerul" care a construit Labirintul de încarcerare a Minotaurului, sau, în altă variantă, palatul-labirint al regelui cretan Minos din Knossos). Labirintul Machu Pichu reflectă la rându-i simbolul vieții pline de meandre și în care drumul nu duce niciodată înapoi, ci mereu înainte, spre moarte. Inspirat din spiralele scoicilor (așa cum afirma poetul grec Theodorides), Labirintul – fie el amerindian, grec sau egiptean (cel al reginei Hawara din Krokodilopolis, de exemplu) – are deci conotația luptei cu timpul, el este adevăratul prizonier. „Tinerețe fără bătrânețe" este, în consecință, o aspirație omniprezentă a mitologiilor, inclusiv cea incașă.

ȘI ÎNCĂ O ENIGMĂ: REȚELE DE DRUMURI FĂCUTE DE CEI CARE N-AU CUNOSCUT ROATA! 16 mii de kilometri de drumuri pavate (a doua, ca lungime, după rețeaua romană de 90 de mii de km), inclusiv poduri suspendate în zonele mlăștinoase și nisipoase! De ce acest uriaș efort de tăiere de „autostrăzi" în coastele Anzilor, dacă incașii n-au avut vehicule, necunoscând roata? Nu lipseau borne indicatoare din 7 în 7 kilometri și locuri de odihnă din 20 în 20 de kilometri. Ideea utilizării șoselelor drept piste de aterizare-decolare a fost avansată de mulți cercetori, dar nu există dovezi credibile... Nici un drum special amenajat nu ducea către Machu Pichu. Această enclavă (probabil a preoților, putând adăposti doar 500 de persoane) există parcă în afara timpului și spațiului, ascunzând mistere încă de nepătruns.

EXPLORATOR

GALERAS „Vulcanul de aur" al Columbiei

Un uriaș tezaur natural nu poate fi, deocamdată, exploatat de oameni. Vulcanul columbian Galeras este mereu „nervos", deci inaccesibil lucrărilor miniere. Abia anul trecut i s-a descoperit generozitatea. Emanațiile gazoase și lichide au fost studiate temeinic în laboratoarele americane de la Los Alamos și, surpriză! În trupul incandescent al lui Galeras există aur solid și lichid, iar în vaporii ce ies la suprafață prin coșul vulcanic (dar și

prin fisurile de pe pantele muntelui) se găsește așa-numitul aur distilat – dovadă că temperaturile magmei lichide se ridică mult peste punctul de topire al prețiosului metal. Geologii au estimat că incredibila concentrație în aur al „pepitelor fierbinți" este de peste 7 ori mai mare decât cea a zăcămintelor dintr-o mină obișnuită. Adică 220 grame aur/tonă de rocă, față de 25-30 grame/tonă.

Activitatea vulcanică determină „fierberea" metalelor și concentrarea lor în anumite porțiuni, pe straturi de sedimente. Vulcanul acționează ca o distilerie, formând depozite pe pantele lui și având temperaturi variabile, dar care nu permite o exploatare industrială – ar fi prea riscant și ar necesita tehnologii mult prea scumpe. Aceiași geologi americani afirmă că acest „tezaur clocotitor" a colectat din străfundurile pământului, într-o perioadă de peste 10 mii de ani, aproape 200 de tone de aur. Când se va stinge definitiv, Galeras va permite săparea galeriilor miniere. O astfel de așteptare sine die a mai fost sortită și vulcanilor auriferi din statul american Colorado.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

TRADIȚII ROMÂNEȘTI

BABA DOCHIA

și începutul primăverii

O bătrânică singuratică, pe nume Dochia, ar fi plecat cândva, pe la sfârșitul lui făurar (februarie), la păscut oile pe pajiștile Ceahlăului. Prevăzătoare, Baba Dochia se înveșmântase cu nouă cojoace. Dar vremea a început să se-ndulcească și, începând de la 1 martie, și-a scos zilnic câte un cojoc... Numai că, la 9 martie a venit pe neașteptate un ger năpraznic și a înghețat-o, transformând-o într-o stâncă (pisc) a Ceahlăului... Acest mit străvechi – relatat prima oară, probabil, de Dimitrie Cantemir în „Descriptio Moldaviae" – are și o variantă ce ține de ocupația romană a Daciei (*Dakia*), în care Dochia este fiica lui Decebal, de care s-ar fi îndrăgostit împăratul Traian și care s-ar fi rătăcit în munți, fugind de cotropitor. Dar se pare că adevărata origine a acestei semi-divinități *meteorologice* este ziua de 1 martie, consacrată *muceniței Evdochia* din calendarul creștin oriental (bizantin). Numele este deci de origine slavă, iar elementele creștine s-au îngemănat cu cele folclorice. În consecință, se spune că primele zile ale lui martie sunt capricioase și reprezintă fie cojoacele Babei Dochia, fie cele nouă Babe din alaiul său. Meteorologic, te poți aștepta la zile călduțe alternând cu zile geroase, iar o dată ce „Soacrele" și-au făcut mendrele, vremea frumoasă se înstăpânește pe tot plaiul. De prin secolul XIX, Babelor li s-au adăugat nouă Moși „blajini și mustăcioși", alții decât cei din Sâmbăta Rusaliilor sau cei ai Crăciunului), perechile domoale ale urâcioaselor bătrânici. Nevoia populară de bărbat-pereche cu însușiri pozitive corespunde și altor mituri, precum Muma Pădurii și Moșul Codrului. Deci între 9 și 18 martie, vremea nu mai este arțăgoasă datorită celor nouă Moși. Oare așa să fie?

Primăvara, văzută de pictorul italian Giuseppe Arcimboldo (1527-1593) sub forma unui portret de copil compus din flori

INSTANTANEU

Mesaje către trib

Acest ugandez de 12 ani are pictat pe trup mesaje către membrii tribului său – Quanami, din sudul țării. El atrage atenția asupra modului cum băștinașii

(care nu cunosc engleza sau franceza) pot anunța medicii ce trec prin ținuturile lor despre zona corpului care-i doare. Acest desen este de fapt o localizare a organelor, oaselor și mușchilor unde se manifestă cel mai adesea suferințe provocate de maladii specifice acelei regiuni africane. Atunci când organizații internaționale de medici pătrund în mijlocul acelor triburi, picturile respective îi ajută pe voluntarii Crucii Roșii (și nu numai) să dialogheze mai lesne cu pacienții. De asemenea, în tentativa de a comunica mai eficient cu triburile izolate (ale căror maladii se pot răspândi, totuși, foarte ușor), unii copii – precum cel din imagine – învață engleza sau franceza chiar de la doctorii itineranți.

Știința și Biblia

POTOPUL babilonian

Unii istorici francezi, specializați în studiul civilizației și culturii asiro-babiloniene, au reacționat recent (în revista „L'Histoire") la ipoteza avansată de alți istorici (în revista „National Geographic"), privind sursa de inspirație a legendei Potopului Biblic. În această din urmă publicație au apărut relatări privind legătura dintre prăbușirea „pragului Bosfor" și revărsarea de ape sărate dinspre Marea Marmara spre bazinul Mării Negre, care acum aproape opt milenii se pare că ar fi avut apă dulce. Cataclismul ar fi intrat în memoria colectivă a popoarelor din acea zonă, transmițându-se ulterior și altor civilizații.

Dar asirologii francezi, precum Arthur Dainer și Hélmuth Gaumond, contestă această ipoteză. În primul rând, afirmă ei, există o incontestabilă sursă literară mesopotamiană, și anume una din cărțile „Poemului lui Ghilgameș", erou mitologic trăitor în mileniul III î.Ch. Pe de altă parte, autorii cărților ce compun respectivul „Poem" nu puteau să aibă drept „sursă de inspirație naturală" un diluviu petrecut atât de departe în timp și spațiu. Asirologii susnumiți sunt siguri că o uriașă revărsare simultană a Tigrului și Eufratului, în nord-vestul Mesopotamiei, este fenomenul natural literar

turizat în „mitul Potopului babilonian". Această catastrofă s-ar fi produs chiar în mileniul III, când au fost elaborate legendele reunite în „Poemul lui Ghilgameș".

Compararea textelor înscrise pe tăblițele babiloniene (în alfabet cuneiform) cu povestea Potopului biblic nu lasă nici un dubiu asupra inspirației literare a redactorilor Vechiului Testament. Aproape toate ideile sunt comune (prevenirea lui Ut-Napiștim – Noe babilonian – de către zei, perechile de viețuitoare luate la bord, indicații privind dimensiunile arcei, eșuarea pe muntele Nisir – Araratul biblic, verificarea cu păsări a faptului că există uscat etc.). Unele pasaje coincid aproape cuvânt cu cuvânt... La fel de certă este ipoteza că învățații evrei au venit în contact cu literatura babiloniană abia în perioada exilului lor în Babilon, în secolul VI-V î.Ch.

O diferență demnă de luat în seamă este că la babilonieni nu există o motivație clară a diluviului, în timp ce cărturarii evrei au legat evenimentul de mânia lui Dumnezeu împotriva oamenilor, dorind o „purificare", un nou început (o diferență neesențială este durata diluviului : 7 zile la babilonieni, 40 de zile la evrei).

Controversa legată de Potopul biblic, spun asirologii, denotă faptul că unii istorici doresc să facă senzație, complicând lucruri deja dovedite documentar.

SUBMARINE
în corpul omenesc

AUREL DIANU

Pentru explorarea intestinului subțire, care are o lungime de 6 metri, se folosesc în prezent fibre optice. Datorită lungimii lui, de multe ori apărea riscul unei perforări. Pentru a se evita asemenea situații neplăcute, firma israeliană Given Imaging a inventat un veritabil „submarin", ce va revoluționa sistemul de investigare a aparatului digestiv. Dispozitivul, lung de 30 mm și gros de 11 mm, ce se înghite cuprinde o cameră de luat vederi, o lampă, un emițător și o baterie. El străbate intestinul subțire și cel gros, fiind împins de contracțiile acestora.

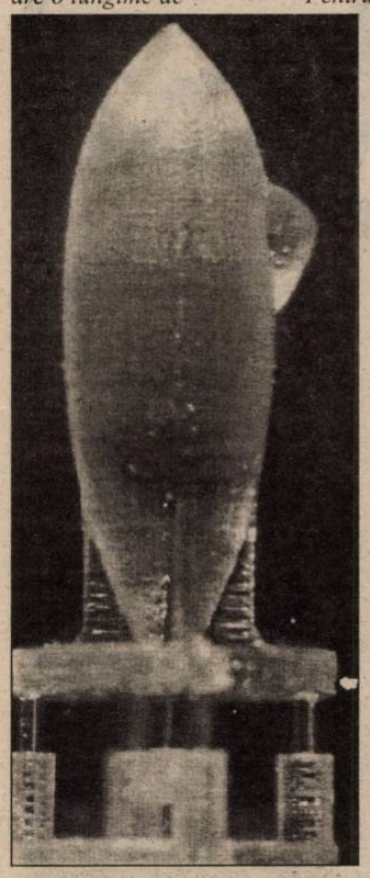

Imaginile sunt transmise către antenele plasate pe o centură purtată de pacient. După aproximativ 6 ore micul „submarin" este evacuat. Cercetătorii laboratorului TEC, din Duisboure – Germania, au realizat un „submersibil" pentru vasele sangvine, pe care l-au numit Rapid Micro Product Development. În lungime de 4 mm și cu un diametru de 0,65 mm, RMPD-ul complet automatizat. După ce i se programează ordinatorul el poate să fie lansat progresiv în vasele sangvine. Având controlul asupra mai multor raze laser, ce se încrucișează, acestea încălzesc locul unde a fost programat să se oprească. Astfel vasele sangvine pot fi degajate de cheaguri, operația efectuându-se rapid, nedureros și economic. Datorită noilor succese în realizarea de microaparate, visul chirurgilor pare să se realizeze. Micromașinile generației viitoare vor putea interveni chiar la locul bolnav executând microchirurgii. Numai că aceasta se va realiza abia în anii 2009-2010.

Popas la IASNAIA POLIANA

IRINA STOICA

Dacă Ierusalimul, sau Mecca, sau malurile Gangelui sunt locuri sacre, atrăgând mulțimea pelerinilor din multe colțuri ale lumii, există și alte locuri de pelerinaj, dragi inimii noastre. Sunt locuri unde rugăciunile sunt la fel de pioase și unde amintirile iau locul procesiunilor sacerdotale. Stratford, Ravena, Weimer, Ipotești sunt numai câteva dintre ele. Acestora, fără îndoială li se adaugă Iasnaia Poliana, locul unde s-a născut și a trăit cea mai mare parte a vieții, marele Alexei Tolstoi, „vârful de granit și de gheață", cum îl numea Garabet Ibrăileanu.

Măcinat toată viața de probleme sociale și filosofice, Tolstoi a încercat să-și limpezească gândurile, cunoscând singurele satisfacții din viață, aici în Iasnaia Poliana, un sat aflat aproape 200 km de Moscova și la numai 14 km de Tula.

Orfan de mamă la doi ani și de tată la nouă, Tolstoi rămâne, împreună cu cei trei frați mai mari și sora mai mică, în grija rudelor. Crescut o vreme de o mătușă a trăit în mijlocul unei colectivități de șerbi, care deși eliberați prin decretul imperial din 1861, i se adresau ca unui conte, ale cărui singure preocupări erau caii și vânătoarea. La 13 ani îi moare și această mătușă iar el este obligat să plece cu o alta în Kazahstan. Are o tinerețe tulbure, ca a mai tuturor tinerilor nobili și pierzând o bună parte din avere la curse și jocuri de noroc, la 21 de ani, când moștenește Iasnaia Poliana, speră să-și refacă situația din agricultură.

După ce ia parte la războiul Crimeii, remarcându-se în luptele pentru apărarea Sevastopolului, după succese literare și călătorii în străinătate, el revine la Iasnaia Poliana unde înființează chiar o școală primară pentru copiii țăranilor.

La 34 de ani o aduce aici pe Sofia, tânăra sa mireasă de 18 ani. Casa în care locuiesc cei doi nu mai este însă vechiul conac cu scară monumentală și cu faimosul ceas adus din Anglia de prințul Volconsky, bunicul matern al scriitorului. Soții trăiec într-o aripă cu două etaje a conacului, complet separată de rest. Această aripă este lărgită însă în fiecare an, pe măsură ce familia devine mai numeroasă. Aici își trăiește Tolstoi, frământările, dramele, neîmplinirile chiar dacă în timpul iernilor grele soții, împreună cu numeroșii lor copii, se mutau într-o casă din Moscova.

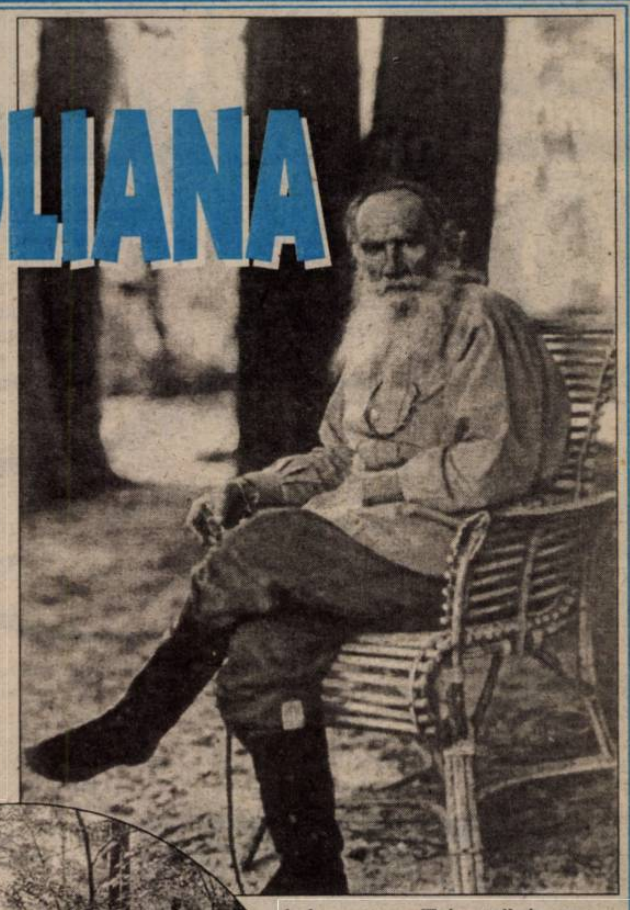

În urma sa au rămas scrierile dar și muzeul emblematic pentru cultura universală. Din biblioteca sa mai există circa 22000 de volume, atent catalogate, purtând pe margini însemnări ale lui Tolstoi. Scaunul biroului său are o înălțime incredibil de mică. Are puțin peste 30 cm. Barba prozatorului atingea aproape nivelul mesei pentru că miop fiind, refuza să poarte ochelari. Pe birou sunt așezate amintiri dragi: un cățel mic de bronz de la „mătușa Toinette" și un prespapier din cristal verde de la muncitorii din Bryansk ca o dovadă de dragoste și prețuire când oamenii bisericii îl acuzau pentru romanul „Învierea". Există aici și colecții de fotografii, și sera, admirabil întreținută de fiica sa Tatiana. Masca funerară a marelui Tolstoi este străjuită de coroane. Numai masca, pentru că mormântul său este în mijlocul parcului, înconjurat de doi arțari, trei ulmi și un stejar.

Până nu demult tinerii căsătoriți din zonă veneau să depună aici un buchet de flori. Poate că mai vin încă, dar multe dintre obiceiuri s-au pierdut în vâltoarea ultimului deceniu. Rămâne însă amintirea omului care pe drept cuvânt a fost numit „titanul de la Iasnaia Poliana".

O șansă pentru MANUSCRISELE VECHI

Digi-Book este o nouă soluție tehnică avansată de firma Xerox care va salva manuscrisele și alte documente vechi condamnate, mai devreme sau mai târziu, la dispariție. Acestea sunt scanate devenind accesibile pe Internet sau pe CD-Rom. Soluția ar fi salvatoare pentru tezaurele documentare ale marilor biblioteci și muzee din țara noastră care, oricât de bine ar fi conservate, sunt supuse iremediabil degradării! *(D.M.)*

ULEIURI din lemne

Lemnul constituie pentru Canada o materie primă abundentă. O materie primă care generează cantități uriașe de deșeuri reciclabile. Două societăți canadiene au reușit să transforme deșeurile lemnoase într-un combustibil uleios care ar putea deveni cu timpul un concurent al păcurii. Tehnica folosită este piroliza rapidă, un proces de descompunere chimică cu ajutorul căldurii, în urma căruia deșeurile sunt vaporizate iar mai apoi sunt condensate obținându-se un lichid maroniu (bio-oil). În acest timp gazul și carbonul rezultate sunt refolosite în procesul de piroliză. Bio-oil constituie o performanță ecologică întrucât în timpul combustiei nu degajă nici un gaz cu efect de seră și nici dioxid de sulf. Câteva societăți americane din Ottawa care au preluat acest produs au mers și mai departe transformându-l în 30 de compuși care și-au găsit utilizarea în industria agroalimentară și în petrochimie. Unul din produsele cele mai importante îl constituie un sos barbecue cu gust de fum pentru condimentarea hamburgerilor care a ridicat în mod spectaculos cifra de afaceri a societăților americane. *(D.M.)*

Viitorul aparține spațiului

În 2003 velierul „ENCOUNTER" va duce mesaje dincolo de... Soare!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Știați că în martie a.c. micrournele cu cenușă reprezentând rămășitele pământești a 76 americani bogați vor fi aduse pe orbită de către singura firmă de pompe funebre care efectuează înmormântări în... Cosmos!? De fapt, firma Celestins Foundation, care se folosește, pentru aceste costisitoare dar originale înmormântări, de rachete TAURUS, este acum la cea de a doua activitate de acest fel, iar recent a avut și o altă idee, și anume aceea de a duce în spațiu, dincolo de limitele Sistemului Solar, tot felul de mesaje, felicitări etc., pe care cei ce dispun de mulți dolari își pot permite să le trimită altor... civilizații!... În acest scop, președintele firmei ENCOUNTER, o filială a fundației deja menționată, a imaginat proiectul cu același nume care prevede ca, folosind INTERNET-ul și alte sisteme tradiționale de diseminare a informației, să fie lansate pe piața americană câteva sute de mii de kit-uri – cu valori nominale între 25 și 50 $ – care cuprind detaliile primei misiuni a unei sonde interplanetare, care va fi propulsată dincolo de limitele Sistemului Solar, folosind pentru propulsie o... velă solară a-

vând suprafața de aproape 5000 m²! Pânza velei solare, având grosimea comparabilă cu a hârtiei dar cu o acoperire specifică pentru a putea folosi presiunea radiației solare pentru propulsie, va fi confecționată în numai doi ani de o firmă californiană, specializată din 1971 în fabricarea structurilor aerospațiale gonflabile. Sonda ENCOUNTER va fi lansată în primăvara anului 2003 de o rachetă ARIANE-5; atunci când va atinge altitudinea de 40000 km, ENCOUNTER își va deplia imensa velă solară, folosind în acest scop patru tije rezistente și elastice, fiecare având lungimea de 35 m!

În centrul de presiune al velei solare se va afla principala încărcătură utilă și anume un container conținând câteva mii de fotografii și mesaje de felicitare sub forma digitală, precum și mostre de ADN (Acid dezoxiribonucleic), sub forma unor firișoare de păr (!) provenind de la acei americani (tot bogați!) care scriu... extratereștrilor!... Pentru a ne face „o idee" despre dimensiunile „grădinii lui Dumnezeu", trebuie menționat că până la finele anului 2000 fuseseră vândute peste 70000 de kit-uri...

Ideea folosirii presiunii radiației solare pentru propulsarea și orientarea unor sonde spațiale automate cu „velă solară", a fost emisă acum aproape cinci decenii; încă în 1977 m-am ocupat de ideea trimiterii unei sonde cu velă solară pentru explorarea unor comete, astfel că cei 15 ani „oferiți" lui ENCOUNTER pentru a părăsi sistemul, sunt suficienți!

(Va urma)

Oraşele caracatiţelor

CALMARII DE 100 DE TONE?!

Omul a avut întotdeauna rezerve (generate de o permanentă spaimă) în faţa acestor animale, simţind instinctiv, din cele mai vechi timpuri, că, aşa cum scria R.L. Forward în revista *„OMNI”*: „Este greu de imaginat o fiinţă mai stranie decât acest străin în mările noastre, caracatiţa...”. Şi dacă rezervele se menţin în ceea ce priveşte caracatiţele mici din specia *Octopus* (în pofida asigurărilor unor oceanologi francezi şi americani care afirmă că, o dată ajunsă să-şi înfrângă timiditatea şi să-l recunoască pe experimentator, caracatiţa de îmblânzeşte şi poate manifesta ataşament, se joacă sau chiar doreşte să fie dezmierdată ca orice pisică), ele devin cu atât mai lesne de înţeles în cazul calmarilor giganţi. Cunoscuţi mai mult sub numele norvegian de *Krakeni,* aceştia fac parte din clasa *Cephalopoda,* subclasa *Dibranchia,* ordinul *Decapoda,* familia *Ommatostrephidae,* genul *Architheuthis.* Creierul lor este mai mare în raport cu corpul şi capsula cartilaginoasă care-l protejează are pereţii mai groşi (comparativ) decât cea întâlnită la caracatiţă. Ochii calmarilor uriaşi ajung până la 24 cm diametru, fiind cele mai mari organe de văz care au existat vreodată pe Terra. Ca particularităţi structurale se pot aminti: forma stranie („cioc de papagal”) a maxilarelor extrem de puternice; cele trei inimi (una obişnuită şi două branhiale); fibrele nervoase foarte groase

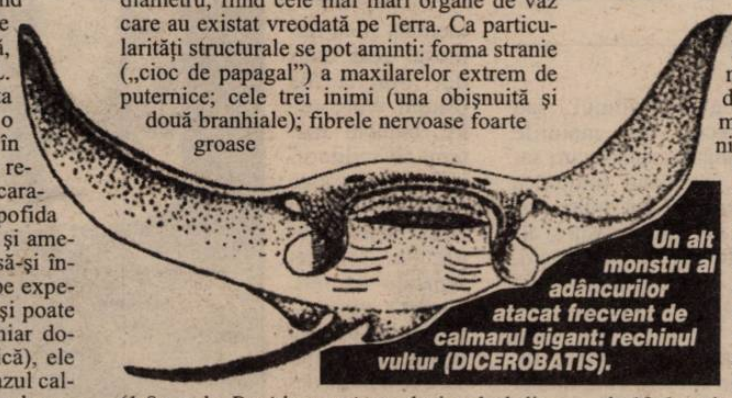

Un alt monstru al adâncurilor atacat frecvent de calmarul gigant: rechinul vultur (DICEROBATIS).

(1,8 cm la *Dosiducus gigas,* deci având diametrul de opt sute de ori mai mare decât la majoritatea animalelor), capabile să transmită impulsurile cu peste 90 km/h; glanda voluminoasă ce secretă substanţa colorată (numită „cerneală de sepie”) cu rol de camuflare; aparatul de deplasare pe principiul „motorului cu reacţie” etc.

Lungimea krakenilor atinge frecvent 10-15 m; numai în ultimii o sută de ani au fost aruncaţi pe ţărmurile Norvegiei, Danemarcei, Angliei, Irlandei, Islandei, Insulei Terra Nova, Japoniei şi Noii Zeeleande peste 80 de calmari lungi de 10-19 m. Recordurile sunt deţinute de: exemplarul existent la Muzeul Oceanografic din Monaco (18 m); exemplarul măsurat şi descris de savantul american Edison A.Verrill (între 18 şi 30 m, în funcţie de rata deshidratării); exemplarul găsit în anul 1888 pe ţărmul Noii Zeelande *(Architheuthis longimana* – 19 m, dintre care 11 m tentaculele); exemplarul care a atacat petrolierul norvegian *Brunswig* în 1946 (20 m); cel care a scufundat goeleta *Perla* în 1874 (circa 30 m). Dar, calculând comparativ dimensiunile animalelor care au lăsat urme de ventuze pe pielea caşaloţilor sau ale căror bucăţi de tentacule au fost găsite în stomacul acestora, oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că în ocean există în mod cert calmari de 30-40 m lungime şi chiar mai mult. Tentaculele (ce reprezintă în general două treimi din lungimea totală) au grosimi de 26-30 cm la un animal de 18-20 m, iar ventuzele lor pot atinge 10-11 cm diametru.

Scriitorul englez Frank Bullin (care a navigat câţiva ani pe o balenieră) a măsurat o bucată de tentacul vomată de un caşalot muribund, lăsând o descriere impresionantă în cartea sa *„The Voyage of the Cachalot”* („Călătoria Caşalotului”: „Tentaculul avea grosimea corpului unui om şi prezenta două rânduri de ventuze de mărimea unor farfurioare de ceai, garnisite pe margini cu zimţi de forma şi dimensiunile unor gheare de tigru”. Un caşalot bătrân, lung de 22 m şi cântărind 100 t, pescuit în Oceanul Pacific cu câteva decenii în urmă, avea pe cap două amprente de ventuze cu diametrul de 14 cm. Recent, un caşalot prins de oceanologii americani şi adus într-un acvariu marin a vomat două tentacule de 12,6 m şi, respectiv, de 12,9 m. Experţii au calculat că aparţinuseră unui calmar de peste 20 m lungime şi circa 42 tone greutate. Însă cea mai senzaţională descoperire de acest gen a avut loc la scurtă vreme după sfârşitul celui de-al doilea război mondial, când pe trupul unui caşalot mare au fost găsite câteva urme de ventuze cu diametrul de 43-45 cm! Specia de calmar cu asemenea ventuze trebuie să măsoare... 60 m lungime, adică tot atât cât un torpilor! Pe bună dreptate, cercetătorul american William Cromie, autorul cărţii *„Living World of the Sea” („Lumea vie a mării”)* consideră calmarul gigant „cel mai mare, mai rapid şi mai înspăimântător nevertebrat de pe Terra” şi constată că „uriaşii genului *Architheuthis* îi fac pe cei mai înfricoşători dinozauri ai preistoriei să apară ca nişte pisici vagaboande subnutrite”.

Greutatea calmarilor giganţi este greu de estimat deoarece rar au putut fi cântăriţi în întregime, iar exemplarele eşuate pe ţărm pierd mult din greutatea iniţială prin evaporarea apei din ţesuturi, ruperea tentaculelor etc. Părerile oceanologilor şi biologilor sunt împărţite, considerându-se că un *Architheuthis* de 18 m lungime poate să aibă 6t (Akimuşkin) sau 29 t (Verrill şi Mac Gintie). Deci, un kraken de 30 m ar avea între 10 şi 50 t, ceea ce reprezintă o greutate remarcabilă pentru o fiinţă fără schelet. Prin comparaţie, o balenă albastră *(Balenoptera musculus)* lungă de 30 m cântăreşte cam 100 t, dintre care 25 t scheletul, 47 t carnea 20 t grăsimea şi 8 t sângele. Un calmar de 60 m ar avea o greutate maximă de 100 t – de necrezut în condiţiile în care acest animal este un prădător activ, nevoit să vâneze zilnic.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Borşa

În jurul anului 1773, satul Borşa a suferit o aliniere, ca şi alte sate de pe valea Crişului Repede. Cu acest prilej multe gospodării au fost mutate în actuala vatră a satului. Tot atunci a fost mutată şi biserica, având hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril”. În memoria colectivă a localnicilor se păstrează încă această mutare. Biserica din Borşa este una dintre cele mai vechi din Eparhia Oradei. Într-o cunoscută lucrare, Coriolan Petranu amintea pisania de pe portal, care menţiona ca an de construcţie 1692. În urma renovărilor făcute după al doilea război mondial şi a restaurării încheiate în 1975, această pisanie a dispărut dar frumuseţea şi sobrietatea acestui locaş din judeţul Bihor nu au fost diminuate cu nimic. În unele părţi bârnele pereţilor ating aproape 70 cm iar turnul cu săgeată ascuţită este admirabil proporţionat în raport cu corpul bisericii. Prispa de pe latura de vest a fost adăugată în secolul al XIX-lea pentru ca oamenii să se poată adăposti de ploaie, când în cimitirul de alături se oficia un serviciu religios. În 1913 în biserică s-a produs un incendiu de la o lumânare şi de aceea o parte din scândurile bolţii naosului şi din bârnele peretelui de vest ale aceleiaşi încăperi au fost înlocuite. Pictura este executată direct pe lemn şi constituie una dintre mândriile locaşului. Ea a fost realizată în mai multe etape, existând o serie de inscripţii cu numele meşterilor, data la care a fost executată lucrarea şi uneori chiar preţul plătit pentru ea. Cele mai multe lucrări aparţin lui Ioan Lăpuşan, unul dintre cei mai talentaţi zugravi din Bihorul secolului al XIX-lea. Pictura sa se remarcă printr-o gamă cromatică bogată, prin stilizarea motivelor fitomorfe şi prin evitarea schematismului în redarea figurilor. În biserică se află mai multe cărţi preţioase, cea mai veche dintre acestea fiind un Chiriacodromion tipărit la Bucureşti în 1732. Ca şi meşterii din Moldova, Oltenia sau Maramureş, constructorii din Bihor, respectiv cei care au înălţat biserica din Borşa, au valorificat la maximum resursele decorative creând un aşezământ de rugăciune care îşi păstrează prospeţimea şi după trecerea a mai bine de două secole.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Paradisul regăsit: LEMURIA

MIHAELA DOROBANŢU

Cam în aceeaşi vreme, adică acum aproximativ 14000 de ani, încă o cultură atingea cote incredibile de dezvoltare: Lemuria.

De fapt, totul începe cu mult mai devreme, şi când spunem mult, chiar înţelegem mult: acum aproape 65 de milioane de ani, în vremea când se încheia Era Polară – care marca şi sfârşitul epocii dinozaurilor – şi începea Era Hyperboreică. O vreme extrem de interesantă, de-a lungul căreia, pentru un timp, oameni şi animale au convieţuit. O epocă de cumplite modificări de climă, dar şi de configuraţie geografică, pentru a nu mai vorbi de floră şi faună. Cercetătorii epocilor preistorice au fost, se pare, fascinaţi de aceste vremuri. Şi lucrurile cu siguranţă că nu se vor schimba – orizontul cunoaşterii Terrei se îndepărtează din ce în ce mai mult înapoi în timp.

Fără a se putea spune când a avut loc „tranziţia” între Hyperboreea şi Lemuria, un lucru aproape că se impune: grupuri supravieţuitoare de hyperboreeni au migrat spre zonele estice ale Asiei de astăzi, acolo unde se afla ţara pe care o numim Lemuria şi care în prezent este în cea mai mare parte sub apele Pacificului. O mişcare de asemenea proporţii nu putea rămâne însă neobservată: cercetătorii (printre care Dr. W.F.Warner şi specialistul în texte vedice B.G. Tilak) le-au regăsit împreună cu înregistrări ale condiţiilor climatice în numeroase texte. Lucru remarcabil: aceste texte scrise (un alt amănunt care trebuie subliniat) conţin detalii care impun o certă experienţă personală!

Pentru ei, noua lume era Paradisul regăsit. Fragili – erau, în fond, oamenii sfârşitului unei rase, al unei lungi epoci – ei sunt bucuroşi să regăsească o viaţă simplă, cu o hrană bazată pe fructe şi vegetale, oferită de populaţia locală care i-a primit şi cu care, în final, s-au contopit, prelungindu-şi astfel viaţa. O viaţă din care nu se poate să fi lipsit elementele de comunicare telepatică, desigur foarte dezvoltate la noii veniţi şi care este clar că i-au ajutat în stabilirea unei încrederi reciproce, a unei convieţuri paşnice şi profitabile atât cu oamenii, cât şi cu animalele din zonă – ambele populaţii cu totul noi şi neobişnuite pentru ei.

Apăsaţi de o cumplită tensiune nervoasă, de presiunea psihologică a unei rase hyperboreene care îşi trăia ultimele zile, ei reuşesc astfel să... inverseze sensul evoluţiei şi să-şi stabilească şi impună noile scopuri. Nici măcar începutul nu a fost simplu. Lemurienii sunt conştienţi că ceva cumplit se pregăteşte. Că Pământul trebuie să se pregătească pentru o nouă încercare. O „undă de informaţie” îi alimentează şi îi încarcă în mod continuu pe înţelepţii, pe profeţii lemurieni – de fapt pe cei a căror structură fizică şi psihică le permitea recepţionarea unor asemenea informaţii. Ce să facă însă cu ele? Hotărârea a fost să înceapă ceea ce astăzi am numi o „campanie” de conştientizare a populaţiei în ceea ce priveşte istoria Pământului, a omenirii, a cunoştinţelor adunate de oameni de-a lungul timpului. Unde însă, şi cum, urmau să fie stocate asemenea informaţii, asemenea cunoştinţe?

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

WILLY BRANDT

două biografii

Anul electoral 1998 a adus în atenţia opiniei publice din Germania controversatele istorii de spionaj în care a fost şi ar mai putea fi implicat Partidul Social Democrat German. Biografia, oficială şi cea secretă, a lui Willy Brandt, liderul social-democrat german cel mai proeminent, oferă cititorului suficiente elemente pentru o judecată dreaptă a lucrurilor, în deplinătatea contextelor istorice.

BIOGRAFIA OFICIALĂ

S-a născut în 1913, în localitatea Lubeck din Germania. După absolvirea liceului din Joanneum, colaborează la diferite gazete şi lucrează la o firmă de transporturi navale. În anul 1933, emigrează în Norvegia şi renunţă la cetăţenia germană. Studiază istoria şi jurnalistica. În perioada 1940-1945 publică multe articole în presa suedeză, fiind în legătură strânsă cu mişcările de rezistenţă din Germania şi Norvegia. După război, îşi redobândeşte naţionalitatea germană. Devine ataşat de presă al reprezentanţei norvegiene de la Berlin. Lucrează pentru Partidul Social-Democrat German.

1949-1957: membru al Parlamentului RFG.

1950-1960: membru al „Abgeornetenhaus von Berlin”; între anii 1955-1957, este preşedintele acestei asociaţii;

1957-1966: primarul oraşului Berlin;

1958-1963: preşedinte al Confederaţiei Germane;

1962: vicepreşedinte al Partidului Social-Democrat German;

1966-1974: cancelar al Republicii Federale Germania;

1974: preşedintele Internaţionalei Socialiste

Willy Brandt a murit în anul 1992.

BIOGRAFIA SECRETĂ

1933 – Willy Brandt (Karl Herbert Frahm), racolat de Jurgen Kuczynski, unul dintre fondatorii reţelei sovietice de spionaj „Orchestra Roşie”, pleacă din Germania în Suedia, activând în slujba Cominternului şi a serviciilor secrete sovietice. Ofiţerul de legătură al lui Kuczynscki era Serghei Besonov (GRU)

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine” (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

1936 – Willy Brandt şi Herbert Wehner („Karl Funk”) participă, în Franţa, la lucrările Frontului Popular, alianţă prosovietică aflată la putere. În această perioadă a „tinereţii revoluţionare”, Brandt realizează strânse legături cu Walter Ulbricht, viitorul preşedinte al Consiliului de Stat al RD Germană.

1941 – Devine ajutorul lui Wehner pentru conducerea filialelor scandinave ale „Orchestrei Roşii”, Brandt va fi omul de bază al lui Wehner până în anul 1945 la terminarea războiului. A folosit mai multe identităţi conspirative fabricate de GRU: Willy Flamme, Karl Martin, Gunnar Gassland, Gunnar Weber. Aceeaşi misiune o are şi Bruno Kreisky, viitorul cancelar al Austriei.

– În perioada 1941-1945 a scris peste o sută de articole şi 12 cărţi de propagandă pro-comunistă şi pro-sovietiocă. Într-o broşură, ulterior retractată, intitulată „Der Zweite Weltkrieg” („Al doilea război mondial”, publicată în 1945) el avea să afirme: „În Europa de Est reconstrucţia se sprijină foarte solid pe Uniunea Sovietică. În Polonia au început mari reforme. De asemenea în Cehoslovacia. În Bulgaria, România şi Iugoslavia noile guverne se sprijină pe mişcările întărite ale muncitorilor şi ţăranilor. Relaţiile sociale şi politice par a se dezvolta în acelaşi fel în Austria şi Ungaria.”

– Rapoartele secrete ale Ambasadei SUA la Stockholm fac referiri la relaţiile strânse întreţinute de Brandt cu doamna Kollantai, ambasadoarea URSS (cfr. V.Draht, „Willy Brandt, prisoner of his post”, Nelson & Sons, 1975, pag.107).

– Willy Brandt este indispensabil GRU în Germania în anul 1948, anul blocadei Berlinului, motiv pentru care se va întoarce în zona de ocupaţie occidentală. Va fi urmat, în 1955, de Leopold Bauer, care între anii 1966-1972 va fi tot timpul lângă Willy Brandt, având grijă să fotocopieze şi să transmită în Est toate documentele secrete din mapa ministrului de externe şi ulterior a cancelarului Willy Brandt.

– Leopold Bauer poate fi considerat predecesorul şi, timp de doi ani, 1970-1972, dublura lui Gunther Guillaume, consilierul personal al cancelarului, arestat la 24 aprilie 1974 şi schimbat în 1981 cu un agent arestat în Est.

– Egon Bahr, un apropiat colaborator al lui Willy Brandt, ministru de externe în cabinetul său şi omul care, mai bine de două decenii, a jucat un rol important în relaţiile RFG cu URSS, a făcut şi el parte din echipa serviciilor secrete sovietice.

– Despre Willy Brandt se afirmă că a fost „o umbrelă protectoare” pentru spionii estici, deoarece alte două cazuri sunt legate de numele său: Horst Baerensprung şi Hans Hirschfeld, ambii avertizaţi la timp pentru a putea să fugă în R.D. Germană.

S-a logodit la 110 ani

Abdallah Al Pahtani a demonstrat celibatarilor în vârstă care şi-au luat adio, disperaţi, de la viaţa de familie, că niciodată nu e prea târziu pentru a intra în graţiile unei femei. Acest saudit matusalemic în vârstă de 110 ani se pregăteşte de nuntă. Aleasa inimii sale, o sirianca de 50 de ani, i-a acceptat inelul de logodnă radiind de fericire. Gurile rele spun că viitoarea mireasă n-ar fi atât de sensibilă la şarmul bătrânelului cât la averea sa. Oricum sirianca i-a promis că-l va ajuta să-şi regăsească vigoarea tinereţii şi că va fi o soţie „răbdătoare" până când moartea îi va despărţi... *(D.M.)*

DOCTORUL FRANKENSTEIN a fost demascat

Orrile petrecute la spitalul Alder Hey, unde mii de copii morţi au fost jefuiţi de organe de către un medic patolog au fost în cele din urmă scoase la lumină. Ani la rând, profesorul Dick van Velzen a prelevat, făcând abstracţie de legi şi de etica profesională, mii de ochi, creiere şi organe interne, precum şi fetuşi, pe care le-a depozitat într-o pivniţă, fără a le folosi în cercetare. În urma investigaţiilor efectuate de Michael Redfern care, la rândul său, a înştiinţat Biroul General al Procuraturii, profesorul van Velzen a fost găsit vinovat şi va fi judecat, după extrădarea din Olanda unde se stabilise de câtva timp şi unde lucra ca angajat al spitalului The Hague.

Interesant este faptul că într-un raport al oficialităţilor medicale britanice referitor la situaţia serviciilor anatomo-patologice din Anglia se arăta că peste 100000 de inimi, plămâni, creiere şi alte organe se aflau în posesia a numeroase spitale şi şcoli de medicină din întreaga ţară. Totodată, cercetările au dezvăluit că, la spitalul Alder Hey, peste 2000 de inimi de copii au fost obţinute fără consimţământul părinţilor. Mii de familii şi-au înmormântat copiii fără să ştie că acestora le lipseau diferite organe.

Cum au reacţionat unii dintre părinţii copiilor decedaţi când au aflat de această poveste? O mamă în vârstă de 42 de ani, Paula O'Leary, a trăit clipe de groază în momentul în care a descoperit organele copilului său mort, păstrate în 36 de borcane de sticlă, în pivniţa spitalului. Femeia născuse prematur la spitalul Alder Hey doi gemeni – un băieţel, Andrew, şi o fetiţă, Stephanie. Din nefericire, fetiţa a decedat după trei zile, iar Andrew a supravieţuit 11 luni la capătul cărora a murit şi el în timp ce se afla internat în spital. Era în 1981. Părinţii l-au înmormântat în apropierea locuinţei lor din Bootle, Meyerside. În septembrie 1999, mama gemenilor a citit din întâmplare un articol în care se vorbea despre diferite organe de copii (inimi, mai ales), depozitate la Infirmeria Regală din Bristol.

Ceva a îndemnat-o să ia legătura cu spitalul Alder Hey, pentru a cere informaţii mai detaliate în legătură cu împrejurările în care a murit fiul ei. O săptămână mai târziu, conducerea spitalului a recunoscut că inima lui Andrew fusese extrasă înainte ca trupul neînsufleţit al copilului să fie luat de părinţi pentru înmormântare. Cercetările suplimentare au dezvăluit faptul că din trupul copilului mai lipseau şi alte organe: creierul, ficatul, rinichii, coloana vertebrală, vezica urinară etc., care au fost puse la păstrare în pivniţa spitalului. Alături de acestea, printre alte mii de organe umane şi animale şi chiar fetuşi, s-au mai descoperit un cap şi un trup de copil, conservate în borcane diferite precum şi capul unui băiat de 11 ani.

Medicul van Velzen, poreclit „Doctorul Frankenstein", a lucrat la spitalul Alder Hey până în 1995, după care s-a angajat la un spital din Canada, de unde a fost la scurt timp concediat pentru incompetenţă, lăsând în urmă, ca şi la Alder Hey, laboratoare pline cu mii de organe conservate în borcane de sticlă. *(A.P.)*

Sacrificiu din dragoste

Răpire cu happy-end

Fiu al unui industriaş englez, Amber Williams obişnuia să iasă la primbare cu un setter irlandez, pe nume Bum-Bum. Amber avea nouă ani şi era imobilizat în căruciorul cu rotile în urma unor fracturi foarte serioase suferite la ambele picioare. Parcul de distracţii „Kami" (din Londra) se afla la câţiva paşi de casă, şi totuşi...

Răpirea s-a petrecut în plină zi, mai puţin obişnuit fiind faptul că făptaşii au trebuit să ia şi câinele cu ei. Pregătiseră pentru Bum-Bum o mică seringă cu un anestezic puternic. Până aici, scenariul infractorilor părea perfect. Dar ceea ce nu ştiuseră ei – iubirea înfocată dintre cătel şi Lady, o căţeluşă tot din rasa setter – urma să se dovedească a fi fatala pentru borfaşi. Deşi n-a fost prin peajmă la momentul atacului, Lady s-a orientat după miros şi a călătorit îngrijorată aproape 14 kilometri, până în suburbia Mintown a Londrei. Postată în faţa casei răpitorilor, Lady a

pândit câteva ore şi apoi, după lăsarea întunericului, s-a dus în dreptul ferestrei unde se aflau „depozitaţi" Amber şi Bum-Bum şi a început să latre din toate puterile. Întâmplarea a făcut ca, la acea oră şi în acea zonă, o patrulă a poliţiei să se afle în căutarea unei bande de hoţi de câini de rasă, care făcea ravagii prin Londra (un astfel de câine valorând 300-700 de lire sterline). Auzind lătăturile fioroase, poliţiştii au descoperit-o repede pe Lady şi casa cu pricina. Răpitorii lui Amber n-au mai avut timp să reacţioneze şi au fugit pe o uşă dosnică, doar cu băiatul în braţe. Au apucat să urce într-o dubiţă, dar Lady era pe urmele lor... Patrula nu mai avea cum să-i scape. Din păcate, unul din infractori a ucis-o cu un foc de armă pe Lady, dar băiatul şi câinele său au revenit cu bine acasă. Fidelitatea şi tenacitatea acelei căţeluşe „martir" nu este o excepţie la rasa canină, ci la cea umană, din păcate. *(P.L.)*

LA FURAT cu plasa de ţânţari!

Ţânţarii sunt pretutindeni o pacoste, dar există zone ale globului unde sunt mai mult decât insuportabili. Aici oamenii nu se pot odihni fără plase în jurul patului. Aşa se întâmplă şi în delta fluviului Mekong, o zonă tropicală din sudul Vietnamului. Nimeni nu s-a gândit însă că aceste plase vor uşura substanţial munca tâlharilor. Un grup de şase bărbaţi a operat vreme de patru ani, nestingherit şi „făcând rost" într-un mod cu totul neaşteptat de peste un kilogram de aur. Ei urmăreau victimele – întotdeauna femei – care ieşeau din magazinele de lux. Le studiau atent casele şi posibilităţile de intrare. După ce obţineau toate informaţiile necesare, se furişau în timpul nopţii şi înfăşurau victima în plasa de ţânţari luându-i bijuteriile de care, conform obiceiului locului, femeile nu se despărţeau nici în somn. În timp ce aceasta se zbătea să iasă din plasă ei, aveau timp să se depărteze cu prada. (I.S.)

Un creier pentru 10000 DE DOLARI!

Un englez, condamnat la închisoare pe viaţă, a încercat să atragă atenţia opiniei publice asupra sa. Prin bunăvoinţa directorului închisorii, el a reuşit să polarizeze interesul mass media, oferind spre vânzare, după moartea sa, un produs mai puţin obişnuit: propriul său creier. Nimeni nu s-a gândit că o asemenea ofertă ar putea fi luată în serios şi, cu toate astea, deţinutul a primit câteva solicitări pe care le-a refuzat considerând că preţul... e prea mic! În cele din urmă, s-a decis să negocieze „tranzacţia" cu un muzeu dedicat criminalilor din Gloucestershire pentru suma de 3500 de dolari. Deţinutul nu s-a arătat însă câtuşi de puţin satisfăcut de suma oferită. În cazul în care nu se va alege cu cei zece mii de dolari pe care îi solicită, el va aştepta liniştit cumpărătorul dorit. Timpul, oricum, e de partea lui. *(D.M.)*

MAMĂ LA NUMAI 11 ANI

Una dintre cele mai fertile femei din lume, Hester Temple, din localitatea Stowe, Marea Britanie, a devenit mamă la numai 11 ani născând de-a lungul a peste două decenii nu mai puţin de cinci băieţi şi treisprezece fete. Copiii săi i-au dăruit 30 de nepoţi iar aceştia 60 de strănepoţi. În total Hester Temple a avut 108 descendenţi direcţi. Femeia a murit la vârsta de 97 de ani cu câteva luni înainte de a se naşte încă doi stră-strănepoţi. *(D.M.)*

O lume NEBUNĂ

ŞEDINŢĂ DE EXORCISM SOLDATĂ CU O CRIMĂ

O şedinţă de exorcism, al cărei scop era alungarea duhurilor rele şi însănătoşirea mentală a unui bărbat, a avut drept rezultat o ceartă care s-a soldat cu o crimă. Incidentul s-a petrecut duminică, 28 ianuarie a.c. la domiciliul criminalului, un tânăr de 22 de ani din Westphalia, Detroit. Conform unui articol din „Detroit Free Press", victima este o femeie în vârstă de 30 de ani, al cărei nume nu a fost dezvăluit de oficialii poliţiei din Detroit; aceasta s-a dus la locuinţa tânărului şi i-a pretins o sumă de bani pentru şedinţa de exorcism de care acesta beneficiase în luna septembrie a anului trecut. Tatăl tânărului a ripostat iniţial, afirmând că nu s-a aşteptat că va trebui să plătească „la infinit" pentru acea şedinţă. I-a reamintit femeii că, în septembrie, imediat după şedinţă, i-a oferit 20 de dolari din proprie iniţiativă, în semn de mulţumire, după care a considerat că afacerea e încheiată. Surpriza a fost că după câteva luni, când din întâmplare s-a reîntâlnit cu femeia, aceasta i-a mai pretins 100 de dolari. Intimidat de aşa-zisele puteri paranormale ale femeii care se lăuda că ar putea să întoarcă tot răul de pe lume împotriva familiei lui, bărbatul i-a promis că îi va achita şi aceştia. Dar, pe 28 ianuarie, când femeia a venit la uşa locuinţei lui, a rămas uluit pentru că deja aceasta îi pretindea nu doar 100 de dolari, ci încă 1000. A invitat-o totuşi în casă, sperând că va ajunge la o înţelegere mai rezonabilă. Necazul a fost că fiul său s-a aflat de faţă şi, iritat de impertinenţa femeii, s-a luat la ceartă cu ea. Apoi, într-o adevărată criză demonică, s-a repezit la bucătărie, a luat un cuţit de tranşat carne şi a înjunghiat-o. Femeia a decedat la spitalul „St. John" din Detroit, iar „posedatul" a fost reţinut de poliţie sub acuzarea de crimă. *(A.P.)*

Salvaţi din tornada ucigaşă

3 aprilie 1999. Zi pe care Dna Joycelin Shamsie şi cei doi copii ai săi, Amber, de 3 ani şi Blake de numai 17 luni, nu o vor uita niciodată. Fiind nevoită să plece pe neaşteptate la lucru, ea a recurs la ajutorul unei babysitter, Crystal Gregrich, ea însăşi încă un copil de 13 ani. Nimic neobişnuit până aici, doar că în după amiaza acelei zile o tornadă cumplită a lovit mica aşezare Bossier Parish, unde familia Shamsie locuia într-un trailer. Vârtejul ucigaş a măturat cu peste 500 km/h străzile, luând viaţa a 7 oameni şi rănind grav alţi 125.

Ai şi copiii culegeau flori în spatele trailerului. Când a văzut tornada venind spre ei, primul gând a fost să-i pună pe copii la adăpost. I-a luat, au intrat cu toţii în maşină şi s-au adăpostit toţi trei sub una din banchete. A urmat un

zgomot asurzitor, după care Crystal a simţit cum se ridică în aer cu maşină cu tot, apoi aceasta a explodat, s-a rupt în mii de bucăţi şi cei trei s-au trezit... zburând efectiv prin aer. Crystal era perfect conştientă şi, observând-o îngrozită din propria grădină, mama sa Darlene, o văduvă de 36 de ani, povesteşte cum în mijlocul infernului care se declanşase, micuţa Crystal îi ţinea în continuare strâns lipiţi de ea, câte unul sub fiecare braţ, pe cei doi copii. „Începuse ploaia care ne lovea şi ea cu furie. Nu făceam decât să mă rog. Doamne salvează-i pe copii. Sunt atât de mici, nu le lua viaţa! Doamne, salvează-ne pe toţi trei." Mai târziu, Crystal avea să spună că fusese cea mai îngrozitoare experienţă din viaţa ei. Teroarea a luat sfârşit când vântul care îi purtase prin aer s-a îmblânzit o clipă şi cei trei au căzut la peste 20 m distanţă de locul unde altădată fusese parcată, ancorată, maşina în care locuia familia Shamsie. „Unde eşti, Crystal?!" a strigat îngrozită Darlene, mama sa, ea însăşi aruncată de tornadă la mare distanţă. Când a auzit-o răspunzându-i şi-a dat seama că se aflau la doar câţiva paşi una de alta. Crystal ţinea în continuare strâns la pieptul său pe cei doi copii. Ea a avut nevoie de câteva copci la ambele picioare, Darlene la fel, dar micuţii Amber şi Blake scăpaseră absolut nevătămaţi! Pentru eroismul ei, Crystal a primit diploma specială pentru salvarea de vieţi omeneşti a oraşului. „Nu am făcut nimic din ceea ce oricine altcineva nu ar fi făcut – era slujba mea în acel moment, să-i păzesc pe copii." Dar cât de uluitor este să vezi cum un copil de 13 ani reuşeşte să-şi domine teama, să se controleze şi să pună viaţa altor doi copii înaintea propriei sale vieţi! Un lucru pentru care, aşa cum şi declara de altfel, Joycelin Shamsie nu va putea niciodată să-i fie pe de-a-ntregul recunoscătoare! *(M.D.)*

Săptămâna 23 februarie - 1 martie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Bravo, bravissimo! 23.15 Serial: „Cazuri ciudate" 23.20 Profesioniştii 0.20 Rock la miezul nopţii.

SOPHIE MARCEAU
ACASĂ
sâmbătă, 21.30

SÂMBĂTĂ 7.50 Oameni ca noi 8.20 Desene animate 9.15 Serial: „Fram" 11.05 Film: „Eliberaţi-l pe Willy" (SUA) 12.30 Casa mea 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Frumoasele şcolii" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Serial: „Amy" 23.55 Film: „Agnes Browne" (SUA, 1999).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Anul sportiv 2000 16.30 Film: „Invadatorii" (SUA, 1994) 18.20 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.30 Serial: „Motor! Acţiune!" (ultimul ep.) 20.00 Jurnal 20.30 Film: „O nouă zi în Paradis" (SUA, 1998) 22.15 Ştirile de sâmbăta asta 23.55 Marele jazz.

LUNI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Kronika 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.00 Fotbal: România – Ucraina 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Amprente 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.30 Kronika 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Cine ştie câştigă" (SUA, 1994) 23.15 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Panorama 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Recurs la morală 22.15 Cu ochii'n 4 23.30 Memorialul Bucureştilor 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea, tu!" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.00 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 22.05 Serial: „Martorul tăcut" 23.50 Film: „Moneda falsă" (SUA, 1997).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Edward, omul foarfecă" (SUA, 1990). Cu: Johnny Depp, Wimona Ryder.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (M. Britanie, 1974) 0.00 Film: „Străin în noapte" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 12.00 Duminică la prânz cu Anca Florea 13.00 Stil (r) 14.00 Film: „Glorie" (SUA, 1989). Cu: Denzel Washington 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Silverado" (SUA, 1985) 0.00 Film: „Visuri destrămate" (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Prima Mix! 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Dispriţia" (SUA, 1993). Cu: Jeff Bridges.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 13.30 Impact (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „În pat cu diavolul" (SUA, 1997) 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Ce facem mâine?" (SUA, 1990) 23.30 Impact (r).

JOI 8.00 Prima Mix! 14.30 Cronica cârcotaşilor (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

WINONA RYDER
PRIMA TV
vineri, 21.00

tvr2

VINERI 7.00 – 12.25 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 18.00 Reforma la bani mărunţi 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Serial: „Samuraiul" 20.25 Serial: „Misiune pe chei" 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Documentar: „Dezastre" 23.00 Film: „Teroare fără glas" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi împreună 10.10 Desene animate 10.35 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 11.05 Serial: „Wishbone: Coadă răsucită" 11.35 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 On line 14.00 Atlas 15.30 Top TVR2 17.05 Documentar 18.00 Serial: „Eroul meu!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 20.15 Ziua îndrăgostiţilor 22.25 Serial: „Jonathan Creek" 23.15 NBA Action 23.45 Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.00 Desene animate 9.00 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Călătoriile lui Ics" 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.05 Documentar: „Splendorile naturii" 14.00 Arta apărării 14.40 În numele sportului 15.15 Documentar: „O firmă – Casa de Windsor" 16.05 Serial: „Star Trek – Voyager" 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Fiice şi soţii" 19.30 Spectacolul lumii 20.00 Film: „Toţi oamenii regelui" (SUA, 1999) 22.00 NBA: New York – Sacramento.

LUNI 8.35 Toţi împreună 9.20 NBA (r) 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Film: „Toţi oamenii regelui" (r) 17.35 Ghidul călătorului independent: Atena 18.30 Telejurnal TVR 2 19.20 Lumea de mâine 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 22.00 Sport plus 23.00 Teatrul Naţional TV prezintă: „Doi pe un balansoar" de William Gibson.

MARŢI 8.35 Toţi împreună 9.20-12.35 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Patrimoniu 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 21.15 Pragul de sus 22.50 Film: „Lacrima cerului" (România, 1990).

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40-11.50 Reluări 13.50 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.10 Mit şi istorie 17.40 Serial: „Samuraiul" (ultimul ep.) 18.30 Telejurnal TVR2 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pe muchie de cuţit 22.50 Film: „Copilul invizibil" (SUA, 1999).

JOI 7.00 Veni, video, vici! 7.15 Desene animate 8.40 Sărbătoare la fermă. Ediţie secială 12.05 D'ale lu'Mitică 12.45 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.40 Trupa DP2 17.45 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 20.30 Film: „Un soţ perfect" (coprod., 1992) 22.15 Joker 23.35 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi".

acasă

VINERI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 7.30 – 13.40 Reluări 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Chef de chef 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Spune drept 19.05 Film: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile săptămânii 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Film: „Anna Karenina" (SUA, 1995). Cu: Sophie Marceau, Sean Bean.

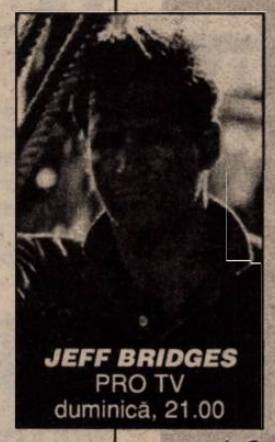

JEFF BRIDGES
PRO TV
duminică, 21.00

DUMINICĂ 7.00 – 11.00 Reluări 12.00 Serial: „Trei femei" 13.30 Chef de chef 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Acasă la români 16.45 Serial: „Soţul şi soţia" 18.25 Ia-mă acasă! 19.00 Film: „Viaţa după Jimmy" (SUA, 1996) 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Fotbal Il Calcio.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" (ep.1) 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

MIERCURI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de Acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

PRO TV

VINERI 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Lună de miere cu fantome" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Clubul monştrilor" (SUA, 1987) 0.45 Serial: „Seinfeld" 1.00 Film: „Millennium" 2.00 Film: „Camarazi de arme" (Canada, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Hyperion Bay" (ep.1) 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Serial: „O lume dispărută" 16.00 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.15 Film: „Credinţă regăsită" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua norocoasă 22.00 Film: „Rob Roy" (SUA, 1995). Cu: Liam Neeson, Jessica Lange 0.30 Serial: „Millennium" (ultimul ep.) 1.30 Film: „Impulse: Midnight Blue" (erotic).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Serial: „O lume dispărută" 15.00 Formula 1 (avanpremieră 2001) 15.30 Film: „Guvernatoarea" (partea a II-a) 17.30 Serial: „Rătăciţi printre fete" (ultimul ep.) 18.15 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Sălbaticul Bill" (SUA, 1995). Cu: Jeff Bridges 23.20 Serial: „Suflete pierdute" 0.15 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 2.00 Film: „Impulse: Playback" (erotic).

LUNI 7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Aventurile lui Eb" 9.00 Serial: „Nemuritorul" 11.25 Serial: „Bebe" 11.45 Film: „Urmele dragostei" (SUA, 1984) 14.15 Film: „Grăbeşte-te, că împlinesc 30 de ani" (SUA, 1973). Cu: Danny DeVito 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lorenzo" (SUA, 1992). Cu: Susan Sarandon, Nick Nolte 23.00 Serial: „Avocaţii" 0.30 Serial: „Seinfeld" (ultimul ep.) 1.00 Serial: „Corbul, îngerul negru".

MARŢI 7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Aventurile lui Eb" 9.00 Serial: „Nemuritorul" 11.50 Film: „Băieţi răi" (SUA, 1986). Cu: Adam Baldwin 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 0.15 Serial: „Nemuritorul" 4.00 Serial: „Benny Hill" 4.30 Film: „Întoarcerea la Insula Comorii" (N. Zeelandă, 1996).

MIERCURI 7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Aventurile lui Eb" 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Oraşul terorii" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Iubire neaşteptată" (SUA, 1996) 22.00 Film: „Atracţie primară" (SUA, 1993) 0.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.45 Film: „Partener de ocazie" (SUA, 1991).

JOI 9.00 Serial: „Nemuritorul" 11.50 Serial: „Bebe" 12.15 Film: „Anunţuri periculoase" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Puterea" (SUA, 1997). Cu: Clint Eastwood, Gene Hackman 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.15 Film: „Căderea în păcat" (SUA, 1992).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Film: „Codul tăcerii" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Film: „Negustorii morţii" (SUA, 1997) 3.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.30 Film: „Furia pumnului" (Hong Kong, 1976) 8.20 Seria Stan şi Bran 9.30 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Karate Kid" (SUA, 1984) 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.45 Film: „Complotul" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Asasinul Mafiei" (SUA, 1991). Cu: Chuck Norris 0.00 Serial: „Dezvăluiri intime" 0.30 Serial: „Zonele plăcerii" 1.00 Film: „American Buffalo" (SUA, 1996). Cu: Dustin Hoffman.

DUMINICĂ 7.30 Film: „Omul sandviş" (coprod., 1966) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Rain Man" (SUA, 1998) 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Prieteni pe viaţă" (Canada, 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Realitate periculoasă" (SUA, 1994). Cu: Marc Singer 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Nadine" (SUA, 1987). Cu: Jeff Bridges, Kim Basinger 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Culori" (SUA, 1988). Cu: Sean Penn, Robert Duvall 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 14.00 Film: „Dragoste şi confuzie" (Franţa, 1997) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MAC SINGER
ANTENA 1
luni, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-12.30 Reluări 13.45 Emisiune muzicală 14.45 Documentar 16.00 Domino 17.00 Emisiune muzicală 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Weekend ABC 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club ABC 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Emisiune muzicală.

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală 10.00 Ţara spiriduşilor 13.00 Emisiune muzicală 14.00 Documentar 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală 12.00 Club abc 13.00 Emisiune muzicală 14.45 Documentar 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală 11.30 As Show (r) 14.45 Documentar (r) 16.00 Post Meridian 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-15.00 Reluări 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 14.45 Documentar 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Secvenţe din FILMUL VIEŢII... REALE

Robert Downey Jr.

de mână cu „duşmanul"

Robert Downey Jr., noul coleg de muncă al lui Ally McBeal, este plin de surprize nu doar în serialul la care a fost cooptat după dispariţia lui Billy, ci şi în viaţa personală. Aflat în plin divorţ de „iubita lui soţie", Deborah Falconer, acesta a apărut la festivitatea de decernare a premiilor Globul de Aur, de mână cu... ostila lui colegă Ally, alias Calista Flockhart. Deborah, care s-a căsătorit cu Robert Downey Jr. în 1992, a cerut custodia copilului lor în vârstă de 7 ani şi se pare că actorul s-a împăcat cu gândul că va avea dreptul doar la vizite săptămânale. Divorţul este cursul firesc al despărţirii cuplului încă din anul 1996. Teribilul „avocat" din serialul „Ally McBeal" va avea de înfruntat nu doar propriul proces de divorţ, ci şi pe cel în curs de derulare la Tribunalul din Palm Springs, în care este acuzat de o afacere ilegală cu droguri.

Angelina Jolie

şi metoda ei de slăbit

Angelina Jolie, actriţa care va juca rolul Larei Croft, declară că partidele de sex cu soţul ei reprezintă cea mai bună metodă de a se menţine în formă pentru rolul din filmul „Tomb Raider". Într-un interviu acordat revistei „Now", actriţa a admis că se simte perfect pregătită pentru noul ei film. Iniţial, a mărturisit ea, s-a dus la o sală de gimnastică pentru a face exerciţii de slăbit, forţă şi întreţinere, dar după un timp şi-a dat seama că nu e deloc mulţumită de rezultate. Aşa că a găsit o altă metodă, cea amintită. Actriţa s-a măritat cu actorul Billy Tornton anul trecut. „Înainte de acest eveniment – a mai adăugat ea – fumam şi beam foarte mult, sufeream de insomnie şi eram foarte dezechilibrată psihic. A trebuit să trec printr-o perioadă de readaptare." De altfel, Angelina Jolie a fost nevoită să îşi schimbe radical modul de viaţă şi pentru a face faţă scenelor de luptă ale eroinei căreia îi dă viaţă în film. „Tomb Raider" a fost în mare parte realizat în studiourile de la Pinewood şi va fi lansat în luna iulie.

Isabelle Adjani

obosită de celebritate

Isabelle Adjani nu a agreat niciodată presa şi a încercat din răsputeri să nici nu-i dea atenţie atunci când a „inventat" tot felul de poveşti despre ea. Până şi publicul, inclusiv cel francez, şi-a dovedit, din punctul ei de vedere... instabilitatea: au fost perioade când oamenii au adulat-o (iar francezii se laudau cu ea numind-o vedeta lor naţională), au fost şi perioade când oamenii au dat-o uitării. Dar care star nu se confruntă cu aceste meandre ale celebrităţii? Cert este că Isabelle Adjani a revenit după 17 ani la una din primele ei mari iubiri, teatrul, fiind distribuită în „Dama cu camelii". Lumea show-biz-ului o aplaudă, spectatorii de asemenea, criticii nu mai găsesc cuvinte de laudă pentru a marca acest „eveniment major", cum îl numesc ei. Cu toate acestea, Isabelle Adjani nu mai are disponibilitatea sufletească de a se îmbăta cu apă rece în faţa unei asemenea primiri elogioase. Ba chiar găseşte de cuviinţă să-şi exprime un punct de vedere destul de caustic într-un interviu acordat publicaţiei „Le Monde": „Toţi se cred la adăpost de moarte, de uitare, este un auditoriu format din oameni încorsetaţi de carapacea statutului lor social, al puterii şi al banilor lor. Prea închişi în convenţii pentru a se mai putea lăsa atinşi în inimă." Or, meseria ei de actriţă înseamnă pentru ea, înainte de orice, un dar al iubirii. Un dar primit de undeva din urmă, de la strămoşi, ca şi ura pe care o resimte câteodată. Actriţa simte nevoia să-şi reamintească dubla origine (nu franceză!), de unde şi zestrea ei spirituală: germană din partea mamei şi algeriană din partea tatălui. „Originea străină a părinţilor mei – spune vedeta – mi-a fost bogăţia sufletului, sursa mea de visare... Mi-a plăcut să cred, să mă rog, să aduc bucurie, să salvez lumea... (...) Parisul este însă oraşul căruia îi sunt străine noţiunile de dăruire şi iubire..."

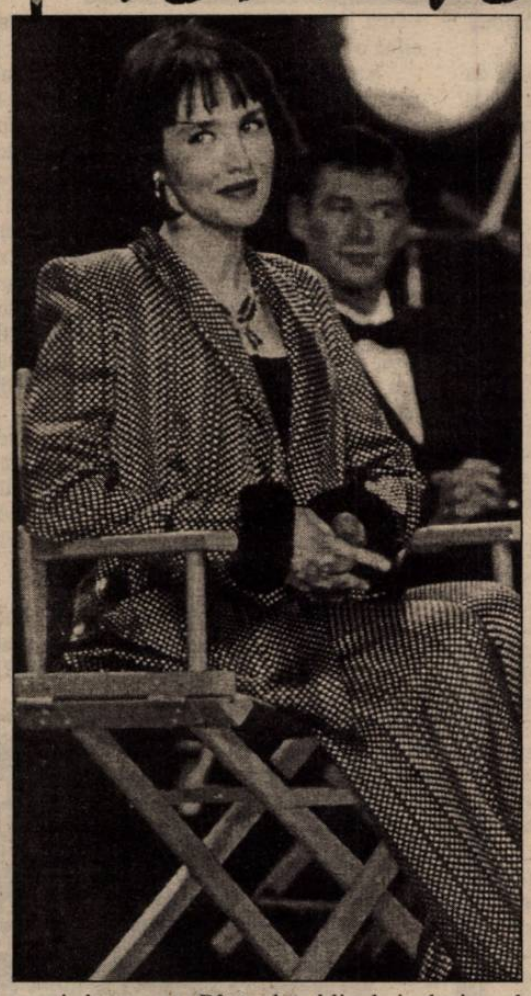

Actriţa lasă să se înţeleagă că visul ei de adolescentă a eşuat în deziluzie, avea să se lovească de „dispreţ şi abuz", ceva ce semăna cu ceea ce tatăl ei îi spusese de repetate ori: „Tu eşti un fir de praf pe acest pământ".

Adevărul e că Isabelle Adjani a făcut dintotdeauna figura unei autentice şi incomode rebele vizavi de aşa-numitul star-sistem, motiv pentru care a fost adesea plasată printre actorii controversaţi, calomniaţi, denigraţi. Exagerat de capricioasă, fascinată de propria-i frumuseţe şi sensibilitate, instabilă afectiv etc. etc. au fost doar câteva dintre etichetele care i s-au aplicat în mod constant de-a lungul carierei sale. Uneori, „Diabolica" a ignorat aceste consideraţii, alteori a suferit în tăcere sau a ripostat. Dar niciodată atât de violent, ca acum, la vârsta de 45 de ani.

„Gladiatorul"

a deprins gustul pentru „feline"

Se pare că steaua norocoasă a lui Russell Crowe, alias „Gladiatorul" (Globul de Aur pentru cea mai bună dramă) străluceşte cu putere iar australianul aflat în floarea vârstei (36 de ani) vrea să profite cât mai mult de această conjunctură favorabilă. În timp ce speră să încaseze potul cel mare la apropiatele Oscaruri, dă iama printre femeile de la Hollywood. Recent despărţit de dulcea dar şi mult prea capricioasa Meg Ryan, Crowe a profitat de atmosfera încărcată de trăiri exacerbate de la festivitatea decernării premiilor „Globul de Aur" şi şi-a exersat puterea de seducţie. Prima parte a serii şi-a petrecut-o în compania foarte tinerei Leelee Sobieski, apoi a pus ochii pe văduva lui Kurt Cobain, Courtney Love, care nu s-a arătat speriată de „Gladiator". Aşa că au plecat împreună de la festivitate către apartamentul lui Russell de la hotelul Bel-Air, unde au rămas până în dimineaţa zilei următoare.

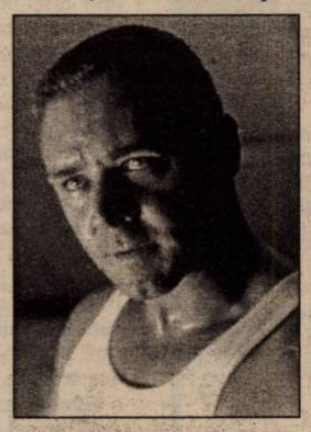

David Hasselhoff

De pe plajă la rectorat

David Hasselhoff, vedeta serialului de televiziune „Baywatch" s-a săturat să fie doar producător, actor şi cântăreţ, motiv pentru care se gândeşte să-şi depună candidatura pentru postul de rector al Universităţii scoţiene Dundee. Printre ceilalţi candidaţi se numără actorul de comedie Fred MacAulay, prezentatorul TV Richard Whiteley şi specialistul în studii islamice Dr. Abd-al-Fattah El-Awaisi. Deşi intenţia lui Hasselhoff l-a surprins pe David Cunningham, preşedintele Asociaţiei Studenţeşti de la Universitatea Dundee, acesta a declarat că se simte onorat că atâtea personalităţi sunt interesate să ocupe postul de rector al universităţii şi speră că acela care îl va obţine îşi va lua... rolul în serios.

Papucii lui Frank Sinatra

scoşi la licitaţie

„History Channel" şi site-ul eBay au scos la licitaţie o pereche de papuci care au aparţinut celebrului Frank Sinatra. Papucii sunt confecţionaţi din caşmir italian de culoare albastră şi i-au fost dăruiţi lui Frank Sinatra de către Lisa Minnelli. Faimoasa actriţă şi cântăreaţă cumpărase papucii de la magazinul „Bergdorf Goodman" din New York, dar din păcate numărul n-a fost potrivit; deşi nu i-a purtat niciodată, fiindu-i prea mari, Frank Sinatra i-a păstrat ca pe un dar de mare valoare afectivă. Organizatorii licitaţiei presupun că papucii au fost cumpăraţi la sfârşitul anilor '80, când Liza Minnelli se afla în turneu împreună cu Sinatra şi Sammy Davis Jr.

Kim Basinger şi Alec Baldwin

şi-au spus adio

Când s-au căsătorit, în 19 august 1993, deasupra lor a plouat cu petale de trandafiri, acum, între ei doar ghimpii au mai rămas. Cuplul Kim Basinger – Alec Baldwin şi-a anunţat divorţul. Despărţirea plutea în aer încă din vara anului trecut, dar tocmai în prag de nou mileniu (pe 28 decembrie), actriţa a ales momentul să-şi părăsească soţul şi casa în care locuiau (situată în apropiere de New York). A luat cu sine majoritatea obiectelor care considera că îi aparţin în exclusivitate şi, totodată, pe fiica lor în vârstă de 5 ani,

Ireland. Pentru protagonista din „9 săptămâni şi jumătate" experienţa de-a femeia măritată şi aparent fericită lua sfârşit după şapte ani. Prima ei căsătorie cu macheurul Ron Britton durase doar şase. Întâlnirea senzualei blonde cu Alec Baldwin s-a petrecut în 1991, cu prilejul filmărilor la „The Marrying Man" şi a avut ceva ce semăna cu un basm în care prinţesa a fost aleasă de un Făt Frumos şi... generos. Ca supremă dovadă de dragoste, Baldwin s-a oferit să-i plătească iubitei sale aflate în pragul falimentului o datorie de sute de mii de dolari cu care actriţa s-a ales în urma rezilierii contractului semnat pentru „Boxing Helena". Un gest copleşitor, o cerere în căsătorie, o nuntă ca-n filme, ce-şi mai putea dori actriţa aflată pe atunci în preajma vârstei de 40 de ani? Un copil, desigur, şi astfel a venit pe lume şi micuţa Ireland. Apoi şi un Oscar pentru rolul secundar din „L.A. Confidential". Dar, în ciuda aparenţelor de cuplu perfect, coabitarea dintre două staruri suficient de capricioase şi în egală măsură aspirante la celebritate, n-a fost uşoară. Ea – timidă, lipsită de forţa încrederii în sine, anxioasă, atinsă de agorafobie. El – coleric, dominator, adept al scandalurilor de familie derulate în plină stradă şi, pe deasupra, alcoolic. Tensiunea nu mai poate fi ţinută în frâu şi, la începutul lunii decembrie, presa vuieşte de cearta violentă dintre soţi, desfăşurată într-un bar. Făt-Frumos de altădată îi reproşa prinţesei plăcerea ei nebunească de a cheltui prea mult... S-ar putea să fie vorba de un reproş îndreptăţit, s-au grăbit să comenteze unele publicaţii, reamintind cititorilor că în ultimii doi ani cariera fiecăruia dintre cele două staruri nu a cunoscut momente de glorie, deci nici de prea mari recompense. Iar Alec Baldwin ar fi trebuit să-şi onoreze cam de mult promisiunile legate de un ambiţios proiect în calitate de producător, regizor şi actor. Poate după divorţ.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

26 FEBRUARIE – 4 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): O succesiune rapidă de evenimente vă prinde în vârtejul ei (luni, miercuri) şi se poate spune că ieşiţi cu profit din toată această „încleştare". Curba financiară prezintă o ascensiune lentă dar sigură. Primiţi bani şi, pe de altă parte, sunteţi cooptat într-o nouă afacere.

TAUR (21.04-21.05): Nici un eveniment important în prima jumătate a intervalului – când o monotonie existenţială vă cuprinde în mrejele ei. Joi sau vineri, o veste contradictorie vă pune serios pe gânduri şi vă determină să analizaţi mai atent unele proiecte de viitor. Pentru cei plecaţi de acasă, nu sunt excluse mici „peripeţii" financiare (sâmbătă).

GEMENI (22.05-21.06): O stare molipsitoare de somnolenţă şi apatie vă stăpâneşte în această perioadă. Creativitatea şi imaginaţia nu sunt pe cele mai înalte cote, iar productivitatea în activităţile curente lasă de dorit. Nostalgia unui weekend cu zăpadă, la munte, vă domină iremediabil.

RAC (22.06-22.07): Nimic nou sub Soarele zodiei dv. Lipsa planetelor importante sugerează o acalmie dinaintea furtunii, sau poate că în mod deliberat v-aţi refugiat departe de lumea dezlănţuită. Oricum, curba financiară nu prea dă semne de înzdrăvenire rapidă.

LEU (23.07-22.08): Din ce în ce mai mult sunteţi stăpânit de nervozitate şi nerăbdare, în legătură cu o afacere care lâncezeşte. Presimţiri nu tocmai agreabile v-ar determina să renunţaţi la orice implicare, însă ar fi recomandabil să aşteptaţi, totuşi, deznodământul. O întâlnire parfumată vă va remonta în mod sigur.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Totul şi toate vă merg din plin. Chiar dacă nu sunteţi undeva la munte, buna dispoziţie nu vă va părăsi în acest interval. Eleganţa şi farmecul dv. sunt acum arme redutabile şi o aventură galantă, mai discretă sau la lumina zilei (pentru celibatari în special) nu este exclusă.

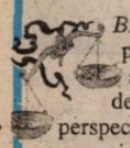

BALANŢA (22.09-22.10): Curba financiară şi cea socio-profesională cunosc o ascensiune bruscă. Aceasta sugerează fie o reuşită în activitatea de zi cu zi, însoţită de bonificaţie materială, fie intrarea într-o afacere cu perspective rozalii. În a doua parte a intervalului, curba sănătăţii se apropie de o cotă uşor alarmantă.

SCORPION (23.10-21.11): Vă urmăreşte o presimţire sau chiar o premoniţie nu prea agreabilă, determinată de o umbră saturniană nefavorabilă. De altfel, este o stare de pesimism de scurtă durată, cauzată de unele evenimente negative din anturaj. Pentru celibatari nu este deloc o perioadă propice legăturilor trainice. Curba financiară nu are deocamdată nici o zvâcnire.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Pentru dv., este una din cele mai norocoase perioade ale sezonului. Energia fizică şi intelectuală este dublată de mângâierea hazardului. Profitaţi la maximum de influxul benefic al astrelor. Pentru cei aflaţi în concediu în această perioadă, nimic nu vă tulbură relaxarea.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două motive de bucurie vor popula această perioadă, ambele venind din sfera financiară. Luni şi joi (vineri) vor fi momente de triumf material, pe care le-aţi pregătit din timp. Atenţie! Nu sunt indicate în această perioadă cheltuieli neprevăzute – şi nici investiţii mari. Sunt mult mai favorabile acum acumulările pentru viitor.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două sau trei clipe de suspans în activitatea curentă (luni-miercuri), care vor pune la încercare înţelepciunea şi prezenţa dv. de spirit. Se va simţi nevoia unor decizii prompte. Nu vă lăsaţi influenţaţi de anturaj şi nici de membrii familiei. Deznodământul este fericit în toate cazurile, iar resursele dv. financiare vor spori.

PEŞTI (19.02-20.03): Totul şi toate vă merg din plin. Curba financiară are o creştere importantă (începând de marţi sau miercuri). Suprasolicitările nu vă găsesc deloc nepregătit. Dimpotrivă, sunteţi într-un maxim intelectual şi psihic şi de aici rezultă toate reuşitele.

V. Hugo

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Costache Antoniu, Irina Gărdescu, John Steinbeck (Nobel literatură 1962), Graham Bell, Antonio Vivaldi, Ragnar Frisch (Nobel economie 1969), Victor Hugo, Bedrich Smetana, Liz Taylor, Michel de Montagne, Frédéric Chopin, Martin Luther, Chris Rea. (P.I.)

J. Steinbeck

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE PROPRIETĂŢI ÎNVECINATE

Domnului Ioan Matieş din Cluj-Napoca

În scrisoarea dv. ne solicitaţi opinia cu privire la mijloacele legale pe care le aveţi la dispoziţie pentru a vă proteja proprietatea împotriva riscului distrugerii, dat fiind că pe proprietatea vecină creşte un arbore foarte înalt şi bătrân care se poate prăbuşi.

Codul civil prevede în art. 607 că distanţa la care se pot planta arbori înalţi faţă de limita proprietăţilor învecinate se stabileşte prin acte normative speciale sau conform obiceiului locului.

În măsura în care nu există astfel de reglementări speciale (regulamente de urbanism) şi nici un obicei al locului, în sensul unei practici relativ constante şi suficient de bine conturată, Codul civil stabileşte că distanţa dintre arborii plantaţi pe un teren şi limita despărţitoare a proprietăţii învecinate trebuie să fie de cel puţin doi metri.

În cazul în care există un risc real ca arborele aflat pe proprietatea vecină să se prăbuşească şi să vă distrugă proprietatea, aveţi deschisă calea unei acţiuni în justiţie prin care puteţi solicita obligarea pârâtului de a tăia arborele pe motiv că este plantat la o distanţă mai mică decât prevede legea sau obiceiul locului.

Referitor la întrebarea dacă aveţi dreptul să tăiaţi crengile care depăşesc limita celor două terenuri şi care se întind peste proprietatea dvs., răspunsul este negativ.

Aveţi însă posibilitatea să intentaţi o acţiune în justiţie prin carte să solicitaţi instanţei obligarea pârâtului de a tăia numai respectivele crengi. Numai în situaţia în care acesta refuză să execute de bună-voie obligaţia impusă de instanţă, puteţi să solicitaţi şi să obţineţi executarea silită a hotărârii judecătoreşti.

Rădăcinile arborelui care se întind dincolo de limita celor două proprietăţi pot fi tăiate chiar de către proprietarul terenului învecinat fără acordul proprietarului arborelui şi fără a fi necesar să se obţină autorizarea prealabilă a instanţei.

Răspunsul la cea de-a treia întrebare este desigur pozitiv. În situaţia în care arborele se prăbuşeşte peste proprietatea dvs. aveţi dreptul să solicitaţi repararea integrală a prejudiciului pe care l-aţi suferit, pe temeiul răspunderii civile delictuale pentru fapta lucrului, aşa cum prevede codul civil în art. 1000 alin.1.

Este însă recomandabil să încercaţi soluţionarea acestui conflict de interese pe cale amiabilă, eventual prin notificarea prealabilă a proprietarului vecin cu privire la solicitările dvs., respectiv intenţia de a acţiona pe cale legală, în cazul unui refuz.

Avocat DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Dumitru C. Dumitru, Constanţa: Proliferarea malignă a manelelor, acest gen canceros care a ajuns să sufoce muzica noastră de fiecare zi, demonstrează care este adevăratul nivel de cultură (nu numai muzicală!) al unora dintre semenii noştri. În opinia mea, de vină pentru această explozie de subcultură nu sunt „autorii" şi „interpreţii" acestui gen, ci numai şi numai producătorii de manele care „cultivă" gustul îndoielnic al unui anumit segment al publicului. Câtă filosofie „profundă", vecină cu prostul gust, se ascunde în „versuri" precum „Am prieteni şi duşmani/ Care mă golesc de bani"... Aferim!

Adrian Constantinescu, Bucureşti: Din nefericire, nu avem posibilitatea de a vă satisface rugăminţile...

Tulei Diana, Bârlad: Păi, n-ar fi mare lucru de făcut! Mai întâi să dactilografiezi (la 2 rânduri) lucrarea ta (să nu depăşească 2 file), apoi să ne-o trimiţi la redacţie şi pe urmă... vedem ce şi cum! Succes!

Eliza Popa, Bucureşti: Felicitări pentru zelul epistolar de care daţi dovadă, precum şi pentru autentica pasiune pentru strălucita civilizaţie a Egiptului Antic!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

...cel mai frecvent reprezentant al cervideelor de la noi este căpricrul? El este menţionat şi de Dimitrie Cantemir care îl considera un animal „comun".

...„loure" este un vechi dans francez în mişcare lentă? Acelaşi cuvânt constituie şi una dintre denumirile cimpoiului tot în Franţa.

...personajul principal al epopeei indiene Ramayana (sec.V î.Ch.) este prinţul Rama? Devotata sa soţie se numeşte Sita.

...medicul român Gheorghe Polizu (1819-1886) este autorul unora dintre primele manuale de anatomie şi fiziologie? A fost profesor universitar la Bucureşti şi membru de onoare al Academiei Române.

...dafinul este un mic arbore de origine mediteraneană? Este cunoscut şi sub numele de laur.

...acul de siguranţă a fost inventat – după cât se pare – de americanul Walter Hunt în 1849? Pentru invenţia sa, pentru care a primit 400 de dolari, s-a inspirat de la broşele şi fibulele antice cretane. (I.S.)

Ştiaţi că...

MEMENTO

26 februarie – în anul 1838 s-a născut Bogdan Petriceicu Haşdeu
27 februarie – în anul 1850 s-a născut pictorul Ion Andreescu, iar în 1834 s-a născut V.A.Urechia. În anul 1940 a murit Nicolae Tonitza, iar în 1920 a murit A.D.Xenopol
28 februarie – În anul 1907 s-a născut Mircea Eliade, în 1863 Gheorghe Marinescu, iar în 1754 Gheorghe Şincai
1 martie – în anul 1837 s-a născut Ion Creangă, iar în 1788 s-a născut Gheorghe Asachi
3 martie – în anul 1863 a murit Iancu Văcărescu

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

TĂIERILE

Tăierea este o lucrare de îngrijire specifică arbuştilor, dar şi plantelor la care tulpinile şi ramificaţiile au un grad mai mare sau mai mic de lemnificare. Aceasta se execută în fiecare an sau la 2-3 ani (în funcţie de specie), de obicei primăvara devreme. Scopul constă nu doar în corectarea formei plantei, ci şi în eliminarea ramificaţiilor îmbătrânite, rărirea coroanei (mai ales a mijlocului ei pentru ca lumina să pătrundă mai bine între frunze), precum şi dirijarea procesului de înflorire.

Lucrarea constă în primul rând în tăierea de la punctele de inserţie a ramurilor şi lăstarilor care nu corespund ca poziţie, vigoare, stare de sănătate şi, apoi, în scurtarea cu o treime până la două treimi a lungimii celor care au rămas pe plantă. Pentru efectuarea lucrării sunt necesare foarfeci sau bricege bine ascuţite, care să nu rupă şi să nu rănească planta. În ceea ce prveşte tăierea de scurtare, aceasta se execută la 3-5 mm deasupra unui mugure poziţionat către exteriorul plantei.

În cazul plantelor de apartament, cu înflorire abundentă din primăvară până în toamnă şi care formează flori pe lăstarii tineri ai anului în curs, perioada optimă de tăieri este tot primăvara devreme. Se practică de exemplu la Hibiscus, Abutilon, Pachystachys etc. Tot primăvara, după înflorire, se fac tăierile la Azalee şi Hortensie, plante la care mugurii floriferi se formează către sfârşitul verii, deci lăstarii rezultaţi după tăiere trebuie să aibă timp suficient să crească şi să capete un anumit grad de maturitate.

La plantele tinere, în plină creştere vegetativă, se practică deseori ciupirea (îndepărtarea) vârfului de creştere, fie numai a tulpinii principale, fie şi a lăstarilor secundari, uneori şi terţiari, cu scopul de a stimula ramificarea şi lăstărirea şi, implicit, al formării unor tufe dese, decorative. De obicei lucrarea se execută cu mâna (cu unghia) sau cu forfecuţa, briceagul ori bisturiul. Important este ca pe plantă să rămână o porţiune cu 4-6 muguri care să asigure apariţia de noi lăstari. La unele specii, partea aeriană poate fi tăiată complet, pentru a li se da posibilitatea să formeze lăstari mulţi şi porniţi cât mai de la bază. *(A. Popescu)*

Ierbarul cu scrisori

Domnul Costache Iorgulescu din Bucureşti: *Probabil veţi câştiga pariul despre care ne-aţi scris. Într-adevăr, numeroase plante au fost botezate cu nume de botanişti, medici, pictori, nobili, descoperitori, personaje istorice. Iată câteva exemple: Begonia (M. Begon – guvernator de Santo Domingo, protector al botaniştilor); Echeveria (A. Echeveria – ambasador mexican); Dahlia (Th.Dahl – botanist suedez); Gerbera (Fr. şi Th. Gerber – botanişti germani); Sansevieria (Raimond de Sangro – prinţ de Sansevieria); Agave victoriae-reginae (de la regina Victoria a Angliei). De asemenea, mitologia a fost o sursă importantă de nume care au servit la botezarea florilor: Adonis, Artemisia, Achillea, Lysimakia, Narcissus, Paeonia.* (A.P.)

LA PIAŢA

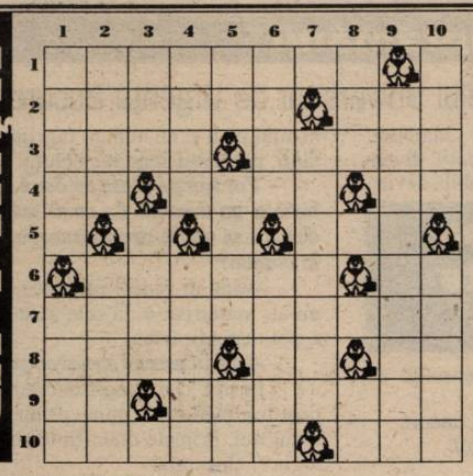

ORIZONTAL: 1) Pictor român (1880-1956), semnatarul pânzei „Piaţă veche în Cernavodă. 2) Pictor englez, precursor al impresionismului (1775-1851), din a cărei creaţie am ales lucrarea „La Piazzeta" (Joseph Mallord William) – Stă cu capul în jos! 3) Ianke, negustorul evreu de coloniale şi „marchitănie", din comedia „Tache, Ianke şi Cadâr", de Victor Ion Popa (pl.) – Zgârcite la cumpărături. 4) Lene! – „Piaţa... din Iaşi", pânză semnată Iosif Iser – Măsură de teren. 5) Nun. 6) Localuri amplasate în pieţe – Din sumă! 7) Merg la piaţă. 8) Izvor la arabi – Cui bont! – La spartul lemnelor. 9) Lucia Tănase – Din opera acestui pictor, am ales o „Piaţă la Venetia" (Nicolae: 1883-1959). 10) Negustori de prăvălii... – ...de prin partea locului.

VERTICAL: 1) „Negustorul de...", piesă de Genevieve Serreau, pusă în scenă la Paris, în stagiunea 1946-1947 – Localitate în Austria. 2) „Piaţa cu... de afişe", tablou evocând Bucureştiul de altădată, semnat de Theodor Aman – „Luna...", volum de povestiri, semnat de Costache Anton, din care am extras povestirea „La piaţă". 3) Specie de arahnide – Ne oferă doar mure (pl.). 4) Vârf în munţii Marocului – Panglică înfăşurată (când cumpărăm un cadou). 5) În pieţe! – Pază (arh.) – Andrei Neagu. 6) Rareori – Vite, luate din obor. 7) „Neguţătorul din...", piesă de W. Shakespeare. 8) E o piaţă fără pete! – Sorin Sasu. 9) „...în Piaţa Mare din Bucureşti", lucrare a pictorului Jean Steriadi (dim.). 10) Pictor român (1881-1958), din ale cărui lucrări am ales „Piaţa Mare din Iaşi" şi „Turci la cafenea" – Mititel, dar nu servit la piaţă!

DICŢIONAR: ATS, AAIN, NALB, ERO, RNIM, ARET, IAA.

CRISTIAN ALDEA
Breaza

Soluţia careului **„ENERGIA PARTICULELOR"**

Orizontal: ELECTRONIC - NOR - REM - OH - EC - LEPTONI - R - SUIE - N - N - GREI - RADIA - IAR - NA - UN - EMISE - CLAR - AIA - SEARA - DS - RAP - TIR - LINE - PLANTE.

PERSPICACITATE

Diferenţele

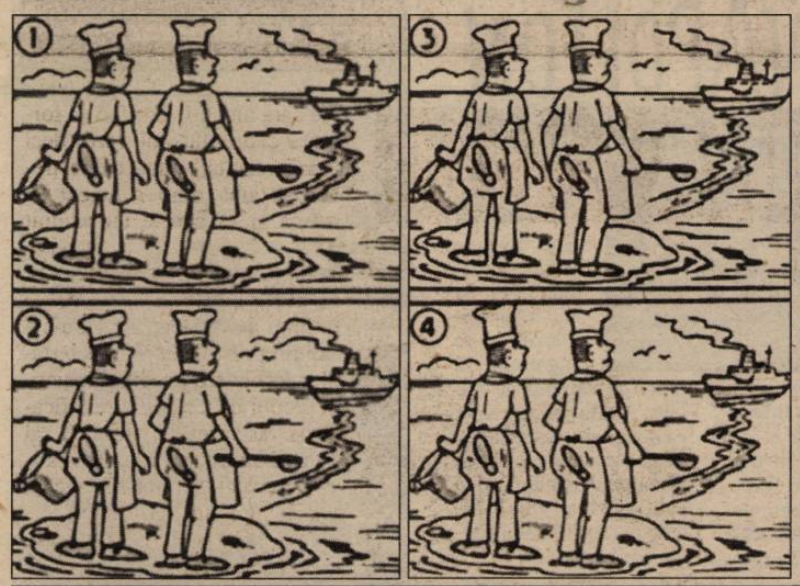

Un desen (nr.1) dintre cele patru diferă printr-un element grafic faţă de celelalte trei. Alt desen prin două şi unul tot printr-un singur element. Încercaţi să le aflaţi! *(Gh.R.)*

Desenul nr.2 prin trei diferenţe: prosopul primului bucătar, mânerul lingurii, fumul de pe vas. Desenul nr.3 prin două diferenţe: braţul stâng al bucătarului şi proba navei. Desenul nr.4, fesul bucătarului din stânga.

Umor

– *Scumpo, n-ai avea poftă de o baie?*
– *Ba da, dar eu pot să-mi stăpânesc poftele!*

– *Tatăl meu este funcţionar!*
– *Al meu merge încă la muncă!*

Un italian se adresează unei tinere la Paris:
– *Domnişoară eu sunt străin în acest oraş! Pot să vă întreb ceva?*
– *Desigur, domnule!*
– *Puteţi să-mi spuneţi unde locuiţi?*

– *De ce nu mai serviţi ceai cu mentă?*
– *Bunica este în concediu şi numai ea cunoaşte reţeta!*

– *Ah, scumpă doamnă, de câte ori vă văd râzând doresc să vă invit să-mi faceţi o vizită!*
– *Sunteţi necăsătorit?*
– *Nu, sunt dentist!*

Profesorul îi spune enervat tânărului chirurg:
– *Aceasta este a treia masă de operaţie pe care o stricaţi! Este inadmisibil să apăsaţi aşa tare bisturiul!*

– *Femeile sunt schimbătoare!*
– *Din nefericire a mea nu se schimbă deloc.*

PAR(anormale) de TOPAN

Fotografii de la cititori

«Şi ce fată frumuşică are mama!»

ANDREEA MANOLE – Bucureşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

CARNAVAL

1) Cine a scris comedia „Iaşii în carnaval"?
2) Cui aparţine uvertura „Carnavalul roman"?
3) Cine a pictat, în 1906, tabloul „Carnaval pe plajă"?
4) Cine a regizat în 1921 filmul „Carnaval"?
5) Unde, în Europa, are loc, anual, încă din secolul al XIII-lea, un carnaval vestit pentru bătăile sale cu flori?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Prima scară mecanică a fost construită în 1892 prin eforturile conjugate ale americanilor Jesse W.Reno şi George H. Wheeler. 2) Poezia „Scara" a fost scrisă de George Coşbuc (1866-1918). 3) Muzica operei „Scara de mătase" aparţine compozitorului italian Antonio Gioacchinno Rossini (1792-1868). 4) Filmul „Scara de serviciu" a fost realizat în 1921 de regizorul german Leopold Jessner. 5) Cele mai cunoscute scări termometrice – scări pentru determinarea valorilor temperaturilor – sunt Celsius, Reaumur, Fahrenheit şi Kelvin.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Alina Micu* – Târgu Mureş; *Crina Stamate* – Piteşti; *Viorica Ioan* – Bucureşti; *I. Popescu* – Iaşi. *(Irina Stoica)*

Începând cu numărul 9 (2260) din 1 martie a.c. vom oferi un premiu I constând dintr-un abonament pe şase luni şi două premii II constând din câte un abonament pe trei luni pentru răspunsurile corecte la această rubrică. Data trimiterii scrisorilor dumneavoastră nu trebuie să depăşească cinci zile de la apariţia întrebărilor. Dacă sunteţi deja abonat la revista noastră, fiind câştigător, ne veţi comunica data de la care doriţi să curgă abonamentul.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„PROBLEME"

UNA DIN VIE		CAP DE SERIE		NEBUNI DE LEGAT		ŞOPÂRLE DE APĂ		DISTRUSĂ		POM DE IARNĂ	
TIŢEI (pl.)		FRECVENŢI		SAU		ARATĂ O URMARE		BACĂU		POLIŢE	
SCRIE PENTRU ALŢII...											
FIERT											
								NAE FLOREA			UNA GALBENĂ
LUATE LA PICIOR!				GREŞITĂ							
NEGAŢIE				EXPUSĂ							
		ZONĂ						CERNEALĂ			
		LEGAT DE VÂNT						CÂNTĂ CU ALŢII			
AIDOMA						ZBURĂTORI					
OPRITĂ						DIMIE					
							DÂNSELE		VOCALE		
									PRIVEŞTE		
VAS			SLOBOZI							MARGINE	
REA			BĂTUT ÎN CAP								
					UNIŢI						
TUR					ACUT!	ORIENTAL					
MOMIŢI											
							PLATOU				

Dezlegarea integramei ***„CONTRE"***

Orizontal: R - Z - M - A - A - D - METALURGISTI - CURATIRE - AV - STRICATORI - A - IN - ATONI - AN - SFANT - SO - UR - IT - ELIMINAT - SCOR - A - IVITA - ARAMITE - TAS - ST - CICA - IATA - OSIE - RECTOR - ORT - INITIERE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Atletismul românesc atacă în forţă.

Proba de 1500 m. Voi insista mai mult în această săptămână asupra atletismului românesc, pentru că aici, ca şi în alte sectoare ale vieţii publice, toţ femeile duc greul. În primul rând, Violeta Beclea Szekely a reuşit joi, la prima ei participare atletică după Olimpiada de la Sydney, cea mai bună performanţă mondială a sezonului în proba de 1500 m. Şi asta se întâmpla la întâlnirea atletică de la Stockholm, acolo unde au luat startul mari atlete ale momentului, cum ar fi portugheza Carla Sacramento care a terminat cursa pe locul secund, pentru că pe locul 3 a sosit tot o româncă, Maria Circan. Venind întârită după pregătirea făcută în Thailanda, Violeta Beclea speră să câştige atât titlul de campioană de sală la mondialele de la Lisabona de peste două săptămâni, cât şi pe cel de campioană mondială în aer liber de la Edmonton, unde o posibilă adversară i-ar putea fi chiar Gabriela Szabo.

Proba de 3000 m. La reuniunea atletică de la Birmingham, cele două atlete n-au mai aşteptat Edmonton-ul pentru a fi rivale. Violeta Beclea şi Gabi Szabo s-au întâlnit mai repede în proba de 3000 m. A fost o cursă extraordinară pe care Gabi a câştigat-o detaşat, cu un nou record mondial, un record care rezista din martie 1989! Pe locul trei a sosit Violeta, la 16 secunde de învingătoare. Fetele noastre se pare că sunt în mare formă şi tare bine ar fi ca ele să domine întrecerile atletice pe aceste distanţe pe tot parcursul acestui an. Noi le dorim succes.

Un alt tânăr pe patul morţii.

După decesele inexplicabile (deocamdată) ale sportivilor Vrăbioru şi Hâldan, după scandalul decesului lui Mişa Klein în Germania, un alt scandal internaţional se pare că se va naşte în urma morţii handbalistei Raluca Ciobanu, survenită joi seara, în Italia. Familia sportivei de 24 de ani nu exclude posibilitatea acţionării în judecată a clubului Magnano Cassano, unde Raluca evolua. Moartea Ralucăi Ciobanu este deocamdată învăluită în mister, fiind greu de acceptat ideea unei morţi subite, mai ales că jucătoarea a vorbit seara cu prietenul ei la telefon fără să acuze vreo indispoziţie. Totuşi, în urma autopsiei, se pare că este vorba de o afecţiune pulmonară. Raluca a debutat în handbalul de performanţă la Oltchim Râmnicu Vâlcea, s-a transferat apoi la Arpechim Argeş, echipă cu care a promovat în divizia A, pentru ca apoi să ajungă la echipa Dorobanţul Ploieşti. Când se părea că a nimerit într-o fundătură, cariera sa a fost relansată prin transferul, acum un an, la clubul italian Magnano Cassano.

Fotbalul nu se predă.

Deşi mai sunt vreo douăzeci de zile până la returul Diviziei A de fotbal, nimeni nu stă degeaba. Steliştii, întorşi cam şifonaţi de la un mediocru turneu de la Norcia s-au răzbunat pe o divizionară C, e vorba de Gloria Buzău, pe care au întrecut-o cu 8-2, deşi nimeni nu ştie la ce foloseşte această victorie. Cornel Dinu, împreună cu echipa sa, şi-a stabilit cartierul general în Cipru. Aici Dinu fumează trabuc şi citeşte psihologie, în timp ce elevii lui s-au chinuit să facă un egal cu o echipă belgrădeană de mâna a doua, în vreme ce Prunea a reuşit să se accidenteze. După asta, Dinamo a trecut cu 6-0 peste o echipă sud-coreeană şi lucrurile merg bine. Prin alte părţi ale Europei să mai notăm fugar victoria la limită a turcilor de la Galatasaray în faţa spaniolilor de la Coruna în cadrul Grupei B a Ligii Campionilor. Lucescu are mari şanse pentru calificarea în sferturi, iar France Press spune că românul a abordat partida cu pragmatism în defavoarea show-ului fotbalistic. Orice ar zice FP, partida a fost slabă şi anostă. La noi, după ce preşedinţii de cluburi au reuşit să-l izgonească pe Ion Crăciunescu de la şefia Comisiei Centrale a Arbitrilor, fără să arate că ar avea şi intenţia să producă un fotbal de calitate, toată lumea îşi freacă mâinile că nu au ieşit treburile aşa cum trebuia. Ba fostul arbitru internaţional vâlcean a mai declarat de curând că Gheorghe Ştefan de la Ceahlăul Piatra Neamţ i-ar fi zis: „Ti fac io şi pi tini", deşi nu se ştie dacă „Pinalti" n-a spus efectiv „Fac io şi pi tini".

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

Dr. FLORIN TUDOSE, psihiatru, Spitalul Universitar de Urgenţă Bucureşti

– Este fericirea ţinta activităţii dv.?

– Nu, poate doar prin consecinţele muncii noastre. Nu există fericire decât într-o condiţie clară de sănătate mentală.

– Dragostea furnizează mulţi pacienţi?

– Când ceva nu merge bine în cuplu, când sentimentul nu este împărtăşit reciproc, da. Dragostea însăşi este o boală.

– Puteţi anticipa un comportament criminal?

– Persoanele impulsive şi confuze, în lipsa unui tratament, pot deveni un pericol pentru societate.

– De obicei, persoanele din mediul rural nu ajung la psihiatru, ci la preot, şi acesta fiind un bun tămăduitor de suflete şi/sau minţi suferinde. Care este diferenţa?

– Preotul nu are soluţii particularizate, ci generale, oferite de preceptele religioase, care sunt foarte sănătoase. Primii psihiatri au fost preoţii diverselor culte; şi astăzi este valabilă deviza

«Dragostea însăşi este o boală»

Oracolului din Delfi: „cunoaşte-te pe tine însuţi!"

– Şi psihiatrii au nevoie, uneori, de psihiatru. Puteţi fi propriul dv. psihiatru?

– Au nevoie, într-adevăr, iar eu am norocul ca soţia mea să aibă aceeaşi profesie. Până la un punct, ne putem autoconsulta.

– Şi totuşi, cum vă mai „dezbrăcaţi" de stres?

– Scriu şi citesc foarte mult, în domeniul meu şi nu numai. Îngrijitul grădinii, pescuitul sunt alte soluţii.

– Voi ajunge acasă cu două autobuze şi-un tramvai. La ce să mă gândesc ca să uit de stresul transportului în comun?

–Având în vedere pasiunea pe care mi-aţi mărturisit-o, la cele şase ore cât a stat răstignit Iisus.

– Aveţi o meserie corozivă, nu-i aşa?

– Foarte. Dar clasamentul uzurii, în practica medicală, pune psihiatria pe locul trei, primele două fiind stomatologia şi chirurgia.

– Stomatologia pe primul loc?!

– Da, se pare că gura deschisă către medic reprezintă o ameninţare înregistrată în inconştient.

– M-aţi lăsat cu gura deschisă...

PAUL IOAN

PANDA in vitro

Specialiştii chinezi de la Centrul de cercetări pentru protecţia urşilor panda (înfiinţat în 1981) au realizat o performanţă neaşteptată. În rezervaţia Wolong din provincia Sichuan, aceştia au favorizat naşterea a 14 urşi panda în doi ani, recurgând în unele cazuri la metoda de fertilizare in vitro. Dat fiind că dificultăţile legate de perpetuarea acestei specii sunt bine cunoscute, se spune că pariul cu ei înşişi câştigat de specialiştii chinezi nu este uşor de... reprodus. *(A.P.)*

SPIRITUL LUI NAPOLEON trăieşte

Anual, peste două milioane de persoane din toată Europa îşi dau întâlnire în localitatea La Boulogne-sur-Mer (Franţa), pregătiţi să-şi împărtăşească pasiunea lor comună pentru Primul Imperiu. În haine confecţionate de ei înşişi, aceşti oameni au ambiţia să reînvie armata lui Napoleon, în cele mai mici detalii. Cu strategii bine învăţate şi puse la punct, ei îşi iau în serios rolurile şi se angajează în luptă pe câmpul de bătaie. Apoi, pornesc spre Leipzig sau spre Iena. Timp de un an, până la următoarea întâlnire, se simt adevăraţi eroi în aşteptarea sosirii datei pentru noi lupte. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

În ultimul timp, există o adevărată competiţie neoficială a invenţiilor inutile, cu participanţi entuziaşti din toate colţurile lumii. Unele dintre acestea constituie şi glume demne de prima pagină a revistelor de senzaţie, cum ar fi cel mai mare... supozitor din lume. Acesta are lungime de 49 de centimetri, 17 cm diametru şi o greutate de 6,88 kilograme (o fi vreo profeţie pentru pământenii din mileniul IV ?)

Donald Remison, un american cu prevedere, a construit o puşculiţă-purceluş cu lungimea de 3,6 metri şi grosimea de 1,8 metri. Acest monstru al economiilor stă în curtea inventatorului, aproape de poartă. Trecătorii pot arunca monede de la distanţă, căci deschiderea „gurii de admisie" are un diametru de 30 de cm. Din nefericire, cei mai mulţi vecini aruncă cocoloaşe de ambalaj.

Francezul Raymond Cluviér a făurit un tirbuşon înalt de 2,35 metri şi aşteaptă de la vreun sticlar să zămislească o sticlă de vin corespunzătoare. În aşteptarea acestui eveniment, Raymond a construit un dop de plută cu diametrul de 18 centimetri şi înalt de 25 centimetri.

Finlandezul Haan Liotvinen a adus pe lume o uşă (normală) cu 24 de broaşte, montate pe toată înălţimea ei. Inventatorul spune că n-o poţi deschide decât dacă le deschizi pe toate, ocazie cu care faci gimnastică recuperatorie. La încuietorile de sus e mai greu, de aceea uşa e prevăzută cu o scăriţă. (P.I.)

Fotografie SCANDALOASĂ

Deşi a luat un premiu pentru fotografie, imaginea ce prezintă o oaie tunsă pe jumătate a scandalizat organizaţiile de ocrotire a animalelor. De fapt, americanul Tim Gulver şi-a imortalizat oiţa semi-tunsă pentru a protesta împotriva scăderii preţurilor la lână, în urma scăderii cererii. Dar iubitorii de vietăţi au considerat că este vorba de o bâşcâlie impardonabilă la adresa ovinelor, că imaginea „dă idei greşite copiilor" şi că oaia respectivă a fost tratată cu „profund dispreţ". Tim Gulver şi-a cerut scuze în public, dar tirajul respectivei reviste a crescut, iar fotografia a fost considerată de unii drept „artistică". *(P.I)*

În numărul viitor

■ Bacterii în loc de antibiotice! ■ O alianţă mondială contra extratereştrilor? ■ Când se cutremură Pământul... ■ Violenţa, un virus care face ravagii ■ Poliartrita reumatoidă – cea mai frecventă cauză de handicap motor ■ Muzeul parfumurilor ■ „Ally McBell" şi „Totul despre sex" – interzise părinţilor cu prejudecăţi ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: ILEANA STANA IONESCU, actriţă ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

document

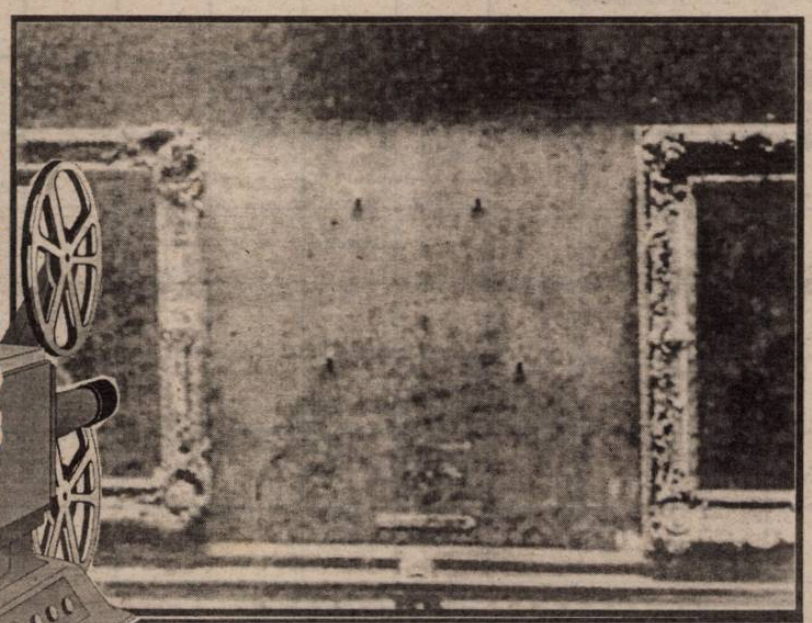

22.08.1911. Imaginea locului de unde a fost furată „Gioconda" (Marea Galerie a Muzeului Luvru). Pânza a fost găsită la 13.12.1913 la Florenţa. (P.I.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informLm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 510 • ANUL XLIV • 1 MARTIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 9 (2260)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

1 MARTIE

1880 Pennsylvania a fost primul stat al SUA care a abolit sclavia.

1954 SUA au efectuat primul test al bombei cu hidrogen în atolul Bikini.

1966 Sonda cosmică sovietică Venus-3 a atins solul planetei Venus.

S-a născut în această zi

1810 Frédéric Chopin, compozitor şi pianist polonez.

BACTERII

în loc de antibiotice!

O alianţă mondială contra

EXTRATEREŞTRILOR

femina club

VIOLENŢA

un „virus" care face ravagii

ANNAPURNA

„Ţara celor ascunşi de nori"

FANTOMA

„Bătrânului din Mare"

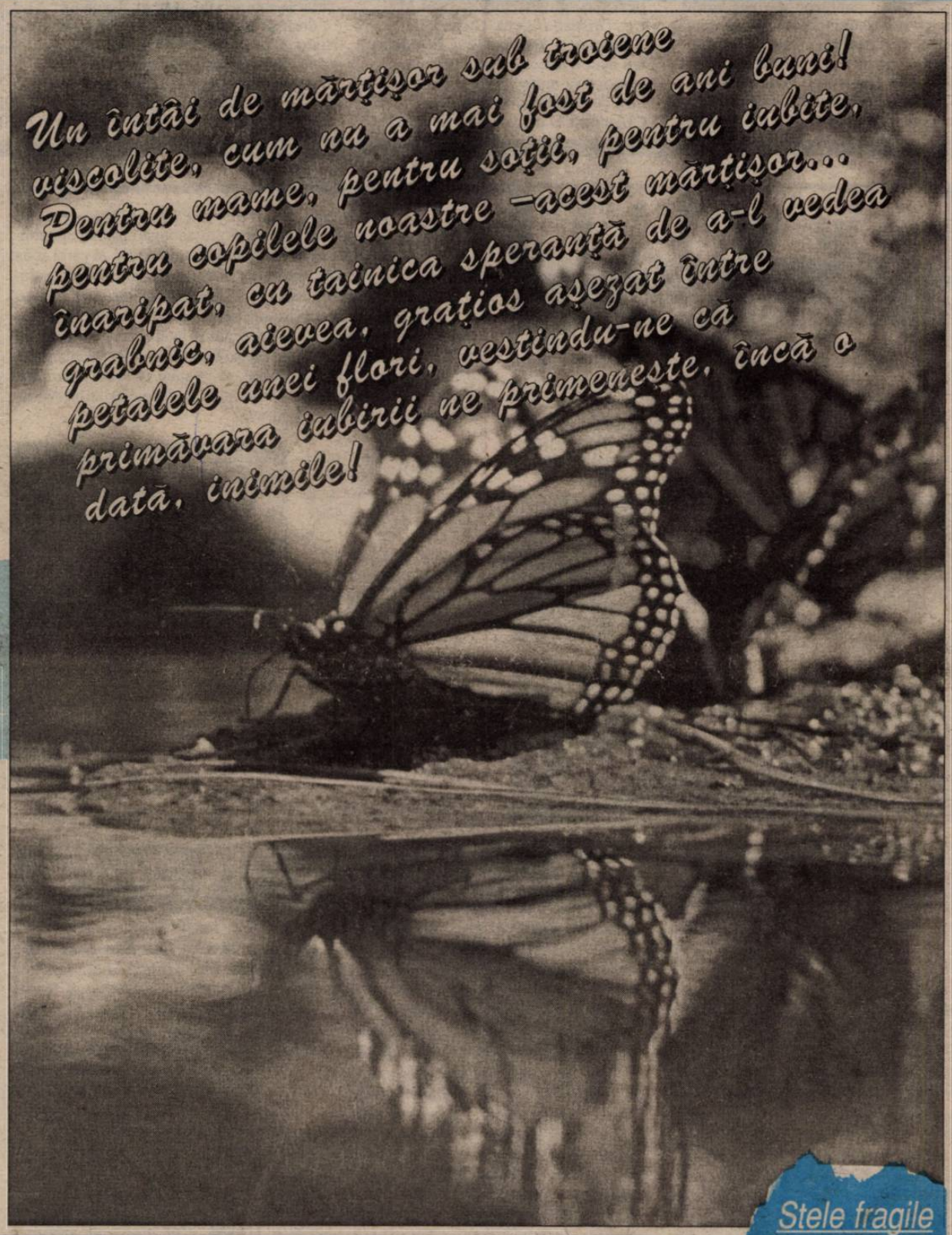

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Detectoare ultrafine de droguri ◆ Poate deveni Soarele verde? **MISTERELE LUMII** ◆ Începuturile francmasoneriei **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Când se cutremură pământul... **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ Poliartrita reumatoidă, cea mai frecventă cauză de handicap motor ◆ Remedii naturiste **TERRA X** ◆ Senzaţionale descoperiri arheologice **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Lemuria - memoria celulelor ◆ Muzeul parfumurilor **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ „Cârtiţa mortală" - Aldrich Hazen Ames **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Şi-a schimbat sexul de două ori! ◆ Trădat de un muc de ţigară ◆ Bunica şi hoţul mascat **TIMP LIBER** ◆ De vorbă cu avocatul casei

HOROSCOP

Stele fragile

SERIALE

interzise părinţilor cu prejudecăţi

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

DRAGOBETE

unicul patron al dragostei la români

Astăzi, de 1 mărţişor (martie), este ziua culminantă a Săptămânii lui Dragobete, care începe la 24 făurar (februarie). Tradiţia populară spune că acest tânăr răpitor de frumos (pe care nu-l ocolesc nici tinerele femei care şi-au pus deja pirostriile) este fiul Babei Dochia şi al semeţului Ceahlău (unde Dochia îşi are Stânca sa „memorială"). Fetele şi băieţii îşi fac jurăminte de iubire pe care, dacă le încalcă, sunt ajunşi din urmă de blestemul patronului iubirii la români. La începutul acestei săptămâni, fetele pun 100 de seminţe la încolţit şi dacă la 1 martie au încolţit mai mult de jumătate, atunci vor avea parte de o dragoste fericită, şi nu de una parşivă. Lui Dragobete i se mai spune şi Năvalnicul sau Grabovete. El ia cu asalt inimile, iar fetele trebuie să pregătească, în ziua culminantă a Săptămânii dragostei la români, 1 martie, friptură de berbec împănat cu feliuţe de gutui (să-l îndulcească) şi stropită din belşug cu vin roşu... Ar mai fi multe de spus despre Dragobete, însă mai amintim acum doar felul cum a sfârşit focosul flăcău: Maica Domnului l-a prefăcut într-un GHIOCEL, căci prea zăpăcea fetele. Iar Dragobete, încăpăţânat, înfloreşte an de an între 24 făurar şi 1 mărţişor. În sfârşit, sperăm că „americanii, englezii etc. îşi vor dubla aşazisul „Sfânt Valentin al îndrăgostiţilor" cu al nostru Dragobete „care aleargă fete". Trebuie cunoscut o dată pentru totdeauna adevărul religios: în Dicţionarul Larousse al sfinţilor (romano-catolici), Valentin este un martir roman ucis în anul 273. El este sărbătorit de Biserica apuseană de pe la mijlocul secolului IV, din timpul papei Julius. Însăşi autoritatea clericală catolică nu face nici o legătură între sublimul sacrificiu al acelui drept-credincios şi „isteria Sfântului Valentin" (începută în Anglia, în secolul trecut), care este, evident, o impietate faţă de semnificaţia originară a numelui respectiv. *(P.I.)*

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Domnişoara Pogany" (bronz, 1913)

Biblioteca Universitară MUREŞ

cartea albă

Marin Sorescu, 65

O soartă, căreia ne supunem cu capul descoperit şi plecat, a făcut ca marele nostru poet Marin Sorescu să ne părăsească în urmă cu câţiva ani aproape pe neaşteptate deşi boala măcinase din trupul lui firav cu îndârjire. Mai exact pe 26 februarie 2001, Sorescu ar fi împlinit 65 de ani. Mi-l aduc aminte atunci când împlinise 60 de ani şi a dat o petrecere la care s-a întâmplat să fiu şi eu invitat. Timid şi hâtru, poetul a stat de vorbă cu toată lumea, primind laudele cu umilinţă. Îl vedeam atunci în carne şi oase pentru prima oară pe cel care îmi trezise adolescenţa din letargie cu poezia lui din volumul „Tuşiţi". Descopeream o poezie pe gustul nu doar al meu, ci şi al generaţiei mele. Descopeream dragostea aşezată cuminte lângă poezia lui Sorescu. L-am descoperit apoi, cu trecerea anilor, intrând în altă lume poetică cu volumul „La lilieci", pe urmă l-am văzut trecând la proză, apoi la dramaturgie. L-am descoperit, în final, pe Sorescu, cel mai tradus poet român după Eminescu. „Un ţăran-poet, un poet-ţăran" a fost până în ultima clipă, deşi cea mai mare parte a vieţii lui a trăit-o la oraş. Acum, când Marin Sorescu ar fi împlinit 65 de ani, el începe să fie comemorat, deşi cât a trăit nu se poate spune că a fost prea iubit de confraţi, de cei mai puţin talentaţi, care nu puteau trece peste invidii şi frustrări. Şi cu toate acestea, luni, la Teatrul Foarte Mic, scriitorul Dan Cristea a organizat un moment *Marin Sorescu*, un moment scurt în comparaţie cu opera celui care a inovat mult în poezia şi dramaturgia românească şi care a fost propus de Uniunea Scriitorilor din România pentru Premiul Nobel. Momentul de amintire a fost colorat cu vorbele de duh ale unui generos, rău dar cu suflet mare, scriitor şi prieten, l-am numit pe Fănuş Neagu. Virgil Ogăşanu, cel care a jucat rolul lui Mahomed în interesanta piesă soresciană „Răceala" a rememorat câteva întâmplări trecute, iar exegetul operei soresciene, Dan Cristea, a făcut câteva aprecieri pe marginea operei poetice a lui Marin Sorescu. Poetul care, iată, ar fi împlinit 65 de ani.

Marquez, note de presă

Înainte de a fi celebrul scriitor care este azi, Gabriel Garcia Marquez, autorul fenomenalului roman „Cien annos de Soledad" (Un veac de Singurătate), a fost un obscur ziarist. Atât de obscur încât, până la „Cien annos..." nimeni nu i-a băgat în seamă romanele publicate. Când spun nimeni, mă refer la critică sau industria editorială care apoi l-a făcut cunoscut în întreaga lume. Într-o carte nonfiction, numită „Note de presă 1967-1985", Marquez îşi aminteşte o mulţime de întâmplări pe care le-a trăit în calitate de ziarist anonim. Fiind în Franţa pe vremea când poliţia îi bătea măr pe algerieni şi marocani, Marquez, care e columbian, zice că avea mult de suferit din pricina tenului lui, poliţia crezând că e manifestant african. „Poliţia bloca pe nevăzute ieşirea unei cafenele sau a unui bar arab de pe Bulevardul Saint Michel şi lua la pumni tot ce nu avea faţă de creştin. Unul dintre ei, fără nici o scăpare, eram eu..." Ajungând în arestul poliţiei, tânărul ziarist nu scăpa nici aici de probleme: „Situaţia mea era, însă, mai periculoasă, deoarece chiar dacă eram arestat sub bănuiala că sunt algerian, algerienii din celulă nu aveau nici un pic de încredere în mine, mai ales atunci când îşi dădeau seama că, în ciuda feţei mele de vânzător de stofe la domiciliu, nu înţelegeam nici o iotă din limba lor. Până la urmă, continuând să fim oaspeţii nocturni ai comisariatelor de poliţie, am sfârşit prin a ne înţelege. Unul dintre algerieni mi-a spus într-o noapte că decât să fiu un prizonier nevinovat, mai bine să fiu vinovat, şi mi-a propus să intru şi să lupt alături de Frontul de Eliberare Algerian". O îndeletnicire pe care Marquez a refuzat-o.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Noua Românie – Rebirth Of A Nation

Ei bine, da! De peste mări şi ţări, mai precis din Statele Unite, California, Hollywood, am primit această EXTRAORDINARĂ compilaţie de electronic-ambient-new age-world music and traditional songs care reuneşte, în sfârşit!, la creme de la creme din spaţiul mioritic! Editată de *Earthtone Records*, o divizie a casei *Sonic Images*, compilaţie ce include 12 compoziţii aparţinând lui *Adrian Enescu, Ştefan Elefteriu, Indra, Digital Art, Katalin, Da-Ksha, Gheorghe Iovu, Revival, Levente* şi *Şuie Paparude*, selecţia efectuată fiind una de zile (foarte) mari! Principalii vinovaţi sunt *Christopher Landry* - producătorul discului (boss-ul de la *Sonic Images*) şi co-producătorii români *Marius Cristian Burcea, Cristian Mureşanu* şi *Sergiu Rusu*. Recunosc, am avut o mare şi foarte plăcută surpriză să-mi regăsesc numele în lista de „special thanks to..." a CD-ului, CD care conţine şi un scurt portret al muzicienilor care apar pe el... Despre *„Rebirth Of A Nation"* cuvintele sunt insuficiente pentru a descrie calitatea albumului, ale cărui compoziţii nu pot fi departajate deoarece toate sunt super! şi când te gândeşti că a trebuit ca tocmai cineva aflat la mii de kilometri de România a dorit să editeze un aştfel de disc, în timp ce piaţa românească este invadată zilnic de lansări penibile de disc, ale unor trupe la fel de penibile?! Argumentul cu „comercial music" nu stă în picioare deoarece albumul de faţă, pe care vi-l recomand fără rezerve, poate fi, şi merită să fie, un best-seller indiscutabil deoarece nu are un anumit public ţintă ci se adresează tuturor amatorilor sunetelor plăcute pe care obişnuim să le numim MUZICĂ DE CALITATE! Prin urmare, acordaţi-vă o oră pentru a vă convinge de cele scrise de mine iar după această „dezintoxicare sonoră" veţi vedea ce jalnic sună ceea ce ni se serveşte în cantităţi industriale pe toate canalele audio-video... Felicitări, încă o dată, întregii echipe căreia i se datorează apariţia acestei compilaţii şi sper că nu se va opri aici! Îmi doresc ca *„Renaşterea unei naţiuni"* să reprezinte într-adevăr un nou început pentru muzica noastră...

P.S. Lansarea oficială a albumului este programată pentru 13 martie 2001.

ŞTIRI pe bandă rulantă

Amatorilor de new age, helectronic & ambient music le recomand albumul de debut semnat *Ikarus –„Touch The Sun"*. Apărut la sfârşitul lunii ianuarie sub semnul casei *Earthone Records* albumul excelează la capitolul varietate sonoră, combinând etno-ul din diferite părţi ale globului (Asia, Africa, Europa de Est) şi punându-l pe un puterrnic fundal electronic. Reţineţi numele deoarece omul nostru are, clar, clasă!

Pe 13 martie, *Destiny's Child, N'Sync, Macy Gray* şi *Outkast* vor fi protagoniştii primei noi emisiuni de la MTV intitulată *mtvICON*, al cărei scop este omagierea unor staruri care au influenţat muzica ultimelor decenii. Prima sărbătorită va fi *Janet Jackson*, emisiunea cuprinzând o retrospectivă a carierei de 16 ani a solistei, precum şi interviuri cu artişti care au fost influenţaţi de *Janet*. Fiecare dintre invitaţi va interpreta câte un cover... Pe de altă parte, să vă spun că *Janet* a terminat înregistrările noului său album, produs de aceiaşi arhi-cunoscuţi *Jimmy Jam* şi *Terry Lewis*.

Veşti triste pentru fanii tipelor de la *Spice Girls*: favoritele lor nu au de gând să facă vreun turneu în acest an! Afirmaţia aparţine *Emmei Bunton* care contrazice cele spuse de *Mel B* la finele lui 2000... Să fie, oare, acesta începutul sfârşitului pentru *„Picante"*? Vom vedea!

Noel Gallagher, încă *Oasis*, spune că trupa sa a scris material suficient pentru un nou album, album care va reprezenta o întoarcere la rock an roll. Dacă ar fi după mine, nu aş vrea decât un *„What's The Story (Morning Glory)"* volumul 2! şi n-ar fi decât excelent...

Premiile Grammy Awards 2000

● ***Înregistrarea anului:*** Beautiful Day – U2 ● ***Albumul anului:*** Two Against Nature – Steely Dan ● ***Melodia anului:*** Beautiful Day – U2 ● ***Cel mai bun debutant:*** Shelby Lynne ● ***Cea mai bună solistă pop:*** I Try – Macy Gray ● ***Cel mai bun solist pop:*** She Walks This Earth – Sting ● ***Cel mai bun duet sau grup vocal:*** Cousin Dupree – Steely Dan ● ***Cea mai bună piesă instrumentală pop:*** Caravan – Brian Setzer Orchestra ● ***Cea mai bună înregistrare dance:*** Who Let The Dogs Out – Baha Men ● ***Cel mai bun album pop:*** Symphony No.1 – Joe Jackson ● ***Cel mai bun album vocal pop:*** Two Against Nature – Steely Dan ● ***Cel mai bun album tradiţional pop vocal:*** Both Sides Now – Joni Mitchell ● ***Cea mai bună solistă vocală rock:*** There Goes The Neighborhood – Sheryl Crow ● ***Cel mai bun solist vocal rock:*** Again – Lenny Kravitz ● ***Cel mai bun duet sau grup vocal rock:*** Beautiful Day – U2 ● ***Cea mai bună pieră hard-rock:*** Guerilla Radio – Rage Against The Machine ● ***Cea mai bună piesă metal:*** Elite – Deftones ● ***Cea mai bună piesă instrumentală rock:*** The Call Of The Ktulu – Metallica with Michael Kamen ● ***Cel mai bun cântec rock:*** With Arms Wide – Creed ● ***Cel mai bun album rock:*** There Is Nothing Left To Lose – Foo Fighters ● ***Cel mai bun album de muzică alternativă:*** Kid A – Radiohead ● ***Cea mai bună solistă R&B:*** He Wasn't Man Enough – Toni Braxton ● ***Cel mai bun solist R&B:*** Untitled (How Does It Feel) – D'Angelo ● ***Cel mai bun duet sau grup vocal R&B:*** Say My Name – Destiny's Child ● ***Cel mai bun cântec R&B:*** Say My Name – Destiny's Child ● ***Cel mai bun album R&B:*** Voodoo – D'Angelo ● ***Cel mai bun solo rap:*** The Real Slim Shaddy – Eminem ● ***Cel mai bun duet sau grup vocal rap:*** Forgot About Dre – Dr. Dre Featuring Eminem ● ***Cel mai bun album rap:*** The Marshal Matters LP – Eminem ● ***Cea mai bună solistă country:*** Breathe – Faith Hill ● ***Cel mai bun solist country:*** Solitary Man – Johnny Cash ● ***Cel mai bun duet sau grup vocal country:*** Cherokee Maiden – Asleep At The Wheel ● ***Cel mai bun cântec country:*** I Hope You Dance – Lee Ann Womack ● ***Cel mai bun album country:*** Breathe – Faith Hill ● ***Cel mai bun album new age:*** Thinking Of You – Kitaro ● ***Cel mai bun album latin pop:*** Shakira – MTV Unplugged ● ***Cel mai bun album blues:*** Ridding With The King – B.B. King & Eric Clapton

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: Magnetic fields/Rendezvous/Zoolook (noiembrie, 2000) ● Metamorphoses (ianuarie 2000) ● Oxygene odyssey (mai 1998) ● The complete oxygene (noiembrie 1997) ● Hong Kong (septembrie 1997)

JEAN MICHAEL JARRE

● Houston-Lyon cities in concert (iunie 1997) ● Oxygene 7-13 (februarie 1997) ● The Music of Jean Michel Jarre (ianuarie 1997) ● Waiting for Cousteau (iunie 1990) ● Live (octombrie 1989) ● Revolutions (septembrie 1988) ● Jean Michel Jarre 10th Anniversary Set (decembrie 1987) ● In concert Lyon/Houston (iulie 1987) ● Rendezvous (august 1986) ● Zoolook (noiembrie 1984) ● The essential (octombrie 1983) ● Concerts in China (mai 1982) ● Chronologie (ianuarie 1982) ● Magnetic fields (mai 1981) ● Oxygene (august 1977).
SINGLE: ● C'est la vie (februarie 2000) ● Oxygene 10 (iunie 1997) ● Oxygene 8 (martie 1997) ● Chronologie (part 6) (mai 1994) ● Chronologie vol. 4 (iunie 1993) ● Calypso (iulie 1990) ● London kid (decembrie 1988) ● Fourth Rendez-Vous (octombrie 1986) ● Zoolookologie (remix) (mai 1985) ● Orient Express (mai 1982) ● Magnetic fields (part. 4) (noiembrie 1981) ● Magnetic fields (part. 1/2) (iunie 1981) ● Equinoxe (parts 7/8) (iulie 1980) ● Equinoxe part 5 (ianuarie 1979) ● Oxygene IV (august 1977).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

250 MILIOANE de ani într-un cristal de sare

DORIN MĂRAN

Cea mai longevivă bacterie descoperită și „resuscitată" în cultură de laborator avea în jur de 25 de milioane de ani. Un record de longevitate doborât recent de o nouă bacterie descoperită în New Mexico, aflată într-o mică cavitate umplută cu apă dintr-un cristal de sare și care, după estimările făcute, ar avea nu mai puțin de 250 de milioane de ani. Câțiva cercetători de la Universitatea din Pennsylvania au pus în cultură câteva din aceste bacterii și, spre stupefacția lor, acestea s-au trezit la viață și s-au înmulțit. Conservarea materialului genetic a fost posibilă datorită „încapsulării" moleculelor de ADN în proteine speciale. Întrucât datarea cu radiocarbon nu era fiabilă, cercetătorii au dedus vârsta bacteriilor din analiza straturilor geologice în care era prins cristalul de sare. Bacteria denumită Bacilllus 2-9-3 reprezintă un material științific de o importanță deosebită dar și o ofertă de zile mari pentru Cartea Recordurilor în care, deocamdată, nu poate intra, și asta pentru că în jurul acestei descoperiri planează un mare semn de întrebare: nu cumva cristalul a fost contaminat de o bacterie „modernă" în timpul manipulării ei de către cercetători? Aceștia susțin că au luat toate măsurile de protecție anticontaminare, sterilizând suprafața cristalului și instrumentele de prelevare. Experții abilitați să valideze acest record de longevitate sunt dispuși să-l înscrie în Cartea Recordurilor numai în cazul în care aceasta descoperire va fi urmată de o alta similară.

Terapii fără contraindicații

BACTERII în loc de antibiotice!

MIHAELA DOROBANȚU

Manipulare... benefică Una din cele mai spectaculoase cuceriri ale geneticii a fost fără îndoială posibilitatea manipulării genetice a organismelor: de la experiențe justificate doar de nevoia de a explora limitele respectivei tehnici, cum ar fi realizarea unui exemplar de Drosophila – banala muscuță de oțet – cu șapte perechi de ochi, la obținerea de noi soiuri de plante și mergând până la rezultate zăvorâte în dosare ultrasecrete ale unor intervenții pe organisme complexe.

Recenta performanță a unei echipe de microbilogi italieni, sub conducerea Prof. Luciano Polonelli de la Universitatea din Parma, este însă una care se poate dovedi fundamentală în elaborarea terapiilor viitorului. Pentru că, în situații în care administrarea obișnuitelor antibiotice ridică probleme, ea oferă...

Soluția neconvențională Ideea de plecare a fost recurgerea la o bacterie, de data aceasta *streptococus gordonii*, folosită drept un fel de... „vehicul". Adică, în ea a fost introdusă o genă care codifică un fragment de anticorp capabil să „ucidă" o anumită toxină... asasină și în felul acesta să declanșeze activitatea antibiotică. Această bacterie modificată genetic a fost apoi introdusă în vaginul unor femele de șoareci infectate cu candidoză. Rezultatul: vindecarea completă! Este lesne de înțeles interesul enorm pe care l-a trezit noua descoperire, având în vedere că aproximativ o treime din femeile lumii aflate la o vârstă fertilă sunt afectate de această infecție extrem de neplăcută și... cu mari și diverse probleme. Femei care până în prezent nu aveau nici o alternativă la folosirea antibioticelor!

INOVAȚIE

Antibioticele au salvat de-a lungul timpului nenumărate vieți omenești, dar au uneori efecte secundare care ridică mari probleme. O descoperire a cercetătorilor italieni pare să ofere o neașteptată alternativă.

Reacția internațională Dar antibioticele nu sunt nici ele... fără probleme. În cazul candidozei, administrarea se face oral sau local, dar este totuși vorba de substanțe toxice și care la o folosire îndelungată pot genera rezistența organismului, devenind ele însele ineficiente. Ceea ce nu se poate întâmpla cu molecula produsă de bacteria modificată – aceasta este o substanță fiziologică, lipsită de toxicitate și care nu induce rezistență. Testele pe animale vor mai continua desigur multă vreme înainte ca noua terapie să poată fi aplicată la oameni. În plus, autorii descoperirii așteaptă nu fără emoții reacția comunității științifice internaționale. De-abia după aceea se poate aduce în discuție termenul la care noua tehnică va deveni, la rândul său, una standard...

Detectoare ultrafine de DROGURI

În curând aeroporturile ar putea beneficia de un sistem ultraperformant de depistare a celor mai fine urme de droguri și de materiale explozibile, existente pe pielea sau pe vestimentația pasagerilor. Protagonistul acestei invenții este profesorul Garry Settles de la Universitatea din Pennsylvania care a pornit de la un principiu simplu și anume că aerul cald ce învăluie corpul fiecărui individ conține printre altele, particule microscopice de piele și de urme chimice ale materialelor cu care a intrat în contact. Acest nor de aer cald poate fi vizualizat printr-o tehnică fotografică bazată pe diferențele de temperatură ale straturilor de aer. În timp ce călătorul se află sub poarta de control, aerul e aspirat de jos în sus și apoi trecut prin niște filtre speciale, particulele reținute de aceste filtre fiind încărcate electric și analizate de un spectrometru. Aparatul etalonat pentru diverse droguri și materiale explozibile recunoaște imediat „inamicul" declanșând un sistem de alarmă. Acest sistem folosit însă cu rea credință, poate obține amprenta genetică a individului supus controlului, pornind de la microparticulele de piele. *(D.M.)*

Întrebările mileniului

De ce FRUNZELE COPACILOR își schimbă culoarea toamna?

Există trei cauze pentru aceasta: durata nopții, pigmenții frunzei respective și clima locului (sau zonei) unde se găsesc respectivii copaci. Verdele frunzelor se datorește, după cum se știe, clorofilei, care, la rândul său, este produsă în prezența luminii. Toamna zilele sunt din ce în ce mai scurte, întunericul predomină și ca atare producția de clorofilă scade dramatic până la oprirea totală. Interesant este de ce galbenul este culoarea predominantă: aceasta se datorează pigmenților galbeni, bruni și oranj care sunt prezenți în permanență în frunze, dar sunt inhibați în prezența clorofilei. Alte două elemente care joacă un rol important sunt temperatura și umiditatea. Succesiunea de zile însorite urmate de nopți răcoroase are efecte spectaculoase. Într-o zi însorită, frunza produce o mare cantitate de zaharuri, în timp ce o noapte răcoroasă împiedică substanțele zaharate să iasă la suprafața frunzei. Iar combinația lumină –zaharuri stimulează producția de pigmenți roșii și violacei. După cum se vede, chimia ne furnizează o explicație extrem de precisă (și prozaică!) pentru culorile cu care ne farmecă toamna. Ceea ce nu face însă ca spectacolul pădurilor într-o zi luminoasă de octombrie să fie mai puțin spectaculos și impresionant... *(M.D.)*

Poate deveni SOARELE VERDE?

După cum se știe, verdele este una dintre culorile spectrului luminii albe. Cum identificăm însă nuanța de verde pe care locuitorii coastelor marine o observă, la răsăritul și apusul Soarelui? Când razele de lumină pătrund în atmosfera terestră ele sunt refractate și amploarea acestei refracții depinde de lungimile de undă, explică Andrew T. Young, astronom la universitatea din San Diego. Zonele verzi și albastre ale spectrului luminos sunt în general mai mult refractate decât cele roșii și portocalii. Culorile sunt deci separate ca într-o prismă. Pe o linie de orizont dreaptă, fără nori sau brumă, când există o diferență de temperatură bine marcată între apă sau pământ pe de o parte, și aerul de deasupra, pe de altă parte, lungimile de unde roșii și portocalii se diminuează până la dispariție. În aceste situații rămân numai cele albastre și verzi. *(I.S.)*

Au înlocuit motorina cu ulei de cocos

În localitatea Prachuap din Thailanda, țăranii au găsit o soluție ideală pentru a înlocui motorina necesară alimentării motoarelor de tractoare și camioane, mult prea scumpă pentru buzunarele lor. Ei au înlocuit prețiosul combustibil cu uleiul obținut din nucile de cocos a cărui cifră octanică este foarte apropiată de cea a motorinei. Noul combustibil se comportă excelent iar gazele din teava de eșapament au un miros foarte plăcut. *(D.M.)*

planet@IT

@ 1¾fe gigant

La New York s-a deschis la sfârșitul lunii februarie cel mai mare club de internet din lume. La o primă privire pare o mare bibliotecă, pentru că nu seamănă cu barurile obișnuite care oferă conexiuni la internet. Este aflată în faimoasa piață new-yorkeză Times Square și ocupă aproximativ 2000 de metri pătrați. În acest spațiu, 800 de ordinatoare foarte performante sunt conectate la web, prin rețele de mare viteză, din fibră optică. Clubul este deschis 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, nu este niciodată închis, nu există zile de vacanță sau cu orar redus. Acesta este cel mai mare local al firmei easyEverything, care are 15 astfel de edificii în toată lumea. În cazul cibercafenelei new-yorkeze, clienții au posibilitatea de a se conecta la internet plătind un dolar pentru cinci ore. Acest tarif asigură o conexiune sigură și lipsa problemelor de orice fel în timpul lucrului. Se pot consuma băuturi răcoritoare, iar utilizatorii pot solicita produse multimedia, aflate în proprietatea clubului. De asemenea, se pot folosi camerele web cu care sunt echipate fiecare computer sau pot suna la telefon, aflat lângă monitor. Toate sistemele sunt echipate cu monitoare de 17", cu ecran super-plat și nu afectează vederea, indiferent de numărul de ore petrecut cu ochii în ele.

@ Ciberstilou

Seamănă cu un stilou obișnuit, ce se găsește în orice librărie. Scrie pe o hârtie aparent obișnuită, cu cerneală aparent normală. Însă nu este un stilou normal, ci este ciberstiloul. Produsă de firmele Ericsson, Anoto și Time Manager, noua invenție permite trimiterea în memoria unui calculator sau pe ecranul unui telefon mobil WAP, a oricărui tip de text sau schemă, scrise pe o hârtie specială. În afară de cartușul cu cerneală, stiloul conține o cameră digitală, un procesor de imagine și un emițător de unde radio, numit Bluetooth, care funcționează ca protocol de comunicație fără fir. Dacă se găsește la o distanță de mai puțin de 100 de metri față de un telefon mobil sau de un computer, echipat cu un sistem adecvat de recepție, se poate primi ceea ce se scrie sau se desenează cu ciberstiloul. El este echipat cu un dispozitiv care înregistrează fiecare mișcare făcută de stăpân, cheia întregului proces de transformare a mișcării pe hârtie în informație digitală. Un ciberstilou va cântări 45 de grame.

@ www.progettomose.it

La adresa de mai sus se poate vedea 24 de ore pe zi, în direct, restaurarea statuii *Moise*, a lui Michelangelo. Ministerul italian al culturii a instalat în sala de lucru o cameră video care se poate orienta în orice direcție și a înlocuit barele metalice provizorii din jurul statuii, cu unele translucide. *Moise*, care făcea parte dintr-un grup de 40 de opere de artă, împodobește mormântul Papei Iuliu al II-lea, în templul *Sfântul Petru* din Vincoli. Grație acestei inițiative, vizitatorii de pe web vor putea face o vizită virtuală în acest edificiu și se vor putea bucura de evenimentele ce vor avea loc aici, printre care un concert al compozitorului Michael Nyman. *(GEORGE VADIM CUȘNARENCU)*

Inexplicabilul de lângă noi

INCEPUTURILE FRANCMASONERIEI

ION ŢUGUI

Cu acest titlu încerc să răspund cititorilor care mi-au pus întrebarea: De unde, de când francmasoneria?

Cu toate că lucrurile par limpezi, în jurul francmasoneriei mai stăruie multă confuzie. Este sigur că acest curent european apare în structurile intime ale esoterismului, la finele secolului al XIV-lea. Nu se exclude nici ipoteza apariţiei francmasoneriei mai înainte, cunoscute fiind o seamă de texte „întemeietoare". Este sigur că francmasoneria apare în sânul unor bresle, unor meşteşuguri organizate în corporaţii de meserii specifice evului mediu. Anglia şi Scoţia sunt locurile de baştină ale curentului. Corporaţia zidarilor, din Londra, este citată la 1356 drept începutul formaţiunilor francmasonice. Un început sub auspiciile polemicii şi al unor manifestări aproape ostile între cele două categorii de zidari, zidarii cioplitori şi zidarii care puneau piatra la locul ei în zid.

În secolul al XV-lea apare probabil prima „loja" francmasonică, după aplanarea conflictelor şi formarea unei corporaţii puternice; ideea de lojă era mai veche, însă abia sistemul de organizare a muncii o întăreşc şi o fac operaţională. Iniţial, rolul lojelor l-a definit Scoţia, încă în anul 1400, din nevoia foarte „actuală" de a coagula diferitele meserii într-un fel de bloc, de încorporare pe principiul devenit viabil abia în secolele moderne ale istoriei Europei.

Un moment important în istoria francmasoneriei este reprezentat de trecerea de la masoneria operativă la masoneria speculativă. Se redescoperă „vechile obligaţii", textele întemeietoare, adică, se pun bazele aproape doctrinare ale masonilor, la această faptă contribuind şi unii episcopi care fac elogiul aproape sacru al construcţiei, constructorilor, creaţiei. O dată însuşită doctrina, membrii se vor conforma ei într-un chip aproape religios. Apar aşadar obligaţiile, datoriile, sistemul structurat (aproape) politic! Iată cum sună un text francmasonic referitor la „originea meseriei": „cea mai frumoasă, zidăria, în arta geometriei întemeiată de Euclid. Practicarea Meseriei este legată de aceea a ajutorului reciproc şi a fraternităţii". Şi iată că de la această postulare de altfel remarcabilă, ajutorul reciproc şi fraternitatea sunt păstrate în sistemul lojei, unde secretul este binevenit şi bine respectat!

Dar de la aceste începuturi morale şi doctrinare, câteva secole mai târziu masoneria se înnoieşte, apar marile loje, o vreme pur englezeşti iar mai apoi centrifugale. Se mai păstrează amintirea corporaţiilor medievale, dar şi caracterul esoteric renascentist. La urma urmelor, francmasoneria continuă să fie o organizare profesională, într-un cuvânt, *operativă*, dar dobândeşte în timp o bază intelectuală şi deopotrivă religioasă în sens esoteric.

Ce este francmasoneria modernă? Dincolo de speculaţiile care se tot fac pe seama acesteia, trebuie reamintit că şi în modernitate masonii păstrează aproape integral bagajul doctrinar şi esoteric de la începuturi. Această „moştenire" îi conferă tăria şi îi justifică secretele. Poate că nu vom şti niciodată ce sunt de fapt acele secrete, oricum masonii moderni sunt recoltaţi adeseori dintre elite. Nu putem spune că masoneria ar fi o „formă democratică" de coagulare a conştiinţelor. Însă din trunchiul ei bine dezvoltat în secole, din concepţiile şi conceptele care asamblează un sistem complex, francmasoneria va trăi în zilele noastre fenomenul ramificărilor, al desprinderilor mai mult sau mai puţin sectare. Astfel, azi s-a ajuns la mai multe ramuri masonice şi implicit la mai multe posibilităţi de opţiune pentru cei care vor să se identifice cu o ramură masonică...

Există, cum e şi firesc, nu puţine speculaţii pe seama masoneriei. Azi acestea par mai puţin doctrinare, şi mai mult istorice în sensul concret al realităţii. Ipotezele şi speculaţiile referitoare la francmasoneria „ca mijloc de manevrare" sunt foarte greu de dovedit. Zidarii iniţiali azi s-au armonizat...

Înconjuraţi de baze extraterestre

O alianţă mondială CONTRA EXTRATEREŞTRILOR?

DAN D. FARCAŞ

Philip Corso, în cartea *The Day After Roswell* (1997), părea convins că ruşii erau foarte bine informaţi că adevărata ţintă a programului SDI „Iniţiativa pentru apărare strategică – războiul stelelor" sunt de fapt extratereştrii. El scrie astfel: „Ambele superputeri ştiau cine era adevărata ţintă a SDI; în nici un caz rachetele balistice intercontinentale, ci OZN-urile, vehiculele extraterestre care se considerau invulnerabile şi invizibile, în vreme ce roiau la limita atmosferei noastre (...) mutilând vitele în teribile experimente biologice, ba chiar răpind oameni pentru teste medicale şi hibridarea speciilor". „Războiul rece şi-a jucat rolul magic pentru ambele superputeri, permiţându-le să pregătească apărarea împotriva extratereştrilor".

În Acordul despre măsurile în vederea reducerii riscurilor unui război nuclear între URSS şi SUA, semnat în 1971, Articolul 3 suna astfel: „Părţile se angajează să se informeze imediat una pe alta, imediat ce vor repera un OZN (...) dacă astfel de fenomene pot provoca un pericol de dezlănţuire a războiului nuclear între cele două ţări".

Tim Swartz, în *Conspiracy Journal*, remarcă similaritatea istoriilor ruseşti şi americane privind OZN-uri prăbuşite şi extratereştri capturaţi, ceea ce ridică problema că grupuri de interese aflate la putere, în America şi în alte ţări, lucrează laolaltă pentru a dezinforma publicul larg în această privinţă. Nu trebuie neglijată nici ipoteza că în loc să recunoască faptul că nu ştiu ce se întâmplă, anumite cercuri încearcă să profite de psihoza ipoteticei invazii extraterestre, spre realizarea unor obiective proprii.

Jacques Vallée era de părere că ne aflăm confruntaţi cu o inteligentă mişcare de dezinformare. Ca orice astfel de acţiune, ea este structurată pe mai multe nivele, ca foile de ceapă. Un prim strat este că „fenomenul OZN nu există". În jurul acestuia, vine al doilea strat, exemplificat prin documentele tip *Majestic-12*, care afirmă că guvernul şi Casa Albă cunosc adevărul despre OZN-uri dar îl ascund. A treia foaie de ceapă, servită de Lear, Cooper etc. susţine că extratereştrii sunt aici şi ei sunt cei ce conduc de fapt lumea. Afirmaţiile acestea au un efect notabil asupra marelui public, destabilizând, între altele, şi cercetarea serioasă a fenomenului OZN.

Un simptom, foarte interesant în acest sens, este schimbarea, survenită după 1990, privind optica producătorilor şi realizatorilor de filme despre extratereştri, cu mare impact asupra publicului. Dacă, în urmă cu două-trei decenii, filme ca *E.T.* sau *Întâlnire de gradul III* încercau să promoveze imaginea unor extratereştri buni, simţitori, cooperanţi, mai recent, filmul *Independence Day*, lansat în august 1996, ia în derâdere pe cei ce-şi imaginează o posibilă colaborare cu supercivilizaţiile extraterestre, argumentând, explicit, că invazia este iminentă şi singura opţiune faţă de această invazie este cea militară. Acest film a şi dus la vii discuţii în mediile guvernamentale – mai ales după întrebări în acest sens puse de presă – dacă conducerea ţării ştie într-adevăr ce trebuie să se facă dacă o astfel de eventualitate s-ar adeveri. Punând alături toate piesele acestui mozaic, declaraţiile unora ca Lear, Cooper sau Lazar, ori cartea lui Philip Corso, dar şi recunoaşteri surprinzătoare venite din partea unor oficialităţi sau militari, ca şi alte acţiuni destinate manipulării opiniei publice, ne putem întreba dacă nu cumva toată această zvonistică este finanţată de mai marii unei industrii de armament rămasă, după 1990, fără un inamic credibil. Aşa cum scria, de pildă, Jean Sider: „Amăgeala cu războiul rece convenea de minune industriaşilor americani... După îngroparea războiului rece a fost nevoie să se creeze un alt suport pentru a justifica comenzile enorme de armament care fac să funcţioneze multe uzine din SUA".

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/9

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

ÎNTÂMPLAREA

măsura tuturor lucrurilor?

MIHAELA DOROBANŢU

Existenţa unor mărturii greu de contestat privind realizarea de contacte telepatice şi/sau de altă natură între diferite planuri ale existenţei, readuce în atenţie problema „calităţilor paranormale" ale diverselor persoane. În ceea ce priveşte visele telepatice, existenţa unor experienţe anterioare nu este atât de importantă: în orice caz, nu mai importantă decât capacitatea de a-şi aminti visele avute. Şi aici intervine încă un element: pregătirea experimentului. Chiar dacă pare surprinzător, „protecţia" experimentală este mai pronunţată în parapsihologie decât în psihologia „obişnuită". De exemplu, în experimentele de inducere telpatică a viselor, este strict interzisă orice furnizare de indicaţii senzoriale subiectului. Marea problemă este legată de rolul hazardului. Unul dintre autorii studiului privind visele telepatice, Dr. Alan Vaughn, se întoarce acasă după o zi de lucru, fredonând un cântec amuzant despre o dansatoare din Hawaii, pe care îl auzise la un radio: acasă aprinde televizorul şi după câteva minute de film apare un grup de dansatoare unduindu-se în ritmul unui hula-hop! În aceeaşi seară, puţin mai târziu, în acelaşi film apare eroina principală în mijlocul junglei, purtând un sarong. Inutil de adăugat că atunci când după câteva minute schimbă programul, dă peste un film documentar în care o tânără prezenta un sarong lângă o piscină, înconjurată de o vegetaţie de junglă... Simple coincidenţe? Dacă da, cum trebuie interpretate? Unde trebuie situate în cadrul studiului? O persoană înclinată să creadă în Percepţia Extrasenzorială va fi dispusă să intuiască o relaţie între dansatoarea din cântec la care se gândeşte subiectul şi cea care apare pe ecranul televizorului. Dar cea de a doua coincidenţă? Un sceptic va folosi acest argument pentru a respinge fără nici o ezitare totul. Un scenarist de la Hollywood va folosi materialul pentru un scenariu de film tipic american!

Cine are dreptate? Cum trebuie tratat totul? Pentru că nu este vorba de un jurnal de ştiri TV, unde scene mai mult sau mai puţin asemănătoare se pot oricând găsi pe orice canal, ci de scene, de un decor chiar, destul de rare chiar şi în prezenţa unui număr de canale din care să poţi alege. Şi atunci trebuie, totuşi, să te îndrepţi spre un statistician serios, care, din multitudinea datelor tale să încerce să „construiască" un anume scenariu. Care să poată fi identificat şi în cazul unor experimente cât de cât asemănătoare. Pentru că există un element indispensabil, o condiţie pe care trebuie să o îndeplinească orice experiment ştiinţific dacă este să-şi merite acest nume: se numeşte „repetabilitate". Experienţa trebuie concepută şi condusă în aşa fel încât să poată fi repetată de oricine altcineva, iar rezultatul obţinut să fie acelaşi – sau foarte aproape. Indiferent că este vorba de ştiinţa tradiţională sau de cea a parapsihologiei.

Între scepticism şi credulitate

NAVETIŞTII

lumii invizibile

PAUL IOAN

Unul din cele mai răspândite fenomene ce ţin de halucinaţiile audio-vizuale este aşa-numita călătorie dus-întors prin lumea invizibilă a planetelor Sistemului nostru Solar, dar şi prin alte „galaxii populate cu fiinţe luminate". Parapsihologii din mai multe ţări europene, asiatice şi din SUA fac faţă cu greu avalanşelor de astfel de „navetişti", a căror principală „misiune" este de a aduce din „alte zări" înţelepciune şi soluţii salvatoare...

Richard Bélinoir, un francez de 63 de ani, se consideră un discipol al primului mare „călător extatic", suedezul Emmanuel de Swedenborg (1688-1772). Ca şi înaintaşul său, Bélinoir are veşti proaspete de pe Mercur, Jupiter sau Marte. Le consemnează şi le comentează în cărţi cu succes financiar, acordă interviuri, învaţă ebraica şi greaca veche, iar latina o are la degetul mic. Turismul parapsihologic interplanetar îi impune să citească în original cele mai vechi versiuni ale Bibliei, pentru că „în lumile de dincolo de percepţia normală" numai un mare învăţat poate înţelege ce i se transmite. Entităţile superioare trăitoare pe alte planete (inaccesibile trupului uman, ci doar anumitor spirite) nu vorbesc o limbă cunoscută pe Terra, ci una universală „a Cerurilor", şi îşi adaptează discursul conform cu vibraţiile spiritului elevat ce le vizitează...

Deşi entităţile mercuriene, marţiene sau jupiteriene nu au un scop precis în legătură cu evoluţia vieţii pe Terra, spusele lor pot fi utile oamenilor aparţinând religiilor monoteiste (în special creştine), căci „decăderea moralei poluează mai mult decât un milion de fabrici" (citatele sunt din lucrarea „Moi et L'Universe" de Richard Bélinoir, Paris, 2000).

În faţa atâtor elucubraţii, ne întrebăm dacă un astfel de personaj poate avea adepţi dezinteresaţi (nefăcând parte dintr-un „Club" cu activităţi mercantile subterane). Ei bine, în loc de prozeliţi înfocaţi, s-a născut de câţiva ani fenomenul concurenţei în domeniul călătoriilor extatice. Un alt vizionar pune în circulaţie „aberaţii şi mai aberante", după cum se exprima dezgustat un comentator francez. Apoi un altul, şi altul, într-un circuit fără sfârşit de impostori ce exploatează credulitatea inflaţionistă de peste tot în lume.

CÂND SE CUTREMURĂ PĂMÂNTUL...

MIHAELA DOROBANŢU

Ţară cu o bogată activitate seismică, România – mai ales noi, locuitorii ei – a fost practic permanent preocupată de tot ce reprezintă cutremurele de pământ – subiect, de asemenea, intens mediatizat şi susceptibil de a crea o puternică emoţie la nivel uman. Acum 24 de ani, întreaga ţară, dar mai ales Bucureştiul, au fost lovite de una din cele mai cumplite calamităţi pe care le-au cunoscut vreodată – cutremurul din 4 martie. Cât am învăţat din această lecţie, cât ştim şi mai ales ce ar trebui să ştim despre cutremure, care este nivelul de risc seismic al României – iată doar câteva din întrebările care revin de multe ori în scrisorile corespondenţilor noştri. Ca de obicei, am apelat la specialişti şi vom încerca să răspundem cât mai cuprinzător cu putinţă cu ajutorul

Dlui Prof. Dr. GHEORGHE MĂRMUREANU, Directorul General al Institutului Naţional de Cercetare şi Dezvoltare pentru Seismologie din Bucureşti

CE ESTE UN CUTREMUR?

Un eveniment seismic are loc când la suprafaţă sau în interiorul Pământului se produce o degajare a unei energii potenţiale acumulate (în sursa seismică). Pentru cutremure, această energie este o energie potenţială de deformare, care tensionează mediul.

Cutremurele de pământ (seismele) sunt fenomene geologice cu caracter violent de natură şi origine foarte variată. Pentru teritoriul ţării noastre prezintă o importanţă cutremurele de origine tectonică, din această categorie făcând parte şi cutremurul din 4 martie 1977.

Conform teoriei expansiunii fundului oceanelor şi a tectonicii plăcilor (tectonică globală), scoarţa terestră este formată dintr-un număr de „plăci" (mari unităţi structurale ale litosferei terestre) şi subplăci (blocuri) litosferice rigide, care se reazemă în adâncime pe astenosfera terestră, aflată în stare parţial topită la presiuni şi temperaturi ridicate. Se deosebesc 12 plăci **majore**: Eurasiatică, Africană, Americană, Pacifică, a Somaliei, Arabică, a Indiei, a Filipinelor, Antarctica, Nazca, Cocos şi Caraibilor. La limitele lor pot să apară şi micro –, sau subplăci: blocuri mai restrânse ale litosferei mărginite de centuri active, dar care nu au surse interne de expansiune sau acest proces este slab şi lipsit de liniaritate, ca de exemplu subplaca interalpină reprezentată de sectorul panonic şi transilvan dintre Alpi şi Carpaţi.

Curenţii de convecţie termică din astenosferă determină o mişcare continuă a plăcilor unele faţă de altele. Această deplasare relativă a plăcilor litosferice, separate prin dislocaţii profunde, este frânată îndeosebi de forţele de frecare ce se nasc pe suprafeţele de contact dintre plăci, generând tensiuni care cresc în timp, ceea ce duce la acumularea unor mari cantităţi de energie de deformare mai ales în zonele de margine ale plăcilor. La un moment dat, când echilibrul plăcilor cedează, se produc alunecări bruşte ale lor pe planul faliilor şi chiar ruperi în interiorul scoarţei terestre. Şocurile datorate acestor fenomene brutale se propagă sub formă de unde, cu viteze foarte mari şi însoţite de eliberarea unor cantităţi uriaşe de energie. Efectul – vibraţii ale scoarţei terestre. Acestea constituie manifestările cunoscute sub denumirea de cutremure de pământ sau seisme.

CARACTERISTICILE SEISMICITĂŢII ROMÂNIEI

Fără a se putea compara din punct de vedere al seismicităţii globale cu alte regiuni de pe Pământ, teritoriul României prezintă o activitate seismică ridicată, uneori cu manifestări de o violenţă care justifică încadrarea cauzelor lor în categoria cutremurelor distructive, considerate printre marile calamităţi naturale.

Seismicitatea teritoriului României este determinată de procesele seismotectonice din acest teritoriu iar influenţa regiunilor seismice vecine se observă în sud (Oltenia şi Dobrogea), vest (Banat) şi nord (Maramureş). Seismicitatea României este rezultată din energia eliberată de cutremurele **crustale** (denumite şi **normale**) a căror adâncime nu depăşeşte 60 km şi de cele **intermediare** (caz unic în Europa, similare cu cele de sub Munţii Hindu Kush-India şi de sub Bucaramanga-Columbia) ale căror focare se găsesc între 60 – 200 km.

Dintre toate zonele epicentrale (Vrancea, zona Munţilor Făgăraş şi Câmpulung, Banat, Oradea, Crişana şi Maramureş zona litorală a Dobrogei de Sud şi a Dobrogei de Nord), Vrancea este de departe cea mai importantă prin energia cutremurelor, aria lor de macroseismicitate şi caracterul persistent şi confinat al epicentrelor, din care cele **intermediare** sunt distribuite doar pe 5500 km² şi înconjurate cu o coroană spre exteriorul Carpaţilor de 3700 km² cu **seisme crustale/ normale**. De menţionat că între 40 şi 60 km adâncime nu este nici o activitate seismică. În zona epicentrală Vrancea se produc seisme la adâncimea de 70-200 km (deci subcrustale) cu energie mare, resimţite pe arii întinse, două-trei asemenea evenimente pe secol având magnitudinea pe scara Richter, M=7-7,7 şi o energie de $10^{22} – 10^{23}$ ergi, cu caracter distrugător. Majoritatea acestor seisme sunt produse prin **forfecări determinate de compresiune** ca urmare a coliziunii continent-continent din zona Carpaţilor Orientali. Zona de unire a graniţelor celor patru plăci, separabile pe teritoriul României, ce corespunde cu intersecţia în regiunea Vrancea a unor aliniamente tectonice cu dimensiuni continentale, rămâne zona cea mai activă seismo-tectonic pe teritoriul României.

Natura variată în detalii a proceselor de rupere în focarul cutremurelor intermediare vrâncene şi influenţa structurii crustei terestre traversată de undele seismice fac ca izoseistele (linii de egală intensitate seismică) să aibă o formă alungită NE-SV, iar unele cutremure să se resimtă mai puternic în Moldova (de exemplu cele din 10 noiembrie 1940 şi din 30 august 1986) sau în Muntenia (de exemplu cel din 4 martie 1977), în funcţie de focalizarea energiei seismice şi de adâncimea focarului.

În alte regiuni ale ţării se produc cutremure normale, adică intra-crustale (focare la 5-30 km adâncime), de joasă energie şi intensitate, uneori policinetice (cu numeroase replici după şocul principal).

(Va urma)

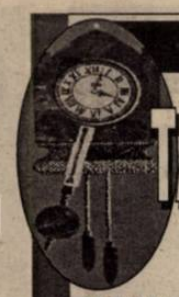

Anatomia secundei

TABERE-ŞCOALĂ

ALEXANDRU MIRONOV

Într-un film de excepţie (titlul aproximativ: „Am nevoie de bistari!", cineastul Jean Yanne imaginează o situaţie în care un tânăr şi talentat capitalist francez se îndrăgosteşte de o tânără activistă sindicală, pusă pe greve şi marşuri de protest, şi se apucă să inventeze tot felul de combine economice (întreprinderi, companii) pentru a ajuta... Partidul Comunist! Grija principală a capitalismului de acum un sfert de veac, când s-a făcut filmul, era cea a activistei: locuri de muncă, cât mai multe şi cât mai bine plătite, pentru clasa muncitoare!

...Dar clasa muncitoare, spune Alvin Toffler, a dat de bucluc, cu clasa, prin 1966, anul când, pentru prima dată în istorie, „gulerele albe" („white collars" – inginerii, tehnologii, intelectualii industriilor) au depăşit, ca număr, „gulerele albastre" („blue collars" – muncitorii clasici de uzină). De atunci lumea s-a schimbat cu totul.

...S-a schimbat în aşa măsură încât nu seamnănă un continent (capitalist) cu altul (tot capitalist). O Europă sindicalizată care „patinează" pe piaţa muncii, la nişte procente de şomaj înspăimântătoare (10 la sută-12 la sută), alături de o Americă de Nord cu foame de locuri de muncă, încărcată de IMM-uri flexibile, elastice, apărând şi dispărând cu viteză, deci nepermiţând, în cadrul acestor întreprinderi mici şi mijlocii, nici amestecul statului şi nici sindicalizarea. Despre această super-piaţă a muncii din SUA se spun lucruri uluitoare. Se zice, de pildă că nevoia de vânzători şi, în general, de specialişti în servicii, este atât de mare încât IMM-urile îşi fură pur şi simplu angajaţii una de la alta, supralicitând la salarii! Iar piaţa muncii în Silicon Valley şi pe alte şantiere informatice are acută nevoie de oameni cu pregătire, în 2001 cererea industriei INTERNET-ului fiind prevăzută la peste 1 milion de specialişti! De unde? Păi, în primul rând, din Europa, unde, pe de o parte, fuziuni gigantice gen Alcatel-Thompson (electronica pentru armată, telecomunicaţii, informatică) în Franţa sau United Bank of Switzerland (un colos bancar al Elveţiei, născut din unirea unor vechi bănci) înseamnă mai puţine locuri de muncă, iar în al doilea rând industriile inteligente ale Europei de Est încă nu au capacitatea de a opri scurgerea, hemoragia de creiere de valoare – mai ales tinere (până una alta, companiile informatice folosesc munca pe fuse orare, adică o problemă pornită în centrala din SUA este transmisă prin INTERNET şi continuată, la închiderea programului în America, de soft-isti din India sau Bangladesh, unde s-a făcut ziuă; la închiderea zilei de muncă pe subcontinetul indian problema este retransmisă centralei, tot pe INTERNET, şi va fi continuată de americani etc., etc.).

Europa, cu nivel de viaţa mai bun, de fapt, decât America, încearcă şi alte strategeme – săptămâna de muncă de 35 de ore fiind unul dintre pariurile premierului Franţei Lionel Jospin dar şi folosindu-se informatizarea şi globalizarea prin dezvoltarea IMM-urilor pe bătrânul continent (Italia este campioana europeană în domeniu) – una peste alta, însă, Lumea Veche încă pare a fi încleştată într-o bătălie de moarte cu fiara numită şomaj. Nu ştiu ce gândesc mai marii socialului de la noi despre problemele şi soluţiile pieţei muncii, preocupat fiind eu de viitor, aş încheia aceste rânduri cu o adresare către ministrul muncii şi solidarităţii sociale.

Domnule Ministru, permiteţi-mi să vă desenez un proiect de învăţare cu şanse de aplicare, proiect pe care am încercat să-l „mişc" atunci când puteam iniţia o hotărâre de Guvern, dar la care n-am reuşit să-mi conving colegii – poate reuşiţi dvs...

Îl descriu punctual, preluând ca bază o staţiune pentru tineret, Izvorul Mureşului, staţiune care aparţine Ministerului Tineretului şi Sportului, şi unde preţurile de cazare-masă pot fi controlate. Vă propun să ducem în lunile februarie sau martie, experimental, 120 de tineri şomeri pentru o luna de... *somaj activ* în acest loc, băieţii şi fetele urmând a-şi plăti cu ajutorul de şomaj pe acea lună atât şederea în munţi, cât şi şcolarizarea pe care MMSS, MTS şi Ministrul Educaţiei şi Cercetării o vor iniţia. Tinerii vor învăţa, câte 2-3 ore pe zi, utilizarea PC-ului (dar şi a altor unelte electronice ale prezentului: fax, centrala telefonică, aparate casnice etc.), vor face o oră-două de contabilitate, curs elementar, un curs de management (MTS are experienţa în aşa ceva, între 1993 şi 1966 s-au făcut, în tabere, sute de asemenea cursuri, iar în profesorul Andrei Csiki, directorul de tineret şi sport al judeţului Harghita, puteţi avea deplină încredere, va „descurca" acţiunea); tinerii vor fi instruiţi în servicii diverse – turistice, hoteliere, comerciale, de birotică etc. La sfârşit, vor căpăta şi o diplomă, dar acesta este un amănunt faţă de cât de folositoare poate fi cu adevărat această lună petrecută în tabăra-şcoală.

Înmulţiţi cu 12 – numai pentru Izvorul Mureşului – dar imaginaţi-vă că ministerele de care vorbesc ar iniţia asemenea cursuri în cel puţin 100 de locuri simultan (MEC este proprietarul a 225 tabere!), şi vă rog să fiţi de acord ca ajutorul pe care îl vor primi şomerii activi (120x12x100=144000!) este cu adevărat substanţial. Repet, fără cheltuială în plus, ba mai dezvoltând şi tabăra-şcoală („averea" MTS sau MEC) şi oferind posibilităţi de câştig în plus pentru profesorii şi instructorii implicaţi.

Ce ziceţi?

Revine în actualitatea românească

VIOLENŢA un „virus" care face ravagii

PAUL IOAN

„Am lovit-o cu vătraiul pentru că a uitat lumina aprinsă..."

...Iar fetiţa de opt ani i-a murit mamei (care mai duhnea încă a alcool), în braţe! Această dramă s-a petrecut într-o comună a judeţului Prahova. A urmat o mediatizare isterică şi isterizantă, fără ca ziarele de scandal să facă şi o analiză psiho-socială a cazului. Cititorii trebuie bombardaţi cu violenţă, cu gesturi la limita condiţiei umane, pentru a se vinde. Să comparăm această situaţie cu una similară petrecută recent în Anglia: Liverpool, o mamă şi-a izbit şi înţepat fiica cu o umbrelă, iar minora a fost internată două săptămâni. Un ziarist englez, comentând abominabila faptă, şi-a intitulat articolul: „De ce nu a lovit-o cu o carte din bibliotecă?" Jurnalistul era convins că agresivitatea din sânul familiei nu poate dispărea, dar se poate atenua prin educaţie. El atingea (cu o ironie discutabilă) nuanţa socio-culturală a acestei probleme.

Sălbăticia intra-familială se declanşează, în peste 85 la sută din cazuri, în mediile cu o precară pregătire şcolară, iar dintre acestea, în *peste 90 la sută agresiunile se petrec pe fondul consumului de alcool.* Aceste statistici americane par să fie foarte asemănătoare în toată lumea. Poliţia română arată în repetate rânduri (şi totuşi, poate nu suficient de mult) că majoritatea covârşitoare a actelor de violenţă se petrec sub influenţa alcoolului, iar *numărul violenţelor de toate genurile s-a dublat faţă de anul 1990, atingând o medie de 35-45 cazuri la suta de mii de locuitori, pe an.* Cine poate diminua numărul barbariilor din sânul familiei?

În sfârşit, Justiţia intervine energic

După mulţi ani de „hibernare", justiţia română a devenit mai atentă la flagelul brutalităţii în familie. Astfel, o recentă dezbatere televizată (TVR-1), având-o în prim-plan chiar pe doamna Rodica Stănoiu, Ministrul Justiţiei, a întors pe toate feţele (pentru prima oară la o oră de maximă audienţă) şi cu mult realism problema „violenţei domestice". Dar lucrul esenţial care trebuie realizat prin legea aferentă şi aflată în discuţie, subliniat de titulara Justiţiei, este DOBÂNDIREA DE CĂTRE VICTIME A ÎNCREDERII ÎN AUTORITĂŢILE DE RESORT, ÎN CONDIŢIILE ÎN CARE ACESTEA ÎŞI FAC DATORIA ŞI REUŞESC, ÎN PRIMUL RÂND, SĂ-I FACĂ PE CEI AGRESAŢI SĂ NU MAI PĂSTREZE DISCREŢIA (JENA) FAŢĂ DE CELE ÎNTÂMPLATE ÎN SÂNUL FAMILIEI. Centrele de primire a victimelor şi asistenţa lor medicală, psihologică şi, după caz, juridică trebuie generalizate în toată ţara şi mediatizate sistematic.

„JUNGLĂ" LA DOMICILIU

Copii maltrataţi, mame criminale, taţi bătăuşi, incesturi permanentizate, retragerea de la şcoală şi trimiterea la cerşit, neveste desfigurate de soţi... Ce facem?

Cultul violenţei televizate şi generaţia de mâine

Dezbaterea social-juridică amintită a fost însă torpilată de scenele de agresiune din filmele difuzate de alte televiziuni. Şi dacă se mai îndoieşte cineva că ar exista vreo influenţă asupra minorilor, să amintim succint care sunt concluziile cercetătorilor de la Centrul Internaţional de Studiu al Copilăriei, cu privire la impactul psihologic al violenţei pe micul ecran:

☹ *IMITAŢIA – copilul se identifică cu un anume personaj şi-i imită gesturile şi cuvintele;*

☹ *IMPREGNAŢIA – modelele vizionate (cele care fac mare atingere sensibilităţii umane) sunt stocate în memoria de lungă durată a scoarţei cerebrale;*

☹ *DEZINHIBIŢIA – scenele dure îl inspiră pe copil (şi nu numai), şi acesta îşi poate pierde foarte uşor discernământul în anumite împrejurări, pe fondul disipării inhibiţiei;*

☹ *DESENSIBILIZAREA – vizionarea repetată a scenelor violente creează obişnuinţa cu astfel de situaţii, care cu timpul devin „normale" din punct de vedere comportamental.*

Deci, păziţi copiii de părinţi, feriţi copiii de filmele ce promovează cu obstinaţie atrocităţile! Căci iată ce arată un sondaj al Organizaţiei „Salvaţi Copiii":

☹ *12 la sută din copiii chestionaţi sunt lăsaţi în voia soartei, să-şi petreacă tot timpul liber după bunul lor plac, în anturaje necunoscute părinţilor;*

☹ *între 25 şi 40 la sută nu beneficiază de tandreţea părinţilor, nu aud aproape deloc o vorbă bună, o încurajare, un sfat adecvat vârstei lor;*

☹ *60 la sută dintre copiii de 10-14 ani ar încerca „aventura străzii" (fuga de acasă) din cauza, esenţială, a violenţei în familie (generată de abuzul de alcool al părinţilor şi diminuarea, în consecinţă, a veniturilor).*

Dar degeaba justiţia şi instituţiile de ocrotire a victimelor violenţei în familie vor acţiona cu mai multă forţă, dacă în programele de ştiri, în filme şi chiar în emisiuni umoristice derizorii vor abunda informaţiile abrutizante. Sperăm să ajungem în situaţia de a acţiona asupra cauzelor, şi nu a efectelor acestui flagel.

E bine de ştiut

Câte ceva despre VARICELĂ

Varicela este îmbolnăvirea care debutează, aparent, fără simptome declarate în prealabil. Astfel, în afara unor slabe semne de răceală, cum ar fi: uşoare înroşiri în gât, dureri de cap, se semnalează creşterea febrei până la 38º-39º C. În plus însă pielea corpului, se acoperă cu mici băşicuţe de mărimea unei gămălii de ac, până la cea a unui bob de linte, pline cu lichid transparent care se tulbură, formează o crustă, după care se usucă şi cad. La început deci aceste semne se declară pe trunchi apoi „năvălesc" pe membre, faţă, mucoasa bucală şi chiar pe pielea capului. Paralel cu această erupţie însă apare un prurit intens.

Agentul patogen al varicelei face parte din virusurile herpetice şi are ca predilecţie vârsta cuprinsă între 3-10 ani. Contaminarea se face prin picături Pflüger, dar mai ales prin contact direct cu bolnavul. Vindecarea lasă virusuri inactive în organism care în ani, la vârsta adultă, pot declanşa zona zoster. Timpul de incubaţie este de 9-28 zile, mai frecvent 14 zile de la contaminare.

Aparent, în plină sănătate, copilul devine trist, palid, nu mai are poftă de mâncare, este nemulţumit. La apariţia, însă, a primelor simptome trebuie chemat medicul pediatru, bolnavul va rămâne la pat, în cameră bine încălzită. Pe parcursul bolii se pot declanşa dureri de cap, stări de vomă, spasme prin ruperea veziculelor şi mai des formarea de cicatrice inestetice. Acesta este motivul pentru care bolnavii de varicelă trebuie opriţi să se scarpine, celor mai mici li se acoperă palmele cu tifoane sterile şi mănuşi.

Nou-născutul şi sugarul au imunitate de 4-5 luni prin anticorpii primiţi de la mamă, dacă aceasta a avut varicelă, deci s-au imunizat natural. Când copilul a fost expus riscului de infecţie, evoluţia bolii poate fi „calmată" prin vaccinarea cu gamaglobulină. Este posibil, ca o dată cu repausul la pat, febra să persiste. În astfel de cazuri nu se mai dă bolnavului preparate cu acetilsalicilic (aspirină) pentru că în contact cu virusul, acestea pot declanşa simptome grave. În principal, tratamentul varicelei se rezumă la loţiune sau pudră antipruriginoasă, dietă lichidă – dacă este afectată şi mucoasa bucală – şi gargară cu infuzie de muşeţel.

După ce crustele s-au uscat este permis duşul cu apă călduţă.

Dr. VALERIU MANTA

MODA 2001

Mereu nr. 1. *Nu mai reprezintă de mult o surpriză creaţiile Casei Chanel. Şi de această dată s-au impus prin nota de eleganţă clasică, prin rafinament şi feminitate deosebită. Cum imaginile sunt extrem de elocvente nu ne rămâne decât să vă îndemnăm să le admiraţi şi eventual să vă alegeţi modelul preferat.*

„Subiecte de senzaţie"

În ultimul timp buletinele de ştiri ne înfăţişează noi subiecte de senzaţie. Copii bătuţi, maltrataţi, violaţi sau chiar ucişi. Şi nu de către cine ştie ce dezaxaţi ci de cei care le-au dat naştere, de cei binecuvântaţi de Dumnezeu să-i apere şi să-i iubească. Ne îngrozim, ne întristăm, chiar ni se strecoară lacrimi în ochi şi ne întrebăm cum este posibil. Cum pot fi numiţi aceşti părinţi? Oameni, desigur, nu. Animale... Nu cunosc animale care să-şi violeze sau să-şi ucidă puii. În alte ţări există telefoane gratuite la care copiii pot suna în cazul în care sunt bătuţi sau simplu stresaţi, enervaţi. Copii care-şi reclamă părinţii pentru că le-au dat o palmă, că i-au închis în camera lor să înveţe sau le-au interzis să iasă la joacă. Copiii sunt trataţi cu toată răspunderea şi seriozitatea. Părinţii au aflat că nu sunt proprietarii copiilor lor şi că nu pot face uz de ameninţarea „eu te-am făcut, eu te omor!". Orice corecţie aplicată părinteşte se poate transforma dintr-o acuzaţie într-un rechizitoriu legal. La noi, copiii sunt aruncaţi în stradă să cerşească, sunt obligaţi să se prostitueze sau sunt violaţi de propriii părinţi. Rudele ştiu. Chiar şi vecinii ştiu. Poate ştiu şi cei care ar trebui să vegheze la liniştea comunităţii. Şi? Legislaţia nu-i obligă să intervină. Nici nu-i pedepseşte dacă, prin neglijenţa sau ignoranţa lor, permit producerea unor drame. Şi copiii, victime nevinovate şi neputincioase ale hăului din părinţii lor în care ar fi trebuit să existe sentimente, zac în spitale sau pe străzi sau chiar în cimitire. Uneori poate ei văd copii fericiţi ţinuţi de mână de părinţi iubitori. Şi se întreabă a cui este vina. De ce sunt osândiţi să trăiască în mizerie şi suferinţă. Părinţii nu ţi-i alegi. Ţi se dau.

Cineva spunea că nu orice om merită să devină părinte. Pentru a obţine un permis de conducere sau a profesa – nu numai în învăţământ – trebuie să treci un test psihologic. Dar ca să dai viaţă unui copil nu trebuie să dovedeşti că eşti conştient de responsabilitatea care-ţi revine. Atunci când concepi un copil nimeni nu te pune să semnezi un act prin care să te obligi să respecţi şi să te dăruieşti cu multă afecţiune boţului plin de speranţe ce, prin tine, păşeşte spre lumină, spre viaţă. Mulţi dintre copiii maltrataţi de părinţii lor reuşesc să supravieţuiască dar viaţa lor devine sinonimă cu a fura, a viola sau a ucide.

Pentru că ei nu înţeleg să respecte o societate căreia nu i-a păsat de suferinţa lor, căci părinţii lor nu au fost pedepsiţi. Pentru că vor să răzbune suferinţele şi mizeriile îndurate în modul cel mai primitiv cu putinţă, acela care l-au învăţat în casa lor unde societatea nu putea intra. Vor fi ei scutiţi de pedeapsă? Nu, şi nici nu ar fi normal. Dar cum rămâne cu pedeapsa părinţilor lor?

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Pentru a păşi cu dreptul în primăvară organismul nostru trebuie pregătit. Astfel sunt indicate câte 10 zile pe lună cură de propolis pentru cei cu probleme digestive, 10 zile cură de polen pentru cei anemici şi 10 zile tablete lăptişor de matcă pentru cei mai puţin energici. Tenul fiecăruia dintre noi trebuie să treacă printr-un tratament cosmetic apicol.

Mierea folosită în cadrul tratamentului hidratează şi hrăneşte tenul datorită conţinutului său asemănător cu pielea noastră, fiind puternic higroscopică. Redă prospeţime şi vitalitate deosebite.

Lăptişorul de matcă conţine proteine, hidraţi de carbon, vitaminele E, B, acizi, săruri minerale care acţionează asupra metabolismului nostru; are rol de atenuare a ridurilor, ajută la formarea epiteliului, este regenerator, fortifiant, element important împotriva căderii părului.

Polenul sau „celula vie" readuce la normal toate funcţiile pielii „adormite" peste iarnă; activează circulaţia sangvină şi limfatică, completează aportul de enzime, săruri minerale, acizi la nivelul pielii – croieşte un curs de viaţă nouă.

Propolisul este benefic în tratarea seboreei şi a tenului acneic – reface ţesutul, rezolvă afecţiunile patogene ale tenului.

Tratamentele cu bază apicolă au efecte depline atunci când sunt efectuate în cabinetele specializate. Acasă le puteţi întrebuinţa astfel:

– pentru tenul uşor deshidratat se aplică mierea ca atare seara – se lasă 15-20 minute – se spală cu apă călduţă, se aplică crema de noapte

– pentru tenul profund deshidratat se aplică o fiolă de lăptişor de matcă peste o cremă grasă hrănitoare;

– pentru tenul seboreic se aplică miere în care se adaugă 3-5 picături tinctură propolis;

– pentru tenul acneic – preparate pe bază de propolis.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Vine PRIMĂVARA 2

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 7
Valabil până pe data de: 8 MARTIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

„16 MĂGARI" mizantropi

Născut sub impresia răutăciosului calambur (aplicat tatălui său) *Cézanne*, care se pronunţă precum *Seize ânes* adică 16 măgari, *Paul* (1839-1906) avea să fie impresionistul care n-a impresionat nici o femeie, ci doar curentele artistice numite fovism, cubism şi pe adepţii picturii abstracte. Posac şi retras în cazemata propriilor gânduri – precum *Jucătorii de cărţi* (cinci variante ale temei, pânze realizate între 1890-1895) –, pictorul a fost, în umbra amicului Zola, un timid cu iubiri ce-au trăit cât garoafa din glastra cu apă neschimbată. *Justine* în adolescenţă, florăreasa *Gabrielle* (devenită amanta de-o viaţă a lui Zola), sau slujnica *Fanny*, al cărei trup de cariatidă l-a sufocat doar câteva ceasuri, de ajuns pentru a scandaliza pe toată lumea. Căsnicia cu Hortense, care i-a dăruit, totuşi, un copil, a fost aidoma cu cea a unui marinar de cursă lungă. El picta în aer liber la Aix-en-Provence, ea locuia la Paris. Mizantropului i-a dat o şansă prinţesa boemei parisiene, Nina de Villard, dar Paul, făstăcit mai mult de o servitoare cu părul până spre şolduri, s-a retras repede într-o cocioabă pescărească din Aix. De aceea, a avut parte – ca şi Mozart – de absenţa soţiei când a închis ochii. Hortense a motivat că rochia de funeralii nu fusese gata... *(P.I.)*

Gastronomice

Reţete apetisante, rapide, ce merită a fi încercate. Ca de obicei, ne sunt sugerate de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Curcan umplut

Pentru un curcan de patru kg se face următoarea umplutură: 250 g pâine albă, ficatul de curcan, 100 g unt proaspăt, 2 ouă, sare, piper, mărar tocat, 100 g ciuperci (facultativ).

Se pregăteşte curcanul, se spală în mai multe ape. Se scurge, se sărează şi se lasă astfel să stea o oră. De obicei se taie vârful aripilor şi picioarelor, din care se pregăteşte împreună cu celelalte mărunţaie, piftie sau altă mâncare. Se face o umplutură din pâine muiată în lapte şi stoarsă, pe care o amestecăm cu ficatul de curcan dat prin maşină, sau cu puţin ficat de viţel. Se freacă spumă untul proaspăt, se amestecă cu tocătura, se pun ouăle, sare, piper. Se freacă totul bine, până devine ca o pastă. Dacă dorim, putem adăuga şi câteva ciuperci înăbuşite în unt şi tăiate bucăţi, şi puţină verdeaţă. Se umple curcanul, se coase şi se frige la început la foc mic ca să se frăgezească încet, apoi se iuteşte focul, iar curcanul se unge cu puţin ulei amestecat cu rom, sau numai cu untură – nu însă cu cea din tavă – pentru ca să se rumenească. Cu jumătate de oră înainte de a fi gata nu se mai unge deloc. Un curcan potrivit de mare se ţine circa 2 1/2 ore la cuptor.

Tort de ciocolată cu fructe

10 ouă, 10 linguri de zahăr, 3 linguri de cacao, coaja rasă şi zeama de la o lămâie, vanilie, 6 linguri de făină.

Se freacă gălbenuşurile de la 10 ouă cu 10 linguri de zahăr pudră, timp de o jumătate de oră. Se adaugă 3 linguri de cacao, coaja rasă şi zeama de la o lămâie, vanilie, 6 linguri de făină şi albuşurile bătute spumă. Se coace în forma de tort 3/4 oră. Când s-a răcit, se taie în trei blaturi care se stropesc bine cu rom şi se umplu cu cremă realizată din: 4 ouă întregi, 100 ml lapte, 1/2 baton vanilie tăiat mărunt, 6 linguri de zahăr şi 200 g ciocolată muiată în 3 linguri de apă. Se fierb în aburi până se îngroaşă. Se dă de o parte şi se lasă să se răcească bine. Se adaugă 100 g ciocolată tăiată cuburi, 200 g fructe zaharisite, tăiate cuburi, 200 g migdale prăjite, 10 foi de gelatină muiată în 3/4 pahar de apă clocotită, 2 ceşti de frişcă şi 5-6 linguri de rom. Se omogenizează crema şi se umplu foile de tort.

Anghemaht de pui

1 pui, 100 g margarină, 2 linguri de făină, 2 cepe, mărar, pătrunjel, lămâie.

Puiul tăiat în bucăţele se pune într-o cratiţă cu margarină, cu ceapă şi puţină apă şi se fierbe înăbuşit. Când carnea este fiartă se adaugă făina desfăcută în puţină apă rece. Sosul respectiv se acreşte după gust cu zeamă de lămâie şi se adaugă verdeaţa tocată.

Găluşte din brânză

800 g brânză de vaci, 100 g margarină, 2 ceşti de făină, 2 ceşti de pesmet, 2 ouă.

Se frământă brânza de vaci cu margarina încălzită, cu ouăle, pesmet şi făină. Se obţine un aluat vârtos din care se formează găluşte mijlocii care se pun la fiert în apă clocotită cu sare până se ridică deasupra. Se servesc calde ca aperitiv sau garnitură la o mâncare cu sos.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturiste

CEAI CONTRA ULCERULUI GASTRIC ŞI DUODENAL

...dar eficient şi în dischinezii biliare. Compoziţia se bazează pe flori de gălbenele, de muşeţel, de salcâm, de sunătoare, rădăcină de lemn dulce, rădăcină de tătăneasă.

Pe lângă regimul de viaţă şi alimentar impus de ulcerul gastric şi duodenal, plantele medicinale enumerate acţionează ca un adjuvant binefăcător. Astfel, substanţele active din gălbenele, muşeţel, sunătoare şi tătănească au acţiune cicatrizantă şi hemostatică; substanţele active din gălbenele şi lemnul dulce intensifică circulaţia sângelui la nivelul ţesuturilor, grăbind vindecarea ulceraţiilor şi acţionând ca protectoare ale mucoasei gastrice; substanţele active din sunătoare şi gălbenele au, de asemenea, efect colagog şi coleretic hepatic; glicirizina din lemnul dulce activează funcţia intestinală, înlăturând constipaţia; florile de salcâm intervin în diminuarea aciditătii gastrice.

Plantele enumerate se amestecă în următoarele proporţii: 3 linguriţe de flori de gălbenele, 3 linguriţe de lemn dulce, 3 linguriţe de flori de muşeţel, 3 linguriţe de sunătoare, 3 linguriţe de flori de salcâm, 2 linguriţe de tătănească. Se iau 3 linguriţe din acest amestec şi se pun în 500 ml apă clocotită, se lasă vasul acoperit 30 de minute, se lasă să se răcească la temperatura camerei şi se bea împărţit în trei doze, după mesele principale.

CEAI ÎMPOTRIVA ARSURILOR GASTRICE

Florile de salcâm, asociate cu frunzele de dud calmează arsurile la stomac (pirosis) şi senzaţia de disconfort provocată de gastrite.

Carbonatul de calciu din frunzele de dud au un puternic efect alcalinizant, în timp ce glucozidele flavonice şi uleiul volatil din florile de salcâm acţionează ca hipoacidifiante gastrice. Ceaiul se prepară sub formă de infuzie din jumătate de lingură de flori de salcâm şi o jumătate lingură de frunze de dud la 300 ml apă clocotită; se bea fracţionat în trei reprize, după mesele principale.

POLIARTRITA REUMATOIDĂ

cea mai frecventă cauză de handicap motor

Poliartrita reumatoidă constituie reumatismul inflamator cel mai frecvent, această formă de boală afectând aproximativ 1 la sută din populaţia României, adică în jur de 230000 de persoane. Severitatea bolii este indiscutabilă de vreme ce peste 50 la sută din persoanele atinse de poliartrită reumatoidă sunt nevoite să-şi înceteze activitatea profesională în primii 5 ani de boală, iar la 10 la sută din cazuri apare o invaliditate gravă în primii doi ani de evoluţie a maladiei. Totodată, apariţia unor leziuni viscerale este responsabilă de scurtarea duratei medii de viaţă cu 5 până la 10 ani. Sunt suficiente motive ca poliartrita reumatoidă să fie considerată o problemă majoră medicală şi socială.

Poliartrita reumatoidă este o maladie autoimună care afectează ţesutul conjunctiv (generează leziuni severe îndeosebi la nivelul articulaţiilor, al cartilagiilor dintre oase), cauza fiind însă încă necunoscută de ştiinţa medicinii. Majoritatea pacienţilor prezintă o evoluţie cronică fluctuantă a bolii care, netratată, permite distrugerea progresivă şi rapidă a articulaţiilor, deformarea acestora, scăderea gradului lor de funcţionalitate şi chiar reducerea speranţei de viaţă.

În sociatatea contemporană, poliartrita reumatoidă reprezintă *cea mai frecventă cauză de handicap motor, cu potenţial vindecabil numai în cazul aplicării unui tratament precoce şi adecvat.*

În ceea ce priveşte costurile socioeconomice pe care le generează boala sunt impresionante; cheltuielile generate de diferite complicaţii ale bolii, spitalizare, intervenţii chirurgicale, incapacitatea de muncă instalată în cele mai multe cazuri depăşesc cu mult costurile determinate de consultaţiile medicale şi tratamentul intensiv al cazurilor incipiente, ceea ce subliniază cât de importante sunt profilaxia şi tratamentul precoce faţă de cel tardiv.

Boala afectează cu predilecţie sexul feminin, statisticile dovedind că numărul femeilor cu poliartrită reumatoidă este de trei ori mai mare decât cel al bărbaţilor. Deşi se poate întâlni la orice vârstă, incidenţa maximă a debutului bolii se situează între 40 şi 60 de ani.

O maladie polifactorială

Cauza care generează poliartrita reumatoidă nu e cunoscută, dar se consideră că boala e favorizată de factori genetici, imunologici, hormonali, psihologici şi de mediu. Ipoteza unanim acceptată în prezent de comunitatea ştiinţifică este că în cazul unei persoane cu o

anumită predispoziţie genetică, intervenţia unui factor de mediu (cel mai probabil de tip infecţios) este capabilă să declanşeze boala, care apoi este autoîntreţinută de mecanismele imunitare în modularea cărora intervin şi alţi factori specifici organismului respectiv (hormonali, neuropsihici etc.).

O boală cu două feţe

Poliartrita reumatoidă este o maladie cu două feţe: un aspect articular şi un aspect sistemic. La *nivel articular* boala produce eroziuni ale cartilagiilor şi oaselor implicate în sistemul articulaţiilor, precum şi osteoporoză. Boala induce o modificare (alterare) a biomecanicii articulare, care se accentuează pe măsura instalării distrucţiilor articulare şi a îngustării spaţiului articular, fiind completă în formele severe ale poliartritei reumatoide în care apar anchilozările articulare. *Efectele sistemice* sunt reprezentate de noduli reumatoizi, afectarea organelor interne, hipotrofie musculară, osteoporoză, pierderea masivă în greutate.

Program terapeutic complex

Mult timp poliartrita reumatoidă a fost considerată o afecţiune benignă (cu prognostic bun), dar în prezent aceasta este recunoscută ca o boală severă, autoîntreţinută de organism şi progresivă, care induce leziuni osteoarticulare importante, cu deficit funcţional şi pierderea capacităţii de muncă, asociindu-se cu reducerea speranţei de viaţă. Din nefericire, în ciuda progreselor majore din domeniul terapiei, până în prezent nu se cunoaşte nici un remediu sută la sută eficient, după cum nu sunt disponibile nici metode profilactice. *Tratamentul optim* al bolii necesită un diagnostic precoce, precum şi aplicarea la timp a măsurilor care reduc probabilitatea leziunilor articulare ireversibile. De aceea este necesară precizarea corectă a diagnosticului (e drept, adesea foarte dificil în stadiile incipiente), urmată de evaluarea periodică a bolii, a eficienţei programului terapeutic şi a toxicităţii medicamentoase, cu revizuirea schemei de tratament în funcţie de rezultatul acestor evaluări.

Deşi e demonstrat că pacienţii cu poliartrită reumatismală activă au o probabilitate de peste 70 la sută de a dezvolta eroziuni sau leziuni articulare în primii doi ani de la debutul bolii, e de asemenea demonstrat că aplicarea timpurie a unui tratament precoce şi agresiv poate să amelioreze evoluţia în timp a bolii.

Un medicament „speranţă"

În cadrul celui de-al VII-lea Congres Naţional de Reumatologie, cu participare internaţională, desfăşurat în septembrie anul trecut la Mamaia, s-au anunţat metode noi de tratament, de mare interes bucurându-se un anticorp monoclonal, numit Infliximab (Remicade r), indicat îndeosebi pacienţilor cu forme severe ale bolii, care nu au răspuns la tratamentele clasice, corect administrate. Utilizarea acestui produs medicamentos la bolnavii cu forme grave de poliartrită reumatoidă a evidenţiat ameliorarea rapidă şi importantă a durerii şi inflamaţiei articulare şi, implicit, o îmbunătăţire substanţială a calităţii vieţii pacienţilor. Medicamentul este disponibil şi în ţara noastră.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

SÂNGERAREA NAZALĂ (EPISTAXIS)

MARIA POPESCU din Giurgiu. Sângerările nazale repetate pe care le prezintă fiul dv. de 12 ani nu pot fi ignorate şi cel mai indicat este să luaţi legătura cu medicul dv. de familie, care vă va orienta spre ceea ce aveţi de făcut. Sângerările se pot datora fie unor cauze locale (traumatisme repetate, inflamaţii locale, polipi, uscăciune excesivă a mucoasei nazale etc.), fie unor cauze generale (stări febrile; boli infecţioase – gripă, tuse convulsivă etc.; boli de sânge – anemii, leucemii; boli hepatice – insuficienţă hepatică, hepatită cronică; accidente medicamentoase care tulbură procesul de coagulare – aspirină, salicilaţi etc). Deşi am enumerat toate aceste situaţii „de speriat", trebuie să ştiţi că la copii, aproximativ 90 la sută din cazurile de sângerări nazale repetate sunt benigne (uşoare, datorate doar unei fragilităţi vasculare a mucoasei nazale). Dacă e vorba de aşa ceva, tratamentul constă, eventual, în termocauterizarea punctelor hemoragice după o prealabilă anestezie de suprafaţă cu xilină şi adrenalină. Un tratament hemostatic general este de asemenea necesar în numeroase cazuri şi constă în administrarea de vitamina K, vitamina C şi calciu.

Denumiri populare ale plantelor medicinale

✻ Nuc – nucar, nuc costeliv
✻ Obligeană – călin, calmuz, speribană, speribană tărcată, spetează, spetează pestriţă
✻ Odolean – guşa porumbelului, iarba măţului, iarba pisicii, năvalnic, valeriană
✻ Osul iepurelui – caşul iepurelui, ciocul cioarei, dârmotin, lemnie, lingoare, sălăştioară
✿ Păducel – gherghinar, mălai moale, măracine alb
✿ Păpădie – crestăţea, floarea broaştei, floarea turcului, guşa găinii; lăptucă, lilicea, ouăle găinii, papalungă, părăsita găinilor, pui de gâscă
✻ Pătlagină – căruţele, limba oii, limba broaştei, limba şarpelui, minciună
✻ Pelin – iarba fecioarelor, pelinaş, peliniţă, pilon, polene

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

SARCINA şi pretenţiile ei

Alimentaţia gravidei reprezintă un permanent subiect de studiu pentru cercetători. De cele mai multe ori chiar şi alimentaţia echilibrată, complexă, variată, nu e suficientă pentru a furniza organismului femeii însărcinate întreaga gamă de elemente necesare dezvoltării optime a copilului, motiv pentru care medicii recomandă şi produse farmaceutice adjuvante. Aşadar, ce trebuie să cuprindă meniul unei gravide şi ce produse de sinteză suplimentează necesarul de vitamine şi oligoelemente?

◆ Carne slabă de vacă, bogată în fier şi în proteine, peşte bogat în grăsimi saturate de trei ori pe săptămână, legume în fiecare zi, fructe şi produse lactate, de preferinţă iaurt şi lapte. Toate aceste alimente favorizează formarea creierului şi a sistemului nervos al copilului.

◆ Începând din primul trimestru de sarcină se administrează comprimate de zinc care ajută la buna dezvoltare a fetusului; în trimestrul al doilea, e nevoie de o suplimentare cu fier, iar în trimestrul al treilea cei mai mulţi medici recomandă 1,5 g de calciu pe zi care contribuie la formarea scheletului copilului. Evident, doza cea mai importantă de calciu e preluată de organism din produsele lactate.

◆ Vitamina B9, prezentă în special în salata verde, este implicată în formarea sistemului nervos.

◆ Magneziul, care facilitează naşterea, este abundent în cacao, germenii de grâu, migdale, dar se poate suplimenta şi prin administrarea de comprimate.

Ideal este ca dozele necesare să fie stabilite de medicul care urmăreşte evoluţia sarcinii şi cunoaşte starea de sănătate a gravidei.

Medicul curant vă poate alunga temerile

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE (Spitalul CFR – Iaşi)

– Cititoarea noastră Petronela Stancu din Judeţul Bacău a fost nevoită să se supună unui tratament care i-a creat parcă şi mai multe probleme. Iat-o ce spune: „Domnule Doctor, am avut o serie de necazuri de sănătate care au impus să mi se facă citostatice. Vă daţi seama cât de tare mă stresează acest lucru! Ceea ce îmi face însă şi mai mari necazuri este că mi s-a spus că aceasta ar produce şi probleme sexuale. Eu nu mai sunt foarte tânără, dar nici bătrână – am 39 de ani. Credeţi că mai există vreo speranţă?"

– Stimată Petronela Stancu, faptul ca aţi făcut tratamente cu citostatice indică faptul ca aţi avut o afecţiune oncologică. Tratamentul cu citostatice afectează celulele tinere, care sunt produse recent de către organismul dumneavoastră. În această categorie intră şi ovulele, celulele sexuale feminine. Acest lucru va afecta capacitatea reproductivă a dumneavoastră dar nu şi sexualitatea. Nu ştiu în ce a constat afecţiunea dumneavoastră oncologică, dar progresele medicinii moderne au făcut ca speranţa într-o viaţă normală să existe întotdeauna. Luaţi legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru alte amănunte şi mai ales pentru a vă alunga aceste temeri.

– A doua scrisoare ne soseşte de la Dana D. din Oradea. Iată care este problema sa: „Stimate Domnule Doctor, sunt disperată din cauză că mi s-a descoperit un chist ovarian. Ce să fac? Care este originea acestor chisturi? Trebuie să mă aştept la tulburări endocrine, şi dacă da, la ce fel de tulburări?"

– Dragă Dana, chisturile ovariene sunt o consecinţă a producţiei neadecvate de hormoni sexuali feminini. Cauzele pot fi diverse. Medicul ginecolog va găsi cauza şi astfel tratamentul curativ şi în cazul dumneavoastră. De cele mai multe ori este vorba de o afecţiune benignă, fără implicaţii majore în viaţa dumneavoastră.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

INSTANTANEU

Fată de măritat din Tanzania

Această tânără aparţinând tribului Zulam'banis (Tanzania) dansează, conform unui vechi ritual, pentru a deschide „balul" fetelor numai bune de măritiş din clanul ei. Ea este o *kaladi*, adică o „bătrână fată mare", rămasă fără partener de la acelaşi gen de serbare, petrecută anul trecut – cu alte cuvinte, ea este o „veterană". Această situaţie nu se datorează lipsei de pretendenţi, ci faptului că părinţii lui Zulam'banis nu acceptă decât ca fiica

lor să se însoţească cu un băiat cu o bună stare materială. Exigenta fată aparţine unei categorii sociale superioare, cea a „preoţilor-vindecători", care nu acceptă „intruşi" din alte straturi sociale. Situaţia este asemănătoare rigorilor medievale conform cărora cei (cele) cu titluri nobiliare nu se căsătoreau cu oamenii de rând.

„COPIII" LUI DARWIN

Mastodontul cu săpăligă

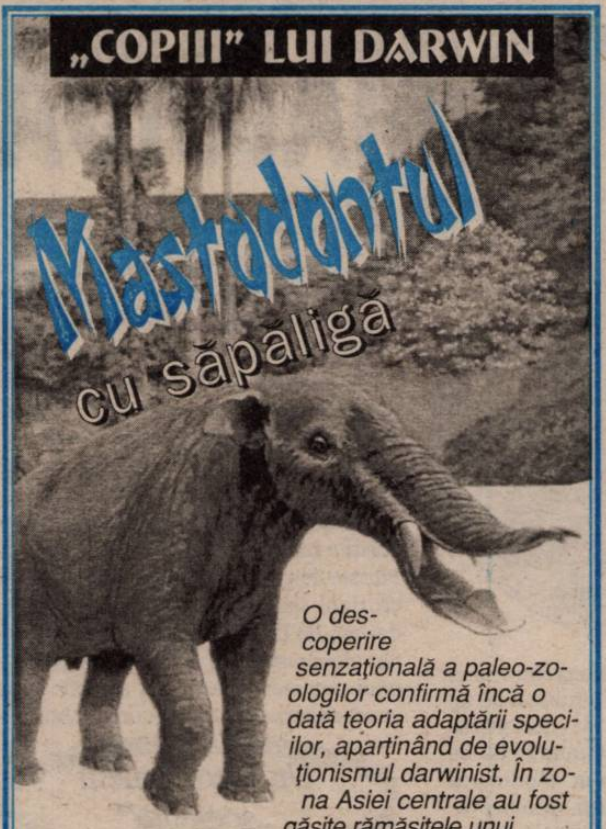

O descoperire senzaţională a paleo-zoologilor confirmă încă o dată teoria adaptării speciilor, aparţinând de evoluţionismul darwinist. În zona Asiei centrale au fost găsite rămăşiţele unui „mastodont cu săpăligă", adică ale unui ambelodont. Acesta a trăit în perioada mijlocie a Miocenului (acum 21-5 milioane de ani) şi prezenta o deformare spectaculoasă a maxilarului inferior: în prelungirea acestuia se formaseră doi „incisivi" în formă de săpăligă, utili la scormonitul pământului, în căutare de tuberculi. Motivul pentru care s-au dezvoltat acei uriaşi dinţi este sărăcirea vegetaţiei, o dată cu răcirea climei în acea regiune a Asiei. Spre deosebire de mastodontul „clasic" (cu două perechi de colţi), ambelodontul are o singură pereche de colţi (molari), şi aceea de lungime redusă.

EXPLORATOR

ANNAPURNA

„Ţara celor ascunşi de nori"

Un capriciu al frământărilor scoarţei terestre a sculptat „hora" celor şapte piscuri de 7 mii de metri altitudine (în medie) în lanţul munţilor himalayeni. Această „insulă", unde se aglomerează atâtea creste ameţitoare, este numită Annapurna, adică Ţara celor ascunşi de nori.

STRĂVECHE CIVILIZAŢIE MONTANĂ. Cu o suprafaţă de aproximativ 10 mii de kilometri pătraţi şi cu o lungime (în linie dreaptă) de numai 60-65 de kilometri, Annapurna este locuită de 40 de mii de nepalezi, chinezi şi indieni, iar organizarea lor socială este comparabilă cu o uniune de familii ce se întrajutorează în toate privinţele pentru a supravieţui. „Annapurnienii" formează astfel un mini-popor în inima statului Nepal, care de peste o mie de ani se încăpăţânează să reziste printre înălţimile ce-ţi taie respiraţia, căci aşa sunt *mai aproape de Buddha*. Printre giganţii de granit şerpuieşte trecătoarea Thorung La, de „numai" 5.120 de metri (numită în glumă „zona tropicală"), unde se dezvoltă în preajma gheţarilor o incredibil de rezistentă diversitate de plante agricole, medicinale şi chiar decorative (cum ar fi *orhideea zăpezilor*, una din cele mai scumpe flori din lume).

Cu toate că au de înfruntat condiţii climatice foarte severe, localnicii sunt preponderent vegetarieni, rarele sacrificii de animale (interzise de buddhism) fiind făcute de nebuddhişti. Dar

Piscul Annapurna I, de 8091 metri

secretul vitalităţii extrase din anumite plante spontane, transformate în infuzii sau ceai, îi menţine viguroşi şi cu o speranţă de viaţă de 55-65 ani.

ŞAPTE FRAŢI URIAŞI. Culmile muntoase sunt Annapurna I,II,III, IV şi de Sud (cu altitudini cuprinse între 8.091 şi 7.219 metri), Machapuchare (6.993 metri) şi „mezinul" Tharpu Chuli (5.663 metri). Ele reprezintă *cei şapte paşi binefăcători ai lui Buddha*, care „patrulează" printre nori două luni pe an (vara), pentru a topi zăpezile. Pare incredibil, dar în piepturile lor vânjoase au fost durate case (pentru mai multe familii), parcele pentru diverse culturi şi o reţea spiralată de poteci şi drumuri pe care nici blajinul iac (bivolul tibetan) nu poate mărşălui.

BLESTEMUL TURISMULUI. Discreta şi paşnica civilizaţie montană Annapurna a declarat de câţiva ani război „murdarelor expediţii" ale turiştilor europeni şi americani. Trecătoarea Thorung La este la îndemâna celor ce vor să se întreacă cu „şaptemiarii", şi al căror număr a depăşit anul trecut 15 mii de persoane. Comportarea ecologică a acestora este deplorabilă, iar revolta „annapurnienilor" a trezit la viaţă organizaţiile de ocrotire a zonelor sălbatice. Annapurna a devenit, cu mare greutate, rezervaţie a biosferei, iar fiecare trebuie să plătească o taxă de întreţinere (8-20 de dolari) când pleacă de la poalele celor *Şapte Fraţi*. Dar annapurgenii sunt atât de mândri, încât ei înşişi organizează benevol expediţii de „recoltare" a resturilor de tot felul, chiar dacă occidentalii le-au venit deja în ajutor... Căci Annapurna este unică pe planetă, cel mai înalt ţinut populat permanent din lume.

Câţi „ochi" sunt în

COADA PĂUNULUI?

Păunul impresionează păuniţele prin superba sa coadă, doldora de „ochi" multicolori. Mitologia greacă „explică" acest model de ornament al penajului prin transferul ochilor zeului Argos la păun. Argos avea ochi pe tot corpul (100 sau 1000) şi era folosit la tot felul de supravegheri. După ce a fost ucis de Hermes, Hera (protectoarea lui) i-a transferat ochii – *în număr de 160* – pe coada înfumuratului păun.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Două ipostaze ale zeului Pan

O statuie din bronz, datând din secolul XVI, şi o statuetă din marmură, veche de aproape 2000 de ani, îl surprind pe acelaşi zeu campestru numit de greci Pan şi căruia îi corespunde la romani Faunus. Ocrotitor al ogoarelor, păşunilor şi vitelor (la romani), pentru greci zeul are şi o dimensiune stranie, aceea a unui bărbat viril, inventator al naiului, care preferă pădurile pentru aventuri amoroase cu Nimfele (zeiţe ale apelor). În această ipostază, Pan reuşeşte să bage spaima în victimele sale – de unde şi originea termenului de *panică*. Ipostaza de tânăr şi vesel păstor este versiunea vechilor triburi italice, pentru care Faunus nu are nici un element comportamental negativ.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiinţa şi Biblia

Senzaţionale

DESCOPERIRI ARHEOLOGICE

Toate cercetările privind datele istorico-sociale ale evenimentelor relatate în Evanghelii nu ar avea decât importanţă teoretică dacă n-ar exista şi probe materiale. Arheologia şi paleoantropologia sunt ştiinţele care aduc mereu noi dovezi concludente despre autenticitatea unor elemente-cheie din Noul Testament. Recent, descoperirea a două inscripţii (din peste o sută) aferente unor osuare din zona Ierusalimului au trezit un interes excepţional bibliştilor. Este vorba de rămăşiţele pământeşti ale marelui preot Caiafa şi ale foarte controversatului personaj Simon din Cirene (cel care L-a ajutat, temporar, pe Iisus să ducă povara crucii spre locul Răstignirii). Una din enigmele informaţiilor istorice relatate în Evanghelii este legătura dintre onomastică şi persoanele reale cu care a avut de-a face Iisus. Cele două inscripţii descoperite în zona cartierului Talpiot (Ierusalim) demonstrează că istoricii au avut dreptate. De existenţa unui personaj biblic numit Caiafa este legată însăşi data (anul) Morţii şi Învierii Mântuitorului. Cel ce a prezidat Marea Adunare preoţească (Sinhedrin) pentru a-l interoga pe Iisus, Caiafa, ar fi avut această funcţie între anii 18 şi 30, iar, după alţi autori, între 18 şi 36. Inscripţia descoperită atestă nu numai că acest Caiafa a existat, dar şi că a *avut funcţia sacerdotală supremă între anii 26 şi 36* (deci şi în timpul procuratorului roman Pilat Pontius). *Astfel, este atestat ştiinţific faptul că Răstignirea s-a petrecut cu certitudine în perioada 30-36.* Anul exact s-ar putea deduce dacă s-ar putea identifica în complicatul calendar ebraic *anul când data de 14 a lunii Nissan (prima după echinocţiul de primăvară) a căzut, conform Evangheliilor, într-o zi de vineri*. Existenţa

reală a lui Simon din Cirene este extrem de importantă din alt punct de vedere. Intervenţia lui (sprijinul acordat lui Iisus) demonstrează: 1. Cu câtă sălbăticie a fost bătut Mântuitorul de soldaţii romani (39 de lovituri de bici, din care o treime pe piept şi restul pe spate); 2. Cele 14 popasuri ale lui Iisus pe Drumul Crucii sunt reale şi perfect explicabile (doar 8 au fost identificate până acum cu certitudine); 3. Moartea relativ rapidă a lui Iisus după Răstignire (în numai şase ore) s-a datorat gradului de epuizare foarte avansat (crucificarea presupunea o moarte mai lentă). Filologi au confirmat, la rândul lor, autenticitatea celor două inscripţii prin identificarea termenilor specifici limbii ebraice culte şi ai dialectului aramaic, ca şi prin analiza sintactică a frazelor. Caiafa s-a bucurat de o exprimare elevată, conform rangului său, iar Simon Cireneul de un vocabular „popular".

Lumile de dincolo de lume

MIHAELA DOROBANȚU

LEMURIA

memoria celulelor

O situație practic fără precedent este relevată de istoria timpurilor cele mai îndepărtate ale Pământului: unde trebuia, unde putea fi cel mai bine stocată – pentru a folosi un termen modern – informația primilor lemurieni asupra stării din acel moment și a viitorului Pământului? (și să nu uităm că sunt cercetători care îi consideră pe lemurieni drept adevărații strămoși ai americanilor de astăzi!). Răspunsul, care ar putea să pară normal acum, dar nu și pentru acele timpuri – cel puțin conform ideilor pe care ni le-am format noi – a fost unul „simplu": în memoria celulelor corpului omenesc. Singurul loc în care această informație ar fi fost în siguranță și... din care nu putea fi niciodată pierdută.

Cum însă acest mod de stocare, oricât ar fi el de sigur, nu este unul foarte... accesibil, trebuia căutată în același timp o alternativă „de lucru". Și atunci le-a venit ideea de a păstra informația în cristale. Aceste cristale au fost – tot pentru protecție – ascunse în adâncimile Pământului. Ce se afla în ele? Despre ce informație era cu precădere vorba?

În primul rând, vechii lemurieni au „salvat" acolo hărțile detaliate ale canalelor subterane pe care ei le construiseră pentru a lega între ele punctele „de putere" ale planetei. Lemurienii se aflau într-o permanentă stare de așteptare. Ei știau că în curând aveau să primească un semn, un semnal, dacă preferați, care să-i prevină că sosise momentul refugierii lor sub pământ. Mii de ani, multe mii de ani, ei s-au pregătit astfel pentru a deveni nu doar depozitarii, dar mai ales păzitorii cunoașterii. O cunoaștere din care omul modern a pierdut o parte substanțială și deosebit de importantă. În a cărei căutare se află și acum. Pentru lemurieni cunoașterea era sfântă – era mijlocul de a rămâne în legătură cu trecutul și cu comorile sale de înțelepciune. Pentru ei un lucru era clar: ceea ce avea să urmeze după catastrofă. Ceva mult mai rău decât pierderea de vieți omenești, decât distrugerile: „despărțirea" omenirii de cunoaștere. Cum am spune noi astăzi, barbaria – și să ne amintim că același termen este folosit și de Asimov în formidabilul său ciclu al „Fundațiilor".

Cei care astăzi sunt desemnați de cercetători sub numele de „profeți" ai Lemuriei, erau conștienți că supraviețuitorii aveau să refuze, cel puțin în primele stadii, cunoașterea. Mai rău chiar, aveau să distrugă și să îndemne la distrugerea acesteia. Mai știau însă încă un lucru: că acest „ciclu" avea să se sfârșească într-o zi. Pentru acea zi se pregăteau ei. Pentru acea zi pregăteau drumul spre interiorul Pământului unde urmau să se adăpostească împreună cu cunoașterea secretă a înaintașilor.

Urmând ca atunci când lumea avea să revină la o anumită stare de normalitate, să revină la suprafață și să continue viața, așa cum o trăiseră până atunci.

Vechea cunoaștere lemuriană, continuatoarea celei hyperboreene, urma să fie salvată. Lumea putea acum să aștepte confruntarea cu cea mai cumplită catastrofă care lovise vreodată Pământul: potopul.

Ghețuri marțiene

Măsurătorile realizate cu un laser altimetric al sondei spațiale Mars Global Surveyor au făcut posibilă reconstituirea reliefului polului nord al planetei Marte, concretizată prin imagini în trei dimensiuni. Relieful din imagine reprezintă o calotă glaciară de aproximativ 1200 km lărgime și 1-3 km grosime, brăzdată de canioane adânci de 1 km.

Cercetătorii apreciază că aceste canioane ar fi fost săpate în vârfuri și prin topirea gheții. Volumul calotei este estimat la 1,2 milioane de kilometri cubi, reprezentând cum 4 la sută din Antarctica. (D.M.)

FOSILE MARINE

în deplină securitate

În era mezozoică locurile unde se află Marsilia, Nice sau Monaco, până în Provence, erau inundate de apa marii. Pentru a păstra integritatea rocilor, a fosilelor și în general a peisajelor, 47 de comune din Provence (Franța) s-au asociat, asumându-și această responsabilitate. Cei 1900 kilometri pătrați aflați în grija comunelor asociate reprezintă cea mai mare rezervație naturală geologică din Franța. Relieful zonelor cuprinse în această rezervație este compus din lanțuri de munți cu pante abrupte, străbătuți de torente care au dat naștere unor strâmtori adânci, spectaculoase. Regiunea păstrează viu în „memorie" trecutul său maritim reprezentat de fosile marine, cea mai mare parte dintre ele fiind amonitele (moluște cefalopode cu cochilia în formă de spirală) înfipte în sedimente. Rezervația constituie o mare provocare pentru oamenii de știință și pentru amatorii de fosile, o provocare reprimată pe de-o parte de vigilența paznicilor iar pe de altă parte de o foarte sensibilă conștiință ecologică. Interdicțiile extrem de stricte îi vizează chiar și pe culegătorii de fosile degajate din rocile erodate, care, în cele din urmă dispar, purtate de vânt sau de ploi... (D.M.)

VULTURI RĂPUȘI

de o boală necunoscută

De câțiva ani populațiile de vulturi pleșuvi din India sunt atinse de o boală inexplicabilă care îi condamnă la moarte. Acest fenomen este deosebit de îngrijorător în primul rând pentru comunitatea Parsis, adeptă a învățăturii lui Zarathustra. Această comunitate are obiceiul de a nu-și îngropa morții expunându-i în incinte funerare pentru a deveni pradă vulturilor. O tradiție veche de 3200 de ani care, iată, se află în pericol datorită extincției în masă a devoratorilor înaripați. În timp ce oamenii de știință încearcă să depisteze cauzele îmbolnăvirii vulturilor, comunitatea Parsis face eforturi disperate de a crea un program de înmulțire și creștere a efectivelor de vulturi. (D.M.)

Muzeul parfumurilor

IRINA STOICA

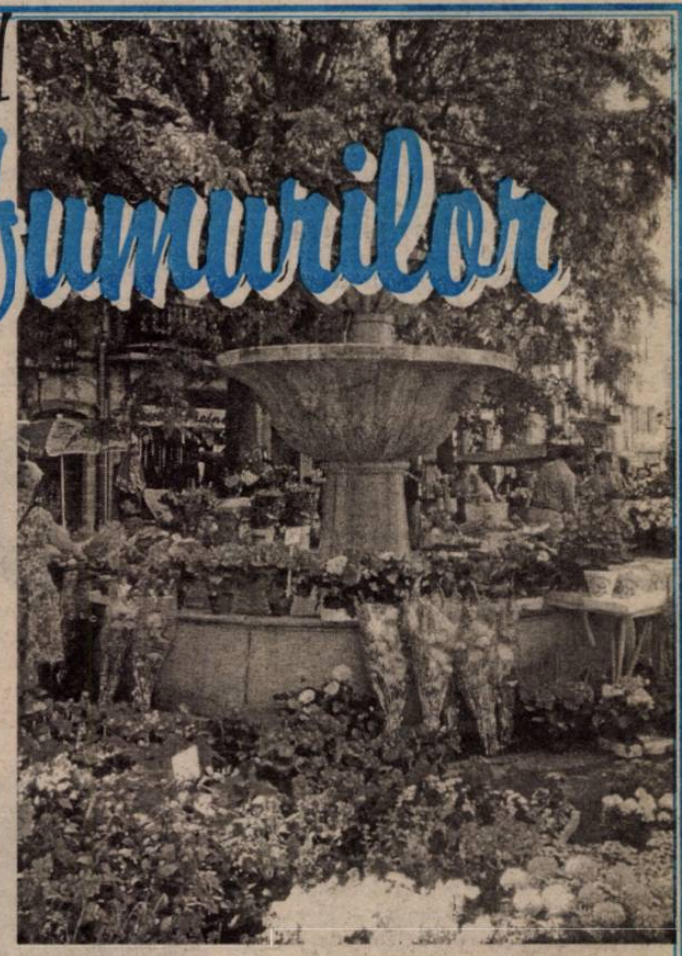

Din cele mai vechi timpuri parfumurile au fost un simbol al frumuseții, al eleganței, al curățeniei și al rafinamentului. Originea acestora este plasată fără îndoială în Orient și se datora bogăției vegetale. La început, în altare se ardeau lemne și rășini frumos mirositoare, apoi parfumurile au fost încorporate în uleiuri și creme, de multe ori cu scop afrodisiac.

Arabii au fost meșteri neîntrecuți în acest domeniu – celebra culegere de povestiri *1001 de nopți* subliniază pasiunea califului Harun al Rașid pentru miresme, și parfumurile pe care le-a trimis lui Carol cel Mare, mai târziu redescoperite de spanioli. Sudul Franței, întregul „Midi" și-a descoperit vocația pentru cultivarea iasomiei și a trandafirului centifolia din care se extrăgeau parfumuri cu totul deosebite de cele cunoscute până atunci. Cuvântul parfum, datând din jurul anului 1528, vine ori de la provensalul *perfum,* folosit încă din 1387, sau de la italianul *perfumo.* Moda mănușilor parfumate, a umerilor, de asemenea, unși cu pomezi mirositoare, mai ales sub Ludovic al XIII-lea, a dus la o dezvoltare rapidă a parfumurilor, făcând din Grasse, o mică localitate din Alpii Maritimi, capitala franceză a miresmelor.

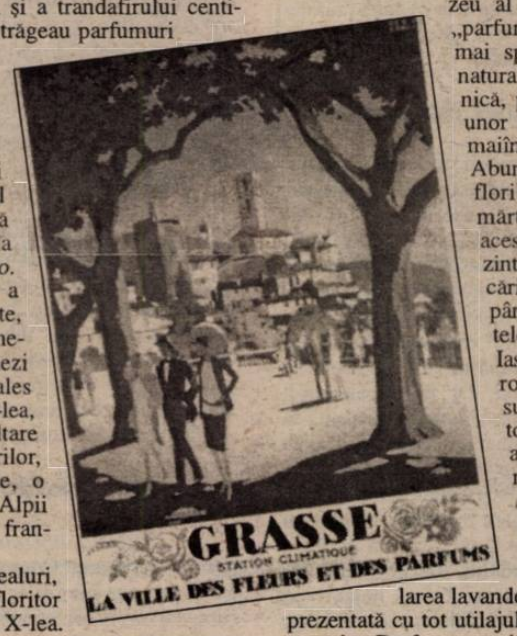

Înconjurat de dealuri, acest oraș a fost înfloritor încă din secolul al X-lea. Aliat cu Pisa și Genova, el și-a câștigat autonomia în secolul al XII-lea, dar a pierdut-o în 1227 când a fost obligat să se supună ducelui de Provence. Din acel moment orașul pare să fi intrat într-un con de umbră, avuția sa a scăzut din ce în ce, ajungând chiar să fie aproape distrus în secolele al XVI-lea și al XVIII-lea.

Situat la 17 kilometri de Cannes orașul a renăscut, lăudându-se nu numai ca loc de naștere a pictorului Jean-Honore Fragonard, ci și cu prestigioasele tradiții în domeniul parfumeriei. Orașul vechi, ca mai toate orașele de pe Coasta de Azur, se poate lăuda cu multe monumente vestite printre care o vestită catedrală și un turn cu ceas, datând din secolul al XIII-lea. Ceea ce îi creează însă un specific aparte rămâne însă acel celebru Muzeu al Parfumeriei sau al „parfumurilor", cum i se mai spune. În acest sens natura locurilor a fost darnică, permițând cultivarea unor specii botanice nemaiîntâlnite în altă parte. Abundența din piața de flori a orașului este o mărturie concretă în acest sens. Muzeul prezintă toate etapele fabricării parfumurilor, începând cu etalarea vestitelor mănuși parfumate. Iasomia, lavanda, tuberozele și trandafirii sunt flori prezente la tot pasul în gravuri, în afișe, în desene. Cele mai frumoase dintre acestea înfățișează culegătorii de flori de la începutul secolului trecut. Distilarea lavandei este, de asemenea, prezentată cu tot utilajul industrial pe care îl necesită. De fapt pretutindeni în zonă găsești săculețe cu semințe ale acestei plante, răspândind un miros unic. Pe lângă aparatură, fotografii și desene există, aici în muzeu, o mulțime de flacoane, de sticle, de borcănele având ca scop păstrarea parfumurilor și reprezentând ele însești adevărate opere de artă. În jurul muzeului sunt o serie de parfumerii, iar drumurile te duc spre alte locuri faimoase ale orașului: Muzeul de Artă Provensală, Muzeul de Istorie, Muzeul Fragonard dar nimic nu te poate face să uiți stropul de frumusețe – parfumul – care de aici a pornit spre toate marile case de modă ale lumii.

Viitorul aparține spațiului

MARTE

ținta spațială nr.1 a Secolului XXI!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În afara faptului că reprezintă „ținta spațială nr.1" a secolului XXI, Marte rămâne sursa unor interesante ipoteze; astfel, cercetătorul german T.H. Leuschke susține că Marte a fost un... satelit al Pământului (!) care a evoluat pe o orbită suficient de apropiată pentru a reprezenta un fel de... Soare al nopții! De altfel, așa cum susține fizicianul englez P. Davies, cu miliarde de ani în urmă, mediul marțian, care conținea multă apă, era mai favorabil dezvoltării unor organisme vii decât chiar Pământul, ceea ce ar fi făcut ca viața să fi apărut inițial pe Marte și de aici să fi ajuns pe Terra, transportată, probabil, în interiorul unor fragmente de rocă marțiană, dislocate și aruncate în spațiu de un fost ciclopic „bombardament" meteoritic!... Desigur, asemenea ipoteze par a fi confirmate de urmele fostelor râuri marțiene, evidente pe fotografiile transmise de sonda automată Mars Global Surveyor (vezi și imaginea alăturată), și, în ansamblu, au determinat NASA să elaboreze un nou program de explorare a „Planetei Roșii", astfel:

– Anul acesta va fi lansată sonda automată Mars Odyssey, care va explora și fotografia suprafața planetei, de pe orbită de satelit;

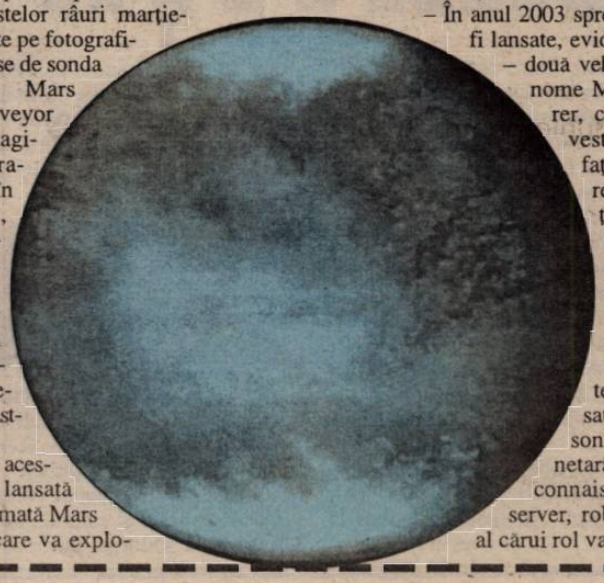

– În anul 2003 spre Marte vor fi lansate, evident separat – două vehicule autonome Mars Explorer, care vor investiga „de la fața locului", regiuni marțiene apreciate că ar fi putut „adăposti" cândva rezerve de apă;

– Spre Marte va fi lansată în 2005 sonda interplanetară Mars Reconnaissance Observer, robot marțian al cărui rol va fi de a furniza imagini ale suprafeței planetei cu rezoluție excepțional de ridicată.

– Prima misiune spațială marțiană de tip îndelungat în varianta „Scout" (Cercetașul), va beneficia, în anul 2007, de prezența pe „Planeta Roșie" a unui electromobil cu autonomie îndelungată.

De reușita acestor misiuni va depinde trimiterea spre Marte în 2011 (sau poate, în 2014!?) a primei misiuni spațiale-robot care va aduce pe Pământ mostre de sol marțian.

Până atunci, NASA furnizează pentru marele public imagini marțiene luate și transmise de sonda Mars Global Surveyor: 30000 de fotografii, făcute în perioada septembrie 1999 – februarie 2000.

Pentru pasionații de astronomie și astronautică, acestea sunt accesibile la: http://mars.jpl.nasa.gov/mgs sau la http://www.msss.com/msc-galery.

(Va urma)

Orașele caracatițelor

FANTOMA „BĂTRÂNULUI DIN MARE”

Monștrii Mediteranei

Viteza calmarilor giganți este foarte mare (36-40 km/h) față de cea a balenelor (16-24 km/h) sau a cașaloților (15-20 km/h), fiind depășită însă de cea a balenelor ucigașe (până la 80 km/h). Se pare că acești monștri nu au alți dușmani naturali în afara cașaloților din specia *Physeter catodon* și a balenelor ucigașe *(Orcinus orca)*.

Cele mai vechi mențiuni documentare cunoscute despre calmarii uriași se pot întâlni la scriitorii antici. Astfel, Herodot pomenește de Scilla, faimoasa „hidră” ucisă de Heracles (Hercule), iar descrierea sa pare să prezinte un kraken de mari dimensiuni. Caius Plinius cel Bătrân (23-79 e.n.) povestește în *„Historia naturalis”* (Istoria naturală” – 37 volume, sinteza cunoștințelor epocii în mineralogie, botanică și zoologie) o întâmplare petrecută la Carteea (actualul Rocadillo din provincia spaniolă Andaluzia, situată pe coasta mediteraneană) pe vremea consulului Lucullus, căruia i-au fost aduse capul și tentaculele de 10 m lungime ale unui „polipus” (o altă denumire a calmarului). Acesta a devastat noapte de noapte, timp de câteva luni, crescătoriile de pește și bazinele de saramură ale localității până când a fost prins de pescari cu ajutorul unei haite de dulăi dresați. Aristotel scrie în *„Istoria animalelor”* că în Marea Mediterană trăiesc animale mari, de culoare roșie, numite „theuthis”, având corpul ca un fus, aripioare rotunjite la coadă și numeroase brațe prevăzute cu „excrescențe sugătoare” (probabil ventuzele).

Vikingii, tăietori de capete

Dacă grecii și romanii fuseseră înspăimântați de caracatițele comune și de calmarii din Mediterana (ce nu depășeau 10-12 m lungime), devine ușor de înțeles teroarea exercitată de krakenii Mării Nordului (printre care exemplarele de 15-19 m erau foarte frecvente) asupra vikingilor, convinși că personajul numit de ei „Bătrânul din Mare” este o căpetenie războinică ce a revenit după moarte pentru a se răzbuna pe dușmanii săi, dar, nemaigăsindu-i, a început să scufunde orice corabie întâlnită în cale. Aspectul vag humanoid pe care îl avea calmarul ridicându-se în aer când ataca vasele, ochii săi uriași și cele zece „brațe” serpentiforme din a căror strânsoare nu scăpa nimeni au produs o impresie teribilă (și durabilă în timp) asupra corăbierilor nordului, transmisă și altor popoare sub forma legendei despre „balaurii cu zece capete” (situate în vârful unor gâturi lungi ca de șarpe). Astfel se poate explica motivul ce revine constant în majoritatea basmelor, acel amănunt care i-a nedumerit întotdeauna pe zoologi; indiferent câte „capete” i-ar fi fost retezate balaurului, dacă nu erau tăiate toate o dată, celelalte „creșteau la loc” sau, în orice caz, pierderea lor nu părea să-l incomodeze pe monstru. Admițând faptul că multe dintre elementele mitice au ca punct de plecare un fenomen natural sau o ființă reală, se ridică problema proveniență acestui detaliu, prea des menționat pentru a fi o pură fantezie: specii de animale cu două sau mai multe capete nu există, exemplarele descoperite (șerpi, șopârle și unele mamifere) reprezentând accidente genetice sau mutanți care, dacă supraviețuiesc, se sting după o generație fără să dea naștere unor urmași asemeni lor. Totuși nici o ființă cu două capete nu a manifestat indiferență atunci când unul i-a fost retezat! Dar vikingii observară că,

Luptă între un cașalot (Physeter Catodon) și un calmar (Architheuthis Dux).

în cazul când nu reușeau să taie toate „brațele” krakenului, acestuia îi rămânea destulă putere pentru a trage corăbiile la fund chiar și cu două dintre ele. De asemenea, în Europa se știa încă de la Aristotel că tentaculele cefalopodelor se regenerează parțial sau chiar în întregime, deci legenda „balaurilor cu zece capete” ar primi astfel o explicație relativ completă.

Un cadavru bizar

În *„Historia animalium” („Istoria animalelor”)*, elvețianul Conrad Gesner menționează existența așa-numiților „călugări de mare”, ființe cu multe brațe, ochi neobișnuit de mari și trup fusiform, de culoare roșie. Tot în aceeași perioadă (a doua jumătate a secolului al XVI-lea), faimoșii naturaliști francezi Bellon și Rondelet descriau și ei calmarii giganți, iar în 1565, cronicarul scandinav Olaus Magnus povestește în *„Historia de gentibus septentrionalibus” („Istoria popoarelor nordice”)* despre „peștele lung de o milă”, semănând „mai degrabă a insulă decât a animal” și având „un cap pătrat, uriaș, acoperit de negi monstruoși și alte excrescențe”. Ochii ciudatei ființe erau „enormi”, iar puterea ei „nemăsurată”, încât reușea „să înece foarte multe corăbii și nenumărați marinari vânjoși”. Spre sfârșitul secolului al XVI-lea, naturalistul Ulise Aldovrandi din Bologna (Italia), devenit celebru pentru pregătirea și scrupulozitatea sa științifică, amintește în *„Historia naturalis” („Istoria naturală”)* despre o serie de naufragii provocate de „caracatițe uriașe”, precum și faptul că acestea răpeau oamenii din bărcile de pescuit sau chiar de pe mal.

În toamna anului 1673 a fost găsit pe țărmul sud-vestic al Irlandei un monstru cu „coada lungă și groasă, trupul de mărimea unui cal, ochii cât niște farfurii de plumb și fălcile asemeni plisciului de vultur, dar mult mai mari și mai puternice”. Cadavrul straniei creaturi (aruncat pe uscat de o furtună) a fost expus la Dublin, unde s-a tipărit un „afiș publicitar” ce invita trecătorii să nu scape nemaipomenita șansă de a vedea (contra unei taxe nu tocmai modeste) „un pește sau un animal minune din Marea Irlandei”.

Racul gigantic

Episcopul-academician Erik Pontoppidan consacra multe pagini din *„Historia naturalis Norvegiae” („Istoria naturală a Norvegiei”*, tipărită în anii 1752-1753) și mai ales din *„Dicționarul manual de istorie naturală”* (1778) legendelor despre kraken, krak, polip sau zee-troll („vrăjitorul din mare”), diverse denumiri sub care erau cunoscuți calmarii uriași în nord. Iată câteva fragmente din ultima lucrare: „krak-ul este un rac neînchipuit de mare, ce trăiește în Marea Nordului (...). Pescarii sunt avertizați de existența lui după adâncimea apei: dacă greutatea aruncată (plumbul din vârful firului-sondă – *n.a.)* se oprește la treizeci de stânjeni (stânjenul este o unitate de măsură care a variat, după epocă și regiune, de la 1,96 m la 2,23 m – *n.a.)* acolo unde marea trebuia să aibă o sută înseamnă că sub ei se află un krak. Când adâncimea devine și mai mică e semn că animalul se ridică și corabia trebuie să se îndepărteze cât mai repede (...). Nimeni nu a văzut vreodată un krak întreg, ci doar partea de sus a corpului; se pare că spinarea lui ar măsura cam o milă engleză și jumătate (aproximativ 2700 m, dacă Pontoppidan se referă la mila marină – *n.a.)*. Mai întâi apar la suprafață o mulțime de insulițe acoperite cu un fel de pădurice din care ies coarnele de mărimea unui catarg de corabie mijlocie (cam 20-40 m – *n.a.)*. Aceste insule nu sunt altceva decât inegalitățile de pe spinarea animalului și, printre ele, se văd sărind peștii surprinși acolo de ridicarea krak-ului. Când monstrul se scufundă din nou, produce un vârtej care trage totul în adâncuri (...). După toate probabilitățile, acest colosal animal marin poate fi inclus printre polipi sau printre varietățile de stele de mare (...), iar coarnele lui sunt de fapt tentacule sau instrumente tactile cu ajutorul cărora se deplasează sau își procură hrana...”.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualității noastre

Mănăstirea Durău

Situat în nord-estul țării, în partea central-vestică a Moldovei, județul Neamț se mândrește cu o natură mirifică, dar și cu mulțimea bisericilor și mănăstirilor ca o dovadă a credinței noastre, simbol al unității naționale. Dacă Bistrița, care udă pajiștile de aici, reprezintă scurgerea molcomă a timpului, Ceahlăul reprezintă Moldova însăși cu întregul ei trecut zbuciumat. La poalele acestui vestit munte dăinuiește de aproape trei secole mănăstirea Durău. Ridicată în secolul al XVII-lea de Vasile Lupu, mănăstirea de călugărițe a primit numele de Durău, după cascada Duruitoarea de sub vârful Ceahlăului. La sfârșitul secolului al XVIII-lea călugărițele de aici se îndreaptă spre alte locuri de sihăstrie slăbind viața duhovnicească. De aceea mitropolitul Veniamin Costache transformă mănăstirea de maici în mănăstire de călugări. În 1835 familia Cantacuzinilor împreună cu acești călugări o refac în întregime, locașul căpătând aspectul pe care îl are și azi. Biserica are cele trei încăperi tradiționale, naos, pronaos, altar, fiind concepută în formă de cruce, hramul ei fiind Buna Vestire. Exteriorul este în întregime alb, fără alte ornamente în afara câtorva ferestre prelungi. Este acoperită cu tablă și are trei turle așezate în linie dreaptă. Biserica păstrează multe lucruri de preț printre care o icoană făcătoare de minuni a Sfintei Fecioare cu Pruncul. Conform legendei, aceasta a fost adusă aici de un călugăr de la un schit de pe Ceahlău. În vis i s-a arătat o avalanșă fiind îndemnat să se pună la adăpost. Povestind visul celorlalți călugări, el nu a fost crezut și a plecat singur luând cu el icoana. Visul s-a adeverit și călugărul a fost singurul supraviețuitor din vechiul schit. Deosebit de frumoasă este pictura interioară realizată în tehnica encausticii (pe ceară) în 1935-1937 de Nicolae Tonitza și un grup de studenți ai maestrului. Biserica a fost restaurată în 1969 când pictura a fost curățată de T.V.Moraru. Alături de biserică se află casa Veniamin Costache, devenită muzeu.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

„CĂRȚIȚA MORTALĂ” Aldrich Hazen Ames

Cel mai grav caz de spionaj descoperit după război în S.U.A. și elocvent exemplu al liniei de continuitate dintre K.G.B. și S.V.R. este cazul oficialului C.I.A., Aldrich Hazen Ames, arestat la 21 februarie 1994, conform actului oficial de acuzare „pentru faptul de a fi agent al Federației Ruse – Serviciul de Informații Externe, succesorul direct al K.G.B. în materie de spionaj”.

Aldrich Ames, potrivit rechizitoriului, și-a început colaborarea cu K.G.B.-ul în martie 1984 și a continuat-o, din 1991, cu S.V.R.-ul, până la arestarea sa.

După toate estimările, prin Ames s-a realizat cea mai amplă penetrare în interiorul C.I.A., consecințele care au putut fi estimate constând, între altele, în căderea a circa 36 de agenți ruși în slujba C.I.A., dintre care cel puțin 10 au fost executați. De asemenea, a fost estimată compromiterea a 60 de operațiuni ale C.I.A.

Cel puțin 1/3 din intervalul de timp în care Ames a recunoscut că a servit K.G.B.-ul, el a fost șeful unui birou de contraspionaj extern cu misiuni în fosta Uniune Sovietică și alte țări ale Europei de Est, cunoscând întreaga agentură utilizată de C.I.A. în această zonă.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine” (vol. 2), de M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Între agenții deconspirați de Ames se numără:

Valeri Martinov și Serghei Motorin, ofițeri ai K.G.B. recrutați de F.B.I. la Washington. Au fost rechemați la Moscova, în 1985, și executați.

Adolf Tolkacev, cercetător în domeniul tehnologiilor militare, recrutat de C.I.A., a fost arestat în timpul unei întâlniri cu un membru al misiunii diplomatice americane la Moscova și executat.

Generalul G.R.U. Dimitri Poliakov, agent al C.I.A. sub mai multe criptonime, între care „Donald Rățoiul”, „Bourbon” și „Joben”.

Poliakov a început colaborarea cu C.I.A. în 1961 și timp de două decenii a fost un valoros furnizor de informații. O vreme s-a aflat în misiune în S.U.A., aceasta fiindu-i întreruptă în 1980. După 10 ani, în ianuarie 1990, o știre scurtă din „Pravda” anunța că la 15 martie 1988, generalul Dimitri Feodorovici Poliakov a fost executat pentru spionaj.

Poliakov a fost cea mai importantă victimă a lui Ames, fostul director al C.I.A., James Woosley numindu-l „bijuteria coroanei”. Informațiile furnizate de el au umplut 25 de compartimente din arhiva C.I.A.

Mai multe lucrări apărute în S.U.A. adaugă noi nume pe lista agenților deconspirați de Ames: colonelul K.G.B. Gennadi Smetatin (Lisabona); locotenent-colonelul K.G.B. Gennadi Varennik (Bonn); colonelul GRU Serghei Bohan (Atena); lt. Colonelul K.G.B. Vladimir Vasiliev (Budapesta); ofițerul K.G.B. Leonid Polisciuk (Africa); lt. colonelul K.G.B. Serghei Vorontov; lt. Colonelul K.G.B. Borij Iujin (responsabil cu operațiunile K.G.B. pe coasta vestică a S.U.A.); Vladimir Potasov (a făcut cunoscut mandatul rușilor la tratativele de dezarmare); Oleg Agraniant, consul la Tunis și omul de legătură cu Yasser Arafat, liderul OEP.

Numai patru dintre cei mai sus menționați au reușit să scape cu viață: Serghei Borhan a fost ajutat de C.I.A. să se ascundă; Agraniant a primit azil politic iar Iujin și Potasov au fost amnistiați de Elțin, după șase ani petrecuți în lagăr.

Călătoria unui inel

Kate şi Dave, doi tineri din nordul Angliei, se hotărâseră să facă împreună o călătorie în jurul lumii. Era un vis pe care-l aveau de multă vreme şi erau bucuroşi că vor atinge locuri mult visate: Egiptul, Statele Unite, Costa Rica. Bagajele au fost pregătite cu grijă şi cei doi tineri au pornit la drum. Totul era o încântare dar exista şi un lucru care, din când în când, umbrea fruntea lui Kate. Chiar înainte de plecare, pierduse un inel preţios. Era o bijuterie scumpă, din aur cu safire, o lucrătură frumoasă care costase peste 100 de lire. Îi căzuse de pe deget în casă la Dave. Căutaseră atent în toate colţurile dar totul fusese zadarnic. Kate îşi spunea că probabil acesta este preţul pe care trebuie să-l plătească pentru îndeplinirea visului ei – călătoria. Cei doi au trăit momente pline de satisfacţie. Au trecut prin ţări europene şi asiatice, au mers de-a lungul Nilului şi au traversat Africa. Marea surpriză a sosit însă atunci când urcau un munte din Costa Rica. La mijlocul drumului Dave s-a oprit să cureţe noroiul de pe talpa bocancilor. Pe una dintre tălpi a descoperit, bine înfipt, inelul pierdut. Bijuteria îşi însoţise discret stăpâna cale de 10000 de mile! *(I.S.)*

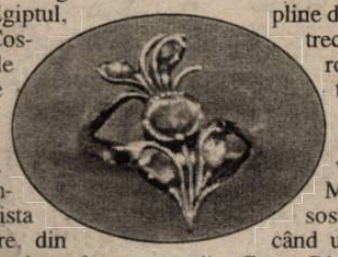

Şi-a schimbat SEXUL de două ori!

David Reimer pare un om obişnuit. La un pahar de bere, discută cu prietenii despre ultimul meci de hochei, este văzut la plimbare cu copiii, totul pare firesc. Totuşi, la vârsta de 34 de ani se cam deosebeşte întrucâtva de alţii. Trăsăturile delicate ale înfăţişării, lipsa totală a părului pe faţă. Aţi ghicit! David Reimer a suferit în viaţa sa două cumplite intervenţii de schimbare a sexului.

La naştere purta numele Bruce, a devenit apoi o fetiţă – Brenda – constrânsă să-şi accepte noua identitate pe care o simţea că nu-i aparţine. Mai târziu, când a descoperit adevărul, era deja o adolescentă. S-a decis să pună capăt acestei situaţii şi să redevină bărbat aşa cum se simţea în realitate. Întâmplarea respectivă l-a determinat pe ziaristul John Colapiltro să publice o carte „As Nature Made Him" (aşa cum l-a făcut natura), în care el a relatat cum totul a început în aprilie 1966 când micuţul de opt săptămâni Bruce a fost internat la Spitalul St. Boniface pentru o banală operaţie de circumcizie. Dar doctorul a omis să regleze temperatura aparatului electric de cauterizare, astfel că penisul copilului a fost carbonizat. Bruce urma să nu poată avea viaţă sexuală şi să nu se poată căsători niciodată. Dar povestea a ajuns până la dr. John Money, de la „Johns Hopkins Hospital" din Baltimore, care s-a oferit să rezolve cazul lui Bruce transformându-l într-o... fetiţă. Problema nu era deloc simplă ba chiar foarte complicată. După ce a împlinit doi ani, Brenda (noul nume) a fost supusă unei noi operaţii de înlăturare a testicolelor şi înlocuire a lor cu ceea ce s-ar fi dorit a fi un vagin. Anii pubertăţii, au devenit un calvar pentru Brenda, copiii râdeau de ea iar viaţa în familie era şi ea un adevărat infern; tatăl a devenit alcoolic, mama s-a îmbolnăvit iar Brenda ajunsese o adevărată epavă umană. La împlinirea vârstei de 15 ani, tatăl i-a dezvăluit adevărul. Brenda a înţeles situaţia în care se afla şi şi-a propus să întreprindă orice pentru a deveni un adevărat bărbat. Primul pas a fost să-şi schimbe prenumele şi Brenda (fost Bruce) a devenit David. Şi-a schimbat tunsoarea, modul de a se îmbrăca, a făcut o cură de testosteron pentru a deveni mai înalt şi a face să apară primele fire de păr pe faţă. La 16 ani s-a supus unei prime operaţii plastice în vederea „reconstituirii" unui penis. Rezultatele nu au fost pe măsura aşteptărilor şi David şi-a dat seama că era un impotent. Disperat a încercat în două rânduri să se sinucidă înghiţind barbiturice. Dar la 22 de ani s-a supus unei noi operaţii plastice care i-a dat posibilitatea să aibă raporturi sexuale. Apoi i-a apărut dorinţa căsătoriei dar era conştient că nu poate. În vara anului 1988 a cunoscut-o pe Jane, nemăritată, dar care avea trei copii. În septembrie 1990 s-au căsătorit, David i-a adoptat pe cei trei copii, devenind un adevărat tată pentru ei. *(Gh.R.)*

BUNICA şi HOŢUL MASCAT

Pentru o clipă Vestul Sălbatic s-a mutat la Keene Township, Ohio. Acolo locuieşte Dna Patricia Mathias, în vârstă de 63 de ani. În ziua când s-au întâmplat toate se împlinea o lună de la moartea soţului ei. Nu voise însă, să-şi părăsească vechea ei casă şi să se mute cu copiii. Fiul său îi dăduse totuşi un pistol şi o învăţase cum să-l folosească – „nu poţi trăi singură şi fără nici o apărare", îi spusese el, deşi avea prea puţină linişte că mama sa s-ar fi putut apăra singură... Mai ales că avusese nu de mult un accident de maşină şi „era plină de tije" de la coapsă până la laba piciorului. Şi, iată că în dimineaţa următoare, Bunica Patricia este trezită de un zgomot neobişnuit care venea din pivniţă. Îşi ia pistolul şi se târăşte literalmente pe scări (nu se putea obişnui să recurgă la un baston). Stupoare: se trezeşte în faţa unui mascat care ţinea un pistol îndreptat spre ea! Trag amândoi deodată. Un glonte îi trece şuierând pe la ureche. Speriată, se târăşte cum poate înapoi pe scări în casă. Încearcă să telefoneze la poliţie – liniile telefonice fuseseră însă tăiate. Fuge cum poate spre uşa de la intrare, încercând să ajungă la vecini. Aude însă paşii hoţului. Era încă întuneric beznă şi nu vedea nimic. Aude însă o nouă împuşcătură. Atunci închide ochii, întinde braţul şi trage înnebunită, fără să se oprească. „Ştiam că am zece cartuşe în încărcător. Am tras până nu a mai rămas nici unul". Aude doar nişte paşi care se îndepărtau, apoi linişte.

Reuşeşte să ajungă la vecini şi alertează familia şi poliţia. Când ajung amândoi la faţa locului, totul se terminase. Hoţul a fost găsit după opt zile. Mort, într-un şanţ nu departe de casă. Câtă putere mai avusese în el să meargă. „A fost identificat după gloanţele găsite în el ca omul în care a tras Dna Mathias – a declarat şeriful". „A fost autoapărare", a declarat Bunica Patricia, nu fără să adauge că îi pare foarte rău că l-a omorât pe intrusul mascat... *(M.D.)*

TERORIST la 15 ani

Un elev de 15 ani din Essex, Marea Britanie, a intrat dintr-o dată în panică pentru faptul că nu reuşise să-şi facă temele pentru a doua zi. Pentru a scăpa de stres s-a gândit la o soluţie „extremistă". El a confecţionat o bombă artizanală într-o singură noapte, valorificând informaţiile furnizate pe Internet în acest scop. A doua zi, înainte de a începe cursurile, l-a abordat pe unul dintre profesori şi l-a informat că a găsit o bombă ascunsă în toaletă. Toţi elevii şi personalul din şcoală au fost imediat evacuaţi. Poliţia alertată a trimis câţiva pirotehnişti care au scos bomba artizanală din incinta şcolii pentru a o dezamorsa într-o zonă apropiată. Alături de periculosul dispozitiv au găsit însă şi un bilet în care se specifica faptul că în clădirea şcolii au mai fost amplasate alte şase bombe. O alarmă care s-a dovedit a fi însă falsă. Cercetările efectuate de poliţie au condus în doar câteva zile la depistarea vinovatului care a fost arestat şi condamnat la câteva luni de detenţie într-un centru de reeducare. *(D.M.)*

Clipa de romantism în... autobuz

Strict autentic.

Era februarie, o zi primăvăratică în Bucureşti. Stăteam în autobuzul 330, la stop la Arcul de Triumf, aşteptând... kalendele greceşti, adică verde la semafor. În maşină, puţină lume, poate 10-12 persoane, era ora prânzului. Trecea o „delegaţie". Şoferul găseşte la radio un tango şi dă volumul mai tare. Om încărunţit, îi mai plăceau şi d-astea. Deodată, doi tineri ce stăteau îmbrăţişaţi pe o banchetă se ridică şi, înlănţuiţi, încep să danseze molcom pe culoarul dintre banchete! Toţi pasagerii nu-şi puteau dezlipi ochii de la dansul lor spontan şi sincer, o prelungire duioasă şi elegantă a tandreţii tăcute. Erau ca nişte eroi de basm rătăciţi pe o banală linie de autobuz, uitând pentru un minut de balaurul numit tranziţie... Dar semaforul s-a înverzit, şoferul le-a făcut semn că porneşte, iar cei doi „artişti" şi-au reluat locurile. Şi dacă ceilalţi pasageri au aplaudat la fel de spontan (inclusiv subsemnatul), e pentru că o clipă de vrajă irepetabilă ne transportase pe toţi într-o lume uitată, cea a iubirii. Le mulţumesc acelor personaje de poveste adevărată. *(P.I.)*

Ultima frontieră

„Bones", adică DeForest Kelley, a fost „doctorul" – Dr. Leonard McCoy – din prima serie a faimosului Star Trek, devenind, alături de William Shatner şi Leonard Nimoy, unul din idolii generaţiei care şi-a luat cu mândrie numele serialului. La 78 de ani însă, acum trei ani, a căzut bolnav. A fost imediat investigat şi i s-a descoperit un cancer de stomac. A urmat internarea la Spitalul special construit pentru oamenii din lumea filmului şi a televiziunii: „Motion Picture and Television Fund Home and Hospital" şi a suportat o intervenţie chirurgicală. Dar lucrurile intraseră pe drumul final, care avea să mai însemne încă aproape un an de suferinţă. Nu a fost însă niciodată singur. Cei doi prieteni ai săi din echipajul serialului i-au fost practic clipă de clipă aproape. Toată ziua şi-o petreceau râzând şi depănând amintiri din timpul filmărilor. Şi făcând glume pe seama băiatului născut în Georgia care visase să ajungă medic şi îşi văzuse visul împlinit, dar doar într-un film. Apoi însăşi Carolyn, soţia sa, s-a „mutat" la spital, pentru că îşi rupsese piciorul şi nu mai putea sta singură şi nesupravegheată. Tot ce îi era mai drag pe lume i-a fost astfel aproape. S-au văzut zi de zi, clipă de clipă şi Carolyn a fost lângă el pentru ultima despărţire. „Bones" şi-a păstrat până în clipa din urmă o bună dispoziţie contagioasă. Râdea cu toţi şi le amintea că replica lui de cel mai mare succes din film era „A murit, Jim" şi aştepta să se spună şi despre el acelaşi lucru. Iar când s-a despărţit pentru ultima oară de Shatner şi de Nimoy a mai avut puterea să le zâmbească şi să-i spună unui acum invizibil coleg de echipaj, „Beam me up, Scotty". DeForest Kelley, doctorul „Bones" s-a teleportat cu zâmbetul pe buze. Pentru el, ultima frontieră fusese depăşită.. *(M.D.)*

O lume NEBUNĂ

UN BĂRBAT ÎMPUŞCAT PRIN PLAFONUL APARTAMENTULUI

Un băiat de 16 ani din Detroit, care a fugit de acasă în urma unui conflict cu un tânăr de 22 de ani, s-a întors la locul disputei înarmat cu un pistol, însă a constatat că adversarul său dispăruse. De furie, a descărcat pistolul în pereţii şi podeaua apartamentului situat la etajul 1, în clădirea de la numărul 2100 Belvedere. Din nefericire, Wayne Beck, în vârstă de 48 de ani, care dormea pe o canapea în apartamentul de la parter, a fost nimerit în cap de un glonţ care a pătruns prin plafonul locuinţei sale. Acesta a decedat pe loc. Potrivit raportului întocmit de poliţia din Detroit, ucigaşul, elev în anul 2 la liceul „Osborn" din localitate, a cărui identitate nu a fost dezvăluită deoarece este încă minor, a fost arestat la scurt timp de la comiterea faptei, condamnat şi închis într-un centru de detenţie pentru delincvenţi minori din districtul Wayne. *(A.P.)*

Trădat de un muc de ţigară

Până la urmă englezul Darren Ashurst a fost condamnat la ani grei de închisoare. El a fost acuzat de omucidere, victima fiind concubina sa, Louise Sellars, pe care a omorât-o în bătaie. În prima fază a anchetei nu au fost găsite probe pentru a-l incrimina. În urmă cu câteva luni, specialiştii geneticieni solicitaţi să colaboreze cu poliţia, au stabilit că ADN-ul extras din urmele de salivă de pe un muc de ţigară găsit în pădurea Lancashire, unde a fost ucisă Louise, aparţinea lui Ashurst. O probă care a fost suficientă pentru completul de judecată pentru a-l condamna pe asasin la închisoare pe viaţă. *(D.M.)*

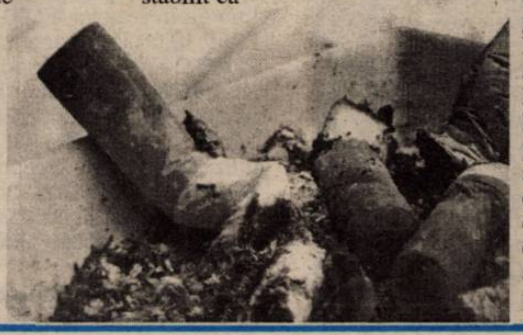

Săptămâna 2 – 8 martie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Bravo, bravissimo! 22.15 Serial: „Cazuri ciudate" 23.20 Profesioniştii 0.20 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 7.50 Oameni ca noi 8.20 Desene animate 9.10 Serial: „Fram" (ultimul ep.) 10.50 Film: „Biblia: David" (coprod., 1997, partea I) 12.30 Casa mea 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" (ultimul ep.) 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Frumoasele şcolii" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Amy" 21.45 Festivalul Cântecului Italian San Remo 2001.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Un secol de fotbal românesc 16.00 Film: „Călăţul roşcat" (SUA, 1973) 17.50 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.00 Serial: „Justiţiarii!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „De la apusul la răsăritul soarelui" (SUA, 1996). Cu: Havery Keitel, George Clooney 22.35 Videoteca de aur 23.45 Marele jazz.

LUNI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Kronika 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Amprente 22.00 Film: „Seal" (SUA, 1997).

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.30 Kronika 17.30 Serial: „Hotel Payne" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Balonaşe de săpun" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Şapte zile" 23.35 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Ai vrea tu!" 16.00 Panorama 17.30 Serial: „Hotel Payne" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Recurs la morală 22.15 Cu ochii'n 4 23.30 Martor la Martorii 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Ai vrea, tu!" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Hotel Payne" 18.00 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 22.00 Serial: „Martorul tăcut" 23.45 Film: „Însărcinată la 15 ani" (SUA, 1997).

VANESA PARADIS
PRO TV
duminică, 21.00

acasă

VINERI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 7.30 – 13.45 Reluări 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Chef de chef 17.00 Serial: „Soţul şi soţia" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Spune drept 19.05 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile săptămânii 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Film: „Aeroportul" (SUA, 1970). Cu: Burt Lancaster.

DUMINICĂ 7.30 – 13.30 Reluări 14.30 Serial: „Al şaptelea cer" 15.30 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Acasă la români 16.45 Serial: „Soţul şi soţia" 17.50 La casa de vis 18.25 Ia-mă acasă! 19.00 Film: „Ziua judecăţii" (SUA, 1999) 20.35 Serial: „Ramona" 21.30 Fotbal Il Calcio.

LUNI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 „Fiorella" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Fotbal: UEFA Campions League".

MIERCURI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la români 18.05 Serial: „Seducţie" 18.30 Serial: „Fiorella" (ultimul ep.) 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 7.30 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Iubire fără limite" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.55 Acasă la bunica 18.05 Serial: „Seducţie" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.15 Serial: „Dragoste nebună" 22.20 Serial: „Femei înşelate" (ep.1) 22.50 Serial: „Luisa Fernanda".

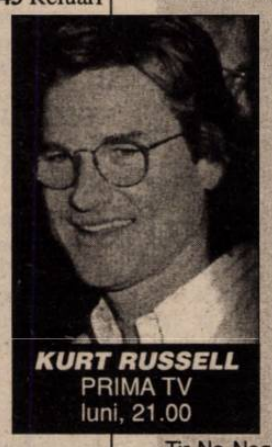

KURT RUSSELL
PRIMA TV
luni, 21.00

PRO TV

VINERI 7.00 Film: „În căutarea adevărului" (SUA, 1990, partea a II-a) 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Film: „Motocicleta magică" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Kung Fu: Arta simţurilor" (SUA, 1986) 0.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 1.30 Film: „Ultima suflare" (SUA, 1997). Cu: Luke Perry.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Hyperion Bay" 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 14.25 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Serial: „O lume dispărută" 16.00 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.15 Film: „Goana după fuste 2" (SUA, 1983) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Viaţa lui Gavin Gray" (SUA, 1988) 0.10 Serial: „Suflete pierdute" 1.00 Serial: „La limita imposibilului" (ep.1).

DUMINICĂ 5.00 Formula 1 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 10.30 Serial: „Liceul Madison" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „Întâlnire cu dragostea" (Franţa, 1996) 15.30 Serial: „O lume dispărută" 16.00 Serial: „Guvernatoarea" 18.10 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Dragoste de vrăjitoare" (Franţa, 1997). Cu: Vanesa Paradis 23.25 Serial: „Suflete pierdute" 0.15 Serial: „Poltergeist – moştenirea".

LUNI 7.00 ProTv.ro 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Nemuritorul" 11.30 Serial: „Bebe" 12.00 Film: „Noaptea de cristal" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 De la om la om 21.30 Urmărire generală 22.00 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Corbul, îngerul negru".

MARŢI 7.00 ProTv.ro 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Nemuritorul" 12.00 Serial: „Bebe" 12.25 Film: „Prietene din întâmplare" (SUA, 1991) 14.15 Film: „Bărbaţi bogaţi, femei singure" (SUA, 1990) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.00 Film: „Poveşti întretăiate" (SUA, 1993).

MIERCURI 7.00 ProTv.ro 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Nemuritorul" (ultimul ep.) 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Pe urmele criminalului" (SUA, 1990) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Jurnalul unui ucigaş" (SUA, 1996) 21.30 Fotbal 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.45 Film: „Hărţuirea" (SUA, 1992).

JOI 7.00 ProTv.ro 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial: „Hercule" (ep.1) 12.00 Serial: „Bebe" 12.25 Film: „Lumina zilei" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.40 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Speed – cursa infernală" (SUA, 1994). Cu: Sandra Bullock, Kenu Reeves 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Chippendales 1.15 Serial: „Corbul, îngerul negru" 2.15 Film: „În onoarea fratelui pierdut" (SUA, 1989).

tvr2

VINERI 7.00-12.45 Reluări 13.20 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.15 Desene animate 15.35 Trupa DP2 18.00 Reforma la bani mărunţi 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Teatrul TV: „Muşatinii" după B. Ştefănescu 20.30 Dezastre 21.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Despărţirea de Las Vegas" (SUA, 1995). Cu: Nicolas Cage.

SÂMBĂTĂ 11.00 Serial: „Wishborne" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 Pe urmele dinozaurilor 14.35 Planeta singuratică 15.30 Caravaggio, pictor şi ucigaş 16.30 Serial: „E timpul să mă mărit!" 17.00 Top TVR2 18.00 Serial: „Eroul meu!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 20.30 Cinematograful, o istorie vie 21.15 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.50 Serial: „Jonathan Creek" 22.50 NBA Action 23.15 Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Wishbone" 11.30 Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.00 Documentar: „Kideo" 14.05 În numele sportului 14.40 Splendorile naturii 15.45 Serial: „Star Trek Voyager" 16.35 Documentar: „Corpul uman" 18.30 Telejurnal TVR2 18.50 Serial: „Fiice şi soţii" 19.45 Atenţie, se cântă! 21.00 Film: „Legământul tăcerii" (SUA, 1987) 22.35 Baschet masculin: Toronto – New York (înregistrare).

LUNI 7.00-12.40 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Film: „Fiice şi soţii" (r) 17.30 Ţara de piatră 18.30 Telejurnal TVR 2 19.15 Toţi, împreună 20.00 Lumea de mâine 21.00 Obsesia vitezei 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Dimineaţă pierdută" (prima parte).

MARŢI 7.00-12.00 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.10 Serial: „Sara şi prietenii ei" (ep.1) 17.45 Patrimoniu 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 20.55 Serial: „Sara şi prietenii ei" 21.00 Pragul de sus 22.40 Film: „Drumul oaselor" (România, 1980). Cu: Florin Piersic, Marga Barbu.

MIERCURI 7.00-12.25 Reluări 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 14.10 Desene animate 15.35 Trupa DP2 17.10 Serial: „Sara şi prietenii ei" 18.00 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.00 Pe muchie de cuţit 22.00 Răscruci 22.40 Film: „Frumuseţe blestemată" (Franţa, 1999).

JOI 7.00-9.10 Reluări 10.40 D'ale lu'Mitică 12.45 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.10 Serial: „Sara şi prietenii ei" 17.45 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.15 Toţi, împreună 20.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 20.55 Serial: „Sara şi prietenii ei" 21.00 Ora adevărului 22.45 Film: „Născut în America" (SUA, 1991).

prima

VINERI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Gol puşcă" (M. Britanie, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Program pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Kissinger şi Nixon" (SUA, 1995) 0.00 Film: „Stăpânii visului" (erotic).

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice 8.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 12.00 Stil (r) 13.00 Film: „Alege dragostea" (SUA, 1990) 15.00 Cronica cârcotaşilor 16.00 Copiii spun lucruri trăsnite 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Real Tv 21.00 Film: „Al IV-lea război" (SUA, 1990). Cu: Roy Scheider 23.00 Film: „Imagine în oglindă" (SUA, 1993).

LUNI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Tradiţii 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Scandal în cartierul chinezesc" (SUA, 1986). Cu: Kurt Russell.

MARŢI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Exploziv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Film: „Vacanţă la Veneţia" (SUA, 1990) 22.00 Stil.

MIERCURI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Cinemagia 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Iubăreţul" (SUA, 1989).

JOI 7.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 8.00 Prima Mix! 13.30 Creaturi sălbatice 14.30 Cronica cârcotaşilor (r) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Luna sălbatică" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

LUKE PERRY
PRO TV
vineri, 1.30

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Film: „Urmărirea" (SUA, 1997) 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Film: „Stăpânul jocului" (SUA, 1997) 3.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.00 Film: „Meteoritul ucigaş" (Hong Kong, 1976) 7.50 Seria Stan şi Bran 9.30 Casa de piatră 10.30 Film: „Blestemul faraonului" (SUA, 1980) 13.10 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Fotbal 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.45 Film: „Phoenix" (SUA, 1998) 22.00 Film: „Emisarul Iadului" (SUA, 1998). Cu: Chuck Norris 0.00 Serial: „Dezvăluiri intime" 0.30 Serial: „Zonele plăcerii" 1.00 Film: „Ziua cea mare" (M. Britanie, 1996). Cu: Sean Bean.

DUMINICĂ 7.30 Film: „Omul momentului" (M. Britanie, 1955) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.10 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Film: „Înţelegerea" (SUA, 1990) 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Podurile din Madison Country" (SUA, 1995). Cu: Clint Eastwood, Meryl Streep 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Învingători şi învinşi" (coprod., 1981). Cu: Marcello Mastroianni, Claudia Cardinale.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sheena, regina junglei" (SUA, 1984) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Între Nord şi Sud" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 14.00 Film: Shamus" (SUA, 1973). Cu: Burt Reynolds 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Biletul norocos" (SUA, 1997) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Maloney" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 20.00 Film: „Unde-s două..." (SUA, 1995). Cu: Kirstie Alley 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 13.15 Serial: „Moloney" 14.00 Film: „Valentino" (M. Britanie, 1977) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

CLAUDIA CARDINALE
ANTENA 1
duminică, 1.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-12.30 Reluări 13.45 Emisiune muzicală 14.45 Documentar 16.00 Domino 17.00 Emisiune muzicală 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Weekend ABC 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club ABC 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Emisiune muzicală.

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală 10.00 Ţara spiriduşilor 13.00 Emisiune muzicală 14.00 Documentar 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală 12.00 Club abc 13.00 Emisiune muzicală 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid 0.00 Ora unu a venit.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală 10.30 Cutia muzicală 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.30 Documentar 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală 10.00-15.15 Reluări 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Emisiune muzicală 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 14.45 Documentar 16.00 D'ale lui Cătălin 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

„Ally McBeal" şi „Totul despre sex"

INTERZISE PĂRINŢILOR CU PREJUDECĂŢI

Pe cât sunt de controversate, pe atât sunt de vizionate. Cele două seriale au făcut furori în America şi, în egală măsură, au lăsat cu gura căscată bătrânul continent. Până şi francezii care nu scapă nici un prilej să strâmbe din nas şi să evidenţieze orice defect când e vorba de producţii de televiziune sau de cinema venite în Europa de peste Ocean, s-au văzut nevoiţi să se recunoască seduşi, dispuşi să pună capăt oricărei alte activităţi când se apropie ora de difuzare a fiecăruia dintre cele două seriale. Se poate spune că iniţial, în Franţa, „Ally McBeal" şi „Totul despre sex" n-au intrat în casele oamenilor pe poarta cea mare, serialele fiind difuzate pe canalul Teva, destinat în special femeilor. Ceva asemănător cu postul „Acasă" de la noi. Asta se întâmpla în 1998. Succesul incredibil a făcut însă ca serialele să fie reluate anul trecut de M6 care, miercurea seara, în jurul orei 21, le-a prezentat succesiv, până târziu, spre miezul nopţii. Uneori, din „Ally McBeal" se difuzau două-trei episoade în aceeaşi seară.

Ca şi la noi, telespectatorii abia aşteptau să poposească în cabinetul de avocatură de la Boston pentru a savura fantasmele trăsnitei Ally şi a colegilor săi, apoi să alerge la New York pentru a o întâlni pe Carrie şi banda ei de prietene care, în căutarea bărbatului ideal, trec prin zeci de experienţe sentimentale şi mai ales sexuale. Oricine vrea să ştie totul despre sex fără însă să aibă îndrăzneala să întrebe pe cineva află răspunsurile de la personajele din serialele amintite, rostite cu atâta naturaleţe, farmec şi umor încât pot fi digerate chiar şi de cele mai pudice persoane din lume. Deviza femeilor pare să fie: înainte să spui da pentru toată viaţa e de preferat să faci o încercare de o noapte. Sentimente de culpabilitate faţă de această atitudine? Nici vorbă, pentru că în opinia personajelor e mai sănătos să treci prin diferite experienţe (inclusiv sexuale) decât să te torturezi cu propriile-ţi dorinţe reprimate. Evident, acest mod de gândire nu este unanim acceptat de societatea contemporană, deşi cei care împărtăşesc acelaşi punct de vedere cu al personajelor nu sunt puţini, dovadă şi numărul incredibil de mare al fanilor.

Ally

De ce sunt (sau nu) pe placul publicului?

Ally şi Carrie sunt expresia femeii contemporane care îşi permite să-şi asume libertatea de a gândi şi de a trăi după bunul său plac, debarasată de orice prejudecăţi. Dificil pentru femeia modernă care se afirmă profesional şi îşi poartă singură de grijă să mai creadă în dragostea la prima vedere sau în iubirea perfectă şi nemuritoare, deşi visează tocmai la aşa ceva.

Ally lucrează într-un cabinet de avocatură nu întâmplător amplasat în plin Boston, oraş recunoscut pe coasta de est a Americii pentru tradiţia sa puritană. Din punct de vedere profesional a reuşit – cu fiecare proces pe care îl susţine dă o nouă lovitură. Banii nu sunt nici ei o problemă. Colegii îi sunt şi prieteni. Dar, viaţa personală e un dezastru: ani la rând caută un înlocuitor pentru Billy, fostul ei prieten din copilărie de care s-a îndrăgostit în adolescenţă şi pe care îl iubeşte chiar şi după ce acesta s-a însurat cu o altă femeie. Mai mult, imaginea lui o bântuie şi după ce moartea îl smulge dintre cei vii.

În pas cu principiile femeii moderne, Ally (fragilă, aparent nesigură pe ea, maestră în a face gafe) nu abandonează însă nici un moment ideea de a-şi găsi un suflet pereche şi nu aşteaptă ca o prinţesă adormită pe Făt-Frumos, ea chiar îl caută, pregătită să-şi asume de fiecare dată riscul cunoaşterii. Din nefericire pentru ea, dar amuzant pentru spectator, experienţele sunt dintre cele mai bizare – unii le numesc scandaloase – iar dezamăgirile se ţin lanţ. Cu fiecare pas, Ally descoperă ipostaze noi ale existenţei, ale bărbatului, ale femeii, ale relaţiilor dintre sexe, se descoperă mai mult pe sine, dar rămâne mereu singură, doar cu fanteziile ei. Aspiră să fie parte dintr-un cuplu adevărat, iubită pentru defectele şi calităţile ei, dar nu acceptă să facă rabat de la ceea ce-şi doreşte doar de dragul de a avea un partener de viaţă.

Ally nu vrea să fie clona Pamelei Anderson

Ally este o fată ca oricare alta, nu are nimic în comun cu top-modelele sau bombele explozive care fac ravagii pe ecrane sau în revistele de frumuseţe. Are sâni cât o fetiţă de opt ani, decolteul ei aduce cu al unui

Samantha, Carrie, Charlotte, Miranda

androgin, dar nu asta e problema vieţii ei. Se vede clar că nu vrea să ascundă acest lucru prin cine ştie ce truc vestimentar. Nici faţa nu are o frumuseţe constantă; uneori iradiază o lumină fascinantă, alteori e de-a dreptul urâţică, totul depinde de starea interioară. Cu alte cuvinte Ally a fost aleasă să reprezinte femeia cea adevărată, din viaţa de zi cu zi şi, se ştie, femeile din lumea reală sunt în majoritate imperfecte în raport cu top modelele; sunt ori prea grase, ori prea slabe, cu sâni prea mari, cu sâni prea mici etc, etc. Prin lipsa de complexe legate de înfăţişare, Ally este din nou prototipul femeii moderne, suficient de puternică să se accepte aşa cum e şi nu cum se aşteaptă alţii să fie.

David E. Kelley, producătorul serialului, a respins clar ideea unei clone a Pamelei Anderson, agasat fiind de pasiunea pe care America a făcut-o în ultimii ani pentru chirurgia estetică. De altfel, cu fineţe, prin intermediul serialului, a vrut să dea peste nas ipocriziei de orice natură, atât de mult practicată în societatea contemporană care clamează cu orice prilej libertatea şi lipsa prejudecăţilor, dar care e rob al aparenţelor.

Sora mai mică a lui Michelle Pfeiffer

Se spune că David E. Kelley a realizat personajul Ally McBeal gândindu-se la soţia sa, actriţa Michelle Pfeiffer, care după părerea lui a ştiut să facă şi carieră, dar şi să-şi trăiască viaţa. Calista Flockhart este, din acest punct de vedere, un fel de soră mai mică a soţiei producătorului. Venită din teatrul new-york-ez, ea a reuşit ca în mai puţin de trei ani să devină un star internaţional, desigur datorită serialului. Pe Internet, serialului în care joacă i-au fost consacrate în jur de 90000 de site-uri. Plătită suficient de bine ca să se considere deja o femeie cu bani, actriţa locuieşte totuşi la Los Angeles într-un apartament de trei camere decorat într-un mod original, cu mobile şi obiecte vechi, achiziţionate din talcioc. Ca şi personajul ei din serial, Calista e nemăritată, dar poate spune că a trăit câteva experienţe sentimentale interesante: cu Jeffrey Kramer (coproducător al serialului), cu actorul Ben Stiller sau cu regizorul filmului „American Beauty", Sam Mendes. Mai mult decât să fie soţie, şi-a dorit să fie mamă, aşa că la începutul acestui an a adoptat un copil. Nefiind căsătorită, demersurile de adopţie n-au fost uşoare şi ele au început cu mult timp în urmă. În final, a fost pusă în legătură cu o femeie care aştepta venirea pe lume a celui de-al cincilea copil al ei, a cărui îngrijire însă nu şi-o mai putea asuma. În dimineaţa zilei de 1 ianuarie, într-un spital din San Diego, Calista a asistat la naşterea fiului ei adoptiv.

În privinţa carierei, uşile îi sunt deschise şi pentru producţiile de cinema. Asta nu o face să se gândească vreun moment să renunţe la serial. „Un rol ca Ally nu se refuză...", spune ea. Nu se teme deloc de personajul ei pe care îl consideră unul dintre cele mai avangardiste roluri feminine create în prezent la Hollywood. E ca o lecţie dată de micul ecran marelui ecran.

Carrie

Carrie a detronat-o pe Sue Ellen

Încă tinere, dar trecute de vârsta naivităţilor, cu profesii interesante (jurnalistă, avocată, relaţii cu publicul, directoare a unei galerii de artă), fără probleme financiare, cele patru prietene din „Totul despre sex" nu au altă problemă decât aceea de a-şi găsi „bărbatul ideal", dacă nu pentru toată viaţa, măcar pentru o scurtă aventură sexuală. Aşa că viaţa lor se învârte în jurul sexualităţii. Fiecare aventură a vreuneia dintre ele este apoi disecată pe toate feţele într-o manieră total diferită de ceea ce am mai văzut noi prin filme, sofisticarea stând braţ la braţ cu un cinism aproape insuportabil, cu ironia, autoironia şi, desigur, umorul. Îndrăzneala de altădată a personajelor preocupate în primul rând de sex, în genul lui Sue Ellen din „Dallas" şi Alexis Carrington Colby din „Dinastia", pare un palid joc de copii în comparaţie cu modul de abordare a sexualităţii, practicat de Carrie, Samantha, Charlotte şi Miranda. Triumful şi dezastrul trăite în plan sexual de femeia trecută de 30 de ani, căsătorită sau nu, sunt tratate cu un realism crâncen. Se vede că feminismul reprezentat de cele patru personaje din „Totul despre sex" a intrat într-o nouă etapă, care se rupe de vechile canoane; femeile iubesc bărbaţii şi au nevoie de ei, mai greu este să se rezume la unul singur.

Michelle Pfeiffer

Ally

Cine este Carrie?

Sarah Jessica Parker, actriţa care o întruchipează pe Carrie, este un simbol de ultimă oră al femeii din America (sau de pretutindeni): este unică doar pentru că are un „nu ştiu ce original", nu e croită după tipare. Deşi a jucat şi în filme de succes ale marelui ecran, cum ar fi „Atacul martienilor", notorietatea şi-o datorează serialului „Totul despre sex". Căsătorită în prezent cu actorul Mathew Broderick, ea a trăit înainte o discretă poveste de dragoste cu John Kennedy Jr., care în repetate rânduri a cerut-o de soţie. Dispariţia tragică a acestuia a însemnat pentru ea, după cum declară, unul dintre cele mai nefericite evenimente din viaţa ei. Cum priveşte rolul pe care îl joacă în serial? „De multe ori, când urmăresc câte o secvenţă la televizor, mă întreb cum am putut să rostesc nişte fraze atât de cinice. În ciuda atitudinii lui Carrie, în realitate eu nu am putut să mă debarasez de orice tabu. Personal, sexul de dragul sexului e o noţiune care mă lasă rece. Dar, trebuie să recunosc că sunt mândră că joc în acest serial care îşi propune să elibereze femeile de complexe şi să le facă să spună lucrurilor pe nume." În vertijul amorului liber de care sunt cuprinse cele patru prietene din serial, de obicei ele îşi asumă riscuri de tot felul. De la un singur lucru nu se abat însă: de la sexul protejat.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

5 – 11 MARTIE

BERBEC (21.03 - 20.04): Veţi parcurge una din cele mai agitate săptămâni ale anului, când dinsensiunile cu colegii de serviciu, dar şi în mediul familial, vor cunoaşte forme acute. Dacă veţi reuşi să vă controlaţi mai bine tendinţa de dominare, atunci veţi evita „scânteile".

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este tendinţa de scădere a curbei financiare. S-ar părea că vă pândeşte un ghinion financiar destul de aspru, aşa că fiţi foarte atent la cheltuirea banilor. O veste bună de departe soseşte sâmbătă.

GEMENI (22.05 - 21.06): Sub influenţa capricioasei Luni, s-ar putea ivi mici necazuri în dragoste. Nu vă răfuiţi cu partenerul, ci cu dv. înşivă. Pe de altă parte, curba financiară are o uşoară creştere, semn că bugetul dv. este pe cale de a se înzdrăveni.

RAC (22.06 - 22.07): Nici un nor nu atentează la liniştea dv. sufletească, de parcă v-ar menaja toate planetele. Curba psihicului staţionează la cote înalte şi în aceste condiţii aveţi şansa de a realiza lucruri mari, randamentul muncii este remarcabil.

LEU (23.07 - 22.08): De ce vreţi să vă faceţi rău singur, nu sunt destui în preajma dv. care se ocupă cu acest lucru? Sub influenţa dezavantajoasă a lui Jupiter, tindeţi să luaţi decizii pripite, cu urmări nefavorabile. Amânaţi orice hotărâre importantă.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Curba psihicului şi cea a afectului sunt în accelerată creştere, de unde putem deduce că viaţa în cuplu decurge excelent, iar în mediul profesional sunteţi foarte bine apreciat. Despre bani, nimic nou, deocamdată.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Influenţa benefică a Soarelui şi a lui Mercur se va face resimţită prin înviorarea afacerii la care lucraţi, sau prin primirea unei sume consistente de bani. Din păcate, relaţia sentimentală are unele sincope trecătoare ca ghioceii.

SCORPION (23.10 - 21.11): Deşi asupra dv. se „năpustesc" mai multe probleme stresante (unele din ele dovedindu-se în cele din urmă nişte banalităţi), curba psihicului nu descreşte, dimpotrivă. Ea are un maxim miercuri sau joi, la fel şi curba financiară.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): În primele zile ale intervalului, viaţa decurge molcom, fără nici o surpriză. Dar de miercuri sau joi, lucrurile se precipită şi intraţi în vâltoarea unor „meciuri" deloc elegante în mediul profesional. Dar astrele sunt de partea dv.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Curba financiară şi cea a afectivităţii sunt „pe creasta valului". Ambele au câte un maxim pe la mijlocul intervalului, iar dv. vă simţiţi – pe bună dreptate – în al şaptelea cer. O veste bună de departe soseşte în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Capriciile vremii vă influenţează negativ, sunteţi foarte uşor iritabil şi chiar pot apărea mici probleme de sănătate. Din fericire, şi la dv. bugetul tinde să se înzdrăvenească, în a doua jumătate a săptămânii, dar nu vă aşteptaţi la minuni.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Nimic nou în constelaţia dv., astrele sunt în aşteptarea intervalului următor – când vă pregătesc câteva surprize plăcute. Există o uşoară tendinţă de scădere a curbei financiare, deci fiţi mai precaut în privinţa cheltuirii banilor.

De vorbă cu avocatul casei

REDOBÂNDIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE PRIN ACŢIUNEA ÎN REVENDICARE

Domnului Păun Eugeniu din Bucureşti

Prin scrisoarea pe care ne-aţi adresat-o ne sesizaţi faptul că în anul 1994 aţi obţinut o hotărâre judecătorească prin care v-a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra unui teren şi că, la numai doi ani după aceasta, terenul proprietatea dvs. a fost în mod greşit încorporat într-un teren mai mare ce a făcut obiectul unui certificat de atestare a dreptului de proprietate emis de către un minister în favoarea unei societăţi comerciale cu capital de stat, societate care a înstrăinat ulterior întreaga suprafaţă unei terţe persoane. În opinia noastră, faţă de situaţia de fapt descrisă, singurul mod în are vă puteţi redobândi dreptul de proprietate asupra terenului îl constituie intentarea unei acţiuni prin care să solicitaţi: declararea nulităţii absolute parţiale a certificatului de atestare a dreptului de proprietate cu privire la suprafaţa de teren care vă aparţine, pe cale de consecinţă, declararea nulităţii absolute parţiale a contractului de vânzare-cumpărare a terenului, de asemenea, numai cât priveşte terenul proprietatea dvs., şi obligarea societăţii cumpărătoare de a vă lăsa în deplină proprietate şi liniştită posesie terenul. Precizăm că acţiunea trebuie introdusă împotriva ministerului emitent, a societăţii căreia i-a fost atribuit terenul şi a terţului cumpărător. Al treilea capăt de cerere este absolut necesar întrucât, simpla declarare a nulităţii actului juridic nu duce la redobândirea efectivă a posesiei asupra terenului. Principiul *„restitutio in integrum"* la care faceţi referire şi care guvernează materia nulităţii, are drept efect doar restabilirea situaţiei de drept, în sensul că actul juridic nul absolut este înlăturat iar legalitatea este astfel restabilită. Din acest motiv se impune formularea celui de-al treilea capăt de cerere, care constituie de fapt o acţiune în revendicare. Consecinţa directă a admiterii ei este revenirea efectivă la situaţia anterioară, în sensul obţinerii posesiei. Prin urmare sfatul juridic pe care l-aţi primit şi pe care ni l-aţi relatat este absolut corect. Numai astfel puteţi avea garanţia redobândirii efective a terenului. Intentarea unei acţiuni care să cuprindă numai cele două capete de cerere referitoare la declararea nulităţii absolute, chiar dacă este mai avantajoasă aparent sub aspectul unor costuri mai mici, vă expune la riscul de a obţine o hotărâre judecătorească ineficientă sub aspect practic, deoarece este greu de crezut că actualii deţinători ai terenului vor accepta de bunăvoie să vă lase liniştita posesie a acestuia. Doar în cazul în care cereţi şi repunerea în situaţia anterioară (acţiunea în revendicare) iar cererea vă este admisă, aveţi posibilitatea de a executa silit prin intermediul executorilor judecătoreşti sentinţa care se va pronunţa, în sensul punerii în posesie efectivă. Cu privire la cea de-a doua întrebare, respectiv dacă există posibilitatea obţinerii unei scutiri la plata taxei judiciare de timbru, vă precizăm că art.21 din Legea nr.146/1997 (cu modificările ulterioare) prevede că Ministerul Finanţelor poate acorda la cerere scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Mai înainte însă de a solicita Ministerului Finanţelor înlesniri la plata taxei de timbru trebuie să înregistraţi acţiunea dvs. la grefa instanţei într-un registru special de unde veţi primi un număr de înregistrare. După înregistrarea acţiunii veţi adresa ministerului o cerere motivată, însoţită de următoarele documente: a) o copie de pe acţiunea în justiţie, certificată pentru conformitate de către instanţa de judecată, însoţită de un document eliberat de aceasta, din care să rezulte: părţile în proces, obiectul acţiunii, cuantumul taxei sau al diferenţei de taxă judiciară de timbru datorată şi numărul din registrul special; b) confirmarea instanţei asupra cuantumului taxei datorate, precum şi asupra obiectului cererii; c) acte doveditoare ale veniturilor dvs., inclusiv disponibilităţile din conturile bancare; d) alte acte în sprijinul cererii, cum ar fi: certificate de naştere ale copiilor aflaţi în întreţinerea dvs., adeverinţe medicale, adeverinţe privitoare la venitul realizat etc.

Avocat DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Maria Vrâncioaia, Bucureşti: Vă felicităm pentru fidelitatea dv., faţă de revista „Magazin", pe care o citiţi „din noiembrie 1957", adică din chiar primele luni de existenţă ale revistei! Şi vă dorim multă sănătate, spre a ne fi o cititoare la fel de fidelă şi în anii ce vin! Cât priveşte propunerea dv. („Am dori deschiderea unui şantier naţional de la Nistru, Prut, Mărăşeşti, Câmpia Română şi până la Timişoara"), nu cred că va fi cu putinţă materializarea ei în deceniile următoare... Atât din punct de vedere tehnic, cât mai ales din punct de vedere financiar! Dacă ţinem seama de faptul că de mai bine de un deceniu ne străduim fără succes ca PIB-ul din prezent să fie măcar egal cu cel al anului 1989, vom mai avea de aşteptat mult şi bine ca seceta să fie înfrântă de apa din canalul visat de dv.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Arhimede

B. Fischer

Gina Patrichi, Margareta Pogonat, Ion Besoiu, Ernest Maftei, Rimski Korsakov, Maurice Ravel, Gabriel Garcia Marquez (Nobel literatură 1982), Arhimede, Iuri Gagarin, Ruggiero Leoncavallo, Bobby Fischer, Tracy Spencer, Baruh Spinoza. *(P.I.)*

◆ *...celebrul teatru de operă „Scala din Milano" a fost construit între anii 1776-1778? După bombardamentul din 1943 a suferit mari stricăciuni, a fost reconstruit, şi şi-a reluat activitatea în 1946.*

◆ *...zeiţa greacă a uitării se numea Lethe? Acelaşi nume îl avea tot în mitologia greacă, fluviul infernului, ale cărui ape făceau pe oricine le traversa să-şi uite trecutul.*

Ştiaţi că...

◆ *...filozoful grec Leucip (c.500-400 î.Ch.) şi discipolul său Democrit (460-370 î.Ch.) sunt consideraţi întemeietorii teoriei atomice? Atomii au fost consideraţi atunci limita divizibilităţii materiei.*

◆ *...caii tarpan erau o specie sălbatică răspândită în stepele din jurul Mări Negre până la sfârşitul secolului al XIX-lea? Din aceştia descind unele specii uşoare: arab, moldovenesc etc.*

◆ *...numele adevărat a compozitorului Dimitrie Kiriac (1866-1928) a fost Dumitru Georgescu? Este unul dintre precursorii şcolii româneşti de compoziţie.* (I.S.)

MEMENTO

5 martie – în anul 1955 a decedat Hortensia Papadat-Bengescu
6 martie – în anul 1957 a murit filosoful şi psihologul Constantin Rădulescu-Motru
7 martie – în anul 1889 s-a născut sculptorul Corneliu Medrea. În anul 1961 a murit Gala Galaction
8 martie – în anul 1910 s-a născut Radu Tudoran, iar în 1895 s-a născut Agatha Grigorescu-Bacovia
9 martie – în anul 1961 a murit Cezar Petrescu
10 martie – în anul 1941 apare la Bucureşti revista „Albatros", condusă de Geo Dumitrescu
11 martie – în anul 1895 s-a născut Mateiu Caragiale, iar în anul 1891 s-a născut Ion Pillat

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

SE APROPIE TIMPUL TRANSPLANTĂRILOR

Multe plante de apartament au printre indicaţiile de bună îngrijire tranplantarea în vase şi pământ nou, la începutul primăverii. Ideea este ca plantei să i se ofere condiţii cât mai bune pentru a se dezvolta armonios pe parcursul noului an. Există o singură problemă: prin această activitate să nu-i facem mai mult rău decât bine plantei pe care dorim să o îngrijim „ca la carte". Pentru a evita acest risc, e bine să ţinem seama de câteva sfaturi ale grădinarilor cu multă pricepere şi experienţă:

◆ Noul ghiveci trebuie să fie proporţional cu mărimea plantei. Folosirea vaselor prea mari – „bune pentru mai mulţi ani de-aici încolo" – nu se recomandă, pe de-o parte pentru că disproporţia dintre plantă şi ghiveci este inestetică, iar pe de alta pentru că se creează un exces de umezeală dăunător plantei, datorat volumului mare de pământ în raport cu capacitatea de absorbţie a sistemului radicular.

◆ De obicei, la transplantare, se alege un ghiveci nou cu 4 -6 cm mai mare în diametru decât cel anterior, la un interval de timp ce poate fi de 1-2 ani în cazul plantelor tinere şi de 4-6 ani la cele mature. De fapt, frecvenţa indicată pentru această lucrare este orientativă, depinzând foarte mult în practică de ritmul de creştere individual al plantei.

◆ Simptomele spaţiului insuficient de care dispun rădăcinile sunt: încetinirea creşterii plantei, uscarea rapidă a pământului, apariţia rădăcinilor la suprafaţa pământului şi prin orificiile de la fundul ghiveciului.

◆ Dacă rădăcinile formează o pâslă deasă la suprafaţa pământului şi sunt brune-negricioase, chiar putrezite, se trece deîndată la efectuarea transplantării, după ce mai întâi se îndepărtează prin tăiere toată această reţea. De asemenea, se elimină părţile de rădăcini care ocupă complet partea de la baza ghiveciului. Când pământul a devenit prea compact pe rădăcină, se încearcă înlăturarea lui parţială sau totală, dar cu multă atenţie.

◆ În cazul în care se reduce mult din sistemul radicular, transplantarea se poate face din nou în vasul în care a stat iniţial planta sau chiar într-un ghiveci mai mic.

◆ Planta trebuie udată bine înainte de transplantare. Dacă se reduce mult din sistemul radicular, în multe cazuri este nevoie să se scurteze şi din părţile vegetative aeriene pentru a se stabili un echilibru (o rădăcină prea mică şi traumatizată nu mai poate hrăni o plantă cu multe ramuri şi frunze).

◆ Plantele tinere (butaşi înrădăcinaţi, răsaduri sau alte părţi de plantă rezultate din înmulţire) se plantează, în general, în ghivece mici (6-8 cm în diametru), confecţionate din lut ars sau material plastic. Înainte de utilizare, ghivecele noi din lut se ţin în apă câteva ore, iar cele vechi, care au mai fost folosite cândva la alte plante, se curăţă bine şi se dezinfectează. Menţinerea în apă a ghivecelor noi are ca scop evitarea stresului hidric la care sunt supuse plantele în primele zile după transplantare. Dacă nu se respectă acest lucru, apa care se va furniza plantelor la udare va fi mai curând absorbită de pereţii ghiveciului decât de rădăcini.

◆ Foarte importante sunt şi câteva reguli de plantare care trebuie să aibă în vedere: 1. asigurarea unui bun drenaj al apei prin plasarea la fundul ghiveciului a unui strat de nisip sau a câtorva cioburi; 2. respectarea poziţiei normale a rădăcinilor (cu vârful în jos); 3. evitarea plantării prea adânci, procedeu care favorizează apariţia de boli ale bazei tulpinii şi întârzierea creşterii plantei; 4. tasarea uşoară şi cu blândeţe a pământului pentru a nu rupe rădăcinile.

◆ Pământul folosit la transplantare trebuie să fie proaspăt şi reavăn. Acesta se adaugă de jur împrejurul pământului existent pe sistemul radicular, în spaţiul liber dintre acesta şi pereţii vasului, avându-se grijă ca şi deasupra să se adauge 2-3 cm de pământ. În situaţia plantelor cu rădăcinile dezvelite complet de pământ, adaosul se face prin presarea pământului cu degetele printre rădăcini, cu grijă pentru a nu le rupe.

◆ După transplantare, planta se udă, iar ghiveciul se aşază într-un loc mai cald, ferit de curenţi de aer (foarte importantă este căldura din pământul ghiveciului). Dacă planta dă semne de ofilire, se pulverizează cu apă.

◆ Plantele mari şi voluminoase se transplantează mai rar, dar primăvara trebuie să li se înlocuiască măcar un strat de pământ de la suprafaţă, pe adâncimea de 2-6 cm. Această operaţie de scoatere a pământului se face cu o scândurică sau lingură, cu grijă să nu se taie rădăcinile. *(A. Popescu)*

JOIA

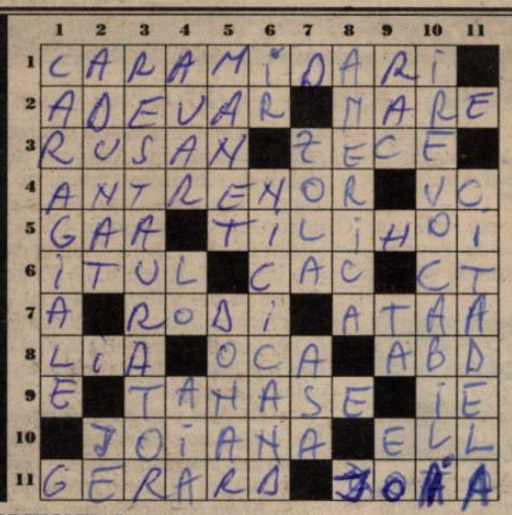

ORIZONTAL: 1) Cartier bucureştean unde, într-o zi de joi a lunii septembrie, se naşte Maria Tănase. 2) „...de joi", supliment literar apărut la Bucureşti, între 15 octombrie 1898 şi 13 mai 1899, sub conducerea poetului A.Stavri – „Joia...", denumire sub care este cunoscută bătălia de la Orbic (Bacău) din 14 aprilie 1457, unde Ştefan cel Mare l-a învins pe Petru Aron. 3) Autorul volumului de reportaje „America ogorului cenuşiu", în care menţionează că ultima joi din luna noiembrie este numită şi „ziua curcanului" – Data de joi a lunii iunie 1937, când a avut loc prima partidă de fotbal cu selecţionata Belgiei, câştigată de români cu 2-1. 4) Fotbalist de mare talent, născut joi, 13 septembrie 1956, în com. Bistreţ (Dolj), Balaci a ocupat această funcţie în Emiratele Arabe Unite, unde, cu echipa sa, a câştigat tot ce se afla în joc – Vasile Copil. 5) Gea, în ortografia germană – Fotbalist născut la Brăila, într-o zi de joi (9 august) a anului 1956, de două ori campion cu echipa din Craiova, Universitatea (Nicolae). 6) Derivat din Ion – Luaţi din caic! – Constantin Tabarcea. 7) A produce – „Autotun antiaerian" (abr. milit.). 8) Nume feminin – Măsura lui Cuza – Lac în Scoţia. 9) „Pasărea măiastră a muzicii româneşti" , născută joi, 25 septembrie 1913, în Bucureşti... – Şi cămaşa purtată de ea la Expoziţia internaţională, în 1939, de la New York, unde a fost denumită „ambasadoarea cântecului românesc". 10) Nume tematic purtat de bovine – Unitate de măsură engleză. 11) Nume masculin francez – În fiecare joi.

VERTICAL: 1) Autorul schiţei „Cronica de joi" (1852-1912). 2) Strâns de pe drumuri – Joiţica Elefterescu. 3) Plasticianul feţelor imobile. 4) Strânge pentru zile negre – Lucian Oprea – Aceea. 5) Pictor francez care, mus fiind, ajuns la Rio se plângea că nu are voie să părăsească nava decât joia şi duminica (Edouard; 1832-1882) – Zeu germanic ce a dat denumirea zilei de joi în limba germană. 6) Alifie – Joi după... Miercurea-Ciuc. 7) „De aproape patru ani familiile Michaud şi Grivet îşi petreceau zilele de joi la familia Raquin..."; am citat din romanul „Thérése Raquin" al acestui scriitor francez (Emile) – Echipă fanion a fotbalului mureşean, unde a debutat şi a jucat 381 de partide în Divizia A (77 goluri) internaţionalul Iuliu Hajnal, născut joi, 30 august 1951 (abr.). 8) Continent unde ultima joi din noiembrie este serbată drept mulţumire pentru roadele naturii. 9) Dă înapoi – Tiberiu Avram – Emil Oprea. 10) Fără cale de apel (masc.pl.). 11) Roman de A.J.Cronin, în care prof. Challis îl invită pe Andrew la Institutul din Cardiff, scriindu-i că „Cel mai bine ar fi să vii joi".

DICŢIONAR: ~~GAA~~, ~~ITUL~~, ~~ATAA~~, ~~ABD~~, ELL.

Cristian Aldea
Breaza, Prahova

Soluţia careului **„LA PIAŢĂ"**

Orizontal: STERIADI - I - TURNER - ATS - EROI - AVARE - LN - MARE - AR - E - R - R - NAS - BUFETE - UM - NEGUTATORI - AAIN - UI - IC - LT - DARASCU - BACANI - SAT.

UMOR

– *Ce-şi doreşte soţia ta de ziua ei?*
– *Tot ce vede!*

O femeie îi spune unei prietene:
– *Sora mea şi cu mine avem împreună 50 de ani!*
– *Ia te uită! Dacă ai o soră atât de mică sper că nu ai lăsat-o singură acasă!*

– *Chelner, ce e asta ceai sau cafea?*
– *Dacă are gust de ceai e cafea! Ceaiul are gust de benzină!*

– *Ce vrea să devină băiatul tău?*
– *Doctor! Şi-a cumpărat deja reviste pentru sala de aşteptare.*

Chelnerul se adresează unui client:
– *Sticla dumneavoastră este goală! Mai doriţi una?*
– *Ce să fac cu două sticle goale?*

– *E adevărat că pleci cu soacra în Italia?*
– *Sigur! A fost visul ei de o viaţă.*
– *Ţii aşa de mult să-i îndeplineşti dorinţele?*
– *Sigur! Mai ales că m-a convins repetând mereu, „Să vezi Neapole şi apoi să mori!"*

Fotografii de la cititori

«Vânătorul iscusit»
MIRCEA ANDREI STOICA – Bucureşti

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

ŞTEFAN CEL MARE

1) Cine era tatăl lui Ştefan cel Mare?

2) Ce cronicar moldovean evocă în letopiseţul său domnia lui Ştefan cel Mare?

3) Cine a scris drama „Apus de soare", prezentând ultimii ani de domnie ai lui Ştefan cel Mare?

4) Cine a realizat statuia ecvestră a lui Ştefan cel Mare din faţa Palatului Culturii din Iaşi?

5) Cine a regizat filmul „Ştefan cel Mare" – Vaslui 1475?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Comedia „Iaşii în carnaval" a fost scrisă de Vasile Alecsandri (1821-1890). 2) Uvertura „Carnavalul roman" aparţine compozitorului francez Hector Berlioz (1803-1869). 3) Tabloul „Carnaval pe plajă" a fost realizat în 1906 de pictorul francez Albert Marquet (1875-1947). 4) Filmul „Carnaval" a fost regizat în 1921 de Harley Knoles. A fost unul dintre cele mai apreciate filme produse de firma londoneză „Alliance". 5) Carnavalul vestit pentru bătăliile sale cu flori are loc anual la Nisa.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Cecilia Iancu* –Vaslui; *Mioara Niculescu* – Baia Mare; *Doina Voicu* – Târgu Jiu; *Victoria Niţu* – Craiova; *Crina Ioan* - Bucureşti; *Andrei Palade* – Iaşi; *Victor Micu* – Arad.

Andrei Palade – Iaşi. După cum vedeţi am răspuns rugăminţii dumneavoastră chiar în acest număr.

Începând cu acest număr vom oferi un premiu I constând dintr-un abonament pe şase luni şi două premii II constând din câte un abonament pe trei luni celor care vreme de trei luni vor trimite răspunsuri corecte la această rubrică. Data trimiterii scrisorilor dumneavoastră nu trebuie să depăşească cinci zile de la apariţia întrebărilor (ştampila poştei). Dacă sunteţi deja abonat la revista noastră, fiind câştigător, ne veţi comunica data de la care doriţi să curgă abonamentul. Numele celor care au răspuns corect le vom publica peste două săptămâni de la fiecare set de întrebări. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Moş Glumici

Moş Glumici susţine că inelele olimpice se pot trasa fără nici o încrucişare, adică fără a ridica creionul de pe hârtie.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„MISTERE"

UIMITOARE / TIPI CALZI	5	STRADĂ / MIEL	9	IUBIT / MARE, MARE	A	TERNĂ / DIN DETA!	A	NaCl / APTITUDINI	S	24 ORE / AIDOMA	?
S	E	H	T	I	M	E	N	T	A	L	I
BAGĂ LA PLATĂ / RĂU LA NOI	N	O	R	M	A	T	O	A	R	E	A SE DUCE
I	Z	A	DIN BENA! / DIN SERĂ!	E	H	EPUIZAT / E CU NOI	S	L	E	I	T
TENTATIVE DE CRIMĂ / RĂZUIT	A	T	E	N	T	A	T	E	TELEOR-MAN / TIP DE SOL	T	R	
S	T	E	R	S	HAINĂ DE OAIE / ALEŞI	L	A	H	A	OMISIUNI	E		
AMIN! / NOTA 1	A	N	A APĂREA	I	T	L	ŞME-CHERIE / TALGER	T	R	U	C	
D	O	BUNĂ ÎN LUPTĂ / BĂŢ	S	T	R	A	T	E	G	,	E	
SODIU / VEHICUL	N	A	UŞTUROIATĂ / PRENUME FEMININ	A	I	T	A	UNIT! / TIP DE STRUŢ	I	T	OBICEI	
S	A	R	E	T	A	MEŞTE-ŞUGAR / CAMPIN	S	E	L	A	R	
BUNĂ LA ŞTERS / A ASANA	L	A	N	E	T	A	PRODUC CURENT	M	O	R	I	
S	E	C	A	PRICEPUT	I	S	C	U	S	I	T	

Dezlegarea integramei ***„PROBLEME"***

Orizontal: V - P - S - T - R - P - HIDROCARBURI - TEORETICIAN - DISTILAT - NF - CIO - ERONATA - NU - TEREN - TUS - LEITA - ICARI - STOPATA - O - IA - OL - LIBERI - T - HAINA - ALIATI - RAITA - ESTIC - TENTATI - TAVA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

CITITORILOR NOŞTRI FIDELI

Ne interesează părerea dumneavoastră

Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări privind conţinutul revistei noastre. Care pagini sau tematică vă atrage cel mai mult: *a) Realizările ştiinţifice de ultimă oră; b) Paranormal; c) Probleme mondiale ale „Stării de veghe"; d) Probleme româneşti ale „Stării de veghe"; e) „Femina Club"; f) Teme enciclopedice, de cultură generală; g) Aspecte istorice mai puţin cunoscute; h) Întâmplări adevărate; i) Spiritualitate românească; j) Viaţa şi performanţele marilor actori de film; k) Interviuri cu personalităţi din diverse domenii; l) Curiozităţi de pe mapamond.*

Vă rugăm să aşezaţi preferinţele dv., conform literelor respective, în ordinea importanţei pe care le-o acordaţi: _____

Alte teme pe care doriţi să le găsiţi în revista noastră: _____

_____

Numele şi prenumele _____

Vârsta _____ Profesia _____ Adresa _____

_____

Adresa noastră este: revista MAGAZIN, Bucureşti, Piaţa Presei libere nr.1, cod 71341, cu menţiunea «Pentru SONDAJ».

Vă mulţumim pentru colaborarea dv. şi vă menţionăm că, prin tragere la sorţi, **VOM ACORDA PREMII ATRACTIVE** celor ce ne vor răspunde la sodaj până la 5 aprilie 2001.

Mini-interviul săptămânii

ILEANA STANA IONESCU, actriţă – Teatrul Naţional

– Sunteţi o mare doamnă a scenei româneşti, ne-aţi încântat cu mari roluri, reprezentaţi Teatrul Naţional – cea mai mare scenă a ţării. Cum vă împăcaţi la ora actuală cu noul „rol" de deputat al Comunităţii italiene din România?

– Întrebarea Dv. este foarte importantă. Vedeţi, mi-am zis că trebuie făcut tot ce se poate ca să ajutăm nişte oameni care sunt de sângele nostru, trăiesc în ţara noastră – sunt deci ai noştri. Şi... dacă ţara merge bine, să le meargă şi lor bine. Realitatea este că programul Camerei Deputaţilor este foarte încărcat şi nu este în concordanţă câtuşi de puţin cu cel al teatrului!

– Şi cum vă descurcaţi?

– Păi asta e. Atunci când mi s-a făcut această propunere şi am acceptat, aveam un program destul de degajat. Acum însă mă descurc destul de greu. Sper să reuşesc să fac un slalom convenabil. Pentru că, pentru mine, cea mai importantă politică este teatrul. Cea mai importantă componentă a vieţii mele, după familie. Şi sper ca sub acest soare şi pe această planetă să mai joc teatru încă cel puţin zece ani! Vă mărturisesc, m-am stabilit la vârsta adolescenţei.

– În ce distribuţii jucaţi acum şi la ce rol v-a rămas sufletul?

– Am avut o carieră extraordinară. O stea norocoasă. Nu mi-am dorit niciodată nimic – toate rolurile au venit la mine...

«Pentru mine cea mai importantă politică este teatrul!»

– Gândeşti pozitiv, primeşti pozitiv...

– Cred că da. Mă gândesc cu nostalgie la rolurile pe care le-am jucat. Vreţi să vă numesc unul anume? „Orfeu în infern" – care mi-a prilejuit un mare succes ca actriţă şi o reuşită profesională în sensul că am câşigat concursul la Teatrul Naţional. Tenessee Williams a fost marea mea slăbiciune. Şi am o puternică nostalgie la gândul că mai există roluri ale lui pe care le mai am de jucat...

– Şi acum, aveţi un rol special?

– Da, este cel dintr-o piesă cvasibulevardieră, „Cotlete", o piesă foarte ciudată. Garnitura forte a spectacolului este constituită din Maestrul Beligan, alături de Gheorghe Dinică, de Sanda Toma... Sigur, rolul meu este mai puţin important, dar important este că sunt alături de ei... Când s-a reluat după nu ştiu câte luni de pauză, nu vă pot descrie ce succes a fost! Şi am zis că trebuie făcut orice ca să corectăm greşelile sau viciile care s-au strecurat în cultură. Ce ambasador extraordinar a fost cultura pentru noi!

– Dacă nu v-aţi gândi la profesia Dv. – deşi, aşa cum vă cunosc, lucrul acesta este practic imposibil – care ar fi o altă plăcere pe care o gustaţi în viaţă?

– Afară de familia mea, cum v-am spus, nu cred că am o altă slăbiciune. Mă gândesc foarte intens la fiul meu, fiindcă el este departe, este medic şi se află să-şi facă rezidenţa în Statele Unite. Mi-este foarte dor de el! Şi încă ceva, o mărturisire, nu neapărat confidenţială, dar puteţi să o luaţi şi aşa: nimerind în această lume a Parlamentului, complet nouă, m-am simţit aruncată în mijlocul oceanului, singură. Şi, m-am gândit la fiul meu, că poate şi el s-a simţit la fel...

MIHAELA DOROBANŢU

SPORT FLASH

CE FACEM, DOM DOCTOR BÖLÖNI?

Deşi n-ar trebui să dăm prea multă importanţă partidei România-Saturn, încheiată cu un ruşinos 0-4, totuşi, în perspectiva meciurilor cu Italia şi Georgia, ca să nu mai spun de cel cu Ungaria, rezultatul ridică mai multe semne de întrebare. În primul rând ce face antrenorul Bölöni la cârma naţionalei României? El pare să fie mai mult balerin decât tehnician. Şi un balerin fără şcoala de bune maniere pe care ar fi trebuit s-o înveţe în Franţa, dacă ar fi să ne luăm după declaraţii. În primul rând a zis că „Eu n-am ce să-mi reproşez". Dar cine să-şi reproşeze, dom' doctor? Noi, cititorii? Am înţeles, jucătorii sunt de vină, dar de jucători cine se ocupă? Noi? Când apare un rezultat catastrofal cine este schimbat la o echipă de fotbal? Jucătorii sau antrenorul? Păi, atunci, de ce nu vă cereţi scuze, dom doctor, pentru o asemenea catastrofă de rezultat? Apoi, vine cu o altă declaraţie: „Dacă răspunsul nostru pentru astfel de adversari este în genul celor pe care le-au avut Mihalcea, Rădoi sau Prodan, înseamnă că suntem impotenţi". Asta ce vrea să însemne? Că fotbaliştii menţionaţi sunt impotenţi. Sau, oare, noi, spectatorii, suntem impotenţi? Sau cel care se ocupă de pregătirea fotbaliştilor este impotent? În fond cine i-a luat în Cipru pe aceşti impotenţi? Noi sau antrenorul? Cine i-a pus să joace? Noi sau antrenorul? Deci, înainte de declaraţii infatuate şi superioare, dom doctor ar trebui să ştie că el e singurul răspunzător de eşecurile usturătoare, ca să nu spun de ruşinoasele prestaţii ale naţionalei pe care o conduce. „Ce vină am eu?" se întreabă Bölöni. Nici una, zicem noi, dacă rămânea de unde a venit.

DINU ACUZĂ ŞI EL. Nici Cornel Dinu nu este mulţumit de „câinii" săi, mai ales după înfrângerea pe care Dinamo a suferit-o în cadrul partidei cu Şahtior Donetk. Spre deosebire de Bölöni, el ştie care sunt cauzele, are şi câteva concluzii, se gândeşte şi la nişte decizii. Deocamdată el spune că nu poate să-i scoată din echipă pe cei care nu vor să joace fotbal, pentru că n-are cu cine să-i înlocuiască. „Nu am fotbalişti la dispoziţie pentru a-mi permite să-i las pe banca rezervelor pe titularii care nu pun sufletul". Aluzia se referă la dorinţa lui de a putea face câteva transferuri care să schimbe într-un fel profilul echipei din Ştefan cel Mare. De cealaltă parte, Nicolae Badea declară diplomat că „este important ca jucătorii să înţeleagă ceea ce antrenorul le transmite". Şi pentru că a înţeles şi el aluzia lui Cornel Dinu referitoare la transferuri, spune că nimeni n-a venit la el cu vreo propunere de transfer. Cu siguranţă că o dată sosit în ţară, Dinu i le va prezenta.

CE SE VA ÎNTÂMPLA CU MARELE CIRC? Vine primăvara, acuş-acuş, şi iubitorii curselor de automobilism Formula Unu se şi gândesc la primele curse. Deocamdată din direcţia asta se aud numai zvonuri. Unul zice că s-ar putea ca Asociaţia Europeană a Constructorilor (format din BMW, Renault, Fiat şi Daimler Chrysler) ar dori crearea unei competiţii paralele cu F1. Şi asta pentru că gigantul media german, „Kirch", ar vrea să introducă sistemul pay-per-view pentru cursele de Formula 1, adică cei care doresc să urmărească la televizor cursele, să plătească. Federaţia Internaţională de Automobilism vrea să blocheze această iniţiativă. De aceea asociaţia constructorilor vrea să se retragă din Marele Circ şi să creeze un campionat paralel de Formula 1. Un alt zvon spune că noua maşină McLaren este foarte rapidă, dar nu rezistă la efort prelungit. Deocamdată David Coulthard şi Alexander Wurz aşteaptă cele mai bune soluţii de la mecanicii echipei.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI, vă comunic scorul partidei de fotbal România – Ucraina: 1-0! Scor pe care de altfel îl ştiaţi. Aferim, dom doctor!

G. CUŞNARENCU

TATUAJELE O MODĂ?!

În insula sacră a Pacificului, numită Raiatea, de unde au plecat marii navigatori polinezieni, între 28 şi 30 aprilie 2000 a avut loc primul „Festival internaţional al tatuajului", la care au participat numeroşi „maeştri" în această artă. În trecut tatuajul făcea parte din cultul morţilor, jucând un important rol religios, social şi cultural. Cei ce navigau în secolul al XVIII-lea prin Pacific, au rămas impresionaţi de aceste desene rituale văzute la localnici, modă ce a început să se răspândească şi în apus sub numele de tatuaj, cuvânt polinezian împrumutat din limba maori. Însuşi regele Angliei Eduard al VII-lea s-a tatuat înainte de a pleca într-o călătorie oficială în Japonia. Dacă în trecut tatuajul era practicat de marinari, considerându-l un element de protecţie contra primejdiilor de pe oceane, precum şi de unii ţărani ce tatuau picioarele animalelor pentru a le feri de înec, în Occident acest procedeu nu era acceptat. În anii 70, americanii Fakir Mustafa, Jim Ward şi milionarul excentric Dony Molloy lansează mişcarea „Modern Primitiv", în care erau primiţi numai cei ce aveau pe corp cel puţin un tatuaj. Cu timpul, aceste desene au început să se impună şi să devină un fel de modă. Numai la Paris sunt peste 40 de specialişti azi, care realizează peste o sută de „piese" pe zi. În caz de renunţare, picturile corporale pot fi şterse cu ajutorul laserului, în câteva şedinţe. *(A.D.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Meseria de bărbier este pe cale de dispariţie, însă concursurile care-i aduc omagii sunt nemuritoare. Unul dintre acestea l-a stabilit pe cel mai rapid bărbier al lumii, în persoana francezului Jean-Louis Fernier; acesta a reuşit uluitoarea performanţă de a bărbieri 1994 de bărbaţi în 60 de minute, provocând numai patru răni „sinucigaşilor" săi clienţi. La categoria „ras în cap", nici un client n-a riscat să intre pe mâna viteziştilor cu briciul în mână.*

◆ *Croitorul argentinian Ramon Garossiano s-a specializat în confecţionarea de rochii de mireasă din păr uman. În afacerea sa, el colaborează cu mai multe firme de frizeri din Buenos Aires, de la care cumpără materie primă la kilogram. De asemenea, conform unui contract special cu miresele, Ramon îşi recuperează capodoperele după ceremonie, cu 80 la sută din preţ.*

◆ *Farwell Springs, un medic canadian, s-a specializat în implanturile de... păr din blana vulpilor argintii. El declară că bărbaţi şi femei din toată ţara apelează la el şi îşi va diversifica activitatea, apelând şi la urşii polari.*

◆ *La New York au fost puse în vânzare peruci cu fire din cupru, prevăzute cu o mini instalaţie electrică de iluminat. Secretul noii invenţii constă în câmpul electro-magnetic format în jurul capului, extrem de benefic pentru păstrarea bunei dispoziţii. (P.I.)*

CARNAVALUL de la Rio

În ziua apariţiei revistei noastre, Marele Carnaval de la Rio de Janeiro îşi răspândeşte, cu exuberanţa-i binecunoscută, ultimele acorduri ale sambei. Pentru cinci zile, marele oraş brazilian a devenit „monarhie", căci aici a domnit tradiţionalul rege Mamo, deschizătorul şi închizătorul oficial al trepidantelor manifestări artistice. 14 şcoli principale de samba se întrec an de an pe străzile din Rio şi în faţa unor tribune amenajate ad-hoc. În timp ce la noi s-a înstăpânit zăpada, pe arterele principale din Rio de Janeiro au defilat femei de toate vârstele învesmântate (obligatoriu) cât mai sumar. *(P.I.)*

În numărul viitor

■ Genomul uman - o promisiune respectată ■ Evoluţia omului - experiment sau program? ■ Mumia cu un deget de lemn ■ Încălzirea planetei, o problemă de supravieţuire ■ Misterioasa placeboterapie ■ Clima Terrei poate fi modificată din... spaţiu?! ■ Un paradis exotic ■ Nimeni nu-i perfect! ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: CEZAR IVĂNESCU, poet ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 511 • ANUL XLIV • 8 MARTIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 10 (2261)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

8 MARTIE

1917 Revoluţia rusă din Februarie se declanşează la Petrograd.
1930 Mahatma Gandhi îşi începe campania de nesupunere civică în India.
1950 URSS anunţă că este în posesia bombei atomice.

S-a născut în această zi

1879 Otto Hahn, fizician german, descoperitorul fisiunii nucleare.

GENOMUL UMAN
o promisiune respectată

Universuri paralele

Trăim într-un BALON DE SPUMĂ?

„Lansată" acum mai bine de o jumătate de secol, teoria Big Bang-ului este totuşi departe de a satisface toată lumea. Pornind tocmai de la unele inconsistenţe ale sale, cosmologii au propus o nouă alternativă: existenţa universurilor paralele!

Big Bang-ul lui George Gamow „şi-a făcut datoria" din plin, permiţând explicarea unor fenomene care altfel ar fi rămas încă mult timp nişte enigme, cum ar fi radiaţia de fond („relicva" cosmică a începuturilor Universului de acum 15 miliarde de ani), sinteza elementelor chimice uşoare sau „înroşirea" galaxiilor – celebra deplasare spre roşu. Mai mult însă, această teorie permite ca în jurul ansamblului de date şi fapte riguros confirmate, să graviteze o serie de idei noi care, uneori, par cel puţin stranii: Universul nu ar fi un fel de „cozonac cu stafide" (stafidele, mai mari sau mai mici, fiind corpurile cereşti) ci mai curând o spumă imensă, Universul nostru fiind pur şi simplu... „adăpostit" într-una din bulele formate în spumă, alături de nenumărate alte universuri găzduite în alte bule. Fiecare Univers cu Big Bang-ul său, cu propriile sale legi fizice – toate la un loc locuind în aceasată stranie matrice de spumă de spaţiu-timp care durează, un alt straniu aspect, pentru eternitate... *(M.D.)*

Consultaţii fără plată

MISTERIOASA placeboterapie

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Orgoliu" (bronz, 1905-1906; Muzeul de Artă, Craiova)

Încălzirea planetei

O PROBLEMĂ DE SUPRAVIEŢUIRE

INSULELE de corali

femina club

„PULPELE COLOSALE"
legendă şi istorie

NAGAS
„Călăii maimuţelor"

Stele fragile

NIMENI nu-i perfect!

Cercetătorii de la Institutul de Tehnologie Biomecatronică din Massachusetts au construit primul robot pus în mişcare de muşchi adevăraţi. Acesta este un peşte al cărui mecanism de funcţionare exploatează o proprietate a muşchilor descoperită în 1786 de Luigi Galvani: cu ajutorul electricităţii, muşchii de la piciorul unei broaşte disecate se contractă, punându-l astfel în mişcare. Peştele-robot are în interior un microprocesor care trimite semnale electrice la muşchii de broască, ataşaţi pe lateralele peştelui, şi îi face să se contracte. Muşchii sunt legaţi prin tendoane artificiale de capul şi coada peştelui, astfel încât acesta înoată şi se poate deplasa într-o soluţie de glucoză, care furnizează energia necesară mişcării. „Singura problemă este însă că muşchii mor după câteva ore, în afara corpului", avertizează unul dintre membrii echipei de cercetători care au construit peştele-robot. În prezent, se încearcă dezvoltarea unor culturi de muşchi care să trăiască timp de câteva luni. Acest proiect este finanţat de către Pentagon, care doreşte să construiască o serie de noi costume militare – aşa-zisele exoschelete – cu ajutorul cărora soldaţii viitorului se vor putea deplasa mai rapid şi vor putea transporta cantităţi mai mari de echipament.

PEŞTELE-ROBOT a învăţat să înoate

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

UN ROMÂN SCRIE DE LA PARIS

Ion Andreiţă, ziarist şi locuitor timp de patru ani al capitalei Franţei, a împlinit anul trecut 60 de ani. Deşi a scris o mulţime de „scrisori româneşti", dacă ne gândim la numeroasele lui articole din ziarul „România liberă", Ion Andreiţă, care este şi un poet simpatic, n-a putut rămâne inofensiv la dulceaţa „oraşului-luminii" şi, deşi de obârşie din Ţara Oltului, nu şi-a putut reprima dorinţa de a aşterne pe hârtie rânduri din capitala acelei ţări la care râvneşte orice intelectual, Franţa.

Mulţi dintre eroii scrisorilor lui pariziene sunt personaje celebre ale Franţei, dar în rândurile sale scrise departe de casă, Ion Andreiţă nu uită să amintească eroii culturali ai României, personajele fără de care cultura ţării noastre ar fi fost doar un teren arid: Eminescu, Brâncuşi, Enescu, Dinu Lipatti, Celibidache, Cioran, Eliade, Blaga, Eugen Ionescu. Timp de 4 ani, cât s-a aflat la Paris, Ion Andreiţă a scris 130 de scrisori care acum au apărut pentru cititorul român adunate de editura "Silviu Popescu" din Râmnicu Vâlcea sub titlul „Scrisori pariziene".

Suferinţa, zeghe groasă

Emoţionantă scrisoarea „Marin Sorescu la Paris" în care Ion Andreiţă îşi aminteşte zilele din urmă ale poetului, venit la Paris pentru a se trata de ciroza care îi măcina sănătatea, precum unui alt scriitor român dispărut nemeritat la Cluj, Tudor Dumitru Savu. „La Paris venise cu una din ultimele lui speranţe. Dacă nici aici – zice – şi nu-şi mai continuă gândul. Am fost la el la spital şi – în ciuda condiţiilor materiale excelente ale mai tuturor clinicilor din occident – m-a înfiorat „detaşarea" cu care era tratat. Nu tu un universitar, o somitate, un specialist mai acătării; numai doctori simpli, adesea imberbi, ca-n ultimul spital raional... Halate albe, inconştiente în naivitatea lor că au în faţă o somitate a culturii universale. De altfel, cred că nici nu ştiau prea bine complexa identitate a pacientului. Care, încrezător ca-n steaua de pe urmă, murmura: Daca nici la Paris... uitând, poate, că el însuşi scrisese: „numai noi, naivii, mai umblăm pe la policlinici..." Sorescu, naivul, crezuse că la Paris sunt câini cu covrigi în coadă şi când colo a descoperit singur crasa ignoranţă şi lipsă de profesionalism care de multe ori poate fi întâlnită şi la Bucureşti. Din camera sa, Andreiţă îi arată lui Sorescu Turnul Eiffel, simbolul Parisului şi al Franţei, care are unul din picioare făcut din oţel de la Reşiţa: „Marin Sorescu se scutură de reverie şi exclamă: Frumos, al dracului de frumos. Şi cum zici că l-ai botezat? Mitică, zic, după popularul erou al lui Caragiale. Potrivit nume, zice". Aflăm că Sorescu n-a fost bigot, dar nici necredincios n-a fost. „Soţia sa îmi mărturiseşte cum, cu oarecare timp înainte, când simţea tot mai aproape rotindu-se aripa neprevăzutului, a cerut Biblia; împreună am citit Cartea lui Iov. Suferinţa se aşeza, zeghe groasă pe trupul şi sufletul său". Îndemnat de soţia sa, Virginia, să se roage, Sorescu s-a rugat în felul lui: „M-am rugat aseară la Dumnezeu să-mi dea un somn bun şi liniştitor din care să nu mă mai trezesc. Şi uite că nu mi-a ascultat ruga". În fine, încheind scrisoarea despre Sorescu, Andreiţă notează: „Citesc printre ziarele sosite din ţară, care vestesc intrarea în veşnicie a Poetului, necrologuri de circumstanţă, multe nesemnate, date uneori imprecise (Cotidianul din 9 decembrie anunţă că Sorescu s-a născut la... Băileşti). Mai generoasă, presa franceză. „Le Monde" din 12 decembrie 1996, sub titlul „Marin Sorescu, moartea unui poet care a sfidat tirania" îi consacră, sub semnătura lui Edgar Reichmann, o veritabilă cronică bibliografică. „Liberation", din aceeaşi zi, titrează şi el: „Marin Sorescu îşi încheie munca de român; poet şi ţăran, dizident şi ministru, acest romancier ameţitor a murit la 60 de ani", autor Mathieu Lindon. Poemul scris de poet cu puţin timp înainte de a se stinge se numeşte „Scară la cer" şi se încheie cu acest vers memorabil: „Suflete, ia-o tu înainte Pâş! Pâş!". Spre cer.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

„J.Lo" — Jennifer Lopez

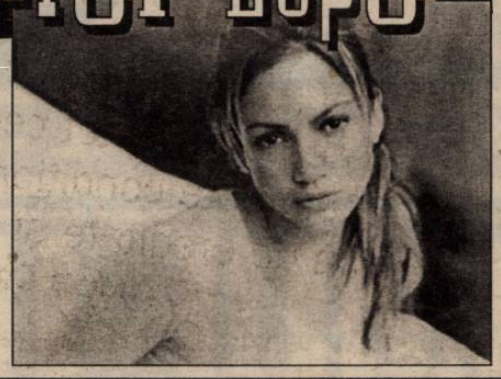

Ultra mediatizata artistă de peste Atlantic îşi trece în cont al doilea său album care, ca şi cel de debut, a devenit best-seller încă din primele săptămâni de la lansare, aceasta în condiţiile în care albumul nu beneficiază de un single pilot de calibrul acelui *„If You Had My Love"* de pe *„On The Six"*... În schimb, *Jennifer* are acum ca background filmul Number One în Box Office – *„The Wedding Planner"*, în care ea are unul din rolurile principale!

Lopez ajunge astfel lideră atât la capitolul latino, cel puţin din punctul de vedere al veniturilor, cât şi la cel al actriţelor-cântăreţe de succes... Albumul de faţă este perfect la clasa rythm and blues, bun la latino şi doar acceptabil la funk. Ne reîntâlnim şi aici cu producătorul *Rodney Jerkins* („vinovat" de *„That's The Way"...)* şi cu inevitabilul *Sean Combs* alias *Puff Daddy*, din ce în ce mai puţin, sau chiar deloc, iubitul lui Jennifer...

Recomandările mele s-au oprit asupra următoarelor compoziţii de pe *„J. Lo"*: *„Dance With Me"*, *„Carino"*, *„Come Over"* şi *„Play"*, ilustratoare perfecte, şi de valoare, ale combinaţiei de stiluri de pe acest album...

ŞTIRI pe bandă rulantă

În aprilie, pe 17, *Rhino Records* va lansa o pereche de dublu CD-uri conţinând selecţii de referinţă pentru *Gram Parsons* şi *Emmylou Harris*.

Metalurgiştii de la *Megadeth* au încheiat lucrul la noul lor album, primul din contractul cu *Sanctuary Records*. Lansarea este fixată pentru 15 mai, albumul este intitulat *„The World Needs A Hero"*, conţine 11 piese şi este produs în întregime de către trupă...

Megadeth

În sfârşit, avem ceva bun şi pentru numeroşii fani ai britanicilor de la *Depeche Mode!* Finele lunii mai va aduce şi noul album al trupei, după o pauză de patru ani, intitulat *„Exciter"* şi care este produs de *Mark Bell*, sub semnul casei *Reprise*...

Depeche Mode

Rage Against The Machine

Succes şi după „moarte"! Aşa se poate spune despre ultimul album al celor de la *Rage Against The Machine* scos cu solistul *Zack De La Rocha!* De ce? Pentru că albumul a obţinut deja statutul de platină!

Vă recomand o casetă video document care prezintă toată povestea celebrei case de discuri *Death Row Records* care a avut o contribuţie extraordinară în evoluţia rap-ului şi hip-hop-ului. Titlul acesteia este *„Welcome To Deathrow"*.

Revine *Mister Slowhand*, alias *Eric Clapton*, noul său album fiind *„Reptile"*, primul după o pauză de trei ani (vă mai amintiţi de *„Pilgrim"*, din 1998?). Albumul benficiază de colaborarea a unei pleiade de mari muzicieni, precum şi de prezenţa a numeroase cover versions care completează de minune noile compoziţii ale marelui artist...

Eric Clapton

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: Road rock vol. 1 (noiembrie 2000) ● Trans/Old Ways/Lucky Thirteen (octombrie 2000) ● Silver and gold (aprilie 2000) ● The year of the horse (iunie 1997) ● Old way (aprilie 1997) ● Mirror ball (iunie 1995) ● Sleeps with angels (august 1994) ● Hawks and doves (iunie 1994) ● On te beach (iunie 1994) ● Time fades away (iunie 1994) ● Tonight's the night (iunie 1993) ● Unplugged (iunie 1993) ● Comes a time (iunie 1993) ● Decade (iunie 1993) ● Lucky Thirteen (ianuarie 1993) ● Harvest moon (noiembrie 1992) ● Freedom (septembrie 1989) ● Landing on water (august 1986) ● Old ways (septembrie 1985) ● American stars and bars (octombrie 1984) ● Neil Young (noiembrie 1983) ● Everybody's rockin' (septembrie 1983) ● Trans (februarie 1983) ● Re-ac-tor (noiembrie 1981) ● Journey through the past (ianuarie 1973) ● After the goldrush (octombrie 1970).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Genomul uman – o promisiune respectată

Cartea Vieţii şi a Morţii

MIHAELA DOROBANŢU

La mijlocul anilor '80 prindeau formă trei megaproiecte, toate trei menite să ofere un început de mileniu trei diferit de tot ceea ce fusese până acum: construirea marelui accelerator de particule cunoscut ca SSC, care ar fi urmat să realizeze în laborator condiţiile din primele câteva zeci de secunde ale existenţei Universului nostru; construirea unui megalopolis şi descifrarea genomului uman. Din cele trei, doar ultimul a fost dus la bun sfârşit. După mai bine de 40 de milenii de existenţă a ceea ce putem numi „omul modern", avem în faţă, şi o putem studia, harta genelor care constituie organismul nostru. O realizare care a fost calificată de importanţă egală cu descoperirea focului şi a roţii, a energiei atomice şi a antibioticelor sau cu primul pas făcut de om pe Lună. Avem acum în mâinile noastre... „Cartea Vieţii şi a Morţii". Numai că încă înainte de a fi avut timp să fie citită aşa cum trebuie, iată că ea a declanşat adevărate furtuni de presă şi războaie ale declaraţiilor. Până într-atât încât uneori se pune de la sine întrebarea:

> „Tot ceea ce facem, tot ceea ce suntem, tot ceea ce ni se întâmplă este condiţionat în egală măsură de ereditate şi de mediu..."
> *(Theodore Dobzhansky, 1962)*

De ce? Dorinţa de a găsi soluţii pentru năprasnicele maladii ale secolului? Bani? Glorie ştiinţifică? Nevoia de a cunoaşte? Poate că o combinaţie a tuturor acestora defineşte acest adevărat eveniment mediatic declanşat de anunţarea încheierii (mega)proiectului dedicat descifrării Genomului Uman. Ca să ne dăm seama de amploarea sa, ar trebui să ne imaginăm cum desfăşurăm o bandă de doi metri (ADN) înfăşurată pe 46 de gheme (cromozomii) şi cum aşezăm pe urmă în ordine cele 3200000000 de „litere" care conţin mesajul – de fapt, întreaga poveste a vieţii şi a sorţii noastre! Pentru a realiza această performanţă a fost nevoie de 13 ani şi de 250 de milioane de dolari – 8 cenţi pentru fiecare literă chimică a codului vieţii!

A fost cu adevărat nevoie de aceasta? În mai puţin de 100 de ani Genetica s-a dovedit indispensabilă atât în aplicaţii practice, cât şi pentru clarificarea unor probleme fundamentale ale existenţei noastre. „Gene", „mutaţii", apoi „inginerie genetică", până la „clonare" sau „bioetică" – toate acestea sunt cuvinte care ne-au îmbogăţit dicţionarele în mai puţin de un secol. Care s-a încheiat însă cu...

Întrebări pentru un mileniu. În cartea sa din 1978 dedicată evoluţiei geneticii, distinsul om de ştiinţă Constantin Maximilian formula o serie de întrebări: ◆ câte gene există în genomul uman? ◆ unde este localizată fiecare? ◆ în ce succesiune genele intră în funcţiune? ◆ prin ce mecanism ştie fiecare genă când să-şi înceapă activitatea şi când să se oprească? ◆ câte gene şi care sunt acestea? ◆ operează ele într-un anume ţesut sau organ?

Puţin câte puţin răspunsurile au apărut şi „patrimoniul" nostru genetic s-a dovedit a nu fi foarte deosebit de o... fabrică, sau orice alt loc de muncă, unde unii lucrează, alţii controlează, alţii dau dispoziţii. Ca şi în cazul creierului, prima observaţie care a şocat a fost aceea că un procent substanţial (aproape 90 la sută) din acest patrimoniu genetic rămâne neutilizat. Sau cel puţin aşa pare. Cealaltă descoperire avea să fie însă şi mai şocantă.

Scandal în presă! ...Şi nu numai. Pentru că vă daţi seama ce discuţii generează, ce probleme etice, filosofice şi religioase pot ridica, afirmaţii de genul „suntem doar de cinci ori mai complecşi decât un vierme" sau „avem doar de două ori mai multe gene decât Drosophila, banala musculiţă de oţet"! Aproape că am şi uitat – înainte de a ne gândi la el – „ADN-ul inutil", celelalte aspecte încă neînţelese ale codului genetic şi ne lăsăm copleşiţi de „pericolul" pierderii ...fotoliului de orchestră pe care suntem convinşi că îl ocupăm de drept printre celelalte vieţuitoare de pe Pământ. Aşa este? Vom vedea că, la fel ca şi problemele, soluţiile sunt pe cât de interesante, pe atât de spectaculoase.

AMERINDIENII, răpuşi de şobolani?!

Bolile aduse de colonizatorii spanioli în America au făcut mai multe victime decât conchistadorii. Se estimează că aproape 80 la sută din indigeni au murit în urma epidemiilor de variolă, rujeolă, tifos şi varicelă. Această opinie, consacrată de-a lungul timpului, a fost atacată în ultimele luni de unii oameni de ştiinţă care sunt de părere că mortalitatea populaţiilor de baştinaşi din zonele colonizate de spanioli se datorează în mare parte unui virus american de tip Hantavirus, care a declanşat o febră hemoragică mortală. Adepţii acestei teorii nu sunt încă în măsură să răspundă la întrebarea de ce această epidemie a izbucnit la sosirea colonizatorilor spanioli. Referindu-se la ciuma din Yucatan care a bântuit între anii 1545 şi 1576, geologul David Stahle de la Universitatea din Arkansas avansează următoarea explicaţie: din primii ani de colonizare, spaniolii au realizat un vast sistem de irigaţii, transformând regiunile aride în grânare. Un mediu propice pentru proliferarea şobolanilor responsabili de declanşarea ciumei din Yucatan. (D.M.)

Şi munţii se vor prăbuşi?

Nu numai Carpaţii încep să fie văduviţi de zăpadă, ci şi alţi „confraţi" europeni. În ultimii 15 ani cea mai mare parte din staţiunile montane au înregistrat o creştere a temperaturii de 1 grad C. Procesul de încălzire a Pământului afectează în zonele montane stratul îngheţat în profunzime, asigurând stabilitatea geologică a gheţarilor alpini. Persistenţa acestui strat de pământ îngheţat este deopotrivă pusă în pericol de ploi, de despăduririle excesive şi de construcţia drumurilor de acces spre înălţimi. Dacă previziunile pesimiste ale geologilor sunt exacte, munţii Europei vor fi afectaţi în următoarele decenii de numeroase alunecări de teren, de avalanşe, căderi de stânci etc. (D.M.)

MUMIA cu deget de lemn

Câţiva cercetători ai Universităţii din München, Germania, au exhumat de curând mumia unei femei căreia îi fusese amputat degetul mare de la picior înlocuit cu o proteză din lemn. Femeia murise la o vârstă apropiată de 50 de ani în Theba (Egipt), cu aproximativ 1000 de ani î.Ch. Urme de proteze au mai fost descoperite şi în cazul altor mumii, dar operaţiile fuseseră realizate post mortem. Acesta este însă singurul caz repertoriat în care proteza a fost montată pe viu, mărturie stând fragmentele de piele. Femeia suferise de o boală arterială care probabil a degenerat în gangrenă, amputarea degetului fiind necesară. *(D.M.)*

Întrebările mileniului

Ce reprezintă CERCURILE OLIMPICE?

Primele Jocuri Olimpice înregistrate de istorie au avut loc în anul 776 î.Ch. Printre sporturile la care s-a concurat se aflau ceea ce astăzi numim probe atletice (alergări pe diverse distanţe, aruncări de greutate sau disc etc.) Şi luptele. Importanţa Olimpiadelor era atât de mare încât nu doar că unele date sunt conservate în documente în legătură cu o anume Olimpiadă, dar pe timpul desfăşurării lor se opreau chiar şi războaiele!

Olimpiadele moderne datează din anul 1896, primele Jocuri Olimpice ale epocii noastre desfăşurându-se, cum era şi de aşteptat, la Atena. Unul din fondatorii Jocurilor moderne a fost marele arhitect francez Pierre de Coubertin, cel căruia i se datorează şi cunoscuta frază care spune că la Olimpiadă se merge pentru a participa, nu pentru a câştiga. Tot lui Pierre de Coubertin îi datorăm şi ideea celor cinci cercuri olimpice care se află pe drapelul atât de cunoscut astăzi al CIO – Comitetul Olimpic Internaţional. Fiecare cerc are o altă culoare şi fiecare culoare reprezintă un continent: albastru pentru Oceania; negru pentru Africa; roşu pentru cele două Americi; verde pentru Europa şi galben pentru Asia. Pentru Pierre de Coubertin aceste culori şi îngemănarea cercurilor sunt emblemele care simbolizează spiritul de prietenie care caracterizează – sau ar trebui să o facă – întrecerile sportive ale Jocurilor Olimpice. *(M.D.)*

planet@IT

1¾ o stea a secolului XX

Matematician şi inginer, inventator al codului binar, cel care a pus bazele comunicaţiilor moderne, Claude Shannon a încetat din viaţă la vârsta de 84 de ani, răpus de maladia Alzheimer. Shannon a simplificat şi înlesnit metodele de comunicaţie prin conceperea şi utilizarea codului binar, înţelegând că toate cuvintele, imaginile sau sunetele pot fi „traduse" cu ajutorul a două cifre: 0 şi 1. În anul 1948 el a inventat nişte teoreme matematice prin care a redus toate procesele de encriptare a datelor la codul binar, calculând metode de a trimite un număr cât mai mare de biţi prin liniile telefonice. Abia după inventarea circuitelor integrate, câţiva ani mai târziu, ideile sale au putut fi puse în practică. Acum codul binar constituie inima comunicaţiilor, prin care, de exemplu, se pot realiza pe Internet transferuri de date, având ca suport linia telefonică, cablul sau satelitul. Shannon este cu siguranţă unul dintre cei mai importanţi oameni ai secolului nostru. Fără el, nimic din ceea ce cunoaştem azi în domeniul comunicaţiilor nu ar fi existat. El este părintele revoluţiei digitale. Shannon a fost licenţiat în inginerie şi ştiinţe electrice al Facultăţii din Michigan şi a obţinut doctoratul în anul 1940 de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, unde a şi lucrat între anii 1958 şi 1978. Cu 50 de ani înainte de a fi construit computerul Deep Blue, cel care l-a învins la şah pe Kasparov, Shannon descrisese modul de concepere al unui asemenea aparat... Între anii 1941 şi 1972 Shannon a fost angajat al companiei americane Bell Labs, unde au rămas legendare plimbările sale pe holurile mohorâte ale instituţiei, când făcea jonglerii în timp de mergea pe monociclu.

Napster se redeschide

La începutul lunii marte s-a finalizat procesul dintre cei mai mari producători de muzică americani şi Napster, cea mai mare bibliotecă de muzică în format MP3 de pe Internet. Napster a pierdut procesul, fiind considerat vinovat pentru încălcarea legii drepturilor de autor, după ce timp mai bine de un an a oferit un serviciu gratuit prin care oricine putea încărca orice melodie în format MP3. Pentru a nu îşi închide porţile, Napster va trebui să plătească Asociaţiei Americane de Înregistrări Muzicale suma de un miliard de dolari, în următorii 5 ani. Prima parte a sumei, 150 de milioane de dolari va fi plătită principalilor producători de muzică americani şi împărţită între aceştia, în funcţie de fişierele transferate de-a lungul timpului. 50 de milioane de dolari vor fi împărţiţi între producătorii independenţi şi artişti. Napster va continua serviciul în aceeaşi formă ca şi până acum, numai că utilizatorii vor trebui să plătească pentru a putea încărca muzică MP3. Astfel, un abonament pe o lună, cu transfer limitat, va costa 5 dolari, iar cu 10 dolari se va putea descărca un număr nelimitat de melodii. Pentru ca muzica să poată fi înregistrată pe discuri compact, va trebui plătită o taxă suplimentară. Serviciul de abonamente va fi disponibil începând cu această vară. Napster are 57 de milioane utilizatori şi oferă o rată de transfer de 128kb/sec. (GEORGE VADIM CUŞNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

EVOLUŢIA OMULUI

experiment sau program?

ION ŢUGUI

O intuiţie pe cât de clasică, tot pe atât de modernă circulă prin mintea liberilor cugetători de pretutindeni – originea noastră nepământeană! Intuiţia a devenit idee iar ideea s-a completat cu argumente extrase din mai multe direcţii: ştiinţifice, religioase şi mistice, cosmogonice. Cea mai curajoasă şi mai fascinantă aventură vizând o replasare a fiinţei umane în alţi termeni decât cei deja constituiţi într-o cultură tradiţională aparent „corect" articulată, o datorăm lui Toni Victor Moldovan; „Programul Terra – un atentat extraterestru asupra omenirii" pare să fie cartea acestui secol în care abia am intrat. Nu este cu putinţă să rezumăm un volum de aproape cinci sute de pagini, însă o idee centrală poate fi desprinsă: fiinţa umană este produsul viu, însufleţit al mai multor acte de inginerie genetică efectuate de inteligenţe superioare nepământene!

Argumentele ştiinţifice şi spirituale aduse în desfăşurarea acestei idei par ireproşabile şi nenegociabile. Autorul fiind şi medic, s-a putut desfăşura cu competenţă cântărind, ca un alchimist al mileniului al treilea, toate cutele ascunse ale cunoaşterii cu nădejdea ferm exprimată că va atinge adevărul. Ipotezele şochează. Aceasta deoarece dispar miturile, dispar chiar credinţele religioase, dispar tradiţiile spirituale şi în locul lor se aduce o arhivă de argumente care par să ateste repetate acţiuni de clonare, de modificare şi de reajustare a societăţii umane...

Te întrebi la urma urmelor în ce scop, spre ce ţinte deloc transparente au „lucrat" inteligenţele extraterestre la ornamentarea unei planete cu entităţi superdotate, unice pe Terra? O idee ar fi că însuşi Universul are nevoie de omul-spirit; ducând mai departe această idee deducem că în Cosmos materia este doar un suport, un „auxiliar" al acţiunii permanente a viului superior organizat.

Dezamăgitor este, în aceeaşi aventură a ipotezei atentatului extraterestru asupra omenirii, proiectul escatologic. Inevitabilă, apocalipsa este inclusă în mecanismul judecăţilor; sensul de revelare şi de descoperire este prezent şi aici, însă manopera făptuirii pare cu mult mai aspră decât cea mistică, sau a revelaţiei biblice. Este adus în discuţie un atac nuclear de proporţii, el însuşi „dirijat", premeditat de puteri nepământeşti; aceasta ar avea o funcţie iniţial distructivă pentru a genera ulterior o renaştere, apariţia altui tip de om, modificat sau „clonat" prin noi şi noi intervenţii până la prototipul dorit – dar nu de către om, ci de către forţe din Univers.

Finalul nuclear pare fundamental, deoarece se estimează evenimente de natură cosmică şi terestră în stare să schimbe totul, inclusiv viteza de rotaţie a Pământului în jurul axei sale, dar şi „clasica" aşezare a polilor magnetici.

Ipoteza după care de la capăt la final am fost cuprinşi într-un program detaliat pe mii de ani, naşte numeroase reacţii şi întrebări. Acestea nu fac obiectul unui simplu articol, dar cu siguranţă că intrând în cercul de speculaţii pe tema atentatului extraterestru asupra omenirii, indiferent de rezoluţii, ne vom spori cunoaşterea în domenii cruciale ale creaţiei omeneşti, de la ştiinţele practice, la ştiinţele filozofice şi spirituale...

Autorul a operat fără părtinire cu valori mari. De la Cartea Sfântă la fizica cuantică, de la revelaţiile sfinţilor, la istorie şi antropologie. Pe masa sa de lucru au stat alături Biblia şi Enciclopedia ştiinţelor, dar mai ales au fost convocate mai toate ştiinţele de graniţă atât de active în actualitate.

În fine, „Programul Terra" este o operă care zdruncină comodităţile de gândire, grilele cunoaşterii fixate aparent o dată pentru totdeauna.

Dosarul gândurilor comunicante

Un vis creşte în BROOKLIN

MIHAELA DOROBANŢU

Atunci când rezultatele cercetărilor efectuate asupra viselor experimentale în laboratorul Fundaţiei pentru Parapsihologie s-au impus, nu doar prin elementul spectaculos, ci şi prin seriozitatea cu care erau proiectate şi finalizate, s-a considerat că venise timpul mutării lor la Centrul Medical Maimonides din cartierul newyorkez Brooklyn. În 1962 au fost obţinute şi primele fonduri destinate acestor cercetări. Iată însă cum se proceda. Se desemna agentul-transmiţător – care alege la întâmplare un număr de la 1 la 12 – şi i se aducea plicul cu numărul respectiv conţinând o anumită imagine. Aceasta urma să fie „transmisă" subiectului adormit. Experimentul era declanşat în momentul când subiectul intra în regimul denumit REM – de la Rapid Eye Movement, mişcarea rapidă a ochilor. „Notarea" era făcută pe o scară de la 1 la 12, 1 marcând o corespondenţă perfectă între vis şi imaginea transmisă telepatic. Pregătirile propriu-zise au durat totuşi doi ani. Pacienţii, (receptorii) erau aleşi dintre subiecţii adulţi, tineri, cu capacităţi pronunţate de memorare a viselor. Primul dintre ei a fost o învăţătoare. Imaginea aleasă a fost un tablou al pictorului Tamayo, intitulat „Animale" – o haită de câini devorau hălci de carne într-un peisaj care avea în fundal o stâncă neagră. A avut trei vise. Cel de-al doilea evoca o imagine din Vermont, într-un loc numit Black Rock, stânca neagră. A fost însă cel de-al treilea vis care a stârnit interesul cel mai mare, convingând pe toţi cei prezenţi că fusese vorba efectiv de o transmisie telepatică şi nu de o coincidenţă oarecare. Pentru că Dra Profesoară s-a visat „la un banchet, unde mâncam ceva, ca un fel de coastă de vită. Cu mine era o prietenă, deşi toţi ceilalţi invitaţi îmi tot spuneau că nu era persoana cea mai potrivită pentru a fi invitată. Era însă o colegă împreună cu care predam la aceeaşi şcoală. Îi observa pe toţi şi încerca să se convingă că numeni altcineva nu avea în farfurie mai mult decât ea. Eu mestecam din greu carnea de vită şi... trăgeam cu urechea la ceilalţi care, toţi, comentau ceea ce făcea prietena mea." Să fie această transpunere a obiceiurilor animale de a mânca într-o „societate aleasă" o simplă întâmplare? Nu, au răspuns hotărât participanţii la experiment. Situaţia emoţională a persoanelor prezente în vis, scenariul general, stânca neagră care apare în cel de al doilea vis, toate demonstrează că este efectiv vorba de un vis indus telepatic. Nota acordată a fost 3. Ceea ce înseamnă clasificarea acestui prim vis realizat experimental în noul laborator drept o reuşită totală!

Înconjuraţi de baze extraterestre

ARGUMENTE

pentru ipoteza supercivilizaţiilor

DAN D. FARCAŞ

În vecinătatea de 54 ani lumină în jurul Pământului există circa 1000 de stele dintre care 46 foarte asemănătoare cu Soarele. Multe dintre acestea posedă planete; evident, majoritatea improprii vieţii. În Galaxia noastră, faimoasa „Calea Lactee" se găsesc circa 400 miliarde de stele. Între acestea circa 1 miliard posedă planete pe care se poate instala o bază locuibilă. Pe 20 de milioane de planete se putea dezvolta viaţa în mod spontan, iar pe circa un milion ea ar putea ajunge la exuberanţa biosferei pământene. Pe circa 10000 de planete ar putea să apară o fiinţă inteligentă, capabilă să dezvolte o „civilizaţie tehnologică", în particular să construiască nave cosmice. Măcar *câteva sute dintre aceste civilizaţii* ar trebui să fie suficient de înţelepte să supravieţuiască pericolelor copilăriei (arme de distrugere în masă, dezastru ecologic total etc.) şi să rămână în viaţă *milioane de ani, devenind* supercivilizaţii...

După tot ce ştim la ora actuală, Universul accesibil instrumentelor noastre s-a născut acum circa 17 miliarde de ani, prin faimosul Big Bang şi conţine o sută de miliarde de galaxii asemănătoare Căii Lactee. Viaţa s-a născut pe Pământ acum 4 miliarde de ani. Au trecut apoi două miliarde de ani până a apărut prima celulă eucariotă, un alt miliard până la primul vierme, în sfârşit, încă un miliard până ce evoluţia a străbătut distanţa de la acest vierme până la omul capabil de călătorii cosmice. Rămânând doar la cele câteva sute de civilizaţii din Galaxia noastră, vom observa că, în acest gigantic maraton al vieţii şi inteligenţei, ele au avut desigur şanse diferite. Există zone în Galaxie cu stele mai tinere sau mai bătrâne. Viaţa însăşi putea evolua mai alert sau mai lent. De pildă, la 37 ani lumină de noi se află Zeta1 şi Zeta2 Reticuli, două stele de tipul Soarelui dar mai bătrâne cu un miliard de ani decât Soarele. Deci, cu o mare probabilitate, în Galaxia noastră ar trebui să existe *civilizaţii cu sute de milioane de ani mai bătrâne decât cea pământeană*, aceste civilizaţii apărând într-un ritm de una la câteva milioane de ani...

La ora actuală stăpânim tehnologii prin care am putea ajunge, în circa 50-100 de ani până la cea mai apropiată stea. Chiar dacă nu am mai descoperi nici un nou principiu de locomoţie, doar „sărind" de pe o planetă pe alta şi multiplicând pe acestea navele stelare, peste un milion de ani am putea fi stăpânii Galaxiei. Însă este practic de neconceput ca în acest răstimp să nu descoperim modalităţi de a călători (mult) mai repede decât viteza luminii. Chiar în vara anului 2000 s-a anunţat că s-au făcut paşi în această direcţie. Aceasta va scurta mult timpul necesar colonizării Galaxiei. Dar dacă în Galaxia noastră există civilizaţii cu sute de milioane de ani mai bătrâne decât noi, este firesc să presupunem că şi ele au cucerit Galaxia, încă de acum câteva sute de milioane de ani şi deci că, încă de pe atunci, au ajuns şi pe Pământ. şi, deoarece în Galaxie o civilizaţie apare o dată la câteva milioane de ani, este de înţeles curiozitatea cu care pare să fie urmărită evoluţia noastră.

Iar dacă cineva consideră că am fost prea optimişti, că fiinţele inteligente apar mult mai rar decât am socotit noi, reamintim că mai sus, am vorbit doar de Galaxia noastră, or, în Universul accesibil simţurilor noastre există, estimativ, 100 de miliarde de galaxii similare. Dar ar putea să existe şi alte universuri, deocamdată inaccesibile, lumi „paralele", aflate dincolo de cele trei dimensiuni spaţiale, sau construite din alte stări de agregare ale materiei (de pildă în zonele numite de noi „eterice" sau „subcuantice"), ori poate atât de diferite încât mintea noastră nici nu le-ar putea concepe.

Este deci practic imposibil să fim singuri. Tot aşa cum este practic imposibil ca o supercivilizaţie să nu descopere, timp de milioane de ani, modalităţi de deplasare prin care să poată ajunge, într-un timp rezonabil, în orice colţ al Universului. Şi trebuie să ne resemnăm că nu putem avea nici o idee despre principiile de fizică ori de tehnologie pe care o astfel de supercivilizaţie le-ar putea cunoaşte şi stăpâni. Aşa cum s-a spus, de mai multe ori, acţiunile unei civilizaţii care ne-a depăşit cu milioane de ani, mintea noastră nu le-ar putea deosebi de magie.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/10

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

DRAMA

„Copiilor Smaraldului"

PAUL IOAN

Secta „Copiii smaraldului", care a activat în ultimul deceniu al secolului trecut în Guatemala şi Columbia, a avut un sfârşit tragic. Membrii săi (aproape două sute de persoane, însă autorităţile susţin că numărul ar putea fi dublu) au trăit în junglă şi au avut un singur scop: prepararea prafului numit „metalul trecerii", a cărui menire era să-i ajute să supravieţuiască sfârşitului lumii.

Principiile teoretice ale sectei erau cele ale alchimiei secolelor XV-XVI, când piatra filosofală se mai numea şi „smaraldul filosofilor". Şeful bizarei comunităţi izolate de societate îşi spunea Athanor (veche denumire a cuptoarelor alchimice de transformare a otrăvurilor în balsam; termenul vine de la grecescul athanaos = nemuritor) şi, împreună cu principalii lui sfetnici, avea datoria să păzească „focul veşnic" al cazanelor unde se prelucrau cele mai exotice materii prime; alături de mercur, sulf şi sare, printre ingrediente figurau oase, ţesuturi şi sânge omenesc. „Aluatul" final (numit magister) era pisat până devenea o pudră dezgustătoare. Athanor stabilea porţiile pentru fiecare adept, în funcţie de vârstă şi sex. Trebuie subliniat faptul incredibil că printre sectanţi erau şi persoane cu studii liceale, iar Athanor (de origine jamaicană) terminase un colegiu în SUA. Ingurgitarea presupusei pietre filosofale („metalul trecerii") ar fi trebuit să le asigure membrilor sectei „Copiii smaraldului" imunitatea faţă de orice cataclism ce-ar fi însoţit sfârşitul lumii...

...Numai că în jungla guatemaleză au fost descoperite nu mai puţin de 24 de cadavre carbonizate, iar alte 173 de persoane au murit în chinuri groaznice, în diverse spitale, fiind otrăvite cu „metalul trecerii". Din neglijenţă, cazanele au explodat, iar cei care au scăpat de pârjol, dar consumaseră substanţele nemuririi n-au mai apucat vremurile apocaliptice. Însuşi Athanor, care afirma că sufletul său se purificase pe planeta Jupiter înainte de a se reîncarna într-un „salvator" a fost luat pe nepregătite de o banală reacţie chimică, pe care n-a mai putut s-o controleze, şi a murit „la datorie". Acesta a fost unul din rarele cazuri ale secolului XX, când alchimia (principiul pietrei filosofale) a făcut atâtea victime dintr-o lovitură.

CÂND SE CUTREMURĂ PĂMÂNTUL... 2

MIHAELA DOROBANȚU

Continuăm, în acest număr, documentarul referitor la cutremurele majore petrecute pe teritoriul României, realizat cu sprijinul **Dlui Prof. Dr. GHEORGHE MĂRMUREANU, Directorul General al Institutului Național de Cercetare și Dezvoltare pentru Seismologie din București.**

Cutremure de mare intensitate

Cutremurele vrâncene intermediare (a căror adâncime a focarelor este cuprinsă între 70-200 km) sunt determinante pentru seismicitatea teritoriului român, atât prin frecvența lor de apariție, cât și prin magnitudinile și efectele lor asupra populației și clădirilor. Există informații cu importante elemente descriptive asupra cutremurelor istorice din care se pot deduce uneori chiar anumiți parametri cantitativi definitorii în caracterizarea lor.

Cutremurul din 29 august 1471, ora 12.00 care a fost catalogat de unii ca având magnitudinea M=6,9 și intensitate I=VIII, iar de alții (N.V. Shebalin) cu M=7,1 și I=IX, este descris de cronicarul Grigore Ureche că a avut loc „în vreme ce au șezut Domul Ștefan cel Mare la masă în Cetatea Sucevei, deplasâdu-i masa". Acest cutremur a avut loc cu puțin timp înainte de nunta voievodului cu Maria de Mangop. O aripă a turnului Nebuisei din Cetatea Sucevei se „prăvale în râpă".

Marele cutremur vrâncean din 26 octombrie (stil nou) 1802 (M=7,7 și I=IX-X) a provocat incendii nenumărate în București cu majoritatea clădirilor din lemn, precum și surparea turnului Colței, ridicat de zidarii suedezi ai regelui Carol al XII-lea, refugiat la București după înfrângerea de la Poltava (1709) și ținut prizonier în acest turn. Atunci și vestita biserică a Născătoarei de Dumnezeu din Vâlenii de Munte s-a zguduit, s-a tulburat și la urmă s-a dărâmat (Nicolae Iorga, „Studii și documente", XV, p.233-234). La fel s-a întâmplat și cu Mănăstirea lui Adam (ținutul Tutovei), biserica Sf. Ilie din Calea Rahovei-București, Mănăstirea Plumbuita, Biserica Sf. Spiridon din Iași, Biserica Domnească din Bârlad etc. Nu sunt date privind pierderile de vieți omenești.

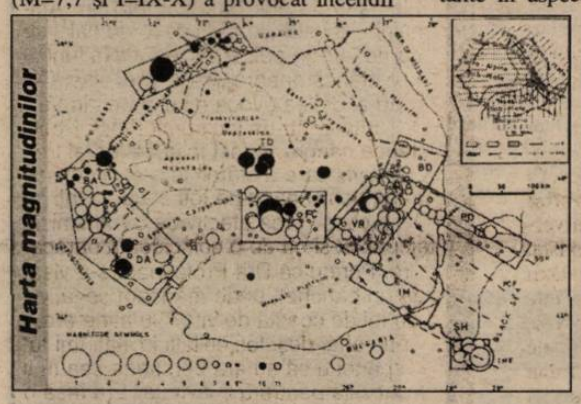

Următorul mare **cutremur vrâncean este cel din 23 ianuarie 1838,** orele 18,45 (M=6,7, după alții 6,9 și I=VIII), când se anunță 8 morți, 14 răniți, 36 case distruse în București, dar consulul francez raportează peste 600 de morți și tot atâția răniți. Acest cutremur a provocat modificări importante în aspectul morfologic al teritoriului extracarpatic, ducând la formarea Lacului Roșu ca urmare a prăbușirii unui munte.

Cutremurul vrâncean din 10 noiembrie 1940 (M=7,4 și I=IX), ora 3.39 și adâncimea 133 km, precedat pe data de 22 octombrie 1940 ora 8.27 de un alt cutremur (M=6,2 și I=VII) este primul mare cutremur de pământ din perioada României contemporane, care ar fi oferit ocazia strângerii unor date de bază și concluzii utile în privința comportării construcțiilor la cutremur, ne-a găsit nepregătiți și din acest punct de vedere deoarece nu a fost înregistrat (în sensul obținerii unor accelerograme) și deci nu s-au putut iniția cercetările de seismologie și inginerie seismică, cu toate că în același an, un alt mare cutremur a fost înregistrat pe data de 17 mai 1940 în SUA la El Centro, California, când s-a înregistrat prima accelerogramă a unui mare cutremur. Dacă la acest cutremur din 10 noiembrie 1940 s-ar fi înregistrat vreo accelerogramă, atunci cu totul altfel s-ar fi realizat proiectarea antiseismică a construcțiilor până la cutremurul din 4 martie 1977, când s-a văzut că aceste cutremure vrâncene, intermediare, sunt foarte diferite de cele care au loc în crusta terestră. Efecte grave ale acestui cutremur s-au arătat în părțile centrală și de sud ale Modovei, precum și în subcarpații Munteniei, provocând prăbușirea blocului Carlton din București. Blocul avea structură de beton armat, două subsoluri, sală de cinema, parter și 12 etaje și s-a prăbușit complet după primele vibrații, îngropând sub dărâmături aproape toți locatarii. A urmat un proces celebru prin care s-a demonstrat că a fost o proiectare greșită, dar până la urmă, în 1944, totul a rămas dat uitării. Cifra exactă a victimelor omenești nu se cunoaște deoarece în 1940, în timpul războiului, informațiile de presă erau cenzurate. Se apreciază că acestea ar fi fost de 1000 de morți, majoritatea în Focșani și Moldova în general și circa 4000 de răniți.

Cutremurul din 4 martie 1977, ora 21,22 (M=7,2 și I=VIII-IX) este considerat datorită efectelor sale, ca unul dintre cele mai distrugătoare șocuri seismice care a lovit România în epoca modernă. A fost un cutremur multișoc și a fost înregistrat în București de un accelerometru japonez tip SMAC-B (în curtea INCERC-București) și pentru prima dată, în urma prelucrării accelerogramei s-a văzut cum arată conținutul de frecvențe, rezultând pentru București perioade mari de circa 1,5 secunde. Cutremurul a fost înregistrat și la Observatorul Seismologic „Dr. Cornelius Radu", Vrâncioaia, dar mecanismul de deplasare a filmului nu a funcționat, înregistrându-se doar valoarea accelerației maxime. În cazul cutremurului din Vrancea din 4 martie 1977, directivitatea s-a caracterizat nu numai prin orientarea efectelor mai importante spre SV, spre București și Zimnicea, dar și prin intensificarea lor în comparație cu cele produse în 1940, deși cutremurul din acel an a fost mai puternic. La nivelul întregii țări, aproximativ 33000 de locuințe s-au prăbușit sau au fost grav avariate. Au fost distruse numeroase școli și spitale, și-au pierdut viața 1571 de oameni și au fost răniți 11300. Nivelul pierderilor materiale înregistrate de economia românească s-a cifrat la circa 2 miliarde dolari. S-a impus și s-a trecut la o nouă proiectare anti seismică având la bază noile date înregistrate și prelucrate.

Cutremurele din 30 august 1986 (M=7,0; I=VIII, adâncimea 133 km), 30 mai 1990 (M=6,7; I=VIII, adâncimea 90 km) și 31 mai 1990 (M=6,2; I=7, adâncimea 79 km) au o importanță specială din punct de vedere științific, datorită numărului mare de înregistrări de accelerograme obținute care au permis elaborarea unor hărți reprezentând distribuția accelerațiilor în teritoriul extracarpatic, contribuind la definirea principalelor caracteristici ale seismicității României și care servesc ca date de bază în realizarea hărților de hazard seismic.

ULTIMA ORĂ: La 4 martie a.c. la ora 17.39, a avut loc un cutremur de pământ în Vrancea. Seismul de 5,2 grade pe scara Richter s-a resimțit și în București.

Anatomia secundei

După „CONCORDE"

ALEXANDRU MIRONOV

Una dintre pietele uriașe ale planetei este cea a aeronauticii. Peste 30000 de „nave zburătoare" vor lega orașele, țările, continentele, pe la mijlocul anului 2020, antrenând cercetarea științifică, afaceri serioase, locuri de muncă.

Homo viator, călătorul etern, a prevăzut expansiunea industriei zborului încă din anii'60, atunci când proiectanții și creatorii faimosului „Concorde" au adus pe lume această bijuterie supersonică, de un vârf de lance al veacului XXI. Dar i-au jignit pe americani, așa că din boicotul care a urmat (critici la adresa bangului sonor, a consumului de carburanți etc.), doar 14 Concorde-uri au fost lăsate să vină pe lume, împărțite fiind între Air France și British Airways și cu un excelent bilanț de zbor, în cei peste 30 de ani funcționare. Și, din păcate, după accidentul de la Paris, se pare că acest „capitol Concorde" s-a încheiat cu totul.

Dincolo de invidia americană, supernavele trebuie însă proiectate, căci veacul XXI are alt pas, altă cuprindere, globalizarea galopantă le cere. Așa că americanii înșiși proiectează un „Superconcorde" prin programul HSR (High Speed Research), o aeronavă care va zbura cu de 2,4 ori viteza sunetului (Mach 2,4), va avea autonomie de 10000 km și va purta la bord 300 de persoane, plătitoare ale unor bilete cu tarif special. Nici urmașii proiectanților primului „Concorde" n-au renunțat la know-how, astfel că aeronauții europeni au deja gata proiectul unui „Superconcorde" (chiar așa se numește), cu Mach 2, 10000 km autonomie și capacitatea de a ridica în stratosferă 250 de pasageri din, să zicem, Londra sau Paris, pentru a-i depune, după trei ore de zbor, pe coasta atlantică a Americii de Nord.

A apărut și un al treilea competitor, Japonia, cu ceea ce se numește HYPR (în englezește: Hypersonic Propulsion System Research) cu Mach de 2-2,4, 11000 km autonomie, pentru 250 sau 300 pasageri ai anilor 2010-2015.

Părăsind, pentru câteva rânduri, transportul de pasageri, să aruncăm o privire și asupra altor aparate de zbor, cele „cosmice" – o facem împreună cu superba emisiune TV Discovery –, și descoperim că două programe, „Clipper Graham" și „Clipper Canyon", înseamnă utilizarea materialelor compozite de foarte înaltă performanță, a aripii aerodinamice „Delta" și a unui nou motor, de tipul „Scramjet". Din această combinație, spunea la televizor Aletta Jackoson (fostă participantă la programul „Gemini"), pot ieși aeronavele din seria „X", capabile să servească, peste cinci-zece ani, stația ISS, adică International Space Station, pe care o construiesc americanii și rușii, pe orbită, în jurul Pământului. Cu un (viitor) motor „Hyper X", o navă-rachetă X-33 va fi vehiculul următor: cu o singură treaptă, cu duze ajustabile (extensibile, căci la o înălțime mai mare jetul rachetei trebuie să fie mai larg); în paralel, se lucrează însă și la proiectarea lui SRFH, un avion de vânătoare pe care NASA îl face pentru Air Force. Dar vehiculul aerian de cea mai mare perspectivă este „Venture Star", cel care va înlocui, peste un deceniu, navetele spațiale de astăzi: tot o rachetă cu o singură treaptă, cu șapte jeturi, planor la întoarcere și care, la numai șapte zile de la aterizare, poate decola din nou. Are capacitate mare de încărcare, „lucrează" ieftin (ridică 1 kg nu la prețul de 22000 dolari, cum se întâmplă acum cu naveta spațială, ci la 2200 dolari); evident, va fi folosit la plasarea sateliților pe cer și ca „autobuz" pentru ISS (pe care va exista și o „barcă de salvare" cosmică, X-38, proiectată în cadrul aceluiași program).

...Înghesuială mare în ceruri, după „Concorde".

Încălzirea planetei

O PROBLEMĂ DE SUPRAVIEȚUIRE

PAUL IOAN

La finele lui februarie 2001, Comisia de supraveghere a schimbărilor climatice (afiliată ONU) a prognozat că, la sfârșitul secolului XXI, temperatura globală medie va fi cu 6 grade Celsius mai mare, planeta riscând o catastrofă ecologică generalizată.

Și ghețarii provoacă sufocarea Terrei

Creșterea concentrației de bioxid de carbon datorită arderii combustibililor fosili s-a declanșat chiar de la debutul erei industriale, la mijlocul secolului XIX. Este deja un lucru comun faptul că orice fel de centrală termică și cel mai mic automobil contribuie permanent la formarea unui strat de oxizi carbonici care împiedică o respirație normală și un transfer periodic de căldură între atmosfera planetară și spațiul extraterestru. Deși scoarța Pământului reflectă o mare parte din căldura primită de la Soare, aceasta nu se mai pierde în „cosmos", ci se înmagazinează în atmosferă, în vecinătatea solului. Aceasta este, foarte succint, „cartea de vizită" a efectului de seră. Moment de răscruce al avertismentelor, în anul 1975 s-au publicat pentru prima oară scenariile încălzirii aerului la nivelul scoarței terestre, în revista „National Geographic". Alarma de acum 26 de ani era prima în care topirea ghețarilor arctici și antarctici era asociată cu creșterea cantității de gaze carbonice atmosferice datorată *compușilor gazoși acumulați în ghețari*. Abia la începutul acestui an, Conferința asupra încălzirii globale (desfășurată în Norvegia, la mijlocul lui februarie) a atras atenția – cu date științifice concrete – asupra următoarelor aspecte:

1. Solul polar reprezintă aproximativ 20 la sută din suprafața Terrei, iar micșorarea (prin dezgheț) a unor mari porțiuni de la suprafață conduce la creșterea nivelului oceanului planetar și inundarea unor uriașe zone de coastă; fenomenul periclitează soarta unui miliard de persoane trăitoare în regiunile costiere;

2. Datorită structurii cristaline a apei înghețate (gheața), care este una afânată și care înglobează în spațiile libere („alveolare") un însemnat volum gazos, o dată cu dezghețul marilor banchize se produce o eliberare în atmosferă a aproximativ 455 giga-tone de gaze carbonice (bioxid și monoxid de carbon, dar și unele hidrocarburi, precum metanul). Această „emisie albă", adăugată „emisiilor negre" (de la arderea combustibililor fosili) agravează permanent consecințele efectului de seră.

Trăim cea mai caldă perioadă din ultimele milioane de ani

Revista „National Geographic" (și nu numai) prezintă scenariul oscilațiilor temperaturii medii anuale din ultimii 850 de mii de ani, amintind (cu aproximație) și de marile glaciațiuni începând cu era Precambrian (acum 600 de milioane de ani). Practic, specialiștii susțin că parcurgem cea mai caldă perioadă din ultimele 2,5 milioane de ani, deși ne aflăm (la scara timpului geologic) în apropierea celei de-a patra glaciațiuni.

Luând ca reper temperatura de medie globală de 15 grade Celsius, oscilațiile în jurul acestei valori arată că, dacă în decursul secolului XX a existat o creștere de numai 1,1 grade C, în următorii o sută de ani creșterea va fi de 5,8 grade C! O prognoză pe durată mai scurtă arată că în anul 2020 vom depăși maximul de 15,75 grade din 1940 și vom ajunge la 16,2 grade. Atmosfera va fi, treptat, din ce în ce mai sufocantă vara, iar precipitațiile din timpul iernii vor fi din ce în ce mai slabe. Pe fondul acestei încălziri, în puncte izolate ale globului se vor declanșa ploi și ninsori cu nuanță de calamitate.

Chiar dacă măsurile de reducere a emisiilor carbonice vor da rezultate în următoarele două-trei decenii, *efectul de seră se va consolida și datorită activității vulcanice*. Se apreciază, ca un exemplu elocvent, că activitatea vulcanică a „cercului de foc al Pacificului" (din care face parte și faimosul Krakatoa) a contribuit la topirea accelerată a celui mai mare ghețar din Antarctica, Pine Island, care pierde anual 4 milioane de tone de apă!

Negustorie cu aer curat, sau umor negru ecologic

Apărută prin anii '60, o povestire SF a rusului N.Beliaev arăta cum ultimii supraviețuitori ai Terrei inventaseră o pâine care conținea și aer respirabil, din care-și tăiau zilnic câte o porție cântărită la miimea de gram... În realitatea anului 2001, o memorabilă Convenție asupra mediului desfășurată la Kyoto „parcelează" atmosfera Pământului, conform cu emisiile de gaze carbonice ale industriei mondiale.

Exploatând – cu un cinism neîntâlnit nici la suspomenitul scriitor rus – inegalitatea poluării aerului terrienilor, „Convenția Kyoto" lasă și în viitor statele dezvoltate să înăbușe atmosfera pe seama celor care nu poluează din motive de înapoiere sau întârziere a dezvoltării industriale. Practic, bogații industrializați cumpără dreptul la poluare de la țări modest-industriale, dar cu aer mai curat – cum este și România –, cu sume impresionante. Astfel, Olanda a cumpărat deja 2 milioane de tone aer respirabil (cu 10 dolari/tona) de la noi, ca să nu-și diminueze poluarea prin reducerea emisiilor de bioxid de carbon etc...

E bine de ştiut

Dacă sugarul nu face de obicei scarlatină, această îmbolnăvire infecto-contagioasă are mare predilecţie pentru vârsta 3-10 ani şi se declară cu precădere primăvara sau toamna când vremea este încă rece. Virusul scarlatinei este un anumit tip de streptococ, care, prin toxina sa produce erupţia cutanată precum şi afectarea altor organe, din corpul uman. Contaminarea se face prin picături Pflüger şi mai rar prin obiecte infectate. Brusc, fără alarme anterioare, bolnavul de scarlatină face febră mare (39ºC) este cuprins de frison, prezintă dureri de deglutiţie şi vărsături. De la bun început, copilul cu scarlatină poate avea în plus, faringită şi amigdalită, mucoasa din fundul gâtului devine roşie, tumefiată cu depozite uşor purulente de culoare alb-gălbui pe amigdale. În plus, tinerele mame pot observa că nodulii limfatici din zona gâtului şi mandibulei sunt măriţi şi uşor dureroşi. În următoarele 24-72 de ore, apare erupţia, cu pete mici şi roşii, la început în regiunea gâtului, sub axilă, în plica inghinală după care acoperă tot corpul, mai puţin în jurul gurii. După 2-4 zile, limba devine încărcată, este roşie, iar papilele gustative sunt inflamate. În a doua săptămână de boală, pielea se descuamează şi febra scade. La apariţia primelor simptome trebuie chemat medicul pediatru.

Câte ceva despre SCARLATINĂ

Este posibil însă ca scarlatina să declanşeze o serie de complicaţii cum ar fi: otita, miocardita nefrita, reumatismul. Alteori însă streptococul afectează alte ţesuturi şi poate face ca puroiul să pătrundă în circulaţie, caz în care moartea este rapidă. Bolnavul trebuie izolat la domiciliu, cu repaus la pat, mai ales când febra este mare. Dieta trebuie să fie lichidă: ceaiuri, sucuri din fructe acrişoare, naturale, brânză de vaci dulce. Pentru a se evita complicaţiile tardive se impune ca săptămânal să se facă analize de urină (pericolul de nefrită) nefiind de ignorat.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Frumuseţe explozivă

Opiniile celor ce au văzut-o jucând în „Pactul cu lupii" sunt unanime: după momentele de strălucire maximă a lui Brigitte Bardot nu s-a mai văzut aşa ceva. Frumuseţea explozivă a ex-manechinului Monica Bellucci taie respiraţia oricui. Cu dimensiunile perfecte (89-60-89) şi înălţimea de 1,77 m, cea care înainte de a fi actriţă a fost manechin îşi pune în valoare frumuseţea cu naturaleţe, fără falsă pudoare. Alte detalii despre Monica Bellucci şi „filiera europeană" a celor mai sexy actriţe, săptămâna viitoare.

PENTRU PĂRINŢI

DINŢII marea durere a celor mici

Aparent, în plină sănătate, copilul trecut de vârsta de şase luni, începe să aibă unele semnale că primii lui dinţi sunt gata să „răsară". Pe gingiile inflamate, roşii, se observă la început, două mici puncte albe. Pe maxilarul inferior, vor creşte primii doi incisivi. Fenomenul este însă însoţit de curgerea mai abundentă a salivei, de o stare de inconfort, apatie, scânceli şi de refuzul de a mânca. În schimb, micuţul îşi duce la gură jucăriile, bavetica, mânuţele, parcă încercând să le devoreze. Dar erupţia dentară mai poate fi însoţită, pe lângă dureri şi de tulburări de somn, tranzit intestinal şi, de neexplicat, chiar de un eritem fesier.

Mai des, copiii fac, în perioada erupţiei dentare, pusee de febră, otite, rinofaringite, pentru care se impune consultul medicului pediatru.

Pentru a străpunge mai uşor gingia, dintele trebuie să fie îngrijit mai întâi pe locul său de apariţie, apoi pe gingie. Tinerele mame ar trebui să nu intervină brutal, pentru că dinţii ies singuri. În dorinţa de a le potoli durerile, este posibil să produceţi copilului mai mult rău. Astfel, dacă le frecaţi gingia cu un cub de zahăr, puteţi cauza chiar o infecţie a osului maxilar. Aceasta va perturba poziţia dintelui şi creşterea sa corectă. Pentru calmarea durerilor daţi copilului antialgice stabilite în dozajul respectiv numai de către medicul pediatru. Şi anourile dentare mai pot să calmeze durerile.

Creşterea dinţilor are o formulă proprie. Astfel, apar incisivii centrali inferiori, apoi cei de pe maxilarul superior, dar tot doi. În continuare, vine rândul incisivilor centrali superiori, laterali, urmaţi la scurt interval de incisivii laterali inferiori. Premolarii superiori răsar apoi urmaţi de premolarii inferiori. Este rândul caninilor superiori apoi al caninilor inferiori. Molarii inferiori şi în sfârşit molarii superiori încheie într-un fel dentiţia de lapte. În toate cazurile, consultaţi un specialist stomatolog, pentru vârsta lui şi nu-i ieşiţi din cuvânt.

(V.M.)

Gastronomice

Cu consecvenţa de acum bine cunoscută cititoarea noastră din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne sugerează alte reţete.

Musaca de macaroane cu carne de vacă

500 g macaroane, 500 g rasol de vacă, 5 linguriţe unt, 3 ouă, 5 linguriţe smântână, sare, 5 linguriţe suc de roşii.

Se fierb macaroanele în apă cu sare, se scurg, se clătesc cu apă caldă se scurg din nou. Rasolul se dă prin maşină. Se pune totul într-o formă unsă, alternând în rânduri de macaroane şi carne tocată, turnându-se deasupra ouăle amestecate cu smântână. Se dă la cuptor 10-15 minute. Se serveşte caldă stropită cu suc de roşii.

Crochete din carne cu legume

600 g carne slabă fiartă, 3 morcovi, 3 cartofi fierţi, 3 linguri ulei, 3 albuşuri, verdeaţă.

Carnea se dă prin maşina de tocat împreună cu legumele. Se amestecă cu albuşuri şi verdeaţă şi se formează crochete potrivite ca mărime care se prăjesc într-un vas cu ulei.

Chifteluţe aperitiv

500 g carne de vacă, 250 ml ulei, 5 albuşuri crude, 3 cartofi, 5 cepe mici, pătrunjel verde, mărar, cimbru, usturoi.

Cartofii fierţi sau cruzi (daţi prin maşina de tocat), se amestecă cu carnea tocată, la care se adaugă ingredientele de mai sus. Se formează chifteluţe care se prăjesc în puţin ulei cu apă sau se frig la grătar. Se pot fierbe şi la aburi. În acest caz se adaugă la compoziţie 5 linguriţe de orez.

Prăjitură cu aluat ras pe deasupra

Pentru aluat: *150 g unt, 250 g zahăr, 3 gălbenuşuri, 1 lingură rom, vanilie, făină cât cuprinde, 1 pachet praf de copt.*

Deasupra: *3 albuşuri, 100 g zahăr, 3-4 linguri marmeladă, 50 g nuci.*

Se freacă untul cu zahărul şi vanilia 10-15 minute. Se adaugă gălbenuşurile, praful de copt dizolvat în puţin lapte, romul şi treptat făina, până se obţine un aluat tare. Se frământă bine, apoi se împarte aluatul în trei părţi. Din 2/3 se întinde cu mâna o foaie într-o tavă unsă cu unt şi presărată cu făină. Se unge deasupra cu un strat subţire de marmeladă, peste care se pun albuşurile bătute spumă, amestecate cu zahărul pudră şi nucile trecute prin maşină. Peste această umplutură se rade, pe partea mare a răzătoarei, aluatul oprit, repartizându-l în mod egal pe toată suprafaţa. Se coace la foc potrivit şi se taie caldă.

Omletă sufleu „Nora"

Pentru 2 porţii: *2 ouă, 2 linguri de făină, 1/2 pahar de lapte, sare, piper, 100 g unt.*

Se freacă gălbenuşurile cu 2 linguri de făină. Se adaugă 1/2 pahar de lapte, sarea, piperul, iar la sfârşit albuşurile bătute spumă. Se încinge bine untul sau uleiul într-o tavă dreptunghiulară (o tavă de friptură, mai mică decât tava aragazului) şi se pune pentru 10 minute în cuptorul încins dinainte. Se serveşte cu orice garnitură de legume. Este delicioasă şi foarte aspectuoasă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

STRESUL şi cosmetica

Oboseala este peste tot în lume. Stresul face parte integrantă din viaţa modernă. Sursele stresului citadin sunt foarte multe: viaţa profesională, problemele financiare, probleme legate de ciclul menstrual, viaţa de familie, transportul în comun, zgomotele urbane, schimbările de etică. Toate acestea ne fac să fim stresate, obosite. Primul semn în acest sens apare la nivelul tenului. Faţa este constituită aproximativ din patruzeci de muşchi. Toţi aceşti muşchi se relaxează sau se contractă în funcţie de starea noastră. În oboseală şi surmenaj tensiunea musculară produce crisparea. Această crispare accentuează trăsăturile făcându-le „dure", conturează mici striaţii care se pot transforma în riduri nedorite de nimeni. Pentru a se apăra şi a se menţine în activitate celulele pielii sunt obligate să consume toate elementele de bază – oligo-elemente, săruri minerale, vitamine, energie. Astfel metabolismul celular slăbeşte progresiv, pielea obosită este supusă unui proces de îmbătrânire prematură. Pentru a combate oboseala, pentru a-i completa lipsurile pentru a o fortifica, pielea dv. poate beneficia de un tratament complex de modelare antistres.

Acesta constă într-o curăţire profundă a pielii asociată cu un gomaj completat de periaj, urmează modelajul manual care stimulează punctele cheie ale feţei, gâtului şi decolteului, hidratări cu seruri care conţin extracte de plante şi combinaţii de produse apicole, drenajul limfatic poate fi urmat de un microlifting care destinde, drenează, tonifică, stimulează fibrele musculare – toate aceste operaţii se finalizează cu un confort absolut, vizibil şi simţit de pielea dv. Modelajul facial poate fi completat de modelajul corporal care relaxează, stimulează oxigenarea pielii, înlătură surplusul de grăsime, celulita, echilibrează textura pielii, vă încarcă cu energie pozitivă. Această terapie antistres se poate încheia cu câteva minute de gimnastică şi exerciţii de respiraţie, după care vă puteţi lăsa podoaba capilară pe mâinile unor profesionişti pentru a fi „modelată" conform gustului dv.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 8
Valabil până pe data de: 15 MARTIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Maturizarea relaţiei

MAMĂ-FIICĂ

Dragostea părinţilor pentru copii este deosebit de importantă. Nici un om nu se poate dezvolta normal dacă este lipsit de afecţiunea şi sprijinul părinţilor. Ce se poate întâmpla atunci când mama, dorind să-şi protejeze copilul cu orice preţ, îl copleşeşte sufocându-l cu dragostea ei? Rezolvarea acestei probleme, mai ales dacă este vorba despre un părinte, nu este deloc uşoară. Psihologii au stabilit totuşi câteva reguli care uşurează comunicarea. Fiica poate face primul pas. Este bine ca ea să-i explice mamei că doreşte să facă ceva schimbări în relaţia existentă. Dar trebuie să scoată în evidenţă faptul că noua variantă are multe avantaje. Ca mamă trebuie să vă daţi seama că mai multă libertate pentru copilul dumneavoastră nu înseamnă doar un plus de autonomie, ci şi posibilitatea ca fiul sau fiica dumneavoastră să devină o persoană mai stabilă şi mai deschisă. Trebuie să vă asiguraţi reciproc că vă veţi oferi tot sprijinul de care aveţi nevoie. Încrederea este foarte importantă în această relaţie. Lăsaţi-l pe celălalt să ia parte la întâmplările din viaţa dvs. Nu ezitaţi să îi cereţi sfatul, dar aveţi grijă să vă rezolvaţi problemele cu care vă confruntaţi în viaţa de zi cu zi, doar cu propriile dvs. forţe.

IOANA POPA

Voaletă şi Dantelă Veche

DOAMNA DE BERTÉREAU

o aventurieră de lux

După aproape un sfert de secol de aventuri galante prin mai toată Europa, o enigmatică femeie, isteaţă şi perseverentă, apare la Curtea lui Ludovic al XIII-lea. Pe un ton dulceag dar convingător, această damă de lux îi propune suveranului, nici mai mult, nici mai puţin decât să-i facă o hartă a zăcămintelor de aur şi argint din Franţa... Madame de Bertéreau, însoţită de baronul Beau-Soleil, îi cucereşte pe rând pe marchizul d ' E ffiat, apoi chiar pe cardinalul Richelieu (căruia i-a dedicat un tratat de astrologie). Apoi, pe banii regelui, îşi începe „prospecţiunile geologice" cu... şapte beţişoare astrologice (unul pentru fiece planetă), un compas pentru „vibraţia" comorilor, un astrolab şi o busolă care arată orice, numai nordul nu! Culmea ghinionului pentru această damă apetisantă şi uşor impostoare a fost că a şi găsit ceva, şi anume un izvor de ape minerale. Imediat, un judecător a acuzat-o de vrăjitorie (suntem doar la începutul secolului XVII), temându-se că-i va creşte influenţa asupra suveranului. Un uriaş scandal a cuprins atunci lumea magicienilor francezi, care s-au alăturat damei de Bertéreau, împotriva magistraţilor. Şi, foarte curând, frumoasa şi misterioasa femeie s-a retras discretă, într-o caleaşcă plină cu atenţii din partea bărbaţilor de la Curtea Franţei. A reintrat în lumea aventurilor amoroase, susţinută financiar de mult prea înţelegătorul ei baron Beau-Soleil, de meserie logodnic pe viaţă. *(P.I.)*